

Fremsat den 16. juni 2026 af skatte- og vækstministeren (Jakob Engel-Schmidt)

Forslag

til

Lov om ændring af ejendomsvurderingsloven, ejendomsskatteoven og forskellige andre love

(Samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, forenkling af ejendomsvurderingerne for 2026 og 2027 og lempeligere ejendomsbeskatningsgrundlag for kolonihavegrunde m.v.)

Skatte- og Vækstministeriet

§ 1

I ejendomsvurderingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og § 2 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og senest ved § 2 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres »og § 83 a« til: »§ 83 a, § 83 c, stk. 5, og § 83 d«.

2. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) Landbrugs-, skov- og naturejendom.«

Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

3. I § 3, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 3, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1 og 2«.

4. I § 4, stk. 1, ændres »højst« til: »højst«.

5. I § 5, stk. 1, 2. pkt., og § 6, stk. 1, ændres »§§ 87-88 a« til: »§§ 87-88 b«.

6. I § 6, stk. 2, 2. pkt., § 30, stk. 1, 1. pkt., og to steder i § 45, stk. 5, ændres »landbrugsejendomme og skovejendomme« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

7. I § 6, stk. 2, 4. pkt., § 30, stk. 3, 1. pkt., § 40, stk. 2, og § 82, stk. 1, 1. og 3. pkt., udgår »og 3«.

8. § 10, nr. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»1) Landbrugs-, skov- og naturejendomme, jf. dog § 30.«

Nr. 3-7 bliver herefter nr. 2-6.

9. I § 10, nr. 3, der bliver nr. 2, § 20 a, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, § 34, stk. 1, § 45, stk. 6, og § 89 d, stk. 7, nr. 6 og 7, ændres »nr. 4« til: »nr. 3«.

10. I § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres »landbrugsejendomme omfattet af § 10, nr. 1, skovejendomme omfattet af § 10, nr. 2, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 5« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme omfattet af § 10, nr. 1, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 4«.

11. I § 11, stk. 2, 3. pkt., ændres »nr. 3« til: »nr. 2«, og »nr. 7« ændres til: »nr. 6«.

12. I § 27, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

13. Overskriften til kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Vurdering af landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

14. § 28, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Ved produktionsjord forstås arealer i landzone tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme, hvis sådanne arealer ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål. Fredskovspligtige arealer tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme uden for landzone betragtes som produktionsjord. Grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugs-, skovbrugs- eller naturmæssige formål, og som er beliggende på arealer som nævnt i 1. og 2. pkt., betragtes som produktionsjord.«

15. I § 29, stk. 1, 1. pkt., og § 35, stk. 1, 1. pkt., ændres »en landbrugsejendom eller en skovejendom« til: »en landbrugs-, skov- og naturejendom«.

16. I § 30, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., § 32, stk. 1, og § 45, stk. 2, nr. 3, ændres »landbrugsejendomme eller skovejendomme« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

17. I § 33, stk. 1, ændres »landbrugsejendom eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

18. Efter § 33 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 33 a. Efter anmodning fra ejendomsejer giver told- og skatteforvaltningen et bindende svar om, hvilken betydning en foretaget eller påtænkt ændring af ejendommen vil have for ejendommens kategorisering efter § 3, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Ejendommen er vurderet som landbrugs-, skov- og naturejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, eller som en landbrugsejendom eller en skovejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023.
- 2) Ejendommen i det væsentlige er beliggende i landzone.
- 3) Den foretagne eller påtænkte ændring er en omvurderingsgrund efter § 6, stk. 1, nr. 2-7 og 12.

Stk. 2. En anmodning om et bindende svar skal være skriftlig. Skønner told- og skatteforvaltningen, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan ejendomsejeren anmodes om yderligere oplysninger af relevans for det bindende svar. Efterkommes anmodningen om oplysninger ikke inden for rimelig tid, kan anmodningen efter stk. 1 afvises eller besvares delvist. En afgørelse efter 3. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Et svar efter stk. 1 er bindende for told- og skatteforvaltningen i 5 år efter ejendomsejerens modtagelse af svaret, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Et svar er ikke bindende, i det omfang der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af svaret, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for svaret. Det samme gælder, i det omfang svaret viser sig at være i strid med EU-retten.

Stk. 5. Samtidig med indgivelse af anmodningen om et bindende svar efter stk. 1 betales et gebyr på 300 kr. (2010-niveau). Gebyret reguleres efter personskattelovens § 20. Gebyret tilbagebetales, hvis anmodningen afvises, jf. stk. 2, 3. pkt., eller tilbagekaldes.«

19. I § 34, stk. 5 og 6, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1 og 2«.

20. I § 34 b, stk. 4, ændres »efter samme metode som for ejendomme til helårsbeboelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 1« til: »ud fra to femtedele af grundværdien pr. kvadratmeter grundareal for et standardiseret enfamiliehus med samme beliggenhed som ejendommen og en grund af standardstørrelse«.

21. I § 45, stk. 5, udgår »og 3«.

22. I § 45, stk. 6, ændres »ejerboliger, landbrugsejendomme eller skovejendomme« til: »ejerboliger eller landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

23. I § 58 c, stk. 2, udgår »eller 3«.

24. Efter § 83 b indsættes:

»§ 83 c. En ejer af en ejendom, som ved den seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig, og som ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som landbrugs-, skov- og naturejendom, kan vælge, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig. 1. pkt. forudsætter, at der i perioden fra og med den 2. januar 2026 til og med vurderingsterminen den 1. januar 2027 ikke er foretaget ændringer af ejendommen, som medfører en ændret ejendomskategori efter § 3, stk. 1, nr. 1-4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023. Valget efter 1. pkt. træffes af den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027. Vælges det, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig, jf. 1. pkt., bortfalder et eventuelt tidligere valg efter § 83, stk. 2 eller 3.

Stk. 2. Valg efter stk. 1 skal træffes senest ved udløbet af den frist, inden for hvilken afgørelsen om vurderingen pr. 1. januar 2027 kan påklages. Er beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, truffet uafhængigt af vurderingen, jf. § 83 d, skal valget dog træffes senest ved udløbet af den frist, inden for hvilken afgørelsen herom kan påklages. Ejes ejendommen af to eller flere ejere, skal valget træffes i enighed. Valg efter stk. 1 har i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskattelovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., virkning for direkte eller indirekte overdragelser.

Stk. 3. Et valg efter stk. 1 kan ikke omgøres og bortfalder fra og med den førstkommande vurderingstermin, jf. §§ 5 eller 6, efter et ejerskifte eller efter, at betingelserne for omvurdering efter § 6, stk. 1, nr. 6 og 7, er opfyldt, jf. dog stk. 4. En overdragelse mellem ægtefæller eller mellem ejere indbyrdes betragtes ikke som ejerskifte efter 1. pkt. En overdragelse til længstlevende ægtefælle anses heller ikke som ejerskifte efter 1. pkt.

Stk. 4. Uanset stk. 3 bortfalder valg efter stk. 1 ikke i de følgende tilfælde hvor:

- 1) Ændringen af ejendommen ikke er sket på ejerens eller ejernes foranledning, og ejeren eller ejerne ikke har haft indflydelse på ændringen.
- 2) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af en jordfordelingssag eller salg i henhold til jordfordelingsloven.
- 3) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af et mageskifte, hvis der er tale om en enkelt handel med ubebyggede arealer indgået mellem to parter, og et vederlag for arealet højst udgør 10.000 kr.
- 4) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af deltagelse i et projekt, der skal tilgodese internationale forpligtelser eller nationa-

le interesser vedrørende natur, miljø og klima, og der tinglyses en rådighedsindskrænkning.

Stk. 5. Ejendomme, der er omfattet af et valg efter stk. 1, vurderes efter § 5 og omvurderes efter § 6 på baggrund af de faktiske forhold på ejendommen på vurderingstidspunktet og på baggrund af vurderingen som ejerbolig, der er valgt efter stk. 1.

§ 83 d. Beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, jf. § 3, kan ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 træffes uafhængigt af vurderingen, hvis en ejendom ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller erhvervs-ejendom m.v., og ejendommen ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som en landbrugs-, skov- og natur-ejendom.

Stk. 2. En beslutning, der i medfør af stk. 1 træffes uafhængigt af vurderingen, er en selvstændig afgørelse, der skal meddeles den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027, og den eller dem, der ifølge et autoritativt register måtte have erhvervet ejendommen efter den 1. januar 2027. Inddragelsen af ejendommens ejer eller ejere ved afgørelsen sikres ved en agterskrivelse, jf. skatteforvaltningslovens § 20. Klage over afgørelsen skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen. Afgørelsen har i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskattelovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., virkning for direkte eller indirekte overdragelser, der finder sted fra og med den dato, hvor den er meddelt ejeren.«

25. I § 84 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En ejendom, som vurderes som ejerbolig i medfør af § 83 c, stk. 1, kan i en salgssituation på foranledning af ejeren eller ejerne i enighed vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom forud for indgåelse af købsaftale. 1. pkt. gælder ikke ved ejerskifte mellem ægtefæller.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

26. I § 84, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver stk. 4, 1. pkt., og *stk. 4*, der bliver stk. 5, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

27. Efter § 87 b indsættes:

»§ 87 c. Vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2026 vurderes i lige år som ejerboliger efter § 5, stk. 2, foretages i 2026 og 2027 efter reglerne i stk. 2-7.

Stk. 2. Der foretages almindelig vurdering pr. 1. januar 2026 af ejendomme omfattet af stk. 1. Vurderinger efter 1. pkt. foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog stk. 3 og 7, og indekse denne efter stk. 4 og 5:

- 1) Vurdering som nævnt i § 87 b, stk. 2.
- 2) Vurdering foretaget i medfør af § 87 b, stk. 3.

- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af told- og skatteforvaltningen, skatteankeforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Stk. 3. Uanset stk. 2 foretages der vurdering efter § 5, stk. 3, 1. pkt., af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. januar 2026 eller pr. 1. januar 2027 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 6. Vurderinger pr. 1. januar 2026 efter 1. pkt. betragtes som almindelige vurderinger, jf. § 5, stk. 1. Vurderingerne efter 1. pkt. foretages efter prisforholdene pr. 1. januar 2022 og indekseres efter stk. 4 og 5.

Stk. 4. Ejendomsværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2026 og pr. 1. januar 2027 ansættes til ejendomsværdien efter stk. 2 eller 3 i 2022-prisniveau reguleret til 2026-prisniveau efter de indeks, der fastsættes efter 2. pkt. Indekseringen af vurderinger efter 1. pkt. foretages efter et prisindeks for ejendomssalg, jf. §§ 45-47.

Stk. 5. Grundværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2026 og pr. 1. januar 2027 ansættes til grundværdien efter stk. 2 eller 3 i 2022-prisniveau reguleret til 2026-prisniveau efter de indeks, der er fastsat efter stk. 4, 2. pkt., tillagt 1,6 pct.

Stk. 6. Vurderinger efter stk. 2, 1. pkt., der er indekseret efter stk. 4 og 5, foretages uden partshøring og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Indeksering efter stk. 4 og 5 foretaget i forbindelse med vurderinger efter stk. 3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Afslag på vurdering pr. 1. januar 2026 efter stk. 3 eller 7 kan påklages.

Stk. 7. Efter anmodning fra en ejer, der sandsynliggør, at ejendomsværdien i vurderingen efter stk. 2 eller 3, der er indekseret efter stk. 4 og 5, og som ikke er baseret på en foreløbig vurdering pr. 1. januar 2022, jf. § 87 b, stk. 2, nr. 4, afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2026 forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel, jf. § 15, stk. 1, erstattes vurderingen efter stk. 2 eller 3 af en almindelig vurdering pr. 1. januar 2026 foretaget efter § 5, stk. 3, 1. pkt., eller en omvurdering pr. 1. januar 2027 foretaget efter § 6. Anmodningen skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af vurderingen efter stk. 2 eller 3.«

28. Efter § 88 a indsættes:

»§ 88 b. Vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2027 vurderes i ulige år som andre ejendomme end ejerboliger efter § 5, stk. 2, foretages i 2027 og 2028 efter reglerne i stk. 2-7.

Stk. 2. Der foretages almindelig vurdering pr. 1. januar 2027 af ejendomme omfattet af stk. 1. Vurderinger efter 1. pkt. foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog stk. 3 og 7, og indekse denne efter stk. 4 og 5:

- 1) Vurdering som nævnt i § 88 a, stk. 2.
- 2) Vurdering foretaget i medfør af § 88 a, stk. 3.
- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af told- og skatteforvaltningen, skatteankefor-

valtningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Stk. 3. Uanset stk. 2 foretages der vurdering efter § 5, stk. 3, 1. pkt., af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. januar 2027 eller pr. 1. januar 2028 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 6. Det samme gælder for ejendomme, der ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller erhvervs-ejendom m.v., og som ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom, i det omfang ejendommen ikke er omfattet af et valg om at fastholde kategoriseringen som ejerbolig, jf. § 83 c, stk. 1. Vurderinger pr. 1. januar 2027 efter 1. og 2. pkt. betragtes som almindelige vurderinger, jf. § 5, stk. 1. Vurderingerne efter 1. og 2. pkt. foretages efter prisforholdene pr. 1. januar 2023 og indekseres efter stk. 4 og 5.

Stk. 4. Ejendomsværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2027 og pr. 1. januar 2028 ansættes til ejendomsværdien efter stk. 2 eller 3 i 2023-prisniveau reguleret til 2027-prisniveau efter de indeks, der fastsættes efter 2. pkt. Indekseringen af vurderinger efter 1. pkt. foretages efter et prisindeks for ejendomssalg, jf. §§ 45-47.

Stk. 5. Grundværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2027 og pr. 1. januar 2028 ansættes til grundværdien efter stk. 2 eller 3 i 2023-prisniveau reguleret til 2027-prisniveau efter de indeks, der er fastsat efter stk. 4, 2. pkt., tillagt 1,6 pct. 1. pkt. gælder dog ikke produktionsjord, jf. § 28.

Stk. 6. Vurderinger efter stk. 2, 1. pkt., der er indekseret efter stk. 4 og 5, foretages uden partshøring og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Indeksering efter stk. 4 og 5 foretaget i forbindelse med vurderinger efter stk. 3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Afslag på vurdering pr. 1. januar 2027 efter stk. 3 eller 7 kan påklages.

Stk. 7. Er der i en vurdering efter stk. 2 eller 3, der er indekseret efter stk. 4 og 5, og som ikke er baseret på en foreløbig vurdering pr. 1. januar 2023, jf. § 88 a, stk. 2, nr. 4, fastsat en ejendomsværdi, erstattes vurderingen efter stk. 2 eller 3 efter anmodning fra en ejer, der sandsynliggør, at ejendomsværdien afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2027 forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel, jf. § 15, stk. 1, af en almindelig vurdering pr. 1. januar 2027 foretaget efter § 5, stk. 3, 1. pkt., eller en omvurdering pr. 1. januar 2028 foretaget efter § 6. Er ejendomsværdien alene fastsat for en del af ejendommen, er det den for denne del af ejendommen pr. 1. januar 2027 forventelige kontantværdi i fri handel, jf. § 15, stk. 1, der efter 1. pkt. skal afvige med mere end 20 pct. fra ejendomsværdien fastsat i vurderingen efter stk. 2 eller 3. Anmodningen skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af vurderingen efter stk. 2 eller 3.«

29. I § 89 c, stk. 6, indsættes efter »§ 3, stk. 1, nr. 2 og 3«: », jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023«.

§ 2

I ejendomsskatteoven, lov nr. 678 af 3. juni 2023, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1214 af 26. november 2024 og § 1 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og senest ved § 1 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »nr. 3 og 4« til: »nr. 3«.

2. § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»3) Boliger tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.«

Nr. 5-10 bliver herefter nr. 4-9.

3. I § 3, stk. 2, ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til: »nr. 1-4, 8 og 9«.

4. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Efter henvendelse fra en ejendomsejer skal kommunalbestyrelsen meddele fritagelse for den stigning i grundskyld af ejendommen, der skyldes bortfald af en aktiv stigningsbegrænsningsordning for grundskyld, jf. kapitel 7, som følge af opdeling i ejerlejligheder, når dette er sket som led i etableringen af en eller flere ejerlejligheder i bygningsudnyttede tagetage eller i en eller flere nye etager m.v. De nyoprettede ejerlejligheder skal være udlagt til beboelse eller udlejning til beboelse.«

5. I § 13, stk. 4, 3. pkt., ændres »nr. 5, 9 og 10« til: »nr. 4, 8 og 9«, og i 4. pkt. ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

6. I § 13, stk. 5, 1. pkt., ændres »nr. 1-5 og 9« til: »nr. 1-4 og 8«.

7. I § 13, stk. 5, 1. pkt., og § 17, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 eller 3,« til: »§ 83, stk. 2 eller 3, eller § 83 c, stk. 1,«.

8. I § 17, stk. 3, og § 28, stk. 2, 1. pkt., udgår »og 3«.

9. I § 24, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1, 3-5, 9 og 10« til: »nr. 1, 3, 4, 8 og 9«.

10. I § 45 i, stk. 1, ændres »87 b eller 88 a« til: »87 b, 87 c, 88 a eller 88 b«.

11. I § 82, stk. 1, udgår »87 b, 88 a,«.

12. I § 82, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Efterregulering efter stk. 1 foretages også, hvis en vurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 b, 87 c, 88 a eller 88 b ændres.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

13. I § 82 a, stk. 1, og stk. 7, 2. pkt., og § 82 c, stk. 1, 1. pkt., udgår »eller 4«.

14. Efter § 84 a indsættes før overskriften før § 85:

»§ 84 b. For ejendomme, der pr. 1. januar 2027 overgår fra at være kategoriseret som en ejerbolig eller erhvervsjendom m.v. til at være kategoriseret som en landbrugs-, skov- og naturejendom, jf. ejendomsvurderingslovens § 83 d, ansætter told- og skatteforvaltningen et foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævning af ejendomsværdiskat, grundskyld og dækningsafgift frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar 2027.

Stk. 2. Det foreløbige beskatningsgrundlag efter stk. 1 er ikke bindende og kan frit ændres af ejendomsejeren. Meddelelser en eller flere ejere et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er det den lavest ønskede værdi, der udgør beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.«

§ 3

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 13. oktober 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 749 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 40 C, stk. 8, 1. pkt., ændres »landbrugs- eller skovjendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

2. I § 42, stk. 1, 1. pkt., ændres »landbrugsejendomme« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

§ 4

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 27. august 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 1755 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 5

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2023, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 563 af 27. maj 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 29, stk. 2, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 6

I dødsboskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 426 af 28. marts 2019, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 4 i lov nr. 1564 af 12. december 2023 og § 4 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 5 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 2, 2. og 3. pkt., udgår »eller 3«.

2. I § 29, stk. 2, 4. pkt., udgår »og 3«.

3. I § 29, stk. 3, 4. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 7

I ejendomsavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 25. januar 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 1578 af 27. december 2019, § 2 i lov nr. 1580 af 27. december 2019 og § 5 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 6 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 6, 1. pkt., ændres »landbrugsejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

2. I § 5 A, stk. 1, 1. pkt., og § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

3. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »landbrug, skovbrug« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme«, og »og 3« udgår.

4. I § 6, stk. 2, 3. pkt., og § 9, stk. 1, 3. pkt., udgår »eller 3«.

§ 8

I lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 2. juni 2021, som ændret ved § 6 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1472 af 10. december 2024, § 8 i lov nr. 1694 af 30. december 2025 og § 6 i lov nr. 369 af 9. april 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., udgår »og 3«.

§ 9

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 460 af 3. maj 2024, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 20 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovjendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 10

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 24. november 2025, som ændret senest ved lov nr. 1781 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres »landbrugsejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

2. I § 14, stk. 2, 4. pkt., ændres »nr. 4 og 6-10« til: »nr. 3 og 5-9«, og i 5. pkt. ændres »nr. 4, 9 og 10« til: »nr. 3, 8 og 9«.

3. I § 15 J, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til: »nr. 1-4, 8 og 9«.

4. I § 15 J, stk. 3, 1. pkt., ændres »nr. 6 og 7« til: »nr. 5 og 6«.

5. I § 15 J, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 8« til: »nr. 7«.

6. I § 15 K, stk. 1, 3. pkt., ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

7. I § 15 K, stk. 6, 1. og 5. pkt., ændres »nr. 5« til: »nr. 4«.

§ 11

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2024, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 2 i lov nr. 1757 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 15 A, stk. 3, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 12

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og senest ved § 4 i lov nr. 1691 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

1. I § 4, stk. 1, nr. 6, ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til: »nr. 1-4, 8 og 9«.

§ 13

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 13. oktober 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, stk. 1, 1. pkt., ændres »sjette år« til: »ottende år«.

2. To steder i § 33 a, stk. 1, 3. pkt., to steder i stk. 2, 3. pkt., og to steder i stk. 4, 3. pkt., ændres »nr. 4« til: »nr. 3«.

§ 14

I virksomhedsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1836 af 16. september 2021, som ændret ved § 6 i lov nr. 2193 af

30. november 2021, § 17 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 12 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 14 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, 7. pkt., ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

2. I § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Børne-, Ældre- og Boligministeriet

§ 15

I lov nr. 341 af 22. marts 2022 om leje, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1641 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 3, ændres »landbrugs- eller skovbrugsejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

2. I § 120, stk. 4, ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«, og »og 3« udgår.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Stk. 2. § 1, nr. 20, har virkning fra og med vurderingen pr. 1. marts 2021.

Stk. 3. § 2, nr. 4, har virkning fra og med kalenderåret 2024, forudsat at told- og skatteforvaltningen har meddelt ejeren en vurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 pr. 1. januar 2023 eller en senere vurderingstermin.

Stk. 4. § 1, nr. 1-3, 6-19, 21-26 og 29, har virkning fra og med vurderingsterminen den 1. januar 2027.

Stk. 5. § 2, nr. 1-3, 5-9, 13 og 14, §§ 3-12, § 13, nr. 2, og §§ 14 og 15 har virkning fra og med den 1. januar 2027.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Fremrykket kategorisering af landbrugs-, skov- og naturejendomme
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Foreløbigt beskatningsgrundlag for ejendomme omfattet af den fremrykkede kategorisering
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Bindende svar om juridisk kategorisering for landbrugs-, skov- og naturejendomme
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Forenkling af ejendomsvurderingerne for vurderingsårene 2026 og 2027
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Lempeligere ejendomsbeskatningsgrundlag for kolonihavegrunde
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Fritagelser for stigninger i grundskyld som følge af, at der opføres lejligheder i tagetagen på eksisterende bygninger
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er – med undtagelse af forslaget om forenkling af ejendomsvurderingerne for vurderingsårene 2026 og 2027 – en genfremsættelse af et tidligere lovforslag, jf. Folketingstidende 2025-26, 1. samling, tillæg A, L 124 som fremsat, med enkelte justeringer. Lovforslag nr. L 124 bortfaldt ved udskrivelsen af folketingsvalget.

Den 18. november 2026 indgik den daværende regering (Venstre), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Al-

liance, Det Radikale Venstre og Det Konservative Folkeparti forliget Et nyt ejendomsvurderingssystem, som blandt andet indebærer, at vurderinger af landbrugs- og skovejendomme skulle udarbejdes ved hjælp af en statistisk fremskrivning af de hidtidige vurderinger udarbejdet efter den såkaldte bondegårdsregel.

Som følge af forliget blev der med den nye ejendomsvurderingslov fra 2017 i større grad lagt vægt på egentlig landbrugs- eller skovdrift i ejendoms-kategoriseringen, hvilket både medførte flere kategoriseringer som landbrugs- eller

skovejendomme for mindre ejendomme og flere ejerboligkategoriseringer for større ejendomme. Det skyldtes, at der tidligere gjaldt en formodningsregel i den tidligere vurderingslov, der indebar, at ejendomme på 5,5 ha eller derover som udgangspunkt blev kategoriseret som en landbrugsejendom.

Siden vedtagelsen af ejendomsvurderingsloven i 2017 er fokus på miljø, klima, biodiversitet m.v. – og ambitionerne på området – vokset markant.

Forligskredsen bag de nye ejendomsvurderinger blev i 2023 enig om at nedsætte en arbejdsgruppe bestående af Landbrug & Fødevarer, Frie Bønder – Levende Land, Landdistrikternes Fællesråd, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Skovforening og Dansk Ejendomsmæglerforening. Det skete efter kritik af, at en mindre del af den politisk bredt funderede reform af ejendomsvurderinger og -beskatning risikerede at bremse omlægningen af landbrugsjord til natur. Arbejdsgruppen og følgegruppen skulle se på muligheden for at ændre den fremadrettede ejendomsbeskatning af naturejendomme. Følgegruppen bestående af en bred gruppe af organisationer blev nedsat for at sikre, at relevante synspunkter indgik i drøftelserne i arbejdet med modellen.

Den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) indgik blandt andet sammen med parterne i den grønne trepart (Landbrug & Fødevarer, Danmarks Naturfredningsforening, Fødevarerforbundet NNF, Dansk Metal, Dansk Industri og Kommunernes Landsforening) Aftale om et Grønt Danmark af 24. juni 2024, som vil udgøre det langsigtede grundlag for en historisk omlægning og omstilling af Danmarks arealer og af fødevarer- og landbrugsproduktionen i Danmark. Aftalen indeholder blandt andet initiativer for omlægningen af det danske areal, herunder støtteordninger til øvrig arealomlægning, som vådområder, lavbund og ekstensivering, hvilket har til formål at understøtte mere natur.

Det følger desuden af aftalen, at en moderne arealforvaltning, der skal understøtte en mere bæredygtig og multifunktionel arealanvendelse, er en forudsætning for en grøn omstilling af dansk landbrug. Der er således brug for en helhedsorienteret indsats, hvor regulering kombineret med målrettet arealomlægning understøtter omstilling og moderne arealforvaltning. Denne historiske forandring af det danske landskab fordrer, at Danmark som samfund er nødt til at bruge de samme arealer til flere formål, blandt andet til vedvarende energiproduktion, natur og kvælstofreduktion.

Forligskredsen på ejendomsområdet er enig om, at ejendomsskatterne ikke skal stå i vejen for de ejendomsejere, der ønsker at bevare eller omlægge produktionsjord til eksempelvis natur. Det foreslås derfor, at der skal indføres en ny samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Modellen vil indebære, at ejendomme beliggende i landzone som udgangspunkt skal henføres til én ny samlet ejendoms-

kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Et bolig- eller erhvervsmoment på ejendommen kan dog vurderes at veje tungere. Den nye kategori vil blive omfattet af de gældende vurderings- og ejendomsskatte regler for ejendomme, der i dag er kategoriseret som landbrugs- og skovejendomme. Det vil indebære et andet ejendomsbeskatningsgrundlag og typisk en lavere løbende ejendomsbeskatning end for ejerboliger og erhvervsjendomme. En eventuelt ændret ejendomskategori kan i øvrigt have betydning for beskatningen på andre områder, f.eks. i forhold til ejendomsavancebeskatning. Det foreslås derfor samtidigt at indføre en overgangsordning, der skal sikre, at de nuværende ejere, som ønsker at fastholde deres eksisterende ejendomskategori indtil ejerskifte, kan gøre dette.

Det foreslås desuden for visse ejendomsejere i landzone at indføre en mulighed for bindende svar fra Skatteforvaltningen vedrørende ejendoms kategorisering i forbindelse med en foretaget eller påtænkt ændring af ejerens ejendom.

Lovforslagets formål er dermed at skabe størst mulig tryk- og ejendomsskatterne for de ejendomsejere, der i en landzone ønsker at bevare eller omlægge landbrugsjord til natur.

For at de omfattede ejendomsejere hurtigst muligt kan få vished og indsigt i deres nye ejendomsvurdering og -beskatning som følge af deres fremadrettede ejendoms kategori, foreslås det at fremrykke tidspunktet for kategoriseringen samt at indføre et foreløbigt beskatningsgrundlag for visse ejendomme. Dette skal sikre en mere gennemsigtig og retvisende ejendomsbeskatning indtil udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering med vurderingstermin 1. januar 2027.

Da ejendomsskatte loven blev vedtaget i 2023, blev der samtidigt gennemført en nødvendig forenkling af grundlaget for ejendomsvurderingerne for vurderingsårene 2024 og 2025 med henblik på at sikre, at der tidligere kunne opnås en normalsituation, hvor ejendomsvurderingerne kan udsendes, inden de skal bruges som beskatningsgrundlag, så behovet for efterreguleringer af ejendomsejernes ejendomsskatter reduceres – og dermed, at der skabes den størst mulige tryk om ejendomsskatterne for borgere og virksomheder. Konkret indebar forenklingen, at 2024-vurderingerne for ejerboliger gennemføres som en indeksering af 2022-vurderingerne til 2024-prisniveau, og at 2025-vurderingerne for erhvervsjendomme m.v. gennemføres som en indeksering af 2023-vurderingerne til 2025-prisniveau.

Der har i de seneste år været fremdrift på udsendelsen af de nye ejendomsvurderinger. Udsendelsen af de 2020-vurderingerne er gennemført, og der er tilbagebetalt ca. 9,5 mia. kr. til boligejere, som har betalt skat af en for høj vurdering i perioden 2011-2020. Klageprocenten er betydeligt lavere end forudsat, og langt de fleste boligejere oplever, at de modtager en vurdering, som svarer nogenlunde til det, de forventede. Der er primo juni 2026 udsendt 2022-vurderinger til over en million boligejere. Endeligt er udsendelsen

af de første erhvervsvurderinger, 2021-vurderingerne, påbegyndt.

Selv om der således er fremdrift på vurderingsområdet, må det konstateres, at Skatteforvaltningen fortsat ikke er i takt med udsendelsen af vurderingerne, så de kan udsendes, inden de skal udgøre beskatningsgrundlaget på forskudsopgørelsen. Det medfører, at Skatteforvaltningen fortsat bruger mange ressourcer på efterreguleringer, og at boligejerne fortsat vil kunne blive mødt med restskatter og udfordrende og komplekse forløb. Der er derfor på den korte bane behov for at finde en løsning, så Skatteforvaltningen får tid til at indhente efterslæbet af manglende udsendelser af en række vurderingsrul.

Derfor foreslås det, at 2026- og 2027-vurderingerne skal udarbejdes ved at indeksere 2022- og 2023-vurderingerne til 2026- og 2027-prisniveau. Det vil ske efter den vurderingsmetode, der kendes fra 2024- og 2025-vurderingerne. Det betyder bl.a., at der ikke vil kunne klages over vurderingen, da der vil være tale om en statistisk fremskrivning på baggrund af prisudviklingen i området. Har ejendommen ændret sig væsentligt, vil der blive taget højde for det via en omvurdering, hvor der vil være almindelig klageadgang.

Ulempen ved løsningen er, at indeksering som udgangspunkt alene vil kunne ske på kommuneniveau. Anvendelsen af indeks for prisudviklingen på kommuneniveau medfører, at områder inden for kommunen med lavere prisudvikling kan blive værdiansat over den faktiske værdi, mens områder inden for kommunen med højere prisudvikling omvendt kan blive værdiansat under den faktiske værdi. Det foreslås derfor, at de boligejere, hvis indekserede ejendomsværdi afviger med mere end 20 pct. fra den forventede handelspris, vil kunne anmode om i stedet at få en almindelig 2026-vurdering med klageadgang. Det vil være et krav, at boligejeren sandsynliggør, at dette er tilfældet, hvilket f.eks. vil kunne ske via henvisning til handelsprisen, som ejeren selv har betalt for ejendommen, eller handelsprisen for sammenlignelige ejendomme i området.

Lovforslaget har derudover som opfølgning på Aftale om finansloven for 2026, som er indgået imellem den daværende regering og Det Konservative Folkeparti, til formål at indføre regler om et lempeligere ejendomsbeskatningsgrundlag for kolonihavegrunde.

Endelig foreslås det med lovforslaget at indføre en fritagelse for stigninger i grundskyld, der opstår som følge af, at tagetagen i eksisterende etageboligbyggeri udnyttes til lejligheder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme

2.1.1. Gældende ret

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, at Skat-

teforvaltningen som led i vurderingen, jf. dog § 83, stk. 9, og § 83 a, beslutter, hvilken af følgende kategorier en ejendom skal henføres til:

- 1) Ejerbolig, jf. § 4.
- 2) Landbrugsejendom.
- 3) Skovejendom.
- 4) Erhvervsnejendom, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, eller anden ejendom, som ikke er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-3.

Beslutningen træffes ud fra en bedømmelse af ejendommens samlede karakter, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til § 3, at sondringen mellem landbrugsejendomme på den ene side og beboelsesejendomme på den anden i nogle tilfælde kan være vanskelig at foretage. Små landejendomme kan have karakter af »lystejendomme«, »hesteejendomme« el.lign., hvilket indikerer, at der er tale om en beboelsesejendom, mens der på andre ejendomme af samme størrelse kan foregå en specialiseret produktion, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 75.

Når en beslutning om kategorisering træffes, indgår oplysninger i Bygnings- og Boligregistret om den registrerede anvendelse af bygningerne beliggende på grunden og oplysninger fra offentlige registre i øvrigt. Bedømmelsen er en afvejning af, om beboelsesmomentet eller landbrugs- og/eller skovmomentet i det enkelte tilfælde vejer tungest. Er al jord tilhørende en ejendom på nogle få hektar bortforpagtet, kan det være en indikation af, at beboelsesmomentet vejer tungest. Hermed kan en landejendom med de gældende regler kunne gå fra at være kategoriseret som en landbrugs- eller skovejendom til en ejerbolig, såfremt boligejeren bortforpagter arealer til f.eks. naboejendommen.

Det fremgår desuden af bemærkningerne til bestemmelsen, at der grundlæggende skal foregå egentlig landbrugsdrift på ejendommen, for at der kan være tale om et landbrug. Der skal således være tale om f.eks. jord i omdrift, erhvervs-mæssig husdyrproduktion eller produktion i form af gartnerier, planteskoler eller frugtplantager. Desuden nævnes det, at modtagelse af støtte fra EU's landbrugsstøtteordninger ikke i sig selv er tilstrækkelig begrundelse for, at ejendommen kategoriseres som en landbrugsejendom efter ejendomsvurderingsloven, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 75.

Ifølge Den juridiske vejledning 2026-1, afsnit H.A.2.2.3.2.1, Kriterier for bebyggede landbrugsejendomme, kan en bebygget ejendom, inkl. beboelse, kategoriseres som en landbrugsejendom, hvis ejendommen opfylder et eller flere af følgende kriterier:

- 1) dyrkning af landbrugs- eller specialafgrøder,
- 2) erhvervs-mæssig husdyrproduktion, eller
- 3) produktion i gartneri, planteskole eller frugtplantager.

Det fremgår desuden, at arealets størrelse og landbrugsdriftens intensitet også har betydning for vurderingen efter gældende ret. Det betyder, at jo mere intensivt jorden dyrkes,

jo mindre areal skal der til for at opveje et beboelsesmoment. Ligeledes gælder det, at såfremt ejeren af en landbrugsejendom vælger at mindske sin husdyrproduktion eller omlægge arealer i omdrift til mere ekstensive afgrøder, eller udlægge jorden til lavbundsjord eller natur, kan dette resultere i, at ejendommen ikke længere kategoriseres som en landbrugsejendom.

I forhold til kategoriseringen af skovejendomme fremgår det af bemærkningerne, at kategoriseringen skal træffes ud fra ejendommens samlede karakter. Der skal således for skovejendommens vedkommende være tale om skov med et produktionspotentiale. Det er ikke i sig selv afgørende for kategoriseringen, om der foregår egentlig kommerciel skovdrift på ejendommen, eller om der er tale om en mere rekreativ anvendelse. Dog må ejendommen have en sådan størrelse og fremtræden i øvrigt, at den ikke har karakter af ejerbolig, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 76.

Det fremgår af Den juridiske vejledning 2026-1, afsnit H.A.2.2.4.2.1, Kriterier for bebyggede skovejendomme med bolig, at kravet til skovens omfang i forbindelse med kategoriseringen dog vil være afhængigt af, hvilke andre anvendelser der er på ejendommen.

Bebyggede skovejendomme med bolig og arealer over 15 hektar, hvor hele arealet benyttes til skov eller er fredskov, vil som udgangspunkt blive kategoriseret som skovejendom.

Det fremgår endvidere, at jo mindre et skovareal er, des mindre vægter skovmomentet, hvilket taler for, at anvendelsen som beboelse kan ende med at dominere. Ved afvejningen i forhold til et boligmoment på mindre ejendomme på under 15 hektar, vil det få afgørende betydning for kategoriseringen, hvordan ejendommens skovareal fremstår, og det har betydning, hvor intensiv eller ekstensiv skoven er drevet. Jo mere produktionspotentiale, skoven har, des mindre et areal med skov skal der til for at opveje boligmomentet.

En kategorisering fra landbrugs- eller skovejendom til ejerbolig kan have vurderings- og beskatningsmæssige konsekvenser for ejendomsejerne, fordi der gælder en særlig vurderingsnorm og særlige regler for vurderingen af produktionsjord på ejendomme, der efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, er kategoriseret som en landbrugs- eller skovejendom. Herudover gælder der også en særlig grundskyldspromille for produktionsjord, der ofte er lavere end de almindelige grundskyldspromiller. Denne vurderingsnorm og de særlige grundskyldspromiller på produktionsjord indebærer typisk, at ejendommen får en lavere ejendomsvurdering og løbende ejendomsbeskatning, end der gælder for ejerboliger og erhvervsvejendomme.

Efter ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 1, ansættes grundværdien for produktionsjord på landbrugs- og skovejendomme efter en særlig vurderingsnorm (herefter fremskrivningsordningen), hvorved der sker fremskrivning til vurderingstidspunktet af den senest ansatte gennemsnitlige

værdi pr. hektar for det pågældende areal efter bestemmelserne i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48.

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 3, 1. pkt., at naturarealer i landzone tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme betragtes som produktionsjord, hvis de pågældende arealer ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål. Det følger af 2. pkt., at fredskovspligtige arealer tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme uden for landzone ligeledes betragtes som produktionsjord.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 33, stk. 1, at i de tilfælde hvor der etableres en ny landbrugs- eller skovejendom, ansættes grundværdien for ejendommens produktionsjord som en sum af produktionsjordsværdierne for hver af ejendommens jordstykker, jf. ejendomsvurderingslovens § 82.

Med ejendomsvurderingsloven blev der indført en overgangsordning, hvorefter ejendomme, der hidtil havde været kategoriseret som landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug efter den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, på visse betingelser fortsat kan vurderes som landbrugs- eller skovejendomme. For ejere af ejendomme, der tidligere havde været kategoriseret som ejerbolig efter den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, men som med det nye vurderingssystem pr. 1. marts 2021 kategoriseres som en landbrugs- eller skovejendom, gælder der tillige en overgangsordning, hvorefter ejendommens ejer eller ejere i enighed kan vælge, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 3, 1. pkt.

2.1.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at skabe størst mulig tryghed og for at sikre, at ejendomsskatterne ikke står i vejen for de ejere af ejendomme i landzoner, der ønsker at omlægge landbrugsjord til natur, foreslås det at indføre en ny samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Det foreslås, at de overordnede ejendoms kategorier »Landbrugsejendom« og »Skovejendom«, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og at der i stedet indsættes én samlet ejendoms kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Forslaget vil indebære, at ejendomme beliggende i landzone som udgangspunkt henføres under ejendoms kategorien landbrugs-, skov- og naturejendom, medmindre der er et tungere vejende bolig- og/eller erhvervsmoment på ejendommen. Er store dele af ejendommen eksempelvis udlagt til privat bolig og brug, f.eks. til privat ridebane, swimmingpool, tennisbane eller lignende beboelsesmomenter, vil dette være en indikation af, at beboelsesmomentet vejer tungt. Anvendes større dele af ejendommen til f.eks. butik

eller hoteldrift, vil dette tale for et afgørende erhvervsmoment.

Forslaget vil indebære, at naturejendomme beliggende i landzone som udgangspunkt vil blive ejendomsbeskattet på samme måde som landbrugs- og skovejendomme. Et bolig- eller erhvervsmoment på ejendommen kan dog vurderes at veje tungere i konkrete tilfælde, hvorved ejendommen kategoriseres som henholdsvis ejerbolig eller erhvervsjendom.

Forslaget vil sikre, at vådområder, naturarealer, permanente kulturer, brakjord, lavbundsjord eller lignende jord med ingen eller ekstensiv drift m.v. vil blive vurderet og dermed ejendomsbeskattet på samme lempelige vilkår, som ejendomme med intensivt dyrket produktionsjord bliver i dag.

Det betyder, at vurderings- og ejendomsbeskatningsreglerne ikke længere vil stå i vejen for omlægningen af landbrugsjord til bl.a. natur- og biodiversitetsformål. Forslaget vil indebære, at ejendomme, efter gennemført omlægning, som udgangspunkt ikke vil blive kategoriseret som ejerbolig eller erhverv og dermed i nogle tilfælde vil få en højere løbende ejendomsbeskatning, medmindre jorden f.eks. frasælges, eller der foretages andre ændringer af ejendommen.

Sammenlignet med kategoriseringen pr. 1. marts 2021 vil forslaget indebære, at ca. 13.000 ejendomme i landzone, der med de gældende regler er kategoriseret som en ejerbolig, vil få en ny kategori som en landbrugs-, skov- og naturejendom, når kravet om egentlig landbrugsdrift fjernes. Det skønnes at indebære en stigning fra de ca. 115.000 eksisterende landbrugs- og skovejendomme til ca. 128.000 landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Det grundlæggende kriterium for kategorisering som en landbrugs-, skov- og naturejendom vil som hidtil være ejendommens samlede karakter og anvendelse. Bedømmelsen vil være en afvejning af, om der er et beboelses- eller erhvervsmoment på den enkelte ejendom, som vejer tungere og dermed taler for, at ejendommen vil skulle kategoriseres som andet end en landbrugs-, skov- og naturejendom. Er store dele af ejendommen eksempelvis udlagt til privat brug, f.eks. til ridebane, swimmingpool, tennisbane eller lignende beboelsesmomenter, vil dette være en indikation af, at beboelsesmomentet vejer tungest. Anvendes større dele af ejendommen til f.eks. butik eller hoteldrift, som udgør erhvervsmomenter, vil dette tale for en kategorisering som en erhvervsjendom.

Det foreslås desuden at indføre en overgangsordning, der skal sikre, at de ejere, som ønsker fortsat at blive vurderet som ejerbolig i stedet for at blive omkategoriseret til landbrugs-, skov- og naturejendom, kan gøre dette, indtil ejendommen skifter ejer. Overgangsordningen vil bortfalde, når ejeren eller mindst én af flere ejere overdrager sin ejerandel helt eller delvist til tredjemand, eller hvis ejendommen som led i vurderingen eller omvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6, henføres til den i overgangsordningen valgte ejendomskategori.

2.2. Fremrykket kategorisering af landbrugs-, skov- og naturejendomme

2.2.1. Gældende ret

Efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, beslutter Skatteforvaltningen som led i vurderingen, jf. dog § 83, stk. 9, og § 83 a, hvilken af følgende kategorier en ejendom skal henføres til:

- 1) Ejerbolig, jf. § 4.
- 2) Landbrugsejendom.
- 3) Skovejendom.
- 4) Erhvervsjendom, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, eller anden ejendom, som ikke er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-3.

Beslutningen om, hvilken kategori ejendommen tilhører, træffes ud fra en bedømmelse af ejendommens samlede karakter, og for landbrugs- og skovejendomme også ejendommens faktiske anvendelse, det vil sige hvad ejendommen faktisk anvendes til/bruges som.

Efter gældende regler foretages beslutningen om kategorisering som led i den almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6, jf. § 3, stk. 1. Selve kategoriseringen kan påklages i forbindelse med klage over ejendomsvurderingen til skatteankeforvaltningen. Kategoriseringen kan således ikke påklages særskilt, det vil sige, uden samtidig at klage over selve vurderingen.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, at der som udgangspunkt foretages almindelig vurdering af fast ejendom hvert andet år. Vurderingerne foretages pr. 1. januar i vurderingsåret, jf. dog overgangsreglerne i § 81, stk. 7, og §§ 87 og 88. Efter ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 2, vurderes ejerboliger som udgangspunkt i lige år, mens andre ejendomme vurderes i ulige år.

Af bemærkningerne til ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 2, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 211 som fremsat, s. 79, fremgår det, at landbrugs- og skovejendomme, sammen med erhvervsjendomme m.v., vurderes i ulige år.

Det følger desuden af ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, at der foretages omvurdering pr. 1. januar i året efter en almindelig vurdering af ejendomme, som opstår eller ændres i de tilfælde, der er nævnt i bestemmelsens nr. 1-12, jf. dog § 6, stk. 2, og overgangsreglerne i §§ 87 og 88.

2.2.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For ejendomme, der med forslaget om én samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme overgår fra at være en ejerbolig til en landbrugs-, skov- og naturejendom, vil den ændrede kategorisering i sig selv kunne indebære væsentlige ændringer i beskatningen – både for løbende ejendomsskatter og for avancebeskatning ved salg m.v. Af samme grund er der – som beskrevet i pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger – foreslået indført

en overgangsordning, der skal afbøde dette ved at give ejendomsjerne mulighed for at vælge, at ejendommen fortsat skal vurderes som ejerbolig i stedet for at blive omkategoriseret til landbrugs-, skov- og naturejendom, indtil der sker ejerskifte.

Efter gældende regler foretages beslutningen om kategorisering som led i den almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6, jf. § 3, stk. 1. Da der i de kommende år fortsat forventes forskydninger i udsendelsen af ejendomsvurderingerne vurderes det hensigtsmæssigt at foretage en fremrykket og særskilt kategorisering af de berørte ejendomme. Formålet er at sikre, at ejerne af disse ejendomme hurtigst muligt får klarhed over deres ejendoms fremtidige ejendomskategori, herunder de medfølgende beskatningsmæssige konsekvenser.

Derfor foreslås det, at beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 kan træffes uafhængigt af vurderingen, hvis en ejendom ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller som en erhvervsjendom m.v., og ejendommen ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 kategoriseres som en landbrugs-, skov- og naturejendom efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Med forslaget vil tidspunktet for kategoriseringen i forbindelse med vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 blive fremrykket, så de omfattede ejendomsjere – før kategoriseringen vil skulle indgå i 2027-vurderingerne – vil modtage en selvstændig afgørelse herom, der vil være omfattet af de almindelige regler om partsinddragelse og klageadgang. På den måde sikres det, at de berørte ejendomsjere inden modtagelse af 2027-vurderingen får vished om, hvorvidt de er omfattet af den nye ejendomskategori – og i så fald mulighed for at til- eller fravælge overgangsordningen.

Skatteforvaltningen påbegynder forberedelsen og sagsbehandlingen af omkategoriseringerne i 2. halvår 2026. Udsendelse af agterskrivelser herom, tilbud om overgangsordningen, foreløbigt beskatningsgrundlag m.v. forventes udsendt i 1. kvartal af 2027.

2.3. Foreløbigt beskatningsgrundlag for ejendomme omfattet af den fremrykkede kategorisering

2.3.1. Gældende ret

Efter ejendomsskattelovens regler kan Skatteforvaltningen i visse tilfælde ansætte foreløbige beskatningsgrundlag til brug for opkrævningen af henholdsvis ejendomsværdiskat, grundskyld og dækningsafgift i de tilfælde, hvor ejendomsjeren ikke har modtaget sin endelige almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6. Det kan eksempelvis være i tilfælde, hvor den almindelige vurdering eller omvurdering ikke udsendes inden udgangen af det indkomstår eller kalenderår, hvor vurderingen skal danne beskatningsgrundlag for ejendomsværdiskatten,

grundskylden og eventuelt dækningsafgiften, eller hvis der f.eks. er tale om en nyopstået ejendom.

Ansættelsen af et foreløbigt beskatningsgrundlag har til formål at sikre, at ejendomsjeren ikke risikerer et større efterreguleringskrav for indtil flere indkomst- eller kalenderår, når den endelige ejendomsvurdering udsendes. Det sker ved, at ejendomsjeren får mulighed for løbende at betale en foreløbig ejendomsværdiskat, grundskyld og eventuel dækningsafgift på baggrund af det foreløbige beskatningsgrundlag.

Det følger således af ejendomsskattelovens § 13, stk. 5, 1. pkt., at for ejendomme, hvor der er sket nybyggeri, jf. ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, nr. 4, for ejendomme, der bliver omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-5 og 9, for ejendomme, hvor ejerens valg, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 eller 3, bortfalder, og for ejendomme, hvor en samvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, ændres eller ophører, ansætter Skatteforvaltningen et foreløbigt beskatningsgrundlag for indkomståret til brug for en opkrævning af ejendomsværdiskat frem til tidspunktet for udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 efter ændringen. Det følger af 2. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar i førstkomende vurderingsår efter ændringen. Det følger af 3. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. ikke er bindende og frit kan ændres af ejendomsjeren.

Det følger videre af ejendomsskattelovens § 17, stk. 4, 1. pkt., at for ejendomme, der bliver omfattet af pligten til at betale grundskyld, jf. § 4, stk. 1, i vurderingsåret før kalenderåret, ansætter Skatteforvaltningen en foreløbig grundværdi for indkomståret eller kalenderåret som foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævningen af grundskyld frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Det følger af ejendomsskattelovens § 17, stk. 4, 2. pkt., at for ejendomme, hvor ejerens valg, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 eller 3, bortfalder, og for ejendomme, hvor en samvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, ændres eller ophører, ansætter Skatteforvaltningen en foreløbig grundværdi for indkomståret eller kalenderåret som foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævningen af grundskyld frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6.

Det følger af 3. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. og 2. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar i det første vurderingsår efter ændringen. Det følger af 4. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. og 2. pkt. ikke er bindende og frit kan ændres af ejendomsjeren. Det følger endvidere af 5. pkt., at hvis en eller flere ejere meddeler et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er

det den lavest ønskede værdi, der udgør beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.

Et foreløbigt beskatningsgrundlag er ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Dette er også forudsat i bemærkningerne til ejendomsskatteoven, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 127, 139 og 144.

Det skal ses i lyset af, at det står ejeren frit for at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, og hverken ejeren af ejendommen eller Skatteforvaltningen er bundet af den foreløbige værdiansættelse.

En afgørelse i forvaltningslovens forstand er en retsakt (forvaltningsakt), dvs. en udtalelse, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde. En afgørelse vil i almindelighed bl.a. være karakteriseret ved, at der er tale om en udtalelse fra en offentlig myndighed, som udstedes på offentligretligt grundlag, og som går ud på ensidigt at bestemme, hvad der er eller skal være gældende ret.

Viser det sig efterfølgende, at den foreløbige værdiansættelse har været ansat for lavt, bliver den resterende ubetalte del af ejendomsværdiskatten, grundskylden og eventuelt dækningsafgiften efteropkrævet hos ejeren. Viser det sig omvendt, at den foreløbige værdiansættelse har været ansat for højt, bliver den for meget betalte ejendomsværdiskat, grundskyld og eventuelt dækningsafgift tilbagebetalt som overskydende skat.

2.3.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med forslaget om at samle landbrugs- og skovejendomme til én samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme vil ejendomme i landzone som udgangspunkt henføres til ejendoms kategorien for landbrugs-, skov- og naturejendomme, såfremt der ikke er et tungere vejende bolig- og/eller erhvervsmoment på ejendommen.

En ændret ejendoms kategorisering kan i sig selv indebære væsentlige ændringer i ejendomsbeskatningen for ejendoms-ejerne – både for løbende ejendomsskatter og for avancebeskatning ved salg m.v.

For at de omfattede ejendoms ejere hurtigst muligt kan få vished og indsigt i deres nye fremadrettede ejendoms kategori, og dermed også til- eller fravælge den foreslåede overgangsordning, foreslås det som beskrevet i pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at beslutningen om, hvilken kategori de omfattede ejendomme skal henføres til, ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 træffes uafhængigt af vurderingen. Eftersom ejendomsvurderingerne på nuværende tidspunkt i flere tilfælde udsendes senere end de indkomstår, som de udgør beskatningsgrundlaget for, ville en ejendoms ejer med de gældende regler risikere at skulle vente indtil flere kalenderår, inden Skatteforvaltningen har udsendt den almindelige vurdering eller omvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

For at sikre, at ejendoms ejere i den nye ejendoms kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme ikke skal vente på deres 2027-vurdering for at få indsigt i deres nye ejendomsbeskatning og lov til at betale denne, foreslås det, at Skatteforvaltningen ansætter et såkaldt foreløbigt beskatningsgrundlag for de omfattede ejendomme. På den måde sikres det, at de berørte ejendoms ejere sammen med modtagelsen af kategoriseringen har mulighed for at få vished om deres fremadrettede ejendomsvurdering og -beskatning og mulighed for at til- eller fravælge overgangsordningen på et oplyst grundlag.

Forslaget har således til formål at give de omfattede ejendoms ejere hurtigst muligt vished og indsigt i deres nye fremadrettede ejendomsbeskatning.

Det foreslåede vil indebære, at Skatteforvaltningen for ejendomme, der ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 efter forslaget om den fremrykkede kategorisering af ejendomme kategoriseres som landbrugs-, skov- og naturejendomme, ansætter et foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævnin-gen af ejendomsværdiskat, grundskyld og dækningsafgift frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Det betyder, at det foreløbige beskatningsgrundlag vil blive lagt til grund indtil den første almindelige vurdering eller omvurdering, som efter lovforslagets § 1, nr. 28, vil foretages efter reglerne om forenkling af ejendomsvurderingerne for vurderingsårene 2026 og 2027, jf. pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreløbige beskatningsgrundlag til brug for opkrævnin-gen af ejendomsværdiskat, grundskyld og dækningsafgift vil blive fastsat med udgangspunkt i kategoriseringen pr. 1. januar 2027. Derudover vil det foreløbige beskatningsgrund-lag for ejendomsværdiskatten, grundskylden og dækningsaf-giften ikke være bindende, og ejendoms ejeren eller -ejerne vil frit kunne ændre det foreløbige beskatningsgrundlag.

Hvis en eller flere ejere meddeler et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er det den lavest ønskede værdi, der vil udgøre beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.

2.4. Bindende svar om juridisk kategorisering for landbrugs-, skov- og naturejendomme

2.4.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens kapitel 8 kan enhver hos Skatteforvaltningen få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage, jf. skatteforvaltningslovens § 21, stk. 2.

En ejendomsvurdering har dog ikke direkte skattemæssig virkning, hvorfor der i henhold til bemærkningerne til skatteforvaltningsloven ikke gives bindende svar på spørgsmål om ejendomsvurderingsloven, jf. Folketingstidende 2004-05

(2. samling), tillæg A, L 110 som fremsat, pkt. 4.7.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Skatteforvaltningen har uanset reglerne om bindende svar pligt til at vejlede borgerne gennem besvarelse af spørgsmål. Det indebærer, at Skatteforvaltningen skal yde vejledning og bistand til borgere og virksomheder, der henvender sig om spørgsmål inden for forvaltningens sagsområde. Det er dog vigtigt i denne forbindelse at skelne mellem situationer, hvor myndigheden træffer afgørelse, f.eks. i forbindelse med bindende svar, og hvor der blot ydes almindelig vejledning og bistand.

2.4.2 Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For ejerne af ejendomme beliggende i landzone, der med forslaget vil blive kategoriseret som en landbrugs-, skov- og naturejendom, og hvor ejeren ønsker at frasælge en stor andel af sin jord eller lave andre ændringer på ejendommen, vil sådanne ændringer fortsat kunne betyde usikkerhed vedrørende ejendommens fremtidige kategorisering. Det skyldes, at sådanne ændringer på ejendommen vil kunne resultere i, at ejendommen omvurderes og eventuelt omkategoriseres til f.eks. en ejerbolig. Derfor vil der uanset den foreslåede landbrugs-, skov- og naturkategori fortsat – men dog i langt mindre grad end efter gældende ret – kunne være et behov hos ejendommejerne af de foreslåede landbrugs-, skov- og naturejendomme i landzone for at få afklaret, hvad det vil betyde for deres ejendomskategori, såfremt de vælger at foretage ændringer på deres ejendom.

For at imødekomme dette behov samt lovforslagets formål om blandt andet at skabe størst mulig tryghed om ejendoms-skatteforvaltningen for ejendommejerne i landzone, der ønsker at bevare eller omlægge produktionsjord til natur, foreslås det, at ejere af landbrugs-, skov- og naturejendomme beliggende i landzone skal kunne anmode Skatteforvaltningen om bindende svar om, hvilken betydning en gennemført eller påtænkt ændring af ejendommen vil have for dens ejendomskategori efter ejendomsvurderingsloven.

Den foreslåede ordning skal ses som en undtagelse til skatteforvaltningslovens kapitel 8 om bindende svar, hvorefter der ikke gives bindende svar vedrørende ejendomsvurderingsloven, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), L 110 som fremsat, afsnit 4.7.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.5. Forenkling af ejendomsvurderingerne for vurderingsårene 2026 og 2027

2.5.1. Gældende ret

Efter ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 2, vurderes ejerboliger i lige år. Dog vurderes ejerboliger i ulige år, hvis ejendommens grundareal udgør 2 ha eller mere, hvis der på ejendommen er registreret bygningsarealer til erhvervsmæssig anvendelse, eller hvis der på ejendommen er opført eller er ret til at opføre en eller flere produktionsvindmøller

eller et eller flere erhvervsmæssige solenergianlæg. Andre ejendomme end ejerboliger vurderes i ulige år.

En ejendomsvurdering lægges som udgangspunkt til grund for ejendomsværdiskatten, jf. ejendomsskatteovens § 13, stk. 2, og for grundskylden og dækningsafgiften, jf. § 17, stk. 2, og § 20, stk. 2, i de to indkomst- eller kalenderår, der følger efter vurderingsåret. Det betyder, at vurderingerne i årene 2026 og 2027 udgør beskatningsgrundlaget for henholdsvis 2027 og 2028 for ejendomme, der vurderes i lige år, og 2028 og 2029 for ejendomme, der vurderes i ulige år.

2024-vurderingerne af ejerboligerne og 2025-vurderingerne af øvrige ejendomme udarbejdes ved at indekseres henholdsvis 2022- og 2023-vurderingerne til 2024- og 2025-prisniveau, jf. ejendomsvurderingslovens §§ 87 b og 88 a. Det samme er tilfældet for 2023- og 2024-omvurderinger.

Denne forenkling af 2024- og 2025-vurderingerne blev indført med lov nr. 679 af den 3. juni 2023 med et ønske om at skabe en bedre tidsmæssig sammenhæng mellem vurderingsterminen og udsendelsen af ejendomsvurderingerne, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 114 som fremsat, side 36.

2.5.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har i de seneste år været fremdrift på udsendelsen af de nye ejendomsvurderinger. Dog må det konstateres, at Skatteforvaltningen fortsat ikke er i takt med udsendelsen af vurderingerne, så de udsendes, inden de skal udgøre beskatningsgrundlaget på forskudsopgørelsen. Det medfører, at Skatteforvaltningen fortsat bruger mange ressourcer på efterreguleringer, og at boligejerne fortsat vil kunne blive mødt med restskatter og udfordrende og komplekse forløb.

Det foreslås derfor, at 2026-vurderingen for ejerboliger – dvs. ejendomme, der vurderes i lige år – fastsættes ved at videreføre og indekseres ejendoms- og grundværdien i den seneste af de vurderinger, som er oplistet i ejendomsvurderingslovens § 87 b, stk. 2 og 3, dvs. 2022-vurderingen eller en senere omvurdering. Den seneste af disse vurderinger vil skulle reguleres til 2026-niveau efter de prisindeks, der fastsættes efter ejendomsvurderingslovens § 44, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, og §§ 45-48.

Det foreslås derudover, at 2027-vurderingen for visse ejerboliger og andre ejendomme – dvs. ejendomme, der vurderes i ulige år – på tilsvarende vis fastsættes ved eksempelvis at indekseres 2023-vurderingen på baggrund af prisindeks, der fastsættes efter ejendomsvurderingslovens § 44, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, og §§ 45-48.

Der vil med forslaget fortsat blive udarbejdet omvurderinger efter de almindelige regler om ejendomsvurderinger, der følger af ejendomsvurderingsloven. Det samme gælder for ejendomme, der ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller erhverv, og som ved vurderingsterminen pr. 1. januar

2027 vurderes som en landbrugsejendom eller skovejendom, i det omfang ejendommen ikke er omfattet af et valg om at fastholde kategoriseringen som ejerbolig.

I begge tilfælde – dvs. både for ejendomme, der vurderes i lige og ulige år – foreslås det, at grundværdien tillægges 1,6 pct. Tillægget skyldes, at grundpriser og ejendomspriser ikke følger samme procentvise prisudvikling. Der korrigeres for, at det er forventningen, at grundpriserne vokser med mere end ejendomspriserne. Beregningsteknisk lægges til grund, at grundpriserne vil vokse med 0,4 pct. mere pr. år end ejendomspriserne, dvs. med samlet set 1,6 pct. i indeksperioderne fra 2022-2026 og 2023-2027.

For ejendomme, der vurderes i lige år, vil lovforslaget således medføre, at 2026-vurderingen som udgangspunkt alene vil bestå af indekserede værdier med udgangspunkt i 2022-vurderingen og indgå i beregningsgrundlaget for ejendomsskatterne i indkomst- og kalenderårene 2027 og 2028. Forslaget vil ikke ændre på, at 2028-vurderingen foretages efter de almindelige regler i ejendomsvurderingsloven og som udgangspunkt udgør beregningsgrundlaget for ejendomsskatterne i indkomstårene 2029 og 2030.

For ejendomme, der vurderes i ulige år, vil lovforslaget tilsvarende betyde, at 2027-vurderingen som udgangspunkt vil bestå af indekserede værdier med udgangspunkt i 2023-vurderingen og indgå i beregningsgrundlaget for indkomst- og kalenderårene 2028 og 2029. Forslaget ændrer ikke på, at 2029-vurderingen foretages efter de almindelige regler i ejendomsvurderingsloven og som udgangspunkt udgør beregningsgrundlaget for ejendomsskatterne i indkomst- og kalenderårene 2030 og 2031.

De foreslåede indeks, som indekseringerne vil skulle foretages efter, vil afspejle prisudviklingen fra og med den 1. januar 2022 til og med den 1. januar 2026 henholdsvis fra og med den 1. januar 2023 til og med den 1. januar 2027. Anvendelsen af disse indeks indebærer derfor samlet set, at 2026-vurderingen samt 2027-vurderingen vil svare til det vurderingsniveau, der ville være fremkommet, hvis vurderingen var gennemført efter den sædvanlige metode.

For de fleste ejendomme vil metodeskiftet derfor være af begrænset betydning. Dermed vil indekseringsmetoden også medføre, at de samlede ejendomsskatter ikke påvirkes af metodeskiftet.

For en række ejendomsejere vil metodeskiftet dog være af betydning. Anvendelsen af indeks, der i udgangspunktet er på kommuneniveau, vil således indebære, at ejendomsværdien for alle ejendomme i samme kommune fremskrives med samme værdi. Hvis den faktiske prisudvikling i en del af kommunen adskiller sig væsentligt fra prisudviklingen i den øvrige del af kommunen, vil indekset medføre en anden vurdering end den, som var fremkommet med anvendelse af sædvanlige metoder. Det vil kunne medføre, at den indekserede ejendomsværdi vil afvige med mere end 20 pct. fra den forventede handelspris i fri handel. I de kommuner,

hvor der ikke er nok data til at udarbejde prisindeks på kommuneniveau, og hvor indeksene derfor udarbejdes på f.eks. landsdelsniveau, kan afvigelse potentielt være større.

For de ejendomme, hvor indekseringen måtte føre til en væsentligt anderledes ejendomsværdi, foreslås det, at ejeren skal kunne få en almindelig 2026- eller 2027-vurdering. Det vil forudsætte, at ejeren kan sandsynliggøre, at den indekserede ejendomsværdi afviger med mere end 20 pct. fra den forventelige kontantværdi i fri handel, når denne indekseres til 2026-niveau. En sådan sandsynliggørelse vil f.eks. kunne ske via henvisning til den faktiske handelspris for ejendoms ejerens egen ejendom eller handelspriser for sammenlignelige ejendomme i området, f.eks. to ejendomme solgt i fri handel i 2024, 2025 eller 2026.

Den almindelige 2026-vurdering vil blive udarbejdet med udgangspunkt i vurderingsmodellen for 2026-vurderingerne, herunder med data, også for referenceejendomme, som ville have været lagt til grund efter de almindelige vurderingsregler i en almindelig 2026-vurdering. Det samme vil gælde for 2027-vurderingen, som udarbejdes med udgangspunkt i modellen for 2027-vurderingen.

Ejerens anmodning ledsaget af relevant dokumentation vil skulle rettes til Skatteforvaltningen, som herefter vil skulle træffe en afgørelse om, hvorvidt ejendomsejer har sandsynliggjort prisforskellen. Vurderer Skatteforvaltningen, at dette ikke er tilfældet, vil ejeren kunne påklage afgørelsen efter de almindelige regler i skatteforvaltningsloven.

Muligheden for at anmode om en almindelig vurdering vil gælde for ejendomme, hvor der i vurderingen er fastsat en ejendomsværdi. For 2027-vurderingerne vil det omfatte ejerboliger, stuehuset på en landbrugs-, skov- og natur-ejendom samt blandet benyttede ejendomme med f.eks. en ejerboligdel og en erhvervsdel m.v. Det vil derimod ikke omfatte erhvervs ejendomme samt produktionsjordsdelen af landbrugs-, skov- og naturejendomme m.v., da der i disse tilfælde ikke vil blive fastsat en ejendomsværdi i vurderingen.

Ovenstående skal ses i sammenhæng med, at grundværdien for produktionsjord allerede i dag ansættes ved en fremskrivning til vurderingstidspunktet af den senest ansatte gennemsnitlige værdi pr. hektar for det pågældende areal efter bestemmelserne i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48. En 2027-vurdering, fremfor en 2023-vurdering indekseret til 2027-prisniveau, vil dermed ikke medføre en anden grundværdi.

Ovenstående skal herudover ses i sammenhæng med, at der for erhvervs ejendomme og øvrige ejendomme alene ansættes en grundværdi ud fra den særlige vurderingsmodel kendt som alternativomkostningsmodel. Efter denne model ansættes grundværdien med udgangspunkt i værdien ved en alternativ anvendelse af ejendommen til beboelse, der dog nedskaleres for bl.a. at tage højde for, at erhvervsgrunde typisk kan bebygges mere intensivt end parcelhusgrunde. Det indebærer, at Skatteforvaltningen kan ansætte grundværdien

under erhvervsejendomme uden først at skulle opgøre ejendomsværdien. Den manglende ejendomsværdi indebærer, at ejere af erhvervsejendomme ikke vil kunne sandsynliggøre en prisudvikling på baggrund af faktiske ejendomshandler på samme måde som ejere af ejerboliger vil kunne. Hertil kommer, at erhvervsejendomme og øvrige ejendomme vil være omfattet af stigningsbegrænsningsordningerne for grundskyld og dækningsafgift, jf. ejendomsskatteovens kapitel 7 og 7 a, hvorved stigninger i deres grundskyld og dækningsafgift begrænses.

Som nævnt ovenfor ansættes grundværdien for produktionsjord allerede i dag ved fremskrivning til vurderingstidspunktet af den senest ansatte gennemsnitlige værdi pr. hektar for det pågældende areal efter bestemmelserne i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48. Det foreslås derfor, at ovennævnte forslag om indeksering ikke skal gælde for produktionsjord omfattet af ejendomsvurderingslovens § 28. Derved vil produktionsjord uanset forslaget fortsat skulle vurderes efter reglerne i ejendomsvurderingslovens § 28.

Skatteforvaltningslovens kapitel 7 a indeholder særlige regler om sagsoplysning og partshøring ved vurderinger og omvurderinger efter ejendomsvurderingsloven. Efter reglerne i skatteforvaltningslovens kapitel 7 a vil ejendomsjere gennem deklarationsproceduren for ejendomsvurderingerne blive inddraget i forbindelse med ansættelsen af 2022-vurderingen og senere omvurderinger, der anvendes til indekseringen. Det betyder, at der i forbindelse med udsendelsen af disse vurderinger vil være foretaget partshøring gennem deklarationsproceduren. Ved deklARATIONEN vil Skatteforvaltningen således have underrettet ejendomsjere om de faktiske oplysninger om den pågældendes ejendom og andre faste ejendomme, der forventes tillagt væsentlig betydning for vurderingen af den pågældendes ejendom.

Med forslaget om at foretage vurderingen ved at indeksere en for ejendomsjere allerede kendt ejendomsvurdering med en værdi fra et indeks udarbejdet af Danmarks Statistik anvendes dermed også de allerede kendte faktiske oplysninger, som vurderingen, der indekseres, er foretaget på grundlag af. Indeksering af en kendt vurdering berør således ikke på nye, væsentlige faktiske oplysninger.

Ejendomsjere vil som udgangspunkt være blevet gjort bekendt med, hvilke oplysninger der danner grundlag for indekseringen, fordi ejeren i forbindelse med deklarationsproceduren for ejendomsvurderingerne er blevet gjort bekendt med og har haft adgang til at berigtige grundlaget for den vurdering, som indekseres, da vurderingen oprindeligt blev foretaget. Det skal ses i lyset af, at påbegyndelsen af udsendelsen af 2022-vurderingerne skete i efteråret 2025, hvorfor antallet af ejerskifter mellem udsendelsen af 2022-vurderingen og den 1. januar 2026 vil være begrænset.

Det er således vurderingen, at det ikke vil være forbundet med betænkeligheder, at der ikke partshøres over grundlaget for den vurdering, der indekseres. Den enkelte ejendomsjer vil desuden ikke i en høring over de statistiske oplysninger,

der anvendes i indekset, kunne bidrage med nye faktiske oplysninger i forbindelse med indekseringen, og det må heller ikke i øvrigt som følge af sagens karakter anses for påkrævet at gennemføre en partshøring.

På baggrund heraf er det vurderingen, at der efter gældende regler ikke vil være pligt til at partshøre om indekseringen af en kendt vurdering, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1. Med henblik på at sikre et klart retsgrundlag herfor foreslås det, at pligten til at partshøre ikke vil gælde i disse tilfælde, så det tydeligt fremgår af loven, at vurderinger efter de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 2, og § 88 b, stk. 2, der er indekseret efter de foreslåede bestemmelser i § 87 c, stk. 4 og 5, henholdsvis § 88 b, stk. 4 og 5, kan foretages uden partshøring og dermed også uden brug af deklarationsproceduren for ejendomsvurderingerne.

Med forslaget vil det derudover ikke være muligt at påklage de indekserede vurderinger efter de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 2, og § 88 b, stk. 2. Det vil være i tråd med, hvad der gælder for tilbageregning efter ejendomsvurderingsloven, idet der i dag ikke kan klages over tilbageregninger, jf. ejendomsvurderingsloven § 48. Beregninger af indeks efter ejendomsvurderingslovens §§ 44-47 og fremskrivninger på grundlag heraf kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. § 48, stk. 2.

Det fremgår af bemærkningerne til § 48, at hvis Danmarks Statistik konstaterer, at prisniveauet for en bestemt type af ejendomme beliggende i et bestemt område er steget eller faldet med X pct., vil dette blive anset for et objektivt faktum, som vil blive lagt til grund for beregningerne. Det fremgår yderligere af bemærkningerne til § 48, at borgeren ikke kan klage over, at en bestemt prisudvikling har fundet sted, og at resultatet af en sådan beregning ikke kan påklages til anden administrativ myndighed, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 121f.

Forslaget om at afskære klageadgangen vil således være i tråd med, hvad der i øvrigt gælder for tilbageregning efter ejendomsvurderingsloven. Som nævnt ovenfor vil forslaget ikke have betydning for adgangen til at påklage de vurderinger og omvurderinger, der er nævnt i de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 2, nr. 1 og 2, og § 88 b, stk. 2, nr. 1 og 2, og som danner grundlag for indekseringen, dvs. almindelige vurderinger pr. 1. januar 2022 henholdsvis pr. 1. januar 2023 og senere omvurderinger.

Disse vurderinger vil således også fortsat kunne genoptages og påklages efter reglerne i skatteforvaltningslovens §§ 33 og 35 a. Forslaget vil kun indebære, at klageadgangen afskæres for de indekserede vurderinger efter de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 2, og § 88 b, stk. 2, dvs. den indekserede almindelige vurdering pr. 1. januar 2026 henholdsvis pr. 1. januar 2027.

Forslaget ændrer desuden ikke på, hvorvidt det er muligt

at påklage selve skatteansættelsen. Der vil således være mulighed for dette i samme omfang som efter de gældende regler i skatteforvaltningsloven. Det vil dog ikke i forbindelse med klage over skatteansættelsen være muligt at anfægte indekseringen, hvis en sådan er foretaget i det enkelte tilfælde. Klage vedrørende de faktiske omstændigheder vedrørende ejendommen skal desuden ske i forbindelse med klage over vurderingen, der indekseres, og ikke når ejerne modtager skatteansættelsen og opkrævningen.

Forslaget vil herudover ikke indebære, at klageadgangen afskæres, for så vidt angår afslag på vurderinger efter de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 3, og § 88 b, stk. 3, dvs. ejendomme, der opfylder betingelserne for en omvurdering. Sådanne afslag på at foretage vurderinger efter de nævnte regler vil udgøre afgørelser truffet efter ejendomsvurderingsloven. Klager over sådanne afgørelser afgøres således af vurderingsankenævnet, jf. skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Klager afgøres dog af Landsskatteretten, hvis sagen henvises dertil af vurderingsankenævnet, jf. skatteforvaltningslovens §§ 6 a og 6 b.

Det vil også sige, at de almindelige regler i skatteforvaltningsloven om f.eks. klagegebyr for sager, der skal afgøres af vurderingsankenævnet, finder anvendelse på sådanne afgørelser.

Som nævnt ovenfor kan en ejendomsejer få genoptaget den vurdering, der ligger til grund for den indekserede vurdering, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Eksempelvis kan der foretages ordinær genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, hvis ejendomsejer kan godtgøre, at en vurdering er foretaget på et fejlagtigt grundlag som følge af fejlagtig eller manglende registrering af ejendommens grundareal, bygningsareal, planforhold eller lignende objektivt konstaterbare faktiske forhold. Det er dog en betingelse for genoptagelse af en foretaget vurdering, at genoptagelsen vil resultere i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien med mere end 20 pct.

Fristen for ovennævnte ordinære genoptagelse er den 1. maj i det 4. år efter udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget. Denne frist blev dog i forbindelse med forenklingen af 2024- og 2025-vurderingerne forlænget med 2 år for 2022- og 2023-vurderingerne, der danner grundlag for indekseringen, jf. skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1. Det skal ses i sammenhæng med, at de vurderinger, der indekseres på baggrund af, ville kunne være relevante for ejerne i yderligere 2 år. Det samme foreslås gjort i forbindelse med den foreslåede forenkling af 2026- og 2027-vurderingerne. Det indebærer, at den ordinære genoptagelsesfrist for 2022-vurderinger, der vil danne grundlag for de forenklede 2026-vurderinger i medfør af forslaget til ejendomsvurderingslovens § 87 c, vil være den 1. maj 2030 (i stedet for den 1. maj 2028), mens den ordinære genoptagelsesfrist for 2023-vurderinger, der vil danne grundlag for de forenklede 2027-vurderinger i medfør af forslaget til ejendomsvurderingslovens § 88 b, vil være den 1. maj 2031 (i stedet for den 1. maj 2029). Forslaget vil ligeledes

indebære, at den ordinære genoptagelsesfrist for Skatteforvaltningen, jf. skatteforvaltningslovens § 33, stk. 2, der henviser til fristerne i stk. 1, tilsvarende forlænges med 2 år for de samme vurderinger.

2.6. Lempeligere ejendomsbeskatningsgrundlag for kolonihavegrunde

2.6.1. Gældende ret

For grunde, der ligger i kolonihaveområder, ansættes grundværdien efter samme metode, som der anvendes til at beregne grundværdien for enfamiliehuse. Det følger af ejendomsvurderingslovens § 34 b, stk. 4, der blev indsat ved lov nr. 291 af 27. februar 2021.

Grundværdien ansættes dermed ved anvendelse af grundværdikurven, der er en statistisk model, der fastlægger sammenhængen mellem grundværdier og ejendomsværdier for enfamiliehuse til helårsbeboelse. Ejendomsværdien for disse ansættes bl.a. på baggrund af handelspriser for omkringliggende enfamiliehuse – de såkaldte referenceejendomme. Grundværdien for kolonihavegrunde ansættes derfor på baggrund af handler i nærområdet med huse til helårsbeboelse.

2.6.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For grunde, der ligger i kolonihaveområder, eksisterer der ikke empiri om grundværdien, fordi kolonihavegrunde typisk ikke handles.

For enfamiliehuse eksisterer der en sådan empiri, hvorfor det med lov nr. 291 af 27. februar 2021 blev vedtaget, at grundværdien for grunde beliggende i kolonihaveområder skal ansættes på samme måde som for enfamiliehuse til helårsbeboelse, det vil sige som parcel- og rækkehuse.

Med loven blev der dog ikke taget højde for, at kolonihavehuse ikke kan anvendes og udnyttes på samme måde, som et enfamiliehus kan. Dette skyldes bl.a., at kolonihavehuse ikke kan bebos halvdelen af året, og at den mulige bebyggelsesprocent typisk vil være lavere. Derfor forekommer den gældende ejendomsbeskatning af kolonihavegrunde ikke rimelig.

Som opfølgning på Aftale om finansloven for 2026, som er indgået imellem den daværende regering og Det Konservative Folkeparti, foreslås det derfor at indføre regler om et lempeligere ejendomsbeskatningsgrundlag for kolonihavegrunde. For grunde, der ligger i kolonihaveområder, foreslås det således, at der ansættes en grundværdi ud fra to femtedele af grundværdien, der fastsættes for et standardiseret enfamiliehus. På den måde vil grundværdien bedre afspejle den mulige anvendelse af grunden til kolonihavehuse, og der vil således komme mere retvisende og korrekte vurderinger for denne type ejendomme.

2.7. Fritagelser for stigninger i grundskyld som følge af,

at der opføres lejligheder i tagetagen på eksisterende bygninger

2.7.1. Gældende ret

I ejendomsskattelovens kapitel 7 findes en stigningsbegrænsningsordning for grundskyld, hvorefter stigninger i grundskyld indføres over tid.

Det følger således af ejendomsskattelovens § 44, at der ydes rabat i form af begrænsning af stigninger i grundskyld, jf. § 45, til følgende fysiske og juridiske personer:

- 1) Fysiske personer, der ejer ejendomme, der ikke er nævnt i § 38, stk. 1, nr. 1.
- 2) Fysiske personer, der ejer ejendomme nævnt i § 38, stk. 1, nr. 1, sammen med juridiske personer, og fysiske personer, der efter kildeskattelovens § 3, stk. 1, er undtaget fra indkomstskat, jf. § 38, stk. 2, 1. pkt.
- 3) Juridiske personer, der ejer ejendomme.

Stigningsbegrænsningsordningen er tilknyttet et BFE-nummer, som er et identifikationsnummer anvendt for fast ejendom i Danmark.

I visse ejendomme, der tilhører private andelsboligforeninger, almene boligforeninger eller udlejningsejendomme til beboelse, er de enkelte boligenheder ikke ejerlejlighedsopdelte med særskilte BFE-numre. I stedet har den samlede bygning ét BFE-nummer, som stigningsbegrænsningsordningen er tilknyttet.

Det følger af ejerlejlighedslovens § 20, stk. 1, 1. pkt., at bygninger, der er påbegyndt opført den 1. juli 1966 eller tidligere, kan opdeles i ejerlejligheder, såfremt der efter den 1. juli 2004 er blevet tilført en eller flere beboelseslejligheder i bygningens uudnyttede tagetage eller i en eller flere nye etager. Det følger af 2. pkt., at alle beboelseslejligheder i bygningen skal benyttes til helårsbeboelse. Det følger af 3. pkt., at de eksisterende boliger og eventuelle lokaler til andet end beboelse i bygningen pr. 1. juli 2004 efter opdelingen skal udgøre én ejerlejlighed, der ikke kan videreopdeles, medmindre bygningen er omfattet af § 15 eller § 17. Det følger af 4. pkt., at 1.-3. pkt. også gælder for bygninger på ejendomme, der tilhører private andelsboligforeninger, uanset at bygningerne er påbegyndt opført efter den 1. juli 1966.

Det følger videre af ejerlejlighedslovens § 20, stk. 2, 1. pkt., at bygninger, hvor der efter den 1. juli 2004 etableres nye tagboliger som almene boliger, kan opdeles i ejerlejligheder. Det følger af 2. pkt., at opdeling kan ske, når de nye boliger etableres i bygningens uudnyttede tagetage eller i en eller flere nye etager, og bygningen helt eller delvis anvendes til privat udlejning til beboelse. Det følger af 3. pkt., at boligerne og eventuelle lokaler til andet end beboelse i den eksisterende bygning pr. 1. juli 2004 og det almene beboelsesareal med alle sædvanlige fællesfaciliteter til brug for boligtagerne efter opdelingen hver for sig skal udgøre én ejerlejlighed. Det følger af 3. pkt., at ejerlejligheden bestående af boligerne og eventuelle lokaler til andet end

beboelse i den eksisterende bygning pr. 1. juli 2004 ikke kan videreopdeles.

Det fremgår af ejerlejlighedslovens § 23, stk. 3, 1. pkt., at ejendomme tilhørende almene boligorganisationer desuden kan opdeles i ejerlejligheder, hvis der tilføres almene boliger ved indretning af uudnyttede tagetager eller ved påbygning af yderligere etager. Det følger af 2. pkt., at hele beboelsesarealet med alle sædvanlige fællesfaciliteter til brug for lejerne i den eksisterende ejendom og tagboligernes beboelsesareal med alle sædvanlige fællesfaciliteter til brug for lejerne efter opdelingen hver for sig skal udgøre én ejerlejlighed.

Ved en sådan ejerlejlighedsopdeling tildeles de eksisterende boligenheder – dvs. den del af andelsforeningen eller den almene boligforening m.v., hvor de enkelte boligenheder ikke i forvejen er ejerlejlighedsopdelt – særskilte BFE-numre.

Uanset at der er sket en ejerlejlighedsopdeling, indebærer det ikke, at der er tale om en ejerlejlighed i almindelig forstand. Der vil fortsat kunne være tale om en andelsbolig eller almen bolig, som nu er ejerlejlighedsopdelt i henhold til ejerlejlighedslovens definition af en ejerlejlighed. Det vil i henhold til ejerlejlighedslovens § 2, nr. 1, sige en lejlighed samt andre særskilt afgrænsede husrum, der er registreret som en ejerlejlighed efter reglerne i denne lov eller tidligere gældende lovgivning. Den faktiske anvendelse som ejerlejlighed, andelsbolig, almen bolig m.v. er derfor uden betydning.

Ved ”ejerlejlighed” skal der i det følgende derfor forstås den retlige definition heraf efter ejerlejlighedslovens § 2, nr. 1.

Disse boligenheder anses dermed som ”nyopstået” ejerlejligheder. Det betyder, at den moderniserede stigningsbegrænsningsordning nulstilles, hvorfor ejeren – andelsboligforeningen, den almene boligforening eller udlejer – i nogle tilfælde oplever en stigning i grundskylden.

2.7.2. Skatte- og Vækstministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Dette samspil mellem ejendomsskatteloven, brugen af BFE-numre og ejerlejlighedsloven, som i nogle tilfælde medfører et bortfald af den moderniserede stigningsbegrænsningsordning, når der opføres ejerlejligheder i en uudnyttede tagetage eller nye etager på eksisterende etageboligbyggeri, begrænser de økonomiske incitamentter til en optimal udnyttelse af den eksisterende boligmasse i særligt de store byer, fordi det medfører en stigning i grundskylden.

Det foreslås derfor, at ejendomsejere efter henvendelse til kommunalbestyrelsen vil skulle fritages for den stigning i grundskyld, som et bortfald af den moderniserede stigningsbegrænsning medfører, når der oprettes lejligheder i tagetagen. Fritagelsen vil økonomisk svare til den virkning, som de pågældende ejendomsejere oplever ved bortfaldet af stigningsbegrænsningsordningen.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets elementer vedrørende samlet kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme samt lempeligere

ejendomsbeskatning for kolonihavegrunde skønnes samlet at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. (2026-niveau) i 2025 og ca. 210 mio. kr. årligt målt i varig virkning. Efter tilbageløb skønnes et mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. i 2025 og ca. 160 mio. kr. årligt målt i varig virkning, jf. tabel 1.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Mio. kr. (2026-niveau)	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Varigt
Umiddelbar virkning								
Samlet kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme							-140	-140
Lempeligere ejendomsbeskatning for kolonihavegrunde	0	0	0	-5	-10	-10	-15	-75
Samlet, umiddelbar virkning	0	0	0	-5	-10	-10	-155	-210
Virkning efter tilbageløb								
Samlet kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme							-105	-105
Lempeligere ejendomsbeskatning for kolonihavegrunde	0	0	0	-5	-5	-10	-10	-55
Samlet, virkning efter tilbageløb	0	0	0	-5	-5	-10	-115	-160

Der er ingen finansårvirkning, da virkningerne tidligst får effekt ved udsendelsen af 2021-ejendomsvurderingen for erhverv, som forventes udsendt fra 2026.

Kommunernes økonomi under ét bliver ikke påvirket af lovforslaget, da mindreprovenuet bliver modsvaret i forbindelse med fastsættelsen af bloktilskuddet for kommunerne under ét. Der er endvidere vedtaget forskellige tiltag for 2024-2028. For 2024 og 2025 har kommunerne modtaget det grundskyldsprovenu, som den enkelte kommune har budgetteret med for budgetåret. Provenuet reguleres endeligt, og i den forbindelse garanteres den enkelte kommune et grundskyldsprovenu, der som minimum svarer til det seneste statslige skøn for grundlagene forud for budgetlægningen. For 2026-2028 får kommunerne et statsgaranteret grundskyldsgrundlag, og provenuet efterreguleres således ikke, jf. lov om ændring af ejendomsskatteoven, ejendomsvurderingsloven og forskellige andre love (Justeringer af låneordninger, bedre mulighed for ansættelse af foreløbige beskatningsgrundlag, retsvirkninger ved ændring eller ophør af samvurderinger m.v.) af 19. december 2025.

Forslaget om forenkling af 2026- og 2027-vurderingerne skønnes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser. Det skyldes, at indekseringen som udgangspunkt baseres på boligprisudviklingen på kommuneniveau, der svarer til den gennemsnitlige prisudvikling i de enkelte kommuner. Dertil forudsættes det, at ejendomspriserne stiger mere end byggeomkostningerne og dermed bygningerne. Der korrigeres beregningsteknisk for forskel mellem udviklingen i grundpriser og ejendomspriser.

Forslaget om fritagelser for stigninger i grundskyld som følge af, at der opføres lejligheder i tagetagen på eksisterende bygninger, skønnes ikke at medføre nævneværdige økonomiske konsekvenser.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den del af lovforslaget, som vedrører vurderingen af naturejendomme, kolonihaver, mv., vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen og Skatteankestyrelsen svarende til i størrelsesordenen 28,0 mio. kr. i 2026, 12 mio. kr. i 2027, 9,0 mio. kr. i 2028 og 2029, 8,0 mio. kr. i 2030, 7,0 mio. kr. i 2031 og 2032, 4,0 mio. kr. i 2033, 3,0 mio. kr. i 2034 og 3,0 mio. kr. varigt til manuel sagsbehandling, systemtilpasninger, test, udvikling, vejledning, klagesagsbehandling mv.

Den del af lovforslaget, som vedrører indekseringen af 2026/27-vurderingerne, vurderes isoleret at medføre en midlertidig administrativ besparelse for Skatteforvaltningen og Skatteankestyrelsen svarende til i størrelsesordenen 770,0 mio. kr. grundet opgavebortfald i form af mindre sagsbehandling og færre klager. Der er indregnet et øget ressourceforbrug til henvendelsesordningen vedrørende 2026/27-vurderingerne, som indebærer, at boligejerne kan anmode om at få en almindelig vurdering med klageadgang.

Vurderingen af de administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen og Skatteankestyrelsen er behæftet med usikkerhed.

Eventuelle økonomiske konsekvenser for kommunerne og regioner skal forhandles med de kommunale parter.

Det vurderes, at lovforslaget er udformet i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at have begrænsede negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har vurderet, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. Skatte- og Vækstministeriet henholder sig til denne vurdering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Formålet med lovforslaget er bl.a. at sikre, at ejendomsskatterne ikke skal stå i vejen for de ejendomssejere, der ønsker at bevare eller omlægge produktionsjord til eksempelvis natur. De positive konsekvenser heraf kan dog ikke kvantificeres nærmere.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til de dele af lovforslag, der er beskrevet i pkt. 2.1-2.4, 2.6 og 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har i perioden fra den 12. december 2025 til den 12. januar 2026 (31 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, BL – Danmarks Almene Boliger, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Statistik, Dansk Ejendoms-kredit, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Skovforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske

Regioner, Den Danske Dommerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, EjendomDanmark, Ejendomsjura, Ejerlejlighedernes Landsforening, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, Finans Danmark, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Frie Bønder – Levende Land, Fritidshusjernes Landsforening, FSR - danske revisorer, Geodatastyrelsen, Kolonihaveforbundet, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyggefonden, Landsskatteretten, Lejernes Landsorganisation, Naturstyrelsen, Realkredit Danmark, Skatteankeforvaltningen, SGAV – Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Vurderingsankenævn-formandskabet og Økonomistyrelsen.

Et udkast til lovforslagets del om forenkling af ejendoms-vurderingerne for vurderingsårene 2026 og 2027, jf. pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, har i perioden fra den 20. februar 2026 til den 20. marts 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, BL – Danmarks Almene Boliger, Danmarks Statistik, Dansk Ejendoms-kredit, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Regioner, Den Danske Dommerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, EjendomDanmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, Finans Danmark, Finanstilsynet, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Fritidshusjernes Landsforening, FSR - danske revisorer, Geodatastyrelsen, Kommunernes Landsforening, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsskatteretten, Lejernes Landsorganisation, Realkredit Danmark, Skatteankeforvaltningen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Vurderingsankenævn-formandskabet, Ældre Sagen og Økonomistyrelsen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets elementer vedrørende samlet kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme samt lempeligere ejendomsbeskatning for kolonihavegrunde skønnes samlet at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. (2026-niveau) i 2025 og ca. 210 mio. kr. årligt målt i varig virkning. Efter tilbage-løb skønnes et mindreprovenu på ca. 5 mio. kr. i 2025 og ca. 160 mio. kr. årligt målt i varig virkning.

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Den del af lovforslaget, som vedrører vurderingen af naturejendomme, kolonihaver, mv., vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen og Skatteankestyrelsen svarende til i størrelsesordenen 28,0 mio. kr. i 2026, 12 mio. kr. i 2027, 9,0 mio. kr. i 2028 og 2029, 8,0 mio. kr. i 2030, 7,0 mio. kr. i 2031 og 2032, 4,0 mio. kr. i 2033, 3,0 mio. kr. i 2034 og 3,0 mio. kr. varigt til manuel sagsbehandling, systemtilpasninger, test, udvikling, vejledning, klagesagsbehandling mv.</p> <p>Den del af lovforslaget, som vedrører indekseringen af 2026/27-vurderingerne, vurderes isoleret at medføre en midlertidig administrativ besparelse for Skatteforvaltningen og Skatteankestyrelsen svarende til i størrelsesordenen 770,0 mio. kr. grundet opgavebortfald i form af mindre sagsbehandling og færre klager. Der er indregnet et øget resourceforbrug til henvendelsesordningen vedrørende 2026/27-vurderingerne, som indebærer, at boligejerne kan anmode om at få en almindelig vurdering med klageadgang.</p> <p>Vurderingen af de administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen og Skatteankestyrelsen er behæftet med usikkerhed.</p> <p>Eventuelle økonomiske konsekvenser for kommunerne og regioner skal forhandles med de kommunale parter.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget vurderes at have begrænsede negative økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Formålet med lovforslaget er at sikre, at ejendomsskatterne ikke skal stå i vejen for de ejendomsjere, der ønsker at bevare eller omlægge produktionsjord til eksempelvis natur. De positive konse-	Ingen

	kvenser heraf kan dog ikke kvantificeres nærmere.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, at Skatteforvaltningen beslutter som led i vurderingen, jf. dog § 83, stk. 9, og § 83 a, hvilken af følgende kategorier en ejendom skal henføres til:

- 1) Ejerbolig, jf. § 4.
- 2) Landbrugsejendom.
- 3) Skovejendom.
- 4) Erhvervsvejendom, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, eller anden ejendom, som ikke er omfattet af nr. 1-3.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, ændres »og § 83 a« til »§ 83 a, § 83 c, stk. 5 og § 83 d«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, samt den foreslåede overgangsordning og den foreslåede fremrykkede kategorisering, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, for de omfattede ejendomme, der grundet lovforslaget vil skifte ejendomskategori til en landbrugs-, skov- og naturejendom.

Ændringen har således baggrund i, at der med de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens §§ 83 c og 83 d vil være tilfælde, hvor beslutningen om kategorisering ikke træffes som led i vurderingen – ligesom det gælder for ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 9, og § 83 a efter gældende ret.

Til nr. 2

Efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, beslutter vurderingsmyndigheden som led i vurderingen, om en ejendom skal kategoriseres som en ejerbolig, jf. § 3, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, en landbrugsejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, en skovejendom jf. § 3, stk. 1, nr. 3, eller en erhvervsvejendom eller anden ejendom, som ikke er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-3, jf. nr. 4.

Beslutningen træffes ud fra en bedømmelse af ejendommens samlede karakter. Når beslutningen træffes, indgår oplysninger i Bygnings- og Boligregistret om den registrerede an-

vendelse af bygninger beliggende på grunden og oplysninger fra offentlige registre i øvrigt, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 2.

Der gælder en særlig vurderingsnorm og særlige regler for vurderingen af produktionsjord på ejendomme, der kategoriseres som landbrugs- og skovejendomme. Grundværdien for produktionsjord efter ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 1, på landbrugs- eller skovejendomme ansættes efter en særlig vurderingsnorm (fremskrivningsordningen), hvorved der sker fremskrivning til vurderingstidspunktet af den senest ansatte gennemsnitlige værdi pr. hektar for det pågældende areal efter bestemmelserne i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48. Denne vurderingsnorm og de særlige vurderingsregler indebærer typisk en lavere ejendomsvurdering og løbende ejendomsbeskatning end for ejerboliger og erhvervs-ejendomme.

Naturarealer i landzone tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme betragtes efter ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 3, 1. pkt., som produktionsjord, hvis de pågældende arealer ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål. Fredskovspligtige arealer tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme uden for landzone betragtes ligeledes som produktionsjord, jf. § 28, stk. 3, 2. pkt.

Der kan i visse situationer opstå tvivl om, hvorvidt en ejendom henføres til den rette ejendomskategori i tilfælde, hvor der på en ejendom findes både landbrugs- og skovarealer. Her vil vurderingsmyndigheden efter gældende regler skulle foretage en kategorisering ud fra, hvilken af de to dele – landbrugs- eller skov anvendelsen – der vejer tungest. I et sådant tilfælde er den arealmæssige fordeling en vigtig rettesnor, men den er ikke den eneste.

I relation til vurderingen af produktionsjord har ejendommens kategorisering som enten landbrugs- eller skovejendom efter gældende regler i ejendomsvurderingsloven, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, ingen betydning, da begge tilfælde er omfattet af fremskrivningsordningen. Dog kan kategoriseringen have beskatningsmæssig betydning i visse andre situationer. F.eks. kan kategorisering som enten landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsavancebeskatningslovens bestemmelser have beskatningsmæssig betydning i henhold

til opgørelse af anskaffelsessummen for jorden for visse ejendomme.

Det grundlæggende kriterium for kategorisering som enten landbrugs- eller skovejendom efter de gældende regler er, at der på ejendommen som alt overvejende udgangspunkt skal foregå egentlig landbrugsdrift eller er etableret en skov, der har produktionspotentiale. Der skal således f.eks. være tale om jord i omdrift og/eller erhvervsmæssig husdyrproduktion eller for skovejendommens vedkommende være tale om skov med et produktionspotentiale. Her kan sondringen mellem landbrugs- og skovejendomme på den ene side og beboelsesejendomme på den anden i nogle tilfælde være vanskelig at foretage.

Konsekvensen heraf er, at der på små landejendomme alene har skullet foregå intensiv landbrugs- eller skovdrift til at opveje boligmomentet og dermed for at blive kategoriseret som en landbrugs- eller skovejendom. Naturarealer er i denne sammenhæng ikke blevet anset for egentlig landbrugsdrift.

I kategoriseringen af en ejendom har naturarealer indgået ved afvejningen af ejendommens momenter på samme måde som de ekstensivt anvendte landbrugsarealer. De har således været tillagt landbrugsmomentet på ejendommen, men ikke med lige så stor vægt som intensivt anvendte landbrugsarealer. Det har i praksis betydet, at mange ejendomme med arealer udlagt til natur, brakjord eller mere ekstensiv dyrkning af jorden er blevet kategoriseret som ejerboliger.

Det foreslås, at ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes »2) Landbrugs-, skov- og naturejendom.«

Med den foreslåede ændring af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, vil landbrugs- og skovejendomme samt naturejendomme blive samlet i én ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Vurderingsstyrelsen vil med den foreslåede ændring manuelt skulle gennemgå ca. 50.000 ejendomme beliggende i landzone, som med gældende lovgivning ikke er kategoriseret som landbrugs- eller skovejendom. Gennemgangen af ejendomme i landzone og den deraf følgende kategorisering vil føre til, at nogle ejendomme flyttes fra ejerbolig- eller erhvervsejendoms-kategorien til en ny samlet kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Forslaget vil indebære, at ejendomme beliggende i landzone som udgangspunkt henføres til ejendoms-kategorien landbrugs-, skov- og naturejendom, medmindre der er et tungere vejende bolig- eller erhvervsmoment på ejendommen.

Det grundlæggende kriterium for kategorisering som landbrugs-, skov- og naturejendom vil som hidtil være ejendommens samlede karakter og anvendelse. Bedømmelsen vil være en afvejning af, om der på ejendommen er et beboelses- eller erhvervsmoment, som vejer tungere og dermed taler for, at ejendommen vil skulle kategoriseres som an-

det end en landbrugs-, skov- og naturejendom, dvs. som ejerbolig eller erhvervsejendom m.v. Er store dele af ejendommen eksempelvis udlagt til privat bolig og brug, f.eks. til privat ridebane, swimmingpool, tennisbane eller lignende beboelsesmomenter, vil dette være en indikation af, at beboelsesmomentet vejer tungest. Anvendes større dele af ejendommen til f.eks. butik eller hoteldrift, vil dette tale for et afgørende erhvervsmoment.

I forhold til afvejningen af ejendommens beboelsesmoment vil der med de foreslåede regler ikke skulle skelnes mellem, om boligen anvendes som helårs- eller fritidsbolig.

Det hidtidige grundlæggende kriterie om, at der som alt overvejende udgangspunkt skal foregå egentlig landbrugs- eller skovdrift på ejendommen, vil for den foreslåede samlede ejendoms-kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme blive ændret, så der for ejendomme beliggende i landzone som udgangspunkt ikke længere vil skulle skelnes mellem intensiv og ekstensiv landbrugsproduktion, skovdrift og natur. Ekstensivt anvendte landbrugsarealer, som f.eks. permanente græsarealer og braklagte arealer, naturarealer, herunder vådområder og overdrev, eller lignende jord samt skovarealer, vil hermed blive sidestillet med intensivt dyrket produktionsjord. Kriteriet om egentlig landbrugs- eller skovdrift på ejendommen bortfalder således.

Der findes dog en række specialafgrøder, f.eks. krydderurter, salat, frugt og bær, hvor dyrkningsformen er forstærket og et bolig- eller erhvervsmoment derfor sjældnere vil opveje landbrugsmomentet. Vægtningen af tungtvejende landbrugsmomenter er dermed en undtagelse til ovennævnte sidestillelse af ekstensivt og intensivt dyrket produktionsjord. Det samme gør sig gældende for ejendomme med landbrugsproduktionsdyr, herunder dambrugsproduktion, hvor sådanne besætninger eller bestande kan have et omfang, som er så betydeligt, at landbrugsmomentet på mindre ejendomme forøges i en sådan grad, at ejendommen vil skulle kategoriseres som landbrugs-, skov- og naturejendom.

Undtagelsen vil sørge for, at mindre ejendomme med drift af f.eks. specialafgrøder og landbrugsproduktionsdyr efter de foreslåede regler ikke vil skulle omkategoriseres til ejerboliger. Kæledyrsofdræt og lign. af f.eks. hunde, katte og prydfisk anses ikke for at være landbrugsproduktionsdyr.

Forslaget vil således i praksis indebære en udvidelse af ejendoms-kategorierne for landbrugs- og skovejendomme til at omfatte flere ejendomme. Naturejendomme, som ligger i landzone uden et væsentligt omfang af erhvervs- eller boligmoment, vil således fremover efter forslaget blive ejendomsbeskattet på samme lempelige vilkår som de nuværende landbrugs- og skovejendomme, så ejendomsskattereglerne ikke står i vejen for mere biodiversitet samt omlægning af landbrugsjord til natur.

Det skønnes ikke muligt at opstille en eksakt formel for, hvor stort et landbrugs-, skov- og naturareal, der er nødvendigt for at opveje en bolig- eller erhvervsanvendelse. Kate-

gorisering af ejendomme vil som hidtil skulle ske ud fra en samlet bedømmelse som led i Skatteforvaltningens udarbejdelse af ejendomsvurderingen.

Hvis der på en ejendom f.eks. findes såvel opdyrkede landbrugsarealer som betydelige erhvervs- eller boligområder, vil Skatteforvaltningen således skulle bedømme, hvilken af de forskellige dele – ejerboligområdet, landbrugs-, skov- og naturmomentet eller erhvervsområdet – der vejer tungest. Der vil i disse tilfælde skulle foretages en konkret afvejning af momenterne, når beslutningen om kategoriseringen skal træffes på baggrund af ejendommens samlede karakter og faktiske anvendelse. I et sådant tilfælde vil den arealmæssige fordeling være en vigtig rettesnor, men det vil ikke være den eneste.

Selv om to forskellige dele af en ejendom arealmæssigt er lige store, vil de ikke nødvendigvis have den samme vægtning i forhold til vurderingen af ejendommens samlede karakter og faktiske anvendelse. For nogle ejendomme vil det eksempelvis kræve et relativt større eller mindre landbrugs-, skov- og naturareal, inden dette areal opvejer et eventuelt erhvervsmoment. Erhvervsområder som f.eks. rekreative områder, større spejdergrunde eller shelterområder, hvor erhvervsanvendelsen foregår på naturens præmisser, vil have en begrænset vægt til fordel for erhvervsmomentet.

På den anden side vil et erhvervsareal af samme størrelse drevet med mere intensiv erhvervsaktivitet, f.eks. fabrikker, lagerbygninger, hoteldrift m.v., og uden betydelig karakter af naturanvendelse vægte tungt til fordel for erhvervsmomentet.

Kategorisering af ejendomme sker som led i vurderingen, jf. dog den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d, og er en del af det vurderingsmæssige skøn, der foretages, når vurderingsmyndigheden træffer afgørelse efter ejendomsvurderingslovens regler. Beslutning om ejendommens kategorisering er ikke en selvstændig afgørelse og kan derfor ikke påklages særskilt, jf. dog den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d. Ejendoms-ejeren vil dog som hidtil i forbindelse med klage over en vurdering kunne påberåbe sig, at ejendommen efter ejers opfattelse ikke er kategoriseret korrekt.

Til nr. 3

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, at Skatteforvaltningen beslutter som led i vurderingen, jf. dog § 83, stk. 9, og § 83 a, hvilken af følgende kategorier en ejendom skal henføres til:

- 1) Ejerbolig, jf. § 4.
- 2) Landbrugsejendom.
- 3) Skovejendom.
- 4) Erhvervsnejendom, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, eller anden ejendom, som ikke er omfattet af nr. 1-3.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 3, ændres »nr. 1-3« til »nr. 1 og 2«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Den foreslåede ændring vil i den forbindelse indebære, at der ikke længere i bestemmelsen henvises til det ophævede nr. 3.

Til nr. 4

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, at ved ejerboliger forstås i denne lov følgende ejendomme, hvis de for bebyggede ejendomme vedkommende højest indeholder to boligenheder:

- 1) Ejendomme til helårsbeboelse.
- 2) Ejerlejligheder til helårsbeboelse.
- 3) Sommerhuse og andre fritidshuse.
- 4) Sommerhusejerlejligheder.
- 5) Ejendomme som nævnt under nr. 1-4 på fremmed grund.
- 6) Grunde, hvorpå der udelukkende er opført ejendomme som nævnt under nr. 5.
- 7) Ubebyggede grunde, hvor hele grunden ligger i byzone, med en grundstørrelse på mindre end 1.400 m², og hvor hele grunden er udlagt til helårsbeboelse som nævnt under nr. 1.
- 8) Ubebyggede grunde, hvor hele grunden ligger i et sommerhusområde, med en grundstørrelse på mindre end 2.400 m², og hvor hele grunden alene er udlagt til sommerhus- eller fritidsboligbebyggelse som nævnt under nr. 3.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, ændres »højest« til »højt«.

Den foreslåede ændring er en sproglig rettelser, som ikke vil have indholdsmæssig betydning.

Til nr. 5

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, at der foretages almindelig vurdering af fast ejendom, jf. dog § 9, hvert andet år, og at vurderingerne foretages pr. 1. januar i vurderingsåret, jf. dog § 81, stk. 7, og §§ 87-88 a.

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, for hvilke ejendomme der foretages omvurdering pr. 1. januar i året efter en almindelig vurdering, jf. dog stk. 2 og §§ 87-88 a.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., og § 6, stk. 1, ændres »§§ 87-88 a« til »§§ 87-88 b«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 28, hvorved der indsættes en ny bestemmelse som ejendomsvurderingslovens § 88 b, der ligeledes vil være en undtagelse til ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., og § 6, stk. 1.

Til nr. 6

Efter ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, foretages der omvurdering pr. 1. januar i året efter en almindelig vurdering af følgende ejendomme:

- 1) Nyopståede ejendomme, jf. § 2.
- 2) Ejendomme, hvis grundareal er ændret med mindst 25 m².
- 3) Ejerlejligheder, hvis fordelingstal er ændret.
- 4) Ejendomme, på hvilke nybyggeri er opført.
- 5) Ejendomme, på hvilke der er foretaget nedrivning eller om- eller tilbygning i henhold til byggetilladelse.
- 6) Ejendomme, hvis anvendelse er ændret, når dette er af væsentlig betydning for vurderingen.
- 7) Ejendomme, hvis ejendomsværdi eller grundværdi er ændret som følge af ændrede anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder.
- 8) Ejendomme, på hvilke væsentlig, ikke hidtil kendt forurening dokumenteres, eller hvor afhjælpning af væsentlig forurening konstateres.
- 9) Ejendomme, som har lidt væsentlig skade på grund af brand, storm, oversvømmelse eller anden pludseligt opstået hændelse.
- 10) Ejendomme, hvor en samlet vurdering, jf. § 2, stk. 3, ændres eller ophører.
- 11) Ejendomme, hvor fordeling eller ansættelse efter §§ 35, 36 eller 37 skal foretages, eller hvor fordeling eller ansættelse efter §§ 35, 36 eller 37 skal ændres på grund af en ændring i de arealmæssige fordelinger, der har dannet grundlag for den fordeling eller ansættelse, der skal ændres.
- 12) Ejendomme, hvor byggemodning er færdiggjort.

Det følger dog af ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 2, at der ikke foretages omvurdering som nævnt i stk. 1, nr. 4 og 5, hvis der efter § 10 ikke skal ansættes en ejendomsværdi for den pågældende ejendom. Der foretages dog omvurdering efter stk. 1, nr. 4 og 5, af boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme og skovejendomme og af fritidsboliger beliggende på sådanne ejendomme, jf. § 30. For ejendomme som nævnt i 1. og 2. pkt. foretages der alene omvurdering efter stk. 1, nr. 9, i det omfang den opståede begivenhed vedrører grundarealet eller en bolig beboet af ejendommens ejer. Der foretages ikke omvurdering efter stk. 1, nr. 8 og 9, af produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, at der samtidig med vurderingen af landbrugsejendomme og skovejendomme ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi for boliger beboet af ejere på sådanne ejendomme, for fritidsboliger beliggende på sådanne ejendomme og for boliger omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 5. For andre boliger på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes alene en særskilt grundværdi.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, at der udarbejdes prisindeks for hver af følgende grupper af ejendomme:

- 1) Boligejendomme med en eller to boligenheder.
- 2) Ejerlejligheder til beboelse.

- 3) Sommerhuse.
- 4) Landbrugsejendomme.
- 5) Erhvervsnejendomme.

Efter ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, udarbejdes der således et prisindeks for hver af de oplyste grupper af ejendomme.

I ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 2, er der bl.a. fastsat regler for anvendelsen af indeks efter § 45, stk. 1, for tilbageberegninger af en række af de forskellige kategorier af ejendomme m.v., der vurderes efter ejendomsvurderingsloven.

Valg af indeks til tilbageregning af grundværdien afhænger derfor af ejendommens kategorisering. Indekset for landbrugsejendomme efter ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, nr. 4, anvendes ved tilbageregning for både landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, der efter lovforslagets § 1, nr. 2, bliver nr. 2, og ved fremskrivning for produktionsjord tilhørende landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 28.

Efter ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, nr. 4, udarbejdes der prisindeks for landbrugsejendomme, der anvendes ved tilbageregning af boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme eller skovejendomme, jf. § 30, jf. § 45, stk. 2, nr. 3. Med lovforslagets § 1, nr. 16, foreslås ejendomsvurderingslovens § 30 ændret, så dette skal gælde for alle ejendomme i den nye samlede kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Det følger endvidere af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 5, at indeks som nævnt i stk. 1, nr. 4, anvendes ved tilbageregning for landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og ved fremskrivning for produktionsjord tilhørende landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 28.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 2, 2. pkt., § 30, stk. 1, 1. pkt., og to steder i § 45, stk. 5, ændres »landbrugsejendomme og skovejendomme« til »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

Ændringerne skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendomme og skovejendomme anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Den foreslåede ændring i ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 5, vil medføre, at naturejendomme fremover også omfattes af prisindekset for landbrugsejendomme.

Ved fremskrivningerne af grundværdier for landbrugsejen-

domme anvendes det indeks for landbrugsejendomme, som udarbejdes på laveste geografiske niveau. Ved fremskrivningerne af grundværdier for skov- og naturejendomme skal der anvendes det samme indeks som udarbejdes for landbrugsejendomme på det laveste geografiske niveau.

Til nr. 7

Efter ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, foretages der omvurdering pr. 1. januar i året efter en almindelig vurdering af følgende ejendomme:

- 1) Nyopståede ejendomme, jf. § 2.
- 2) Ejendomme, hvis grundareal er ændret med mindst 25 m².
- 3) Ejerlejligheder, hvis fordelingstal er ændret.
- 4) Ejendomme, på hvilke nybyggeri er opført.
- 5) Ejendomme, på hvilke der er foretaget nedrivning eller om- eller tilbygning i henhold til byggetilladelse.
- 6) Ejendomme, hvis anvendelse er ændret, når dette er af væsentlig betydning for vurderingen.
- 7) Ejendomme, hvis ejendomsværdi eller grundværdi er ændret som følge af ændrede anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder.
- 8) Ejendomme, på hvilke væsentlig, ikke hidtil kendt forurening dokumenteres, eller hvor afhjælpning af væsentlig forurening konstateres.
- 9) Ejendomme, som har lidt væsentlig skade på grund af brand, storm, oversvømmelse eller anden pludseligt opstået hændelse.
- 10) Ejendomme, hvor en samlet vurdering, jf. § 2, stk. 3, ændres eller ophører.
- 11) Ejendomme, hvor fordeling eller ansættelse efter §§ 35, 36 eller 37 skal foretages, eller hvor fordeling eller ansættelse efter §§ 35, 36 eller 37 skal ændres på grund af en ændring i de arealmæssige fordelinger, der har dannet grundlag for den fordeling eller ansættelse, der skal ændres.
- 12) Ejendomme, hvor byggemodning er færdiggjort.

Det følger dog af ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 2, at der ikke foretages omvurdering som nævnt i stk. 1, nr. 4 og 5, hvis der efter § 10 ikke skal ansættes en ejendomsværdi for den pågældende ejendom. Der foretages dog omvurdering efter stk. 1, nr. 4 og 5, af boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme og skovejendomme og af fritidsboliger beliggende på sådanne ejendomme, jf. § 30. For ejendomme som nævnt i 1. og 2. pkt. foretages der alene omvurdering efter stk. 1, nr. 9, i det omfang den opståede begivenhed vedrører grundarealet eller en bolig beboet af ejendommens ejer. Der foretages ikke omvurdering efter stk. 1, nr. 8 og 9, af produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, at der samtidig med vurderingen af landbrugsejendomme og skovejendomme ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi for boliger beboet af ejere på sådanne ejendomme, for fritidsboliger beliggende på sådanne ejendomme og for boliger omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 5. For andre boliger på landbrugsejen-

domme eller skovejendomme ansættes alene en særskilt grundværdi.

Det følger endvidere af ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 3, at grundværdier for boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes til samme beløb pr. arealenhed som den gennemsnitlige værdi pr. hektar for det jordstykke, som grundarealet tilhører, hvis grundarealet i fravær af boligen ville blive betragtet som produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3. For andre boliger som nævnt i stk. 1 ansættes grundværdien efter §§ 17-20 a, jf. § 15.

Det følger af § 40, stk. 1, at i følgende tilfælde foretages ved den førstkommande almindelige vurdering eller omvurdering efter § 6 en tilbageregning af grundværdien til basisåret, jf. § 42, stk. 2, ved at gange den fastsatte grundværdi efter § 15, stk. 2, med en kommunespecifik andel efter § 48 a, jf. dog stk. 2 og 4:

- 1) Når en ejendom bliver omfattet af pligten til at betale grundskyld efter den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer.
- 2) Når en samlet vurdering etableres, ændres eller ophører, jf. § 2, stk. 3.
- 3) Når der sker ændring af ejendommens grundværdi som følge af ændrede anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder.
- 4) Når væsentlig ikke hidtil kendt forurening dokumenteres.
- 5) Når afhjælpning af væsentlig forurening konstateres, forudsat at hidtidig afgiftspligtig grundværdi, jf. § 1, stk. 2, i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, er ansat på grundlag af grundens værdi i forurenede stand.
- 6) Når byggemodning er færdiggjort.

Det følger dog af ejendomsvurderingslovens § 40, stk. 2, at stk. 1, nr. 4-6, ikke gælder for produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3.

Efter ejendomsvurderingslovens § 82, stk. 1, beregnes der for landbrugsejendomme og skovejendomme ved vurderingen pr. 1. marts 2021 en gennemsnitlig produktionsjordsværdi pr. hektar for den produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3, som tilhører den enkelte ejendom. Ved beregningen ansættes en gennemsnitlig produktionsjordsværdi pr. hektar for hver af ejendommens jordstykker på grundlag af jordstykernes størrelse, og under hensyntagen til om jordstykket eller dele heraf er undergivet fredskovspligt. Gældende fradrag for forbedringer i grundværdien, jf. § 22, henføres til ejendommens produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3, med samme beløb pr. arealenhed.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 2, 4. pkt., § 30, stk. 3, 1. pkt., § 40, stk. 2, og § 82, stk. 1, 1. og 3. pkt., udgår »og 3«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 1, nr.

14. Ændringerne vil indebære, at henvisningen til ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 3, udgår, da stykket ophæves.

Til nr. 8

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 10, at for følgende ejendomme ansættes ikke en ejendomsværdi efter § 16, jf. dog § 11:

- 1) Landbrugsejendomme, jf. dog § 30.
- 2) Skovejendomme, jf. dog § 30.
- 3) Erhvervsnejendomme m.v., jf. § 3, stk. 1, nr. 4.
- 4) Ubebyggede grunde samt grunde, hvorpå der udelukkende er opført bygninger ejet af andre end grundens ejer, jf. § 2, stk. 1, nr. 3.
- 5) Ejerboliger og boliger omfattet af § 30, stk. 1, 1. pkt., som ikke anses for færdigbyggede og beboelige, jf. § 52, stk. 1.
- 6) Ejendomme, som ejes af staten, regionerne og kommunerne, og som ikke er omfattet af § 9.
- 7) Ejerboliger, hvor der på ejendommen er registreret bygningsarealer til erhvervsmæssig anvendelse, og ejerboliger, hvor der på ejendommen er opført en eller flere produktionsvindmøller eller et eller flere erhvervsmæssige solenergianlæg som nævnt i § 5, stk. 2, 2. pkt., jf. dog § 35, stk. 1.

Ejendomsvurderingslovens § 10 indeholder således en opregning af, ejendomme, som ikke ansættes en ejendomsværdi for efter § 16, jf. dog § 11.

Ved indførelsen af ejendomsvurderingsloven pr. 1. januar 2018 blev ansættelsen af løbende ejendomsværdier afskaffet for landbrugs- og skovejendomme samt erhvervsnejendomme, der ikke er dækningsafgiftspligtige eller har en boligdel. Fra og med den 1. marts 2021 blev ansættelsen af løbende ejendomsværdier for erhvervsnejendomme afskaffet helt, jf. lov nr. 291 af 27. februar 2021.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 10, stk. 1, nr. 1 og 2, at der ikke ansættes en ejendomsværdi efter § 16, jf. dog § 11, for landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. dog § 30.

Efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, skal der for landbrugsejendomme og skovejendomme ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi for boliger beboet af ejere på sådanne ejendomme.

Efter gældende regler får landbrugs- og skovejendomme således kun ansat en grundværdi.

Det foreslås, at ejendomsvurderingslovens § 10, nr. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes »1) Landbrugs-, skov- og naturejendomme, jf. dog § 30.«

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at den foreslåede landbrugs-, skov- og naturkategori, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vil blive omfattet af ejendomsvurderingslovens § 10, hvorfor der ikke vil blive ansat en ejendomsværdi for disse ejendomme.

Den foreslåede ændring vil indebære, at ejendomsvurderingerne for de ejendomme, der fremover kategoriseres som landbrugs-, skov- og naturejendomme, alene vil indeholde en grundværdi. Dog vil der, ligesom med de gældende regler, for ejendomme, der også anvendes til boligformål, ansættes en ejendomsværdi for boligdelen, jf. ejendomsvurderingslovens § 30.

Forslaget skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 16, hvor det foreslås, at der for landbrugs-, skov- og naturejendomme fremover vil skulle ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi for boligdelen af disse ejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1. Tilsvarende foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 15, at der for grundarealer på landbrugs-, skov- og naturejendommene, som anvendes til andre formål end produktionsjord, ansættes en selvstændig grundværdi efter ejendomsvurderingslovens § 29, stk. 1.

Der er herefter på samme måde som for landbrugs- og skovejendomme med de gældende regler ikke af hensyn til beregning af ejendomsskat et behov for at ansætte ejendomsværdier af naturejendomme. Det foreslås derfor, at sådanne ejendomsværdier ikke vil skulle ansættes periodisk for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Der vil dog for landbrugs-, skov- og naturejendomme kunne anmodes om en ad hoc ansat ejendomsværdi efter reglerne i ejendomsvurderingslovens § 11.

For ejendomme, der består af flere anvendelser, vil der fastsættes en grundværdi, som afspejler dette. F.eks. vil en landbrugs-, skov- og naturejendom, hvor der ligger en erhvervsaktivitet – eksempelvis et Bed & Breakfast – få en særskilt vurdering, dvs. en delvurdering af erhvervsdelen, som havde der været tale om en selvstændig ejendom. Ejendommens samlede areal fordeles således mellem de forskellige anvendelser.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendomme og skovejendomme anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 9

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 10, at for følgende ejendomme ansættes ikke en ejendomsværdi efter § 16, jf. dog § 11:

- 1) Landbrugsejendomme, jf. dog § 30.
- 2) Skovejendomme, jf. dog § 30.
- 3) Erhvervsnejendomme m.v., jf. § 3, stk. 1, nr. 4.
- 4) Ubebyggede grunde samt grunde, hvorpå der udelukkende er opført bygninger ejet af andre end grundens ejer, jf. § 2, stk. 1, nr. 3.
- 5) Ejerboliger og boliger omfattet af § 30, stk. 1, 1. pkt.,

som ikke anses for færdigbyggede og beboelige, jf. § 52, stk. 1.

- 6) Ejendomme, som ejes af staten, regionerne og kommunerne, og som ikke er omfattet af § 9.
- 7) Ejerboliger, hvor der på ejendommen er registreret bygningsarealer til erhvervsmæssig anvendelse, og ejerboliger, hvor der på ejendommen er opført en eller flere produktionsvindmøller eller et eller flere erhvervsmæssige solenergianlæg som nævnt i § 5, stk. 2, 2. pkt., jf. dog § 35, stk. 1.

Af ejendomsvurderingslovens § 20 a, stk. 1, fremgår det, at hvis plandataregisteret Plandata.dk ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om en bebygget ejerboliggrund eller erhvervsejendom m.v.s, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, anvendelses- og udnyttelsesmuligheder til at ansætte grundens værdi efter §§ 18-19 b og 34-34 f, ansættes grundværdien efter den faktiske anvendelse og den udnyttelse, som er mulig efter det gældende bygningsreglement og anden offentlig regulering, jf. dog stk. 2 og 4.

Det følger endvidere af ejendomsvurderingslovens § 20 a, stk. 2, at hvis plandataregisteret Plandata.dk ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger om en bebygget eller ubebygget ejerboliggrund eller erhvervsejendom m.v.s, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, udnyttelsesmuligheder til at ansætte grundens værdi efter §§ 18-19 b og 34-34 f, ansættes grundværdien efter den udnyttelse, som er mulig efter det gældende bygningsreglement og anden offentlig regulering på baggrund af den anvendelse, der må anses som grundens bedste økonomiske planlagte anvendelse, jf. dog stk. 4.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 21 a, stk. 1, at hvis et vurderingsankenævn, skatteankesforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol har ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 4, eller i § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, anvendes denne ændrede ansættelse ved de to efterfølgende almindelige vurderinger af den pågældende ejendom, jf. § 5, stk. 1, indekset efter §§ 45-47, jf. dog § 6, hvis det eller de forhold, som ligger til grund for klage- eller retssagens resultat, består og fortsat er af betydning for værdiansættelsen.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 34, stk. 1, at erhvervsejendomme m.v., jf. § 3, stk. 1, nr. 4, henføres ud fra den faktiske anvendelse til en af følgende kategorier:

- 1) Etageboligbebyggelse.
- 2) Boligbebyggelse, der ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Butik og kontor i etagebebyggelse helt eller delvis beliggende i byzone.
- 4) Butik og kontor, der ikke er omfattet af nr. 3.
- 5) Lager, logistik og industri.
- 6) Solcelleanlæg.
- 7) Vindmølle.
- 8) Rekreativt areal.
- 9) Naturarealer helt eller delvis beliggende i landzone.
- 10) Råstofindvinding i byzone eller sommerhusområde.
- 11) Råstofindvinding, der ikke er omfattet af nr. 10.

- 12) Grunde, der ligger i kolonihaveområder, jf. § 2 i lov om kolonihaver.
- 13) Anden anvendelse end anført i nr. 1-12.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, at der udarbejdes prisindeks for hver af følgende grupper af ejendomme:

- 1) Boligejendomme med en eller to boligenheder.
- 2) Ejerlejligheder til beboelse.
- 3) Sommerhuse.
- 4) Landbrugsejendomme.
- 5) Erhvervsejendomme.

Det følger desuden af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 6, at indeks som nævnt i stk. 1, nr. 1, anvendes ved tilbagegørelse for erhvervsejendomme, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, og andre ejendomme, som ikke er ejerboliger, landbrugsejendomme eller skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 4.

Ejendomsvurderingslovens § 89 d, stk. 7, nr. 6 og 7, indeholder regler for erhvervsejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, ved foretagelse af foreløbige vurderinger efter §§ 89 b og 89 c.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 10, nr. 3, der bliver nr. 2, § 20 a, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, § 34, stk. 1, § 45, stk. 6, og § 89 d, stk. 7, nr. 6 og 7, ændres »nr. 4« til »nr. 3«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Der er således alene tale om henvisningsændringer uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 10

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 11, stk. 1, at for ejendomme nævnt i § 10 kan der på foranledning af ejeren eller en anden med interesse i den pågældende ejendom ansættes en ejendomsværdi, der er relevant til brug for

- 1) ansættelse af bo- eller gaveafgift, jf. boafgiftsloven, eller ansættelse af indkomstskat af gave, jf. statsskattelovens § 4, litra c, herunder til brug ved ansættelse af bo- eller gaveafgift efter boafgiftsloven eller indkomstskat efter statsskattelovens § 4, litra c, af aktier m.v. i et selskab, der direkte eller indirekte ejer ejendommen,
- 2) fastsættelse af overdragelsessum ved overdragelse af virksomhed med succession efter kildeskattelovens § 33 C, overdragelse af aktier m.v. med succession efter aktieavancebeskatningslovens § 34 eller udlodning af virksomheder eller aktier m.v. med succession efter dødsboskattelovens § 29, eller
- 3) opgørelse af beregningsgrundlaget efter moms bekendtgørelsens § 55, stk. 4.

Det følger desuden af ejendomsvurderingslovens § 11, stk.

2, at ansættelsen af ejendomsværdi efter stk. 1 foretages efter prisforholdene pr. seneste forudgående almindelige vurdering af ejendomme af den pågældende kategori på anmodningstidspunktet. Ved ansættelse af ejendomsværdier efter stk. 1 for landbrugsejendomme omfattet af § 10, nr. 1, skovejendomme omfattet af § 10, nr. 2, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 5, udgør værdien af boliger beboet af ejere et beløb svarende til den ejendomsværdi, der er ansat efter § 30. Ved ansættelse af ejendomsværdier efter stk. 1 for erhvervsejendomme m.v. omfattet af § 10, nr. 3, med boligdel og for ejerboliger omfattet af § 10, nr. 7, udgør værdien af boliger et beløb svarende til den ejendomsværdi, der er ansat for boligdelen efter § 35, stk. 1.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres »landbrugsejendomme omfattet af § 10, nr. 1, skovejendomme omfattet af § 10, nr. 2, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 5« til »landbrugs-, skov- og naturejendomme omfattet af § 10, nr. 1, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 4«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 10, nr. 1 og 2, ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 2. Ændringen vil indebære, at der henvises til den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 11

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 11, stk. 1, at for ejendomme nævnt i § 10 kan der på foranledning af ejeren eller en anden med interesse i den pågældende ejendom ansættes en ejendomsværdi, der er relevant til brug for

- 1) ansættelse af bo- eller gaveafgift, jf. boafgiftsloven, eller ansættelse af indkomstskat af gave, jf. statskattelovens § 4, litra c, herunder til brug ved ansættelse af bo- eller gaveafgift efter boafgiftsloven eller indkomstskat efter statskattelovens § 4, litra c, af aktier m.v. i et selskab, der direkte eller indirekte ejer ejendommen,
- 2) fastsættelse af overdragelsessum ved overdragelse af virksomhed med succession efter kildeskattelovens § 33 C, overdragelse af aktier m.v. med succession efter aktieavancebeskatningslovens § 34 eller udlodning af virksomheder eller aktier m.v. med succession efter dødsboskattelovens § 29, eller
- 3) opgørelse af beregningsgrundlaget efter moms bekendtgørelsens § 55, stk. 4.

Det følger desuden af ejendomsvurderingslovens § 11, stk. 2, at ansættelsen af ejendomsværdi efter stk. 1 foretages efter prisforholdene pr. seneste forudgående almindelige vurdering af ejendomme af den pågældende kategori på anmodningstidspunktet. Ved ansættelse af ejendomsværdier efter stk. 1 for landbrugsejendomme omfattet af § 10, nr. 1, skovejendomme omfattet af § 10, nr. 2, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 5, udgør værdien af boliger beboet af ejere et beløb svarende til den ejendomsværdi, der

er ansat efter § 30. Ved ansættelse af ejendomsværdier efter stk. 1 for erhvervsejendomme m.v. omfattet af § 10, nr. 3, med boligdel og for ejerboliger omfattet af § 10, nr. 7, udgør værdien af boliger et beløb svarende til den ejendomsværdi, der er ansat for boligdelen efter § 35, stk. 1.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 11, stk. 2, 3. pkt., ændres »nr. 3« til »nr. 2«, og »nr. 7« til »nr. 6«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 10, nr. 1 og 2, ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme i overensstemmelse med lovforslagets § 1, nr. 2. Der er således alene tale om henvisningsændringer uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 12

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 27, stk. 1, at der for lejligheder i ejendomme som nævnt i ejendomsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 6-8, ansættes en ejendomsværdi, når betingelserne i de nævnte bestemmelser herfor er opfyldt. Ansættelsen foretages på samme måde, som hvis den pågældende lejlighed var en selvstændig ejerlejlighed.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 6-8« til »nr. 5-7«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. 3 for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen er en henvisningsændring og har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 13

Det følger af overskriften i ejendomsvurderingslovens kapitel 6 Vurdering af landbrugsejendomme og skovejendomme, at der for landbrugsejendomme og skovejendomme fastsættes en særlig vurderingsnorm for produktionsjord. Ved produktionsjord skal bl.a. forstås arealer i landzone, når arealerne tilhører landbrugsejendomme eller skovejendomme, og de anvendes til landbrugsformål eller skovbrugsformål, jf. ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2.

Det foreslås, at *overskriften* til ejendomsvurderingslovens kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Vurdering af landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

Overskriften vil med forslaget tage højde for sammenlægningen af landbrugs-, skov- og naturejendomme i én samlet ejendomskategori.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr.

for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 14

Efter ejendomsvurderingsloven er der en særlig vurderingsnorm for produktionsjord. Ved produktionsjord forstås arealer i landzone tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme, hvis sådanne arealer anvendes til landbrugsmæssige formål eller er undergivet fredskovspligt og ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål, jf. ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2, 1. pkt. Grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugsmæssige eller skovbrugsmæssige formål, og som er beliggende på arealer som nævnt i 1. pkt., betragtes som produktionsjord, jf. § 28, stk. 2, 2. pkt. Naturarealer i landzone tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme betragtes ligeledes som produktionsjord, jf. § 28, stk. 3, 1. pkt., hvis de pågældende naturarealer ikke efter forskrifter i medfør af offentlig regulering kan anvendes til andre formål. Derudover betragtes fredskovspligtige arealer tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme uden for landzone som produktionsjord, jf. § 28, stk. 3, 2. pkt. Endelig betragtes grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugsmæssige eller skovbrugsmæssige formål, og som er beliggende på arealer som nævnt i § 28, stk. 2, 1. pkt., og i stk. 3, 1. og 2. pkt., også som produktionsjord, jf. § 28, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, 3. pkt.

Grundværdien for produktionsjord ansættes ved fremskrivning til den seneste gennemsnitlige værdi pr. hektar for det pågældende areal på vurderingstidspunktet efter bestemmelserne i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48, jf. § 28, stk. 1. Den statistiske fremskrivning udarbejdes af Danmark Statistik og kan ikke påklages, jf. ejendomsvurderingslovens § 48, stk. 2.

Det er kun produktionsjord som defineret i ejendomsvurderingslovens 28, stk. 2 og 3, der er omfattet af fremskrivningsordningen i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48.

Det foreslås, at ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes et nyt stk. 2.

Det foreslås som § 28, stk. 2, 1. pkt., at der ved produktionsjord forstås arealer i landzone tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme, hvis sådanne arealer ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål.

Forslaget vil indebære, at grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugs-, skovbrugs- eller naturmæssige formål, og som er beliggende på arealer som ovenfor nævnt, betragtes efter forslaget ligeledes som produktionsjord. Er eksempelvis et areal tilhørende en landbrugs-, skov- og naturejendom omfattet af en lokalplan, der tillader opførelse af byggeri på arealet, der anvendes til andre end de nævnte formål, vil dette areal ikke blive anset som produktionsjord.

Efter det foreslåede vil det i alle tilfælde være en betingelse for, at et areal kan omfattes af fremskrivningsordningen, at arealet ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål end landbrug, skov og natur.

I landzoner vil der ofte ikke være lokalplaner eller kommuneplanrammer, som fastlægger plangrundlaget, og der må i udgangspunktet ikke opføres byggeri i landzone, medmindre der foreligger planregulering eller en landzonetilladelse.

Udtrykket »forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering« skal som udgangspunkt forstås bredt. Udtrykket omfatter således lokalplaner, zoneforhold, byplanvedtægter, landzonetilladelser, strandbeskyttelseslinjer efter naturbeskyttelsesloven og enhver anden form for offentlige forskrifter, som regulerer, om en grundejer kan opføre byggeri på sin grund, og hvad der i givet fald kan opføres.

I tilfælde, hvor der er en kommuneplanramme i landzone, vil denne dog som udgangspunkt ikke kunne lægges til grund. Det vil sige, at kommuneplanrammer i landzone ikke vil omfattes af »forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering« efter ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2, 1. pkt., efter lovforslagets § 1, nr. 14. Årsagen hertil er, at en kommuneplanramme i landzone ikke giver en grundejer ret til at udnytte og anvende arealerne som beskrevet i kommuneplanen. Et byggeri i landzone vil altid kræve enten en lokalplan eller som minimum en landzonetilladelse, hvorfor kommuneplanrammer ikke alene kan lægges til grund i landzone.

Det foreslås videre som 2. pkt., at fredskovpligtige arealer tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme uden for landzone betragtes som produktionsjord.

Reglen svarer til den gældende regel i ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 3, 2. pkt., om, at fredskovspligtige arealer tilhørende landbrugs- eller skovejendomme uden for landzone betragtes som produktionsjord, bortset fra, at det foreslås, at reglen vil skulle gælde for den nye samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Det foreslås som 3. pkt., at grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugs-, skovbrugs- eller naturmæssige formål, og som er beliggende på arealer som nævnt i 1. og 2. pkt., betragtes som produktionsjord.

Reglen svarer – ud over tilføjelsen af naturmæssige formål – til den gældende regel i ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2, 2. pkt., om, at grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugsmæssige eller skovbrugsmæssige formål, og som er beliggende på arealer i landzone tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme som nævnt i § 28, stk. 2, 1. pkt., skal betragtes som produktionsjord.

På baggrund af ovenstående forslag, hvorved ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2, foreslås at skulle omfatte den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede sammenlægning af land-

brugs-, skov- og naturejendomme i én samlet ejendomskategori, er der ikke længere et behov for ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 3, hvorfor denne foreslås ophævet.

Til nr. 15

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 29, stk. 1, at hvis der på en landbrugsejendom eller en skovejendom findes arealer, der anvendes til andre formål end som produktionsjord, ansættes grundværdien for sådanne arealer efter §§ 17-20 a, jf. § 15, jf. dog § 30, stk. 3, 1. pkt., eller efter §§ 34-34 f. Grundværdien ansættes på samme måde, som hvis der havde været tale om selvstændige ejendomme.

Af ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, følger det, at anvendes en ejendom, som indeholder en eller to selvstændige boligenheder, bortset fra en landbrugsejendom eller en skovejendom til såvel boligformål som erhvervsmæssige formål, ansættes en ejendomsværdi for boligdelen efter § 16. For erhvervsejendomme m.v., der er omfattet af 1. pkt., og som indeholder to selvstændige boligenheder, fordeles ejendomsværdien mellem de to selvstændige enheder efter stk. 2, 2. pkt.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens 29, stk. 1, 1. pkt., og § 35, stk. 1, 1. pkt., ændres »en landbrugsejendom eller en skovejendom« til »en landbrugs-, skov- og naturejendom«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne vil indebære, at der i stedet for en landbrugsejendom eller en skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 16

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, at der samtidig med vurderingen af landbrugsejendomme og skovejendomme ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi for boliger beboet af ejere på sådanne ejendomme, for fritidsboliger beliggende på sådanne ejendomme og for boliger omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 5. For andre boliger på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes alene en særskilt grundværdi.

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 3, 1. pkt., at grundværdier for boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes til samme beløb pr. arealenhed som den gennemsnitlige værdi pr. hektar for det jordstykke, som grundarealet tilhører, hvis grundarealet i fravær af boligen ville blive betragtet som produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 31, stk. 1, at der for boliger registreret til helårsbeboelse på landbrugsejendomme eller skovejendomme og boliger omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 5, beliggende på sådanne ejendomme anses grundarealet for at udgøre et areal svarende til en bebyggelsesprocent på 10 for det registrerede boligareal. Hvis et større areal blev lagt til grund ved den sidste ansættelse foretaget efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 eller 88, anvendes dette i stedet.

Af ejendomsvurderingslovens § 31, stk. 2, fremgår det, at der for boliger registreret til fritidsbeboelse beliggende på landbrugsejendomme eller skovejendomme anses grundarealet for at udgøre et areal svarende til en bebyggelsesprocent på 15 for det registrerede boligareal. Hvis et større areal blev lagt til grund ved den sidste ansættelse foretaget efter §§ 87 eller 88, anvendes dette i stedet.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 32, stk. 1, at grundværdien for produktionsjord på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes til summen af de beregnede produktionsjordsværdier for ejendommens enkelte jordstykker, jf. stk. 2.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, at der udarbejdes prisindeks for hver af følgende grupper af ejendomme:

- 1) Boligejendomme med en eller to boligenheder.
- 2) Ejerlejligheder til beboelse.
- 3) Sommerhuse.
- 4) Landbrugsejendomme.
- 5) Erhvervsejendomme.

Herudover følger det af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 2, at indeks som nævnt i stk. 1, nr. 1, anvendes ved tilbage-regning for følgende:

- 1) Ejendomme til helårsbeboelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 1.
- 2) Ejendomme til helårsbeboelse på fremmed grund, jf. § 4, stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 1.
- 3) Boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme eller skovejendomme, jf. § 30.
- 4) Boligdelen af ejendomme, der fordeles efter §§ 35-37.
- 5) Ubebyggede grunde, hvor hele grunden ligger i byzone, med en grundstørrelse på mindre end 1.400 m², og hvor hele grunden er udlagt til helårsbeboelse som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., § 32, stk. 1, og § 45, stk. 2, nr. 3, ændres »landbrugsejendomme eller skovejendomme« til »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendomme eller skovejendomme anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 17

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 33, stk. 1, at hvis der etableres en ny landbrugsejendom eller skovejendom, ansættes grundværdien for ejendommens produktionsjord som en sum af produktionsjordsværdierne for hver af ejendommens jordstykker, jf. § 82.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 33, stk. 1, ændres »landbrugsejendom eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendom eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 18

Skatteforvaltningslovens § 21 indeholder regler om bindende svar, hvorefter en skatteyder kan anmode om at få svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition.

Det følger således af § 21, stk. 1, at enhver hos Skatteforvaltningen kan få et bindende svar på spørgsmål om den skattemæssige virkning for spørgeren af en disposition, når Skatteforvaltningen i øvrigt har kompetence til at afgøre spørgsmålet, jf. dog stk. 3. Det kan være om en disposition, som spørgeren har foretaget eller påtænker at foretage.

Et bindende svar er efter skatteforvaltningslovens kapitel 8 om bindende svar som udgangspunkt bindende for Skatteforvaltningen i 5 år, jf. skatteforvaltningslovens § 25, stk. 1, 1. pkt. Dog kan Skatteforvaltningen bestemme, at visse svar skal være bindende i en kortere periode.

En ejendomsvurdering har ikke direkte skattemæssig virkning, hvorfor der i henhold til bemærkningerne til skatteforvaltningsloven ikke gives bindende svar på spørgsmål om ejendomsvurderingsloven, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, L 110 som fremsat, pkt. 4.7.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i ejendomsvurderingslovens kapitel 6 efter § 33 at indsætte § 33 a.

Det foreslås i stk. 1, at Skatteforvaltningen efter anmodning fra ejendomsejer giver et bindende svar om, hvilken betydning en foretaget eller påtænkt ændring af ejendommen vil have for ejendommens kategorisering efter § 3, såfremt tre betingelser er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil kunne indhentes bindende svar fra Skatteforvaltningen om, hvilken betydning en foretaget eller påtænkt ændring af ejerens ejendom har i forhold til kategoriseringen efter ejendomsvurde-

ringslovens § 3. Denne vurdering foretages af Vurderingsstyrelsen, hvorimod bindende svar efter skatteforvaltningslovens kapitel 8 som udgangspunkt behandles af Skattestyrelsen.

Et eksempel herpå kan være, at en ejendomsejer af en landbrugs-, skov- og naturejendom på 17 ha påtænker efter eget valg at frasælge 9 ha jord til et biodiversitetsprojekt. Ejendomsejeren kan, hvis ejendommen helt eller i det væsentlige er beliggende i landzone, anmode Skatteforvaltningen om bindende svar om de ejendoms-kategoriseringsmæssige virkninger af det påtænkte frasal. Ejendomsejeren vil således få vished før den påtænkte ændring af ejendommen i forhold til ejendommens fremtidige ejendoms-kategorisering.

Med forslaget vil det bindende svar være afgrænset til ændringens betydning for kategoriseringen efter ejendomsvurderingslovens § 3.

Det betyder bl.a., at der ikke vil blive givet bindende svar om en ejendoms værdimæssige forhold, herunder ejendoms-værdi og grundværdi, på baggrund af den foretagne eller påtænkte ændring.

Det betyder herudover, at der ikke vil blive givet bindende svar om en ejendoms eventuelle bortfald af overgangsordninger efter ejendomsvurderingsloven. Bortfald af overgangsordning – både den nuværende efter ejendomsvurderingslovens § 83, og den foreslåede efter § 83 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 24 – vil ske på baggrund af objektive bortfaldskriterier og vil ikke være omfattet af et vurderingsmæssigt skøn, hvorfor spørgsmål herom ikke vil være omfattet af den foreslåede ordning om bindende svar.

Et bindende svar vil til enhver tid blive givet ud fra gældende regler og med udgangspunkt i de data og oplysninger, der lå til grund for ejendommen pr. seneste vurderingstermin.

Et bindende svar vil være et udtryk for Skatteforvaltningens retsopfattelse. Derfor vil den retsopfattelse, der vil blive lagt til grund for et bindende svar, blive fulgt af myndighederne ved deres administration af den ændring, der vil blive omfattet af det bindende svar. Ejendomsejeren vil kunne påklage et bindende svar, og den skattepligtige vil kunne påklage en eventuel senere ansættelse. Kun de, som det bindende svar vil være rettet til, vil kunne støtte ret på svarets bindende virkning.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere ikke omfatte bindende svar vedrørende spørgsmål om de kategoriseringsmæssige betydninger efter ejendomsvurderingslovens § 3 for andre end ejendomsejeren eller en tredjemand, som repræsenterer ejeren. Eksempelvis vil en brancheforening, advokat eller ejendomsmægler som udgangspunkt ikke kunne spørge på vegne af ejendomsejeren, medmindre disse repræsenterer den eller de ejendomsejere, sagen vedrører.

Den foreslåede bestemmelse vil have virkning fra og med vurderingsterminen den 1. januar 2027, jf. lovforslagets § 16, stk. 4. Det betyder, at der vil kunne anmodes om

bindende svar om ændringer af en ejendom, der er eller påtænkes foretaget efter den 1. januar 2027 og dermed først vil have betydning for ejendommens kategorisering ved den næstkommende vurderingstermin. Det betyder ligeledes, at der ikke vil kunne anmodes om bindende svar om, hvilken kategori ejendommen vil blive henført til pr. 1. januar 2027 ved den selvstændige afgørelse herom i medfør af den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d.

Det foreslås som betingelse *nr. 1*, at ejendommen er vurderet som landbrugs-, skov- og naturejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, eller som en landbrugsejendom eller en skovejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023.

Den første betingelse vil indebære, at den foreslåede ordning bl.a. vil omfatte den foreslåede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Bestemmelsen vil således omfatte ejendomme, der ved den almindelige vurdering eller omvurdering, jf. §§ 5 eller 6, eller efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, er vurderet som en landbrugs-, skov- og naturejendom. For disse ejendomme vil der kunne anmodes om bindende svar om ændringer, der foretages eller påtænkes foretaget efter vurderingsterminen den 1. januar 2027, jf. lovforslagets § 16, stk. 4.

Herudover vil den første betingelse omfatte ejendomme, der ved den seneste vurdering er vurderet som en landbrugsejendom eller en skovejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023. Det skal sikre, at der også for sådanne ejendomme, der ikke er omfattet af reglen om fremrykket kategorisering, jf. den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d, vil kunne anmodes om bindende svar om ændringer, der foretages eller påtænkes foretaget efter vurderingsterminen den 1. januar 2027, jf. lovforslagets § 16, stk. 4.

Det er i forhold til den første betingelse ejendommens kategori efter ejendomsvurderingslovens § 3, herunder ved en selvstændig afgørelse herom i medfør af § 83 a eller den foreslåede bestemmelse i § 83 d, der er afgørende. Det forhold, at ejendommen måtte være omfattet af et valg efter overgangsordningerne i § 83, stk. 2 eller 3, eller den foreslåede bestemmelse i § 83 c, stk. 1, vil således være uden betydning for, om ejendommen opfylder den første betingelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 33 a, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås som betingelse *nr. 2*, at ejendommen i det væsentlige vil skulle være beliggende i landzone.

Typisk vil landbrugs-, skov- og naturejendomme i sin helhed være beliggende i landzone, men der kan dog være ejendomme, der grundet opdeling af zoneforhold er beliggende i landzone, men med mindre dele af ejendommen beliggende i eventuel byzone eller sommerhusområde. Disse ejendomme vil således også være omfattet af den anden betingelse,

så længe den væsentlige del af ejendommen er beliggende i landzone.

Der kan desuden forekomme enkelte ejendomme beliggende helt i byzone og sommerhusområde, der vil være omfattet af den foreslåede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, f.eks. grundet intensiv landbrugsproduktion eller lignende. Eftersom den foreslåede ordning om bindende svar søger at omfatte de ejendomme, hvor ejendomsjerne f.eks. i forbindelse med naturprojekter ønsker at frasælge jord til permanent ekstensivering, vil sådanne ejendomme ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Bestemmelsen foreslås grundet ovenstående hensyn afgrænset til ejendomme, der helt eller i det væsentlige er beliggende i landzone.

Ved vurderingen af, om ejendommen »i det væsentlige« er beliggende i landzone, vil der – foruden den forholdsmæssige størrelse af arealet beliggende i andet end landzone – også kunne lægges vægt på karakteren af denne del af ejendommen. Hvis f.eks. ejendommen har en boligdel, der ikke er beliggende i landzone, vil dette tale imod, at ejendommen anses for i det væsentlige at være beliggende i landzone.

Det foreslås som betingelse *nr. 3*, at den foretagne eller påtænkte ændring er en omvurderingsgrund efter § 6, stk. 1, nr. 2-7 og 12.

Den tredje og sidste betingelse vil indebære, at den foretagne eller påtænkte ændring vil skulle være en omvurderingsgrund efter ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, nr. 2-7 og 12.

Det følger af § 6, stk. 1, at der foretages omvurdering pr. 1. januar i året efter en almindelig vurdering af følgende ejendomme, jf. dog stk. 2 og §§ 87-88 a:

- 1) Nyopståede ejendomme, jf. § 2.
- 2) Ejendomme, hvis grundareal er ændret med mindst 25 m².
- 3) Ejerlejligheder, hvis fordelingstal er ændret.
- 4) Ejendomme, på hvilke nybyggeri er opført.
- 5) Ejendomme, på hvilke der er foretaget nedrivning eller om- eller tilbygning i henhold til byggetilladelse.
- 6) Ejendomme, hvis anvendelse er ændret, når dette er af væsentlig betydning for vurderingen.
- 7) Ejendomme, hvis ejendomsværdi eller grundværdi er ændret som følge af ændrede anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder.
- 8) Ejendomme, på hvilke væsentlig, ikke hidtil kendt forurening dokumenteres, eller hvor afhjælpning af væsentlig forurening konstateres.
- 9) Ejendomme, som har lidt væsentlig skade på grund af brand, storm, oversvømmelse eller anden pludseligt opstået hændelse.
- 10) Ejendomme, hvor en samlet vurdering, jf. § 2, stk. 3, ændres eller ophører.
- 11) Ejendomme, hvor fordeling eller ansættelse efter §§ 35, 36 eller 37 skal foretages, eller hvor fordeling eller ansættelse efter §§ 35, 36 eller 37 skal ændres

på grund af en ændring i de arealmæssige fordelinger, der har dannet grundlag for den fordeling eller ansættelse, der skal ændres.

12) Ejendomme, hvor byggemodning er færdiggjort.

Den foreslåede betingelse skal ses i sammenhæng med, at en omvurdering kan have betydning for en ejendoms kategorisering. Hertil vil betingelsen sikre, at der ikke vil kunne indhentes bindende svar i forbindelse med ejendomsændringer af mere bagatelagtig karakter.

Det foreslås som *stk. 2*, at en anmodning om et bindende svar skal være skriftlig. Skønner Skatteforvaltningen, at spørgsmålet ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan ejendomsejeren anmodes om yderligere oplysninger af relevans for det bindende svar. Efterkommes anmodningen om oplysninger ikke inden for rimelig tid, kan anmodningen efter *stk. 1* afvises eller besvares delvist. En afgørelse efter *3. pkt.* kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Bestemmelsen vil indebære, at ejendomsejeren skriftligt vil skulle anmode Skatteforvaltningen om et bindende svar. Der kan således ikke mundtligt anmodes om bindende svar.

Ejendomsejeren vil som udgangspunkt have ansvaret for at oplyse de faktuelle forhold vedrørende den faktiske eller påtænkte ændring til ejendommen, der ønskes et bindende svar om. Det skyldes, at ejeren har et bedre kendskab til ejendommen og de omkringliggende forhold end Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen vil derfor kunne anmode ejeren om at bidrage med oplysninger med betydning for det bindende svar, som Skatteforvaltningen ikke selv kan indhente.

I det omfang Skatteforvaltningen vurderer, at spørgsmålet ikke er oplyst tilstrækkeligt til, at der vil kunne udarbejdes et bindende svar, vil Skatteforvaltningen enten kunne afvise eller besvare delvist, således at svaret begrænses til de forhold, som Skatteforvaltningen skønner tilstrækkeligt oplyst.

Såfremt ejendomsejeren ikke efterkommer anmodningen inden for rimelig tid, vil Skatteforvaltningen kunne afvise anmodningen om et bindende svar. Det følger af bemærkninger til skatteforvaltningslovens § 24, *stk. 1*, at en sådan frist for bindende svar som udgangspunkt ikke bør være på under 14 dage, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), L 110 som fremsat, side 55.

Skatteforvaltningen vil således kunne afvise en anmodning om et bindende svar efter bestemmelsen, hvis ejendomsejeren ikke efterkommer anmodningen om yderligere oplysninger inden for rimelig tid.

Herudover vil Skatteforvaltningen kunne afvise en anmodning om et bindende svar, hvis ejendomsejeren ønsker en række alternative muligheder besvaret, så en besvarelse vil være at ligestille med rådgivning. I dette tilfælde vil gebyret skulle tilbagebetales.

Et eksempel herpå vil f.eks. kunne være, at en ejendoms-

ejer anmoder om et bindende svar vedrørende kategoriseringen af sin landbrugs-, skov- og naturejendom, hvor vedkommende ønsker at opføre 1) en swimmingpool, 2) et orangeri og 3) en tennisbane. Subsidiært opførelsen af 1) en swimmingpool og 2) et orangeri.

I eksemplet vil anmodningen blive afvist med den begrundelse, at ejendomsejeren har opstillet alternative muligheder.

Et bindende svar efter den foreslåede bestemmelse vil ikke kunne bygge videre på et tidligere afgivet bindende svar, fordi der ved udarbejdelsen af et bindende svar altid vil skulle tages udgangspunkt i ejendommen ved seneste vurderingstermin. Dette gælder ligeledes for bindende svar afgivet af andre dele af Skatteforvaltningen.

I tilfælde, hvor en ejendomsejer har gennemført ændringerne lagt til grund for et bindende svar, men inden disse ændringer indgår i en vurdering, vil Skatteforvaltningen dog kunne lægge det bindende svar til grund for udarbejdelsen af et bindende svar vedrørende ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, *stk. 8, 1. pkt.*, aktieavancebeskatningslovens § 34, *stk. 1, nr. 3, 2. pkt.*, boafgiftslovens § 29, *stk. 2, 5. pkt.*, dødsboskattelovens § 29, *stk. 3, 3. pkt.*, kildeskattelovens § 33 C, *stk. 1, 5. pkt.*, ligningslovens § 14, *stk. 2, 3. pkt.*, pensionsbeskatningslovens § 15 A, *stk. 3, 5. pkt.*, og virksomhedsskattelovens § 22 c, *stk. 2, nr. 4, 2. pkt.*

Et eksempel kan f.eks. være, at en ejendomsejer anmoder om et bindende svar vedrørende kategoriseringen af sin landbrugs-, skov- og naturejendom, hvor vedkommende har opført 1) en swimmingpool, 2) et orangeri og 3) en tennisbane. I det bindende svar bliver ejendomsejeren oplyst om, at ejendommen vil skifte kategori til en ejerbolig ved først kommende vurderingstermin. Såfremt ejeren herefter anmoder Skatteforvaltningen om et bindende svar, hvor det ønskes oplyst, om ejeren f.eks. er omfattet af parcelhusreglen i ejendomsavancebeskatningslovens § 8, vil Skatteforvaltningen kunne inddrage det bindende svar vedrørende kategoriseringen i det nye bindende svar.

Med forslaget tilstræbes der ikke ændringer til praksis anlagt i SKM. 2003.11. DEP. Det vil sige, at Skatteforvaltningen ikke er bundet af et bindende svar om en kategorisering i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 8 (parcelhusreglen). Det bindende svar vil alene indgå som et fortolkningsbidrag.

En afgørelse om afvisning eller begrænsning vil ikke kunne påklages til anden administrativ myndighed. Dette følger de almindelige skatteforvaltningsretlige regler for bindende svar.

Det foreslås som *stk. 3*, at et svar efter *stk. 1* vil være bindende for Skatteforvaltningen i 5 år efter ejendomsejeren modtagelse af svaret, jf. dog *stk. 4*.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at et bindende svar vil være bindende for Skatteforvaltningen i 5 år, jf. dog *stk. 4*. Henvielsen til *stk. 4* omhandler, at den bindende

virkning af svaret kan bortfalde inden 5 år, i det omfang der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet og ligget til grund for svaret, jf. nedenfor for nærmere herom.

Det foreslås i *stk. 4*, at et svar ikke er bindende, i det omfang der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for svaret, herunder ændringer i love eller bekendtgørelser, der har ligget til grund for svaret. Det samme gælder, i det omfang svaret viser sig at være i strid med EU-retten.

Efter den foreslåede bestemmelse vil et bindende svar miste sin virkning i det omfang, der sker ændringer i forudsætningerne, der har været afgørende for indholdet og ligget til grund for svaret.

Sådanne ændringer vil f.eks. kunne være ændringer af faktiske forhold, f.eks. hvis ejendomssejeren foretager en anden – eller en mere eller mindre omfattende – ændring af sin ejendom end den, der har været lagt til grund for det bindende svar.

Briker en sådan afgørende forudsætning for et bindende svar, kan den bindende virkning af svaret bortfalde, alt afhængigt af karakteren af den bristede forudsætning.

Ændringer af lov eller bekendtgørelse vil også kunne konstituere ændringer i forudsætninger efter bestemmelsens *stk. 4*, hvorfor Skatteforvaltningen vil kunne se bort fra det bindende svar. Det gælder også forordninger m.v. med direkte virkning for den skattepligtige, der har modtaget det bindende svar. Det samme gælder, i det omfang svaret viser sig at være i strid med EU-retten.

Ovennævnte følger de almindelige skatteforvaltningsretlige regler for bindende svar.

Det foreslås som *stk. 5*, at samtidig med indgivelse af anmodningen om et bindende svar efter *stk. 1* betales et gebyr på 300 kr. (2010-niveau). Gebyret reguleres efter personskattelovens § 20. Gebyret tilbagebetales, hvis anmodningen afvises, jf. *stk. 2, 3. pkt.*, eller tilbagekaldes.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil skulle betales et gebyr for hvert bindende svar. Gebyret udgør 300 kr. (2010-niveau), hvilket svarer til 500 kr. i 2026-niveau. Gebyret vil blive reguleret årligt efter personskattelovens § 20.

Afviser Skatteforvaltningen at udarbejde et bindende svar, eller tilbagekalder ejeren anmodningen om det bindende svar, vil det betalte gebyr skulle tilbagebetales.

Ovennævnte følger de almindelige skatteforvaltningsretlige regler for bindende svar.

Skatteforvaltningen vil tilstræbe at besvare anmodningen om bindende svar efter den foreslåede bestemmelse hurtigst muligt i overensstemmelse med de gældende sagsbehandlingsfrister for bindende svar fra Skatteforvaltningen i øvrigt.

Til nr. 19

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 34, *stk. 1*, at erhvervsjendomme m.v., jf. § 3, *stk. 1, nr. 4*, henføres ud fra den faktiske anvendelse til en af følgende kategorier:

- 1) Etageboligbebyggelse.
- 2) Boligbebyggelse, der ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Butik og kontor i etagebebyggelse helt eller delvis beliggende i byzone.
- 4) Butik og kontor, der ikke er omfattet af nr. 3.
- 5) Lager, logistik og industri.
- 6) Solcelleanlæg.
- 7) Vindmølle.
- 8) Rekreativt areal.
- 9) Naturarealer helt eller delvis beliggende i landzone.
- 10) Råstofindvinding i byzone eller sommerhusområde.
- 11) Råstofindvinding, der ikke er omfattet af nr. 10.
- 12) Grunde, der ligger i kolonihaveområder, jf. § 2 i lov om kolonihaver.
- 13) Anden anvendelse end anført i nr. 1-12.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 34, *stk. 5*, at hvis en del af en ejendom omfattet af § 3, *stk. 1, nr. 1-3*, anvendes til en eller flere af de i *stk. 1* nævnte anvendelser, foretages en kategorisering efter *stk. 1* for den del af grunden til brug for ansættelsen af grundværdien efter § 20, *stk. 1 og 2*.

Det følger endvidere af ejendomsvurderingslovens § 34, *stk. 6*, at hvis hele eller en del af en ejendom omfattet af § 3, *stk. 1, nr. 1-3*, kan anvendes til en eller flere af de i *stk. 1* nævnte anvendelser, foretages en kategorisering efter *stk. 5* for den del af grunden til brug for ansættelsen af grundværdien efter § 18.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 34, *stk. 5 og 6*, ændres »nr. 1-3« til »nr. 1 og 2«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, *stk. 1, nr. 2 og 3*, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne vil indebære, at der ikke længere i bestemmelserne henvises til ejendoms-kategorierne ejerbolig, landbrugsejendom og skovejendom efter ejendomsvurderingslovens § 3, *stk. 1, nr. 1-3*, men i stedet henvises til ejendoms-kategorien for ejerbolig samt den nye samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter ejendomsvurderingslovens § 3, *stk. 1, nr. 1 og 2*.

Til nr. 20

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 34, *stk. 1*, at erhvervsjendomme m.v., jf. § 3, *stk. 1, nr. 4*, henføres ud fra den faktiske anvendelse til en af følgende kategorier:

- 1) Etageboligbebyggelse.
- 2) Boligbebyggelse, der ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Butik og kontor i etagebebyggelse helt eller delvis beliggende i byzone.
- 4) Butik og kontor, der ikke er omfattet af nr. 3.

- 5) Lager, logistik og industri.
- 6) Solcelleanlæg.
- 7) Vindmølle.
- 8) Rekreativt areal.
- 9) Naturarealer helt eller delvis beliggende i landzone.
- 10) Råstofindvinding i byzone eller sommerhusområde.
- 11) Råstofindvinding, der ikke er omfattet af nr. 10.
- 12) Grunde, der ligger i kolonihaveområder, jf. § 2 i lov om kolonihaver.
- 13) Anden anvendelse end anført i nr. 1-12.

Omfattet af ejendomsvurderingsloven § 34, stk. 1, nr. 12, er grunde, der ligger i kolonihaveområder, jf. § 2 i lov om kolonihaver. Disse ejendomme kategoriseret overordnet som erhvervsejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om kolonihaver, at ved et kolonihaveområde forstås et areal, der omfatter mindst 5 havelodder og eventuelt et fællesareal, på betingelse af,

- 1) at arealet ligger i byzone eller landzone,
- 2) at havelodderne i området i gennemsnit ikke er større end 400 m²,
- 3) at der må opføres bebyggelse på havelodderne til opbevaring af redskaber og eventuelt til dag- og natophold,
- 4) at bebyggelsen i området ikke må anvendes til helårsbeboelse, og
- 5) at området ikke er en del af et friareal, der hører til en boligbebyggelse.

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 34 b, stk. 4, at der for ejendomme omfattet § 34, stk. 1, nr. 12, ansættes en grundværdi efter samme metode som for ejendomme til helårsbeboelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 1. Det vil sige efter samme metode, som for enfamiliehuse.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 34 b, stk. 4, ændres »efter samme metode som for ejendomme til helårsbeboelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 1« til »ud fra to femtedele af grundværdien pr. kvadratmeter grundareal for et standardiseret enfamiliehus med samme beliggenhed som ejendommen og en grund af standardstørrelse«.

Forslaget vil indebære, at for ejendomme omfattet af § 34, stk. 1, nr. 12, det vil sige grunde, der ligger i kolonihaveområder, jf. § 2 i lov om kolonihaver, ansættes en grundværdi ud fra to femtedele af grundværdien pr. kvadratmeter grundareal for et standardiseret enfamiliehus med samme beliggenhed som ejendommen og en grund af standardstørrelse.

For grunde, der ligger i kolonihaveområder, jf. § 2 i lov om kolonihaver, eksisterer der ikke empiri om den endelige slutbrugers værdiansættelse af grundværdien, fordi sådanne grunde typisk ikke handles. I stedet vil det typisk være de enkelte kolonihavehuse, der handles.

For enfamiliehuse eksisterer der derimod empiri om slutbrugers ansættelse af grundværdien. For enfamiliehuse eksisterer der empiri om slutbrugers ansættelse af ejendoms-

værdien, der vil være afspejlet i markedspriserne for disse ejendomme.

Den typiske ejerboligkøber vil overordnet set værdiansætte en potentiel ejendom ud fra kriterier om bygningsværdien (herunder kvalitet) og værdien af beliggenheden, (herunder beboelsesretten og eventuel egen grund) og vil således afveje sammensætningen mellem bygnings-/boligværdi og beliggenhed/grundværdi i forbindelse med det konkrete boligkøb.

Der vil være tale om samme økonomiske afvejning uafhængigt af, hvorvidt det er et hus, et rækkehus eller en lejlighed, som køberen er interesseret i, og nogle købere vil i samme købsituation kunne være interesseret i både en lejlighed, rækkehus og et parcelhus.

Der vil hermed for alle ejerboligkøbere altid være en ensartet fastsættelse af omkostningen ved f.eks. tilvalg af øget boligareal, idet tilvalget af et større boligareal vil ske på bekostning af fravalget af f.eks. en mere attraktiv beliggenhed eller fravalget af egen have. Det lægges således til grund, at slutbrugeren vil tillægge det samme værdi at bo i en lejlighed, et rækkehus og et hus, hvis størrelsen og kvaliteten er den samme. Det samme vil som udgangspunkt gøre sig gældende for kolonihavehuse.

Et kolonihavehus kan dog ikke anvendes og udnyttes på samme måde, som et enfamiliehus kan. Eksempelvis kan et kolonihavehus alene bebos halvdelen af året, og en kolonigrund vil ikke altid kunne bebygges lige så intensivt som f.eks. grunde udlagt til enfamiliehuse kan.

Det må antages, at en erhverver af et kolonihavehus vil tage højde for dette i værdiansættelsen, hvorfor det foreslås, at der vil skulle beregnes en grundværdi ud fra to femtedele af grundværdien pr. kvadratmeter grundareal for et standardiseret enfamiliehus med samme beliggenhed som kolonihavehuset og en grund af standardstørrelse.

Med forslaget vil der således blive taget højde for forskellen mellem kolonihaver og enfamiliehuse ved ansættelsen af grundværdien under kolonihaver.

Ændringen vil have bagudrettet virkning fra 2021-vurderingen, dvs. virkning fra og med vurderingen pr. 1. marts 2021, jf. lovforslagets § 16, stk. 2.

Til nr. 21

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, at der udarbejdes prisindeks for hver af følgende grupper af ejendomme:

- 1) Boligejendomme med en eller to boligenheder.
- 2) Ejerlejligheder til beboelse.
- 3) Sommerhuse.
- 4) Landbrugsejendomme.
- 5) Erhvervsejendomme.

Det følger endvidere af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 5, at indeks som nævnt i stk. 1, nr. 4, anvendes ved tilba-

geregning for landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og ved fremskrivning for produktionsjord tilhørende landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 28.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 5, udgår »og 3«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der ikke længere i bestemmelsen henvises til ejendomskategoriernes for landbrugs- og skovejendomme efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, men i stedet henvises til den nye samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 22

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, at der udarbejdes prisindeks for hver af følgende grupper af ejendomme:

- 1) Boligejendomme med en eller to boligenheder.
- 2) Ejerlejligheder til beboelse.
- 3) Sommerhuse.
- 4) Landbrugsejendomme.
- 5) Erhvervsejendomme.

Det følger endvidere af ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 6, at indeks som nævnt i stk. 1, nr. 1, anvendes ved tilbagegeregning for erhvervsejendomme, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, og andre ejendomme, som ikke er ejerboliger, landbrugsejendomme eller skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 6, ændres »ejerboliger, landbrugsejendomme eller skovejendomme« til »ejerboliger eller landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendomme eller skovejendomme anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 23

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 58 c, stk. 1, at der ved ansættelsen af grundværdien for ejendomme, hvor samme anvendelses- og udnyttelsesmuligheder ikke gælder for hele grunden, kan vurdering efter §§ 5 og 6, deklaration efter skatteforvaltningslovens § 20 a eller partshøring efter forvaltningslovens §§ 19 og 20 foretages for hele grundens

areal baseret på de anvendelses- og udnyttelsesmuligheder, der er gældende for en del af grunden, hvis anvendelses- og udnyttelsesmulighederne er indbyrdes forenelige.

Endvidere følger det af ejendomsvurderingslovens § 58 c, stk. 2, at stk. 1 ikke finder anvendelse på ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller på de dele af ejendommen, der ligger i landzone.

Det foreslås at ændre ejendomsvurderingslovens § 58 c, stk. 2, så »eller 3« udgår.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der ikke længere i bestemmelsen henvises til ejendomskategoriernes for landbrugs- eller skovejendomme efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, men i stedet henvises til den nye samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 24

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, at Skatteforvaltningen som led i vurderingen beslutter, hvilken ejendomskategori en ejendom skal henføres til, dvs. som led i den almindelige vurdering eller omvurdering efter §§ 5 eller 6.

Det fremgår af bemærkningerne til ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 77, at beslutninger om ejendommens kategorisering ikke er en selvstændig afgørelse og derfor ikke kan påklages særskilt, men at ejeren af en ejendom dog som hidtil i forbindelse med klage over en vurdering vil kunne påberåbe sig, at ejendommen ikke er kategoriseret korrekt.

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 2, at beslutningen efter stk. 1 træffes ud fra en bedømmelse af ejendommens samlede karakter. Når beslutningen træffes, indgår oplysninger i Bygnings- og Boligregistret om den registrerede anvendelse af bygninger beliggende på grunden og oplysninger fra offentlige registre i øvrigt.

Ejendomsvurderingslovens §§ 83-83 b indeholder regler om en overgangsordning for ejendomme, der ved første vurdering efter ejendomsvurderingsloven omkategoriseres fra landbrug m.v. til ejerbolig – eller omvendt.

Ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 3, 3. pkt., indeholder regler om, at en tidligere ejer i vurderingsåret dog med virkning for det vurderingsår, hvor den pågældende tidligere ejer har afstået ejendommen, kan vælge, at ejendommen skal behandles som en ejerbolig i forhold til de samme regler for så vidt angår den pågældende tidligere ejer. Det vil sige, at ejere af ejendomme, der tidligere havde været

kategoriseret som ejerbolig efter den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, men som med det nye vurderingssystem pr. 1. marts 2021 blev kategoriseret som en landbrugs- eller skovejendom, fik tilbud om en overgangsordning, hvorefter ejendommens ejer eller ejere i enighed kunne vælge, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 3, 1. pkt.

Overgangsreglerne i ejendomsvurderingslovens § 83 skal ses i sammenhæng med, at kategorisering som ejerbolig betyder, at grunden vurderes efter en markedsnorm, og at den beskattes med den almindelige grundskyldspromille, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 53 som fremsat, side 29.

Det følger endvidere af bemærkningerne til ejendomsvurderingsloven, at en beboelsesejendom til gengæld under visse betingelser kan sælges uden ejendomsavancebeskatning efter den såkaldte parcelhusregel i ejendomsavancebeskatningslovens § 8, mens landbrugsejendomme og skovejendomme under visse betingelser er omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 9, hvorefter den del af fortjenesten, der vedrører stuehus, samt tilhørende grund og have, er fritaget for avancebeskatningen. Der er således både fordele og ulemper ved begge former for kategorisering, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 53 som fremsat, side 29.

Med ejendomsvurderingslovens § 83 a blev tidspunktet for kategoriseringen i forbindelse med vurderingsterminen pr. 1. marts 2021 fremrykket, så ejeren – før kategoriseringen vil skulle indgå i de foreløbige 2022-/2023-vurderinger – ville modtage en selvstændig afgørelse herom, der vil være omfattet af de almindelige regler om partsinddragelse og klageadgang. På den måde blev det sikret, at de berørte ejendomsjere inden modtagelsen af den foreløbige vurdering havde mulighed for at få vished om, hvorvidt de var omfattet af overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83, og i så fald mulighed for at vælge overgangsordningen. Fremrykningen af valget betød samtidigt, at ejerne af de berørte ejendomme ikke vil blive tilbudt et nyt valg i forbindelse med modtagelsen af den almindelige 2021-vurdering, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 53 som fremsat, side 13.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 83 a, stk. 2, 4. pkt., at afgørelsen i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskatteovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., har virkning for direkte eller indirekte overdragelser, der finder sted fra og med den dato, hvor den er meddelt ejeren, jf. 1. pkt.

Det følger af bemærkningerne til den fremrykkede katego-

risering i ejendomsvurderingslovens § 83 a, at når en ejendom henføres til en kategori i medfør af den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 a, vil det have samme retsvirkninger, som når dette sker som led i vurderingen i medfør af § 3. Dette indebærer, at kategoriseringen – foruden betydning for beregning af ejendomsskatter m.v. – vil få den samme betydning i forhold til den øvrige skattelovgivning, herunder i forhold til afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, ejendomsavancebeskatningslovens §§ 8 og 9 og aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås i ejendomsvurderingsloven efter § 83 b at indsætte § 83 c og d.

(Til § 83 c)

Det foreslås i § 83 c, stk. 1, 1. pkt., at en ejer af en ejendom, som ved den seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig, og som ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som landbrugs-, skov- og naturejendom, kan vælge, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig. Det foreslås som 2. pkt., at 1. pkt. forudsætter, at der i perioden fra og med den 2. januar 2026 til og med vurderingsterminen den 1. januar 2027 ikke er foretaget ændringer af ejendommen, som medfører en ændret ejendomskategori efter § 3, stk. 1, nr. 1-4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023. Det foreslås som 3. pkt., at valget efter 1. pkt. træffes af den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027. Det foreslås som 4. pkt., at vælges det, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig, jf. 1. pkt., bortfalder et eventuelt tidligere valg efter § 83, stk. 2 eller 3.

Med den foreslåede bestemmelse vil der blive indført en overgangsordning, som vil indebære, at ejendommens ejer, eller ejerne i enighed, vil kunne vælge, at ejendommen skal forblive en ejerbolig, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, såfremt ejendommen ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 henføres til den foreslåede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Valget vil indebære, at ejendommen således fortsat skal vurderes og beskattes som en ejerbolig, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1.

Valget efter den foreslåede bestemmelse forudsætter, at der ikke er foretaget ændringer i perioden fra og med den 2. januar 2026 til og med den 1. januar 2027, som medfører en ændret ejendomskategori, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1-4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023 – dvs. ejendomskategori-reglerne før de ændringer heri, som foreslås med nærværende lovforslag – i forbindelse med en ordinær vurdering eller en omvurdering, jf. §§ 5 eller 6. Det skal ses i sammenhæng med, at overgangsordningen har til formål at omfatte de ejendomme, der på grund af nærværende lovforslag – og ikke på grund af ændringer af ejendommen i øvrigt i perioden fra og med den 2. januar 2026 til og med den 1. januar 2027 – skifter kategori fra

ejerbolig til den foreslåede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Valget efter den foreslåede bestemmelse vil skulle træffes af den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027. Den eller dem, der måtte have erhvervet ejendommen efter den 1. januar 2027, men inden at kategoriseringsafgørelsen efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d er udsendt, vil således ikke have et valg efter overgangsordningen. Det skal ses i sammenhæng med, at formålet med overgangsordningen er at give ejerne pr. 1. januar 2027 mulighed for at fastholde ejendommens kategorisering som ejerbolig i stedet for at overgå til den nye ejendomskategori, og at valget efter overgangsordningen derfor også foreslås at bortfalde ved ejerskifte, jf. den foreslåede bestemmelse i § 83 c, stk. 3. En ejendomsvurdering vil først udgøre beskatningsgrundlaget for ejendomsværdiskat og grundskyld i de efterfølgende indkomstår, jf. ejendomsskatteovens § 13, stk. 2, og § 17, stk. 2, og valget efter overgangsordningen vil derfor ikke have betydning for beregningen af ejendomsværdiskat og grundskyld i 2027. Valget vil dog have betydning for beskatningen i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskatteovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskatteloens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., jf. hertil den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 2, 4. pkt.

Tilvælges overgangsordningen efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, således at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig, vil det medføre bortfald af et eventuelt tidligere valg efter § 83, stk. 2 eller 3. Det skal ses i sammenhæng med, at tilvalget af overgangsordningen efter § 83, stk. 2 eller 3, i sådanne tilfælde afløses af valget efter overgangsordningen efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, og dermed ikke længere vil have betydning.

Det foreslås som § 83 c, *stk. 2, 1. pkt.*, at valg efter stk. 1 senest skal træffes ved udløbet af den frist, inden for hvilken afgørelsen om vurderingen pr. 1. januar 2027 kan påklages. Det foreslås som *2. pkt.*, at er beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, truffet uafhængigt af vurderingen, jf. § 83 d, skal valget dog træffes senest ved udløbet af den frist, inden for hvilken afgørelsen herom kan påklages. Det foreslås som *3. pkt.*, at ejes ejendommen af to eller flere ejere, skal valget træffes i enighed. Det foreslås som *4. pkt.*, at valg efter stk. 1 i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskatteovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskatteloens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskatteovens § 22

c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., har virkning for direkte eller indirekte overdragelser.

Forslaget vil indebære, at valget efter ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, som altovervejende udgangspunkt vil skulle træffes senest ved udløbet af den frist, inden for hvilken kategoriseringen af ejendommen efter § 83 d kan påklages, det vil sige senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen herom. Hvis ejendommens omkategorisering fra ejerbolig til landbrugs-, skov- og naturejendom måtte være sket ved en almindelig vurdering eller omvurdering, jf. §§ 5 og 6, vil det være klagefristen for denne vurdering, der udgør fristen for at træffe valget efter ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1.

I tilfælde, hvor der er flere ejere af ejendommen, der skal træffe valg efter ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, vil ordningen skulle vælges af alle disse ejere i enighed. Dette vil gøre sig gældende, hvor der er tale om flere ejere, der ejer en ejendom i sameje. Er der ikke enighed mellem alle ejere, vil ejendommen pr. 1. januar 2027 og frem skulle kategoriseres ud fra den ejendomskategori, som ejendommen tilhører efter ejendomsvurderingslovens § 3.

Det vil med forslaget være den eller de ejere, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027, som vil blive tilbudt valget efter overgangsordningen. Er der sket et ejerskifte af ejendommen efter den 1. januar 2027, vil det – uanset hvornår dette ejerskifte er sket – medføre, at et tilvalg af overgangsordningen truffet af ejeren eller ejerne pr. 1. januar 2027 vil bortfalde med virkning fra og med den førstkomende vurderingstermin, jf. §§ 5 eller 6, jf. nedenfor om den foreslåede bestemmelse i § 83 c, stk. 3, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse skal desuden ses i sammenhæng med, at landbrugs-, skov- og naturejendomme som udgangspunkt ikke er omfattet af den såkaldte parcelhusregel i ejendomsavancebeskatningslovens § 8. Når en ejendom henføres til en kategori i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil det have samme retsvirkninger, som når dette sker som led i vurderingen i medfør af § 3. Dette vil indebære, at kategoriseringen – foruden betydning for beregning af ejendomsskatter m.v. – vil få den samme betydning i forhold til den øvrige skattelovgivning, herunder i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskatteovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskatteloens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., der har virkning for direkte eller indirekte overdragelser, hvilket foreslås præciseret med den foreslåede bestemmelse i § 83 c, stk. 2, 4. pkt.

Fælles for de nævnte regler er, at de alle regulerer beskatning i forbindelse med direkte eller indirekte overdragelse af ejendomme i situationer, der falder ind under den respektive

lovgivning. De pågældende regler vedrører således ikke den løbende ejendomsbeskatning, men derimod beskatningen på det tidspunkt, hvor overdragelsen af ejendommen finder sted (direkte overdragelse af ejendommen), eller det tidspunkt, hvor overdragelsen af aktien i det selskab, der ejer ejendommen, finder sted (indirekte overdragelse af ejendommen). Valget efter stk. 1 kan således have betydning for beregning af ejendomsskatter m.v. samt i forhold til øvrige ejendomsskatteforhold efter skattelovgivningen.

Det foreslås som § 83 c, *stk. 3, 1. pkt.*, at et valg efter stk. 1 ikke kan omgøres og bortfalder fra og med den førstkommande vurderingstermin, jf. §§ 5 eller 6, efter et ejerskifte eller efter, at betingelserne for omvurdering efter § 6, stk. 1, nr. 6 og 7, er opfyldt, jf. dog stk. 4.

Forslaget vil indebære, at valget efter bestemmelsens stk. 1 ikke vil kunne omgøres. Hermed sikres det, at der ikke vil blive givet et incitament til spekulation vedrørende ejendomsbeskatningen. Såfremt valget for overgangsordningen frit kunne omgøres, ville der kunne opstå situationer, hvor ejendomssejere, der med overgangsordningen har været ejendomsbeskattet som en landbrugs-, skov- og naturejendom – og dermed typisk har været vurderet og beskattet lavere end en ejerbolig – i forbindelse med et eventuelt salg vælger at omkategorisere ejendommen til en ejerbolig for at undgå ejendomsavancebeskatning.

Det foreslås desuden, at valget bortfalder fra og med den førstkommande vurderingstermin, jf. §§ 5 eller 6, efter et ejerskifte eller efter, at betingelserne for omvurdering efter § 6, stk. 1, nr. 6 og 7, er opfyldt, jf. dog stk. 4.

Efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 foretages almindelig vurdering hvert andet år pr. 1. januar, og omvurdering pr. 1. januar i det mellemliggende år, dvs. at der ved ejerskifte vil blive foretaget en vurdering af ejendommen med dens rette kategori som henholdsvis ejerbolig eller landbrugs-, skov- og naturejendom pr. førstkommande 1. januar. Hvis den førstkommande 1. januar efter ejerskifte er en omvurderingstermin, vil ejendommen skulle vurderes ved denne termin, også selv om betingelserne i ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, ikke er selvstændigt opfyldt.

Ved ejerskifte forstås også tilfælde, hvor en del af ejerandelen til ejendommen overdrages til en anden ejer, jf. dog de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 3, 3. og 4. pkt., og stk. 4. Derimod vil det ikke omfatte tilfælde, hvor en ejer afstår en del af ejendommens areal til en anden ejer.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle ses i sammenhæng med ejendomsskatteovens § 13, stk. 2, og § 17, stk. 2, hvoraf det følger, at beskatningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten og grundskylden som udgangspunkt udgør 80 pct. af den ejendomsværdi og grundværdi, der efter ejendomsvurderingsloven er ansat for den pågældende ejendom i det forudgående indkomstår eller kalenderår.

Det vil sige, at hvis der f.eks. indtræder et ejerskifte den 1.

oktober 2028, vil en tilvalgt overgangsordning efter forslaget i ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, bortfalde fra og med den 1. januar 2029, som vil være vurderingsterminen for en ny vurdering uden en overgangsordning. Vurderingen pr. 1. januar 2029 vil udgøre beskatningsgrundlaget for ejendomsværdiskat og grundskyld fra og med den 1. januar 2030.

Det foreslås som § 83 c, stk. 3, *2. pkt.*, at en overdragelse mellem ægtefæller eller mellem ejere indbyrdes ikke betragtes som ejerskifte efter 1. pkt. Det foreslås som *3. pkt.*, at en overdragelse til længstlevende ægtefælle heller ikke anses som ejerskifte efter 1. pkt.

Det foreslåede 2. pkt. vil indebære, at en overdragelse mellem ægtefæller ikke fører til, at overgangsordningen bortfalder på grund af ejerskiftet. Ligeledes vil det foreslåede 3. pkt. indebære, at en overdragelse til længstlevende ægtefælle i forbindelse med ejerens død heller ikke vil føre til, at overgangsordningen bortfalder på grund af ejerskiftet, det vil sige at en ejendom i overgangsordningen kan overdrages mellem ægtefæller, herunder også til længstlevende ægtefælle i forbindelse med ejers død, uden at overgangsordningen bortfalder.

Bestemmelserne skal forstås i overensstemmelse med de lignende regler, der findes i overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83.

Det foreslås i § 83 c, *stk. 4*, at valg efter stk. 1 uanset stk. 3 ikke bortfalder i de følgende tilfælde hvor:

- 1) Ændringen af ejendommen ikke er sket på ejerens eller ejernes foranledning, og ejeren eller ejerne ikke har haft indflydelse på ændringen.
- 2) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af en jordfordelingssag eller salg i henhold til jordfordelingsloven.
- 3) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af et mageskifte, hvis der er tale om en enkelt handel med ubebyggede arealer indgået mellem to parter, og et vederlag for arealet højst udgør 10.000 kr.
- 4) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af deltagelse i et projekt, der skal tilgodese internationale forpligtelser og nationale interesser vedrørende natur, miljø og klima, og der tinglyses en rådighedsindskrænkning.

Det foreslåede nr. 1 vil indebære, at den valgte overgangsordning efter ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, ikke bortfalder i det tilfælde, hvor bortfaldskriterierne efter det foreslåede stk. 3 er opfyldt, men ikke er sket på ejerens eller ejernes foranledning, og ejeren eller ejerne ikke har haft indflydelse på ændringen af ejendommen. Det kan f.eks. være ekspropriation, bortskyldning af arealer og andre katastrofer såsom brand, storm- og stormflodsskade, som ejeren ikke har haft indflydelse på.

Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der efter gæl-

dende regler følger af overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 8, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 2 vil indebære, at grundarealændringer og ændrede anvendelses- og udnyttelsesmuligheder som følge af en jordfordelings sag eller salg i henhold til jordfordelingsloven ikke vil skulle medføre, at overgangsordningen bortfalder.

Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der efter gældende regler følger af overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 8, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 3 vil indebære, at ejendommen ligeledes ikke vil falde ud af overgangsordningen, hvis ejendommens grundareal eller anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder ændres som følge af et mageskifte, hvis der er tale om en enkelt handel med ubebyggede arealer indgået mellem to parter, og et vederlag for arealet højst udgør 10.000 kr.

De foreslåede kriterier svarer til de kriterier, der ligeledes gælder efter ejendomsavancebeskatningslovens § 7, stk. 2, 1.-3. pkt., hvorefter fortjeneste, der indvindes ved et mageskifte, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis de anførte betingelser er opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der efter gældende regler følger af overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 8, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 4 vil indebære, at overgangsordningen ikke vil bortfalde, hvis ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder ændres som følge af deltagelse i et projekt, der skal tilgodese internationale forpligtelser og nationale interesser vedrørende natur, miljø og klima, og der tinglyses en rådighedsindskrænkning.

Såfremt der i forbindelse med projektet tinglyses en rådighedsindskrænkning af den del af ejendommen, der indgår i projektet til f.eks. miljø- eller biodiversitets formål, vil denne være omfattet af den foreslåede undtagelse. Projekter, hvorved ejendomsejeren frasælger eller afstår jorden mod eksempelvis kompensation, vil derimod ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det afgørende ved vurderingen af, om et projekt er omfattet af den foreslåede bestemmelse i nr. 4, vil således være, om jorden omfattet af projektet stadig tilhører ejendomsejeren eller ej.

Den foreslåede bestemmelse svarer til, hvad der efter gældende regler følger af overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 8, nr. 4.

De i det foreslåede stk. 4 foreslåede undtagelser til bortfaldskriterierne i det foreslåede stk. 3 skal sikre, at uforskyldte ændringer af ejendommen, ejerens deltagelse i jordfordelinger, vådområdeprojekter m.v. og visse mageskifter ikke medfører, at overgangsordningen i ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, vil bortfalde,

uanset at betingelserne herfor i det foreslåede stk. 3 er opfyldt.

Det foreslås i § 83 c, *stk. 5*, at ejendomme, der er omfattet af et valg efter stk. 1, vurderes efter § 5 eller omvurderes efter § 6 på baggrund af de faktiske forhold på ejendommen på vurderingstidspunktet og på baggrund af vurderingen som ejerbolig, der er valgt efter stk. 1.

Det foreslåede stk. 5 skal regulere, hvordan efterfølgende vurderinger efter § 5 eller omvurderinger efter § 6 skal foretages for ejendomme omfattet af valg efter stk. 1. Ejendomme omfattet af overgangsordningen skal som følge af det foreslåede stk. 5 vurderes efter § 5 eller omvurderes efter § 6 med den forskel, at vurderingen og omvurderingen skal foretages på baggrund af den ejendomskategori, der følger af ejerens valg af overgangsordningen, i stedet for den ejendomskategori, der ellers ville følge af § 3.

(Til § 83 d)

Med ejendomsvurderingslovens § 83 a blev tidspunktet for kategoriseringen i forbindelse med vurderingsterminen pr. 1. marts 2021 fremrykket, så ejeren – før kategoriseringen vil skulle indgå i de foreløbige 2022-/2023-vurderinger – ville modtage en selvstændig afgørelse herom, der vil være omfattet af de almindelige regler om partsinddragelse og klageadgang. På den måde blev det sikret, at de berørte ejendomme inden modtagelsen af den foreløbige vurdering havde mulighed for at få vished om, hvorvidt de var omfattet af overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83, og i så fald mulighed for at vælge overgangsordningen. Fremrykningen af valget betød samtidigt, at ejerne af de berørte ejendomme ikke vil blive tilbudt et nyt valg i forbindelse med modtagelsen af den almindelige 2021-vurdering, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 53 som fremsat, side 13.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 83 a, stk. 1, at beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, jf. § 3, ved vurderingsterminen pr. 1. marts 2021 i følgende tilfælde kan træffes uafhængigt af vurderingen:

- 1) Hvis en ejendom, som efter reglerne i den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013 som ændret ved § 1 i lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 61 af 16. januar 2017, ved seneste vurdering forud for vurderingen pr. 1. marts 2021 er vurderet som landbrug, gartneri, planteskole, frugtplantage eller skovbrug, vurderes som en ejerbolig eller erhverv efter denne lov.
- 2) Hvis en ejendom, som efter reglerne i den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013 som ændret ved § 1 i lov nr. 1635 af 26. december 2013, lov nr. 1535 af 27. december 2014 og § 1 i lov nr. 61 af 16. januar 2017, ved seneste vurdering forud for vurderingen pr. 1. marts 2021 er vurderet som

ejerbolig, vurderes som en landbrugsejendom eller en skovejendom efter denne lov.

En beslutning, der i medfør af stk. 1 træffes uafhængigt af vurderingen, er en selvstændig afgørelse, der skal meddeles den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. marts 2021, og den eller dem, der ifølge et autoritativt register måtte have erhvervet ejendommen efter den 1. marts 2021, jf. ejendomsvurderingslovens § 83 a, stk. 2, 1. pkt.

Efter § 83 a, stk. 2, 3. og 4. pkt., sikres inddragelsen af ejendommens ejer ved afgørelsen ved en agterskrivelse, jf. skatteforvaltningslovens § 20, og klage over afgørelsen skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 6 uger efter datering af afgørelsen.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 83 a, stk. 2, 4. pkt., at afgørelsen i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskattelovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., har virkning for direkte eller indirekte overdragelser, der finder sted fra og med den dato, hvor den er meddelt ejeren, jf. 1. pkt.

Det følger af bemærkningerne til den fremrykkede kategorisering i ejendomsvurderingslovens § 83 a, at når en ejendom henføres til en kategori i medfør af den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 a, vil det have samme retsvirkninger, som når dette sker som led i vurderingen i medfør af § 3. Dette indebærer, at kategoriseringen – foruden betydning for beregning af ejendomsskatter m.v. – vil få den samme betydning i forhold til den øvrige skattelovgivning, herunder i forhold til afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, ejendomsavancebeskatningslovens §§ 8 og 9 og aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at fremrykke tidspunktet for kategoriseringen af de ejendomme, der med lovforslagets § 1, nr. 2, overgår fra at være kategoriseret som ejerbolig eller erhverv til at være omfattet af den nye ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Det foreslås derfor i ejendomsvurderingsloven at indsætte § 83 d.

Det foreslås i *stk. 1*, at beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, jf. § 3, ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 kan træffes uafhængigt af vurderingen, hvis en ejendom ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller erhvervsjendom m.v., og ejendommen ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom.

Den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens

§ 83 d, stk. 1, vil være en undtagelse til § 3, stk. 1, hvorefter beslutningen om kategorisering træffes som led i vurderingen. Den foreslåede bestemmelse i § 83 d, stk. 1, vil således give mulighed for, at Skatteforvaltningen i visse tilfælde skal kunne træffe beslutning om kategorisering af ejendommen, selv om vurderingen pr. 1. januar 2027 endnu ikke foreligger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at en beslutning, der i medfør af stk. 1 træffes uafhængigt af vurderingen, er en selvstændig afgørelse, der skal meddeles den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027, og den eller dem, der ifølge et autoritativt register måtte have erhvervet ejendommen efter den 1. januar 2027. Det foreslås som *2. pkt.*, at inddragelsen af ejendommens ejer eller ejere ved afgørelsen sikres ved en agterskrivelse, jf. skatteforvaltningslovens § 20. Det foreslås som *3. pkt.*, at klage over afgørelsen efter 1. pkt. skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen. Det foreslås i *4. pkt.*, at afgørelsen i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskattelovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., har virkning for direkte eller indirekte overdragelser, der finder sted fra og med den dato, hvor den er meddelt ejeren.

Det foreslåede vil betyde, at beslutninger om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, der er truffet uafhængigt af vurderingen i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 83 d, stk. 1 – i modsætning til andre beslutninger om kategorisering i medfør af § 3 – vil have karakter af en selvstændig forvaltningsretlig afgørelse. Det betyder bl.a., at afgørelsen herom vil kunne påklages særskilt, dvs. uafhængigt af selve ejendomsvurderingen.

Det foreslås at inddragelsen af ejendommens ejer ved afgørelsen sikres ved en agterskrivelse, jf. skatteforvaltningslovens § 20. Det betyder, at der forud for afgørelsen vil ske inddragelse af den eller dem, der pr. 1. januar 2027 ejede ejendommen, efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 20. De pågældende vil dermed have mulighed for at komme med supplerende oplysninger m.v., der kan være relevante for ejendommens kategorisering, før afgørelsen herom træffes.

Udsendelse af agterskrivelser herom, tilbud om overgangsordningen, foreløbigt beskatningsgrundlag m.v. forventes udsendt i 1. kvartal af 2027. Afgørelsen efter den foreslåede bestemmelse § 83 d, stk. 1, kan påklages efter de almindelige regler i skatteforvaltningslovens afsnit III, jf. den foreslåede bestemmelse i § 83 d, stk. 2, 3. pkt., hvorefter en klage skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over. Denne frist svarer til den almindelige klagefrist på 3 måneder, jf. skatteforvaltningslovens § 35 a, stk. 3.

Det foreslåede indeholder herudover en præcisering af, at kategoriseringen efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d – foruden betydning for de løbende ejendomsskatter – også vil have virkning i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven og andre regler i skattelovgivningen, der henviser til ejendomsvurderingsloven og ligeledes regulerer beskatning i forbindelse med direkte eller indirekte overdragelse af ejendomme i situationer, der falder ind under den respektive lovgivning.

Til nr. 25

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 84, stk. 1, at en ejendom, som vurderes efter gældende regler som landbrugs- eller skovejendom eller ejerbolig i medfør af valget i overgangsordningen efter ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 eller 3, i en salgssituation på foranledning af ejeren eller ejerne i enighed kan vurderes som en ejerbolig eller landbrugs- eller skovejendom forud for indgåelse af en købsaftale. Således kan en potentiel køber få den fornødne viden om de vurderingsmæssige og dermed også de beskatningsmæssige forhold vedrørende ejendommen.

Det foreslås, at der i ejendomsvurderingslovens § 84 efter stk. 1 indsættes som nyt stykke, *stk. 2*, at en ejendom, som vurderes som ejerbolig i medfør af § 83 c, stk. 1, i en salgssituation på foranledning af ejeren eller ejerne i enighed kan vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom forud for indgåelse af købsaftale. 1. pkt. gælder ikke ved ejerskifte mellem ægtefæller.

Forslaget vil indebære, at en ejendom, som er omfattet af bestemmelserne om den foreslåede overgangsordning og fremrykkede kategorisering i §§ 83 c og 83 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, på ejers eller ejeres foranledning kan vurderes i en salgssituation i sin »nye« ejendomskategori, således at en potentiel køber vil have den fornødne viden om de vurderingsmæssige og dermed også de beskatningsmæssige forhold vedrørende ejendommen.

I så fald vil vurderingen efter ejendomsvurderingslovens § 84, stk. 2, skulle foretages på grundlag af ejendommens aktuelle størrelse og forholdene i øvrigt på vurderingstidspunktet og efter prisforholdene pr. den senest forudgående almindelige vurdering af ejendomme af den pågældende kategori. Vurderingerne har ikke skattemæssig virkning, jf. stk. 2, 1. pkt.

Det vil være en betingelse for en sådan vurdering, at der foreligger en egentlig salgssituation, dvs. at ejendommen er udbudt til salg, og at der udfoldes sædvanlige salgsbestræbelser gennem professionel ejendomsformidler eller offentligt udbud eller på anden vis.

Til nr. 26

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 84, stk. 1, at en ejendom, som vurderes som landbrugsejendom eller skovejendom i medfør af § 83, stk. 2, i en salgssituation på foranledning af ejeren eller ejerne i enighed kan vurderes som

en ejerbolig forud for indgåelse af købsaftale. Tilsvarende kan en ejendom, som vurderes som ejerbolig i medfør af § 83, stk. 3, vurderes som en landbrugsejendom eller skovejendom. 1. og 2. pkt. gælder ikke ved ejerskifte mellem ægtefæller.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 84, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver til *stk. 4, 1. pkt.*, og *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, efter »stk. 1« indsættes »og 2«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 1, nr. 25, foreslås at indsætte et nyt stykke efter ejendomsvurderingslovens § 84 efter stk. 1, der ligeledes vil være omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 27

Efter ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., og § 15, stk. 1, 1. pkt., foretages der almindelig vurdering af kontantværdien i fri handel for en ejendom af den pågældende kategori under hensyn til alder, størrelse, beliggenhed og øvrige karakteristika hvert andet år. Vurderingen kan afvige fra en faktisk konstateret handelspris for den pågældende ejendom, jf. § 15, stk. 1, 2. pkt.

Efter § 5, stk. 2, vurderes ejerboliger som udgangspunkt i lige år og andre ejendomme i ulige år. For ejendomme, der opstår eller ændres i perioden mellem to vurderingsterminer, foretages der omvurdering efter ejendomsvurderingslovens § 6 i det efterfølgende år.

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 87 b, stk. 1, at vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2024 vurderes i lige år som ejerboliger efter § 5, stk. 2, foretages i 2024 og 2025 efter reglerne i stk. 2-6.

Efter § 87 b, stk. 2, foretages den almindelig vurdering pr. 1. januar 2024 af ejendomme omfattet af stk. 1. Vurderinger efter 1. pkt. foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog stk. 3, og indeksere denne efter stk. 4 og 5:

- 1) Den almindelige vurdering pr. 1. januar 2022, jf. § 5, stk. 2.
- 2) Omvurdering pr. 1. januar 2023, jf. § 6.
- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af Skatteforvaltningen, skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.
- 4) Foreløbig vurdering pr. 1. januar 2022, jf. § 89 b, indtil der foreligger en vurdering som nævnt i nr. 1 eller 2.

Det foreslås med ejendomsvurderingslovens § 87 c, *stk. 1*, at vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2026 vurderes i lige år som ejerboliger efter § 5, stk. 2, foretages i 2026 og 2027 efter reglerne i stk. 2-7.

Det indebærer, at 2026-vurderingen metodisk forenkles, således at vurderingen af ejendomsværdien i fri handel som udgangspunkt foretages som en indeksing af f.eks. 2022-

vurderingen af ejerboliger, jf. nærmere nedenfor, i stedet for et værdiskøn af den konkrete ejendom.

Det foreslås med § 87 c, *stk. 2, 1. pkt.*, at der foretages almindelig vurdering pr. 1. januar 2026 af ejendomme omfattet af *stk. 1*. Det foreslås desuden med *2. pkt.*, at vurderinger efter *1. pkt.* foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog *stk. 3 og 7*, og indeksere denne efter *stk. 4 og 5*:

- 1) Vurdering som nævnt i § 87 b, *stk. 2*.
- 2) Vurdering foretaget i med § 87 b, *stk. 3*.
- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i *nr. 1 og 2* foretaget af Skatteforvaltningen, skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Med forslaget vil Skatteforvaltningen lægge den til enhver tid senest udsendte vurdering til grund. Det betyder, at hvis der f.eks. efter en indeksering af 2022-vurderingen til 2026-prisniveau udsendes en 2025-omvurdering, vil Skatteforvaltningen foretage en ny indeksering til 2026-prisniveau på baggrund af denne omvurdering. Det vil både kunne indebære en rentebærende restskat eller en overskydende skat.

Efter det foreslåede *nr. 1* skal vurderingen efter § 87 b, *stk. 2*, anvendes for ejendomme, der ikke er opstået eller ændret fra og med den 2. januar 2022, jf. § 5, *stk. 2, 1. pkt.*

Ejendomsvurderingslovens § 87 b, *stk. 2*, omhandler de vurderinger, som – efter en indeksering til 2024-prisniveau – udgør den almindelige 2024-vurdering.

Den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 87 c, *stk. 2*, vil indebære, at 2026-vurderingen udarbejdes ved at indeksere en vurdering som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 87 b, *stk. 2 eller 3*. Det vil sige enten en 2022-vurdering, en 2024-vurdering, hvor der er indtrådt en omvurderingsgrund, en omvurdering pr. 1. januar 2023 eller en af disse før nævnte vurderinger, der som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger foretaget af Skatteforvaltningen, skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Den foreslåede bestemmelse vil også indebære, at såfremt den senest udarbejdede vurdering er en foreløbig 2022-vurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 89 b, vil denne indledningsvist skulle indekseres til 2026-prisniveau, som herefter foreløbigt vil udgøre 2026-vurderingen. Ved udsendelsen af den almindelige 2022-vurdering eller en senere omvurdering vil indekseringen skulle gennemføres på baggrund af denne, som derved erstatter den foreløbige 2022-vurdering.

Efter det foreslåede i *nr. 2* vil vurderinger efter § 87 b, *stk. 3*, skulle anvendes i de situationer, hvor en eller flere af disse vurderinger er udarbejdet for den pågældende ejendom.

Det vil sige, at hvis der er udsendt en vurdering pr. 1. januar 2024 eller 2025, hvor omvurderingsbetingelserne er opfyldt, vil denne vurdering, som er foretaget i 2022-prisni-

veau, skulle indekseres til 2026-prisniveau, hvorefter den udgør den almindelige 2026-vurdering. Det skyldes, at disse vurderinger vil være udsendt senere end den almindelige 2022-vurdering eller 2023-omvurderingen i den foreslåede *nr. 1*.

Efter det foreslåede *nr. 3* vil en ændret vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i *nr. 1 og 2* foretaget af Skatteforvaltningen, skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene, skulle udgøre grundlaget for indekseringen til 2026-prisniveau.

Det foreslåede *nr. 3* omfatter også ændringer foretaget under henvisning til ejendomsvurderingslovens § 21 a. Det vil sige, at i tilfælde hvor f.eks. grundværdiansættelsen pr. 1. januar 2022 ændres, jf. f.eks. skatteforvaltningslovens § 33 om ordinær genoptagelse, med henvisning til ejendomsvurderingslovens § 21 a som følge af, at 2020-grundværdiansættelsen er ændret af en klagemyndighed, og 2022-grundværdiansættelsen i det konkrete tilfælde derfor skulle være foretaget ved en indeksering af 2020-grundværdiansættelsen, jf. § 21 a, skal grundværdiansættelsen i 2026 ligeledes foretages i form af en indeksering, jf. den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 87 c. Det vil sige 2022-grundværdien indekseret til 2026-prisniveau.

Uden forslaget ville grundværdiansættelsen også have været foretaget ved indeksering, blot efter § 21 a, under betingelse af at forholdet, der havde begrundet ændringen af 2020-vurderingen, på det tidspunkt fortsat havde været gældende.

Efter forslaget vil indekseringen efter ejendomsvurderingslovens § 21 a blive erstattet af den foreslåede indeksering efter § 87 c med de ændringer, der følger heraf. Hvis omvurderingsbetingelserne i dette tilfælde imidlertid er opfyldt pr. 1. januar 2026, skal der i stedet foretages en vurdering efter de almindelige regler, jf. det foreslåede § 87 c, *stk. 3*. Tilsvarende gør sig gældende i de øvrige år, hvor samspillet mellem § 21 a og § 87 c gør sig gældende.

Fristen for, hvornår der kan ske ordinær genoptagelse, regnes fra udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget, jf. skatteforvaltningslovens § 33, *stk. 1, 1. pkt.* I forbindelse med indførelsen af ejendomsvurderingslovens § 87 b, som omhandler en forenkling af 2024-vurderinger, blev genoptagelsesfristen for den bagvedliggende 2022-vurderinger forlænget med yderligere 2 år, hvorfor den ordinære genoptagelsesfrist udgør 6 år for denne. Det samme foreslås gjort i forbindelse med den foreslåede forenkling af 2026-vurderingerne. Det indebærer, at den ordinære genoptagelsesfrist for 2022-vurderinger, der vil danne grundlag for de forenkledte 2026-vurderinger i medfør af forslaget til ejendomsvurderingslovens § 87 c, vil være den 1. maj 2030 (i stedet for den 1. maj 2028), jf. lovforslagets § 13, *nr. 1*.

Den foreslåede bestemmelse i *nr. 3* vil ikke kun omfatte ejendomsværdien og grundværdien, men også fordelinger

af ejendomsværdien og grundværdien, helt og delvis fritagelse for grundskyld og fradrag for forbedringer m.v. efter reglerne i ejendomsvurderingsloven og den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat i øvrigt.

Det foreslås i ejendomsvurderingslovens § 87 c, *stk. 3, 1. pkt.*, at uanset stk. 2 foretages der vurdering efter § 5, stk. 3, 1. pkt., af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. januar 2026 eller pr. 1. januar 2027 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 6.

Det foreslås desuden med *2. pkt.*, at vurderinger pr. 1. januar 2026 efter 1. pkt. betragtes som almindelige vurderinger, jf. § 5, stk. 1. Med *3. pkt.* foreslås det, at vurderingerne efter 1. pkt. foretages efter prisforholdene pr. 1. januar 2022 og indekseres efter stk. 4 og 5.

For ejendomme, der opstår eller ændres i perioden fra og med den 2. januar 2026 til og med den 1. januar 2027, vil der med den foreslåede bestemmelse være krav på en omvurdering. Det vil sige de ejendomme, som opfylder betingelserne for en omvurdering efter ejendomsvurderingslovens § 6, vil få en omvurdering pr. 1. januar 2027, der som udgangspunkt udgør beskatningsgrundlaget for ejendomsskatterne fra og med 2028.

Omvurderingen vil blive foretaget efter ejendomsvurderingslovens almindelige regler, det vil sige på grundlag af ejendommens størrelse og forholdene i øvrigt på vurderingstidspunktet, jf. princippet i ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 3, 1. pkt., men for at sikre et ensartet beskatningsniveau vil det være nødvendigt at foretage denne omvurdering som en 2022-vurdering, der herefter vil blive indekseret til 2026-prisniveau, jf. ejendomsvurderingslovens § 8, 2. pkt.

Tilsvarende vil der for ejendomme, der pr. 1. januar 2023, 2024 eller 2025 opfylder betingelserne for en omvurdering, heller ikke være en retvisende 2022-vurdering, der kan indekseres. Der vil derfor som normalt skulle foretages en almindelig 2024-vurdering eller en omvurdering efter ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1.

Omvurderingerne vil skulle foretages efter ejendomsvurderingslovens almindelige regler, det vil sige på grundlag af ejendommens størrelse og forholdene i øvrigt på pr. 1. januar i omvurderingsåret, jf. ejendomsvurderingslovens § 8, 1. pkt.

Denne omvurdering vil efter § 8 skulle foretages i samme niveau som den almindelige vurdering. Det betyder i forhold til den foreslåede bestemmelse, at omvurderingen vil skulle foretages som en 2022-vurdering, fordi den senest foretagne reelle vurdering principielt var 2022-vurderingen, jf. ejendomsvurderingslovens § 8, 2. pkt.

Som eksempel på årsager, der kan begrunde en omvurdering, kan bl.a. nævnes, at ejendommens grundareal ændres med mindst 25 m², jf. ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, nr. 2, at ejendommen har lidt væsentlig skade på grund af brand, storm, oversvømmelse eller anden pludselig opstået

hændelse, jf. § 6, stk. 1, nr. 9, eller at der på ejendommen dokumenteres væsentlig, ikke hidtil kendt forurening, jf. § 6, stk. 1, nr. 8. For så vidt angår nr. 8 og 9, forudsætter det, at begivenheden medfører en ændring af ejendomsværdi eller grundværdi med mere end 20 pct.

Med det foreslåede stk. 3 vil nye og ændrede ejendomme i perioden fra og med den 2. januar 2026 til og med den 1. januar 2027 i alle tilfælde få en omvurdering i 2022-prisniveau, som vil blive indekseret til 2026-prisniveau. Det vil sige, at den vurderingsmodel, som blev lagt til grund for 2022-vurderingerne, vil skulle anvendes med de ændringer, herunder omvurderingsgrunde, som er opstået efterfølgende.

Indekseringen foreslås som anført nedenfor foretaget efter et prisindeks, der udarbejdes og, jf. ejendomsvurderingslovens § 45, offentliggøres til formålet. Det vil sikre, at den samme vurderingsmetode anvendes i alle tilfælde, så man som ejendomsejer får ensartede beskatningsgrundlag.

Det foreslås som ejendomsvurderingslovens § 87 c, *stk. 4, 1. pkt.*, at ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2026 og pr. 1. januar 2027 ansættes til ejendomsværdien efter stk. 2 eller 3 i 2022-prisniveau reguleret til 2026-prisniveau efter de indeks, der fastsættes efter 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at ejendomsværdien i den pågældende vurdering vil blive indekseret til 2026-prisniveau og herefter vil udgøre 2026-vurderingen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke kun omfatte ejendomsværdien, men også fordelinger af ejendomsværdien.

Med *2. pkt.* foreslås det, at indekseringen af vurderinger efter 1. pkt. foretages efter et prisindeks for ejendomssalg, jf. §§ 45-47.

Indekseringen til 2026-prisniveau vil skulle ske på baggrund af et prisindeks, der fastsættes efter ejendomsvurderingslovens § 44, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, og §§ 45-47. Det prisindeks, der skal anvendes til indekseringen, udarbejdes af Danmarks Statistik på baggrund af salgspriserne ud fra ejendommens type, jf. ejendomsvurderingslovens § 45, og på kommuneplan, hvis det er muligt, jf. §§ 46 og 47.

Ejendomsprisindeksene afspejler prisudviklingen fra og med den 2. januar 2024 til og med den 1. januar 2026. Anvendelsen af disse indeks indebærer derfor, at 2026-vurderingen i videst muligt omfang svarer til den vurdering, der ville være fremkommet, hvis vurderingen havde været gennemført efter sædvanlige metoder. For de fleste ejendomme vil metodeskiftet derfor være af begrænset betydning. Dermed vil indekseringsmetoden også medføre, at de samlede ejendomsskatter ikke påvirkes af metodeskiftet.

For nogle ejendomsejere kan metodeskiftet dog være af betydning. Således indebærer anvendelsen af indeks på kommuneniveau, at ejendomsværdien for alle ejendomme i samme kommune fremskrives med samme værdi. Hvis den faktiske prisudvikling i en del af kommunen adskiller

sig fra prisudviklingen i den øvrige del af kommunen, kan indekismetoden medføre en anden vurdering end den, som var fremkommet med anvendelse af sædvanlige metoder.

I tilfælde, hvor det vil have en betydning, og hvor man som ejendomsejeren kan sandsynliggøre, at ejendomsværdien ansat i 2026-vurderingen er mere end 20 pct. anderledes i forhold til den forventelige kontantværdi i fri handel, foreslås det, at ejeren under visse betingelser vil kunne anmode Skatteforvaltningen om i stedet at udarbejde en almindelig 2026-vurdering efter det foreslåede § 87 c, stk. 7, jf. nedenfor.

Det foreslås med ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 5, at grundværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2026 og pr. 1. januar 2027 ansættes til grundværdien efter stk. 2 eller 3 i 2022-prisniveau reguleret til 2026-prisniveau efter de indeks, der er fastsat efter stk. 4, 2. pkt., tillagt 1,6 pct.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at grundværdien i den pågældende vurdering vil blive indekseret til 2026-prisniveau og tillagt 1,6 pct., hvorefter den vil udgøre grundværdien i 2026-vurderingen eller 2027-omvurderingen.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke kun grundværdien, men også fordelinger af grundværdien.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at grundværdierne som udgangspunkt skal fremskrives med prisindekset for ejendomsprisudviklingen på kommuneniveau tillagt 1,6 pct. Med tillægget korrigeres der for, at det er forventningen, at grundpriserne vokser med mere end ejendomspriserne. Beregningsteknisk lægges til grund, at grundpriserne vil vokse med 0,4 pct. mere pr. år end ejendomspriserne i de relevante indekserede år.

Med lovforslaget foreslås, at indekseringen for ejerboliger skal afspejle prisudviklingen i den 4-årige periode fra og med den 2. januar 2022 til og med den 1. januar 2026. I denne 4-årige periode lægges det til grund, at grundpriserne under ét vokser med ejendomspriserne tillagt 0,4 pct. pr. år, dvs. tillagt i alt 1,6 pct.

Har en klagemyndighed ændret en vurdering, anvendes den ændrede ansættelse efter gældende ret ved de to efterfølgende almindelige vurderinger af den pågældende ejendom. Den ændrede vurdering indekseres efter ejendomsvurderingslovens §§ 44-47, jf. § 21 a.

Indekseringen i de foreslåede § 87 c, stk. 4 og 5, vil have forrang i forhold til den indeksering, der ellers skulle have været foretaget efter § 21 a.

Ændrer klagemyndigheden eksempelvis en 2022-vurdering, vil den efter de gældende regler skulle lægges til grund for 2024- og 2026-vurderingerne, jf. § 21 a. Med den foreslåede bestemmelse vil indekseringen af 2026-vurderingen i stedet skulle ske efter de foreslåede stk. 4 og 5. Der vil dermed være tale om en undtagelse til ejendomsvurderingslovens § 21 a.

Det foreslås med ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 6, 1. pkt., at vurderinger efter stk. 2, 1. pkt., der er indekseret efter stk. 4 og 5, foretages uden partshøring og ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Forslaget vil indebære, at afgørelsen om vurdering efter stk. 2, 1. pkt., vil kunne træffes uden partshøring og vil ikke kunne påklages til en anden administrativ myndighed.

Efter reglerne i skatteforvaltningslovens kapitel 7 a vil mange ejendomsejere have været inddraget gennem deklarationsproceduren i forbindelse med ansættelsen af 2022-vurderingen eller en senere omvurdering, der anvendes til indekseringen. Det betyder, at der i forbindelse med udsendelsen af disse vurderinger vil være foretaget partshøring gennem deklarationsproceduren. Ved deklarationen vil Skatteforvaltningen således have underrettet ejendomsejer om de faktiske oplysninger om den pågældendes ejendom og andre faste ejendomme, der forventes tillagt væsentlig betydning for vurderingen af den pågældendes ejendom.

Med de foreslåede bestemmelser i § 87 c, stk. 2, 4 og 5, om at foretage vurderingen ved at indeksere en for ejendomsejer allerede kendt ejendomsvurdering, herunder omvurderinger, med en værdi fra et indeks udarbejdet af Danmarks Statistik, anvendes allerede kendte faktiske oplysninger, som vurderingen, der indekseres, er foretaget på grundlag af.

Indeksering af en kendt vurdering beror således ikke på nye, væsentlige faktiske oplysninger. Ejendomsejer vil være blevet gjort bekendt med, hvilke oplysninger der danner grundlag for indekseringen, fordi vurderingen, der indekseres, allerede vil have fulgt deklarationsproceduren for ejendomsvurderingerne. Det er således vurderingen, at det ikke vil være forbundet med betænkeligheder at undlade at partshøre (igen) over den vurdering, der indekseres.

I en høring over de statistiske oplysninger, der anvendes i indekseringen, vil ejendomsejeren desuden ikke kunne bidrage med nye faktiske oplysninger i forbindelse med indekseringen, og det må i øvrigt heller ikke anses for påkrævet at gennemføre en partshøring som følge af sagens karakter.

På baggrund heraf er det vurderingen, at der allerede efter gældende regler ikke vil være pligt til at partshøre om indekseringen af en kendt vurdering, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1. Med forslaget om at lovfæste, at der i disse tilfælde ikke vil være pligt til at partshøre, sikres der dog et klart retsgrundlag herfor, så det tydeligt fremgår af loven, at vurderinger efter den foreslåede bestemmelse i § 87 c, stk. 2, der er indekseret efter de foreslåede stk. 4 og 5, foretages uden partshøring og dermed også uden brug af deklarationsproceduren for ejendomsvurderingerne.

Med forslaget vil det derudover ikke være muligt at påklage den indekserede vurdering efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 2, til anden administrativ myndighed.

Forslaget om at afskære klageadgangen vil være i tråd

med, hvad der gælder for tilbageregning efter ejendomsvurderingsloven, idet der i dag ikke kan klages over tilbageregninger, jf. ejendomsvurderingsloven § 48.

Beregninger af indeks efter ejendomsvurderingslovens §§ 44-47 og fremskrivninger på grundlag heraf kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. § 48, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til § 48, at hvis Danmarks Statistik konstaterer, at prisniveauet for en bestemt type af ejendomme beliggende i et bestemt område er steget eller faldet med X pct., vil dette blive anset for et objektivt faktum, som vil blive lagt til grund for beregningerne. Det fremgår yderligere af bemærkningerne til § 48, at borgeren ikke kan klage over, at en bestemt prisudvikling har fundet sted, og at resultatet af en sådan beregning ikke kan påklages til anden administrativ myndighed, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 121f.

Forslaget om at afskære klageadgangen vil således være i tråd med, hvad der gælder for tilbageregning efter ejendomsvurderingsloven. Som nævnt ovenfor vil det fortsat være muligt at påklage de vurderinger og omvurderinger, der er nævnt i den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 2, nr. 1 og 2 (dvs. almindelige vurderinger pr. 1. januar 2022 og omvurderinger pr. 1. januar 2023, 2024 eller 2025). Disse vurderinger vil således også fortsat kunne genoptages og påklages efter reglerne i skatteforvaltningslovens §§ 33 og 35 a.

Forslaget vil således alene indebære, at klageadgangen afskæres for de indekserede vurderinger efter de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 87 c, stk. 2, dvs. den indekserede almindelige vurdering pr. 1. januar 2026, fordi der er fuld klageadgang over de vurderinger, som indekseringen sker på baggrund af.

Forslaget vil desuden ikke ændre på, hvorvidt det er muligt at påklage selve skatteansættelsen. Der vil således være mulighed for dette i samme omfang som efter gældende regler i skatteforvaltningsloven. Det vil dog ikke i forbindelse med klage over skatteansættelsen være muligt at anfægte indekseringen, hvis en sådan er foretaget i det enkelte tilfælde. Klage vedrørende de faktiske omstændigheder vedrørende ejendommen vil desuden skulle ske i forbindelse med klage over den vurdering, der indekseres til 2026-prisniveau, og ikke når ejerne modtager skatteansættelsen og opkrævningen, herunder eventuelle omvurderinger udsendt efter 2022-vurderingen.

Forslaget vil ikke medføre, at adgangen til f.eks. at genoptage 2022-vurderingen forlænges, fordi vurderingen anvendes som grundlag for den indekserede 2026-vurdering. Hvis 2022-vurderingen skal genoptages, skal dette gøres inden for de almindelige frister for, hvornår 2022-vurderingen kan genoptages. Det vil skulle ses i lyset af, at eksisterende ejere har haft fri adgang til genoptagelse, mens der foreslås en mulighed for udarbejdelsen af almindelige 2026-vurderinger i visse tilfælde, jf. det foreslåede § 87 c, stk. 7.

Fristen for, hvornår der kan ske ordinær genoptagelse af en vurdering, regnes fra udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget. Den ordinære frist for genoptagelse af 2022-vurderingen udløber dog den 1. maj 2028, jf. skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås som 2. pkt., at indeksering efter stk. 4 og 5 foretaget i forbindelse med vurderinger efter stk. 3 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil alene indebære, at indekseringen efter de foreslåede bestemmelser i stk. 4 og 5 ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Hvis der mod forventning skulle være fejl i indekseringen, vil det kunne påpeges over for Skatteforvaltningen, som vil vurdere, om indekseringen skal ændres efter gældende regler om berigtigelse af fejl, genoptagelse og revision. Herudover foreslås det i stk. 7, jf. nedenfor, at hvis man som ejendomsejer kan sandsynliggøre, at ens indekserede 2026-vurdering er mere end 20 pct. anderledes end ejendommens forventelige kontantværdi i fri handel, vil Skatteforvaltningen udarbejde en almindelig 2026-vurdering.

Det foreslås med 3. pkt., at afslag på vurdering pr. 1. januar 2026 efter stk. 3 eller 7 kan påklages.

Det indebærer, at der vil kunne klages over et afslag på udarbejdelse af en almindelig 2026-vurdering efter de foreslåede bestemmelser i § 87 c, stk. 3.

Herudover vil den almindelige 2026-vurdering, hvis den foretages efter det foreslåede § 87 c, stk. 3 eller 7, fordi ejendommen opfylder betingelserne for omvurdering, jf. § 6, pr. 1. januar 2026 eller pr. 1. januar 2027, eller fordi betingelserne i § 87 c, stk. 7, er opfyldt, kunne påklages.

Det fremgår af bemærkningerne til ejendomsvurderingslovens § 6, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 19, at en beslutning om, at omvurdering ikke skal foretages, først vil kunne bestrides, når der modtages en vurdering af ejendommen.

Det betyder, at en påstand om, at en ejendom burde have været omfattet af § 6, vil skulle fremsættes i forbindelse med den næste almindelige vurdering. I denne situation vil der kunne gå 4 år, fordi der ikke er klageadgang over 2024- og 2026-vurderingerne inden næste almindelig vurdering. Den foreslåede bestemmelse har derfor til formål at sikre, at Skatteforvaltningens afslag på at foretage en almindelig vurdering pr. 1. januar 2026 efter det foreslåede stk. 3 er en afgørelse, som kan påklages uden at skulle vente til næste almindelige vurdering.

Sådanne afslag på at foretage vurderinger efter de nævnte regler vil udgøre afgørelser truffet efter ejendomsvurderingsloven. Klager over sådanne afgørelser afgøres således af vurderingsankenævn, jf. skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Klager afgøres dog af Landsskatteretten, hvis sagen henvises dertil af vurderingsankenævnet, jf. skatteforvalt-

ningslovens §§ 6 a og 6 b. Det vil også sige, at de almindelige regler i skatteforvaltningsloven om f.eks. klagegebyr for sager, der skal afgøres af vurderingsankenævn eller Landskatteretten, finder anvendelse på sådanne afgørelser.

Det foreslås som § 87 c, *stk. 7*, at efter anmodning fra en ejer, der sandsynliggør, at ejendomsværdien i vurderingen efter stk. 2 eller 3, der er indekseret efter stk. 4 og 5, og som ikke er baseret på en foreløbig vurdering pr. 1. januar 2022, jf. § 87 b, stk. 2, nr. 4, afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2026 forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel, jf. § 15, stk. 1, erstattes vurderingen efter stk. 2 eller 3 af en almindelig vurdering pr. 1. januar 2026 foretaget efter § 5, stk. 3, 1. pkt., eller en omvurdering pr. 1. januar 2027 foretaget efter § 6. Anmodningen skal være modtaget af Skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af vurderingen efter stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 indebærer, at ejendoms-ejer vil kunne anmode om en almindelig 2026-vurdering i de tilfælde, hvor den indekserede vurdering afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2026 forventelige handelsværdi.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke finde anvendelse, så længe den indekserede vurdering er baseret på en foreløbig vurdering pr. 1. januar 2022, jf. § 87 b, stk. 2, nr. 4. Det betyder, at ejendomsjere der modtager en 2026-vurdering, der er baseret på en foreløbig vurdering efter § 87 b, stk. 2, nr. 4, først vil kunne anmode om en almindelig vurdering efter den foreslåede bestemmelse i stk. 7, når de har modtaget en indekseret vurdering efter stk. 2 og 3, som er baseret på en endelig vurdering.

Anmodningen vil skulle rettes til Skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelse af vurderingen efter stk. 2 eller 3, hvor det samtidigt vil skulle sandsynliggøres, at ejendomsværdien i den indekserede 2026-vurdering afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2026 forventelige kontantværdi i fri handel. En sådan sandsynliggørelse vil f.eks. kunne ske via henvisning til den faktiske handelspris for ejendoms ejerens egen ejendom eller handelspriser for sammenlignelige ejendomme i området, f.eks. to ejendomme solgt i fri handel i 2024, 2025 eller 2026.

Skatteforvaltningen vil efter den foreslåede bestemmelse skulle træffe afgørelse om, hvorvidt det er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at vurderingen efter stk. 2 eller 3 afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2026 forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel. Vurderer Skatteforvaltningen, at prisforskellen ikke er sandsynliggjort, vil ejendoms ejer kunne påklage denne afgørelse efter de almindelige regler i skatteforvaltningsloven.

Ved modtagelsen af en ny 2026-vurdering efter ejendoms-vurderingslovens § 5 vil ejendoms ejer blive partshørt, ligesom der vil være almindelig klageadgang over denne vurdering. Det indebærer, at den ordinære deklarationsproces for ejendoms vurderingerne ikke vil blive anvendt for disse

vurderinger. I stedet vil der blive gennemført en almindelig partshøring.

Til nr. 28

Efter ejendoms vurderingslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., og § 15, stk. 1, 1. pkt., foretages der almindelig vurdering af kontantværdien i fri handel for en ejendom af den pågældende kategori under hensyn til alder, størrelse, beliggenhed og øvrige karakteristika hvert andet år. Vurderingen kan afvige

fra en faktisk konstateret handelspris for den pågældende ejendom, jf. § 15, stk. 1, 2. pkt.

Efter § 5, stk. 2, vurderes ejerboliger som udgangspunkt i lige år og andre ejendomme i ulige år. For ejendomme, der opstår eller ændres i perioden mellem to vurderingsterminer, foretages der omvurdering efter ejendoms vurderingslovens § 6 i det efterfølgende år.

Det følger af ejendoms vurderingslovens § 88 a, stk. 1, at vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2025 vurderes i ulige år som andre ejendomme end ejerboliger efter § 5, stk. 2, foretages i 2025 og 2026 efter reglerne i stk. 2-6.

Efter § 88 a, stk. 2, 1. pkt., foretages den almindelige vurdering pr. 1. januar 2025 af ejendomme omfattet af stk. 1. Det følger af 2. pkt., at vurderinger efter 1. pkt. foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog stk. 3, og indeksere denne efter stk. 4 og 5:

- 1) Den almindelige vurdering pr. 1. januar 2023, jf. § 5, stk. 2.
- 2) Omvurdering pr. 1. januar 2024, jf. § 6.
- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af Skatteforvaltningen, skatteankeforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.
- 4) Foreløbig vurdering pr. 1. januar 2023, jf. § 89 c, indtil der foreligger en vurdering som nævnt i nr. 1 eller 2.

Det foreslås med § 88 b, *stk. 1*, at vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2027 vurderes i ulige år som andre ejendomme end ejerboliger efter § 5, stk. 2, foretages i 2027 og 2028 efter reglerne i stk. 2-7.

Det vil indebære, at 2027-vurderingen metodisk forenkles, således at vurderingen af ejendomsværdien i fri handel som udgangspunkt foretages som en indeksering af f.eks. 2023-vurderingen, jf. nærmere nedenfor, i stedet for en vurdering efter de almindelige regler af den konkrete ejendom.

Det foreslås med § 88 b, *stk. 2, 1. pkt.*, at der foretages almindelig vurdering pr. 1. januar 2027 af ejendomme omfattet af stk. 1. Det foreslås som *2. pkt.*, at vurderinger efter 1. pkt. foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog stk. 3 og 7, og indeksere denne efter stk. 4 og 5:

- 1) Vurdering som nævnt i § 88 a, stk. 2.
- 2) Vurdering foretaget i medfør af § 88 a, stk. 3.

- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af Skatteforvaltningen, skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Med forslaget vil Skatteforvaltningen lægge den til enhver tid senest udsendte vurdering til grund. Det betyder, at hvis der f.eks. efter en indeksering af 2023-vurderingen til 2027-prisniveau udsendes en 2026-omvurdering, vil Skatteforvaltningen foretage en ny indeksering til 2027-prisniveau på baggrund af denne omvurdering. Det vil både kunne indebære en efteropkrævning af for lidt betalt skat eller en udbetaling af for meget betalt skat.

Efter det foreslåede nr. 1 anvendes vurderingen efter § 88 a, stk. 2, for ejendomme der ikke er opstået eller ændret fra og med den 2. januar 2024, jf. § 5, stk. 2, 2. og 3. pkt.

Ejendomsvurderingslovens § 88 a, stk. 2, omhandler de vurderinger, som – efter en indeksering til 2025-prisniveau – danner grundlag for den almindelige 2025-vurdering.

Den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 88 b, stk. 2, vil indebære, at 2027-vurderingen udarbejdes ved at indeksere en vurdering som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 88 a, stk. 2 eller 3. Det vil sige enten en 2023-vurdering, en 2025-vurdering, hvor der er indtrådt en omvurderingsgrund, en omvurdering pr. 1. januar 2024 eller en af disse før nævnte vurderinger, der som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger foretaget af Skatteforvaltningen, Skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Bestemmelsen vil også indebære, at såfremt den senest udarbejdede vurdering er en foreløbig 2023-vurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 89 c, vil denne indledningsvist skulle indekseres til 2027-prisniveau, som herefter foreløbigt vil udgøre 2027-vurderingen. Ved udsendelsen af den almindelige 2023-vurdering eller en senere omvurdering vil indekseringen skulle gennemføres på baggrund af denne, som derved erstatter den foreløbige 2023-vurdering.

Det er derfor foreslået i nr. 2, at vurderinger efter § 88 a, stk. 3, anvendes i de situationer, hvor en eller flere af disse vurderinger er udarbejdet for den pågældende ejendom.

Efter ejendomsvurderingslovens § 88 a, stk. 3, 1. pkt., foretages der uanset stk. 2 vurdering efter § 5, stk. 3, 1. pkt., af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. januar 2025 eller pr. 1. januar 2026 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 6.

Det vil sige, at hvis der er udsendt en vurdering pr. 1. januar 2025 eller 2026, hvor omvurderingsbetingelserne er opfyldt, vil denne vurdering, som er foretaget i prisniveau for 2023, skulle indekseres til 2027-prisniveau, hvorefter den udgør den almindelige 2027-vurdering. Det skyldes, at disse vurderinger vil være udsendt senere end den almindelige 2023-vurdering eller 2024-omvurderingen i den foreslåede nr. 1.

For omvurderingen vil gælde, at de skal udarbejdes efter prisforholdene pr. seneste almindelige vurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 8, 2. pkt. Det vil sige 2023-vurderingen med de ændringer, som har udløst omvurderingen. Denne vurdering vil herefter skulle indekseres til 2027-prisniveau, jf. det foreslåede § 88 b, stk. 2.

Det foreslås i nr. 3, at en ændret vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af Skatteforvaltningen, skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene vil skulle udgøre grundlaget for indekseringen til 2027-prisniveau.

Det foreslåede nr. 3 omfatter også ændringer foretaget under henvisning til ejendomsvurderingslovens § 21 a. Det vil sige, at i tilfælde hvor f.eks. grundværdiansættelsen pr. 1. januar 2023 ændres, jf. f.eks. skatteforvaltningslovens § 33, med henvisning til ejendomsvurderingslovens § 21 a som følge af, at 2021-grundværdiansættelsen er ændret af en klagemyndighed, og 2023-grundværdiansættelsen i det konkrete tilfælde derfor skulle være foretaget, jf. § 21 a, ved en indeksering af 2021-grundværdiansættelsen, skal grundværdiansættelsen i 2027 ligeledes foretages i form af en indeksering, jf. den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 88 b. Det vil sige 2023-grundværdien indekseret til 2027-prisniveau.

Uden forslaget ville grundværdiansættelsen også have været foretaget ved indeksering, blot efter § 21 a, under betingelse af at forholdet, der havde begrundet ændringen af 2021-vurderingen, på det tidspunkt fortsat havde gjort sig gældende.

Efter forslaget erstattes indekseringen efter ejendomsvurderingslovens § 21 a af den foreslåede indeksering efter § 88 b med de ændringer, der følger heraf. Hvis omvurderingsbetingelserne i dette tilfælde imidlertid er opfyldt pr. 1. januar 2027, skal der i stedet foretages en vurdering efter de almindelige regler, jf. den foreslåede § 88 b, stk. 3. Tilsvarende gør sig gældende i de øvrige år, hvor samspillet mellem § 21 a og § 88 b gør sig gældende.

Fristen for, hvornår der kan ske ordinær genoptagelse, regnes fra udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget, jf. skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, 1. pkt. I forbindelse med indførelsen af ejendomsvurderingslovens § 88 a, som omhandler en forenkling af 2025-vurderinger, blev genoptagelsesfristen for den bagvedliggende 2023-vurdering forlænget med yderligere 2 år som følge af, at 2023-vurderingen anvendes som grundlag for 2025-vurderingen. Det samme foreslås gjort i forbindelse med den foreslåede forenkling af 2027-vurderingerne. Det indebærer, at den ordinære genoptagelsesfrist for 2023-vurderinger, der vil danne grundlag for de forenkledte 2024-vurderinger i medfør af forslaget til ejendomsvurderingslovens § 88 b, vil være den 1. maj 2031 (i stedet for den 1. maj 2029), jf. lovforslagets § 13, nr. 1.

Alle forhold, som kunne begrunde en genoptagelse af vur-

deringen, vil derfor skulle behandles som en selvstændig genoptagelse af 2023-vurderingen. Det forhold, at 2023-vurderingen anvendes som grundlag for 2026-vurderingen, ændrer ikke på dette.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 3 vil ikke kun omfatte ejendomsværdien og grundværdien, men også fordelinger af ejendomsværdien – såfremt det er relevant – hel og delvis fritagelse for grundskyld og fradrag for forbedringer m.v. efter reglerne i ejendomsvurderingsloven og den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat i øvrigt.

Det foreslås i ejendomsvurderingslovens § 88 b, *stk. 3, 1. pkt.*, at uanset *stk. 2*, foretages der vurdering efter § 5, *stk. 3, 1. pkt.*, af ejendomme som nævnt i *stk. 1*, som pr. 1. januar 2027 eller pr. 1. januar 2028 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 6. Det foreslås med ejendomsvurderingslovens § 88 b, *stk. 3, 2. pkt.*, at det samme gælder for ejendomme, der ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller erhvervsjendom m.v., og som ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom, i det omfang ejendommen ikke er omfattet af et valg om at fastholde kategoriseringen som ejerbolig, jf. § 83 c, *stk. 1*. Det foreslås med *3. pkt.*, at vurderinger pr. 1. januar 2027 efter 1. og 2. *pkt.* betragtes som almindelige vurderinger, jf. § 5, *stk. 1*. Det foreslås med *4. pkt.*, at vurderingerne efter 1. og 2. *pkt.* foretages efter prisforholdene pr. 1. januar 2023 og indekseres efter *stk. 4 og 5*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3, 1. pkt.* indebærer at ejere af ejendomme, der opstår eller ændres i perioden fra og med den 2. januar 2027 til og med den 1. januar 2028, vil have krav på en omvurdering. Det vil sige, at ejere af de ejendomme, som opfylder betingelserne for en omvurdering efter ejendomsvurderingslovens § 6, vil få en omvurdering pr. 1. januar 2028, der som udgangspunkt udgør beskatningsgrundlaget for ejendomsskatterne fra og med 2029. Det samme vil gøre sig gældende for ejere af ejendomme omfattet af den fremrykkede kategorisering i forbindelse med den nye samlede landbrugs-, skov- og naturejendomskategori, som ikke vælger at beholde deres nuværende kategorisering, jf. *stk. 3, 2. pkt.*

Ejerne af de ejendomme, som har valgt at fastholde deres ejerboligkategorisering, jf. overgangsordningen i den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, vil modtage en indekseret 2027-vurdering opgjort efter det foreslåede § 87 c, *stk. 2*, jf. lovforslagets § 1, nr. 27.

Det vil sige ejendomme omfattet af den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d, *stk. 1*, jf. lovforslagets § 1, nr. 24.

Det skyldes, at disse ejendomme potentielt skifter juridisk kategori efter ejendomsvurderingslovens § 3, *stk. 1*, og dermed vurderingsnorm, hvorfor der ikke kan udarbejdes en 2027-vurdering ved alene at indeksere en tidligere vur-

dering. Disse ejendomme vil med forslaget derfor skulle have en vurdering i 2023-prisniveau på baggrund af den fremrykkede kategorisering. Uanset at omvurderingen vil ske i 2023-prisniveau, vil den blive udarbejdet på grundlag af ejendommens størrelse og forholdene i øvrigt på vurderingstidspunktet, jf. princippet i ejendomsvurderingslovens § 5, *stk. 3, 1. pkt.* Efter udarbejdelsen af omvurderingen vil den blive indekseret til 2027-prisniveau.

Dog vil ejerne af de ejendomme, som har valgt at fastholde deres kategorisering, jf. overgangsordningen i den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, ikke modtage en omvurdering – uanset at de er omfattet af den fremrykkede kategorisering. Det skyldes, at når ejerne af disse ejendomme har valgt at fastholde ejendoms-kategoriseringen i 2023-vurderingen, er der ikke et behov for at udarbejde en omvurdering. De vil i stedet modtage en 2027-vurdering opgjort efter det foreslåede *stk. 2.*, hvilket som udgangspunkt vil sige at de vil modtage en almindelig vurdering foretaget efter § 88 b, *stk. 2*.

Tilsvarende vil de øvrige omvurderinger blive foretaget efter ejendomsvurderingslovens almindelige regler, det vil sige på grundlag af ejendommens størrelse og forholdene i øvrigt på vurderingstidspunktet, jf. princippet i ejendomsvurderingslovens § 5, *stk. 3, 1. pkt.*, men for at sikre et ensartet beskatningsniveau vil det være nødvendigt at foretage denne omvurdering som en 2023-vurdering, der herefter vil blive indekseret til 2027-prisniveau, jf. ejendomsvurderingslovens § 8, *2. pkt.*

Tilsvarende vil de ejendomme, der pr. 1. januar 2024, 2025 eller 2026 opfylder betingelserne for en omvurdering, heller ikke have en retvisende 2023-vurdering, der kan indekseres. Der vil derfor som normalt skulle foretages en omvurdering efter ejendomsvurderingslovens § 6, *stk. 1*.

Denne omvurdering vil også blive foretaget efter ejendomsvurderingslovens almindelige regler, det vil sige på grundlag af ejendommens størrelse og forholdene i øvrigt pr. 1. januar i omvurderingsåret, jf. ejendomsvurderingslovens § 8, *1. pkt.*

Denne omvurdering vil efter § 8 skulle foretages i samme niveau som den almindelige vurdering. Det betyder i forhold til den foreslåede bestemmelse, at omvurderingen vil skulle foretages som en 2023-vurdering, fordi den senest foretagne reelle vurdering principielt var 2023-vurderingen, jf. ejendomsvurderingslovens § 8, *2. pkt.*

Som eksempel på årsager, der kan begrunde en omvurdering, kan bl.a. nævnes, at ejendommens grundareal ændres med mindst 25 m², jf. ejendomsvurderingslovens § 6, *stk. 1, nr. 2*, eller at der på ejendommen dokumenteres væsentlig, ikke hidtil kendt forurening, jf. § 6, *stk. 1, nr. 8*. For så vidt angår nr. 8, forudsætter det, at begivenheden medfører en ændring af ejendomsværdi eller grundværdi med mere end 20 pct.

Med det foreslåede stk. 3 vil nye og ændrede ejendomme i perioden fra og med den 2. januar 2027 til og med den 1. januar 2028 i alle tilfælde få en omvurdering i 2023-prisniveau, som vil blive indekseret til 2027-prisniveau. Det vil sige, at den vurderingsmodel, som blev lagt til grund for 2023-vurderingerne, vil skulle anvendes med de ændringer, herunder omvurderingsgrunde, som er opstået efterfølgende.

Indekseringen foreslås som anført nedenfor foretaget efter et prisindeks, der udarbejdes og, jf. ejendomsvurderingslovens § 45, offentliggøres til formålet. Det vil sikre, at den samme vurderingsmetode anvendes i alle tilfælde, så man som ejendomssejer får ensartede beskatningsgrundlag.

Det foreslås som ejendomsvurderingslovens § 88 b, *stk. 4, 1. pkt.*, at ejendomsværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2027 og pr. 1. januar 2028 ansættes til ejendomsværdien efter stk. 2 eller 3 i 2023-prisniveau efter de indeks, der fastsættes efter 2. pkt.

Det vil sige ejendomsværdien i den vurdering, som vil blive indekseret til 2027-prisniveau og herefter udgøre 2027-vurderingen, såfremt den pågældende ejendom har en ejendomsværdi. Det kan f.eks. være stuehuset tilknyttet en landbrugsejendom.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke kun ejendomsværdien, men også fordelinger af ejendomsværdien.

Med 2. *pkt.* foreslås det, at indekseringen af vurderinger efter 1. pkt. foretages efter prisindeks for ejendomssalg, jf. §§ 45-47.

Indekseringen til 2027-prisniveau vil skulle ske på baggrund af et prisindeks, der fastsættes efter ejendomsvurderingslovens § 44, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, og §§ 45-47. Det prisindeks, der anvendes til indekseringen, udarbejdes af Danmarks Statistik på baggrund af salgspriserne ud fra ejendommens type, jf. ejendomsvurderingslovens § 45, og på kommuneplan, hvis det er muligt, jf. §§ 46 og 47.

Ejendomsprisindeksene afspejler prisudviklingen fra og med den 2. januar 2025 til og med den 1. januar 2027. Anvendelsen af disse indeks indebærer derfor, at 2027-vurderingen i videst muligt omfang svarer til den vurdering, der ville være fremkommet, hvis vurderingen havde været gennemført efter sædvanlige metoder. For de fleste ejendomme vil metodeskiftet derfor være af begrænset betydning. Dermed vil indekseringsmetoden også medføre, at de samlede ejendomsskatter ikke påvirkes af metodeskiftet.

For nogle ejendomssejere kan metodeskiftet dog være af betydning. Således indebærer anvendelsen af indeks på kommuneniveau, at ejendomsværdien for alle ejendomme i samme kommune fremskrives med samme værdi. Hvis den faktiske prisudvikling i en del af kommunen adskiller sig fra prisudviklingen i den øvrige del af kommunen, kan indekseringsmetoden medføre en anden vurdering end den, som var fremkommet med anvendelse af sædvanlige metoder.

Det foreslås med ejendomsvurderingslovens § 88 b, *stk. 5*, at grundværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2027 og pr. 1. januar 2028 ansættes til grundværdien efter stk. 2 eller 3 i 2023-prisniveau efter de indeks, som er nævnt i stk. 4, 2. pkt., tillagt 1,6 pct. Det foreslås som 2. *pkt.*, at 1. pkt. dog ikke gælder produktionsjord, jf. § 28.

Det vil sige grundværdien, og en eventuel ejendomsværdi, i den vurdering, som vil blive indekseret til 2027-prisniveau og herefter udgøre 2027-vurderingen eller 2028-omvurderingen.

Den foreslåede undtagelse, hvorefter produktionsjord ikke er omfattet, skyldes, at grundværdien for produktionsjord i dag allerede ansættes ved fremskrivning til vurderingstidspunktet af den senest ansatte gennemsnitlige værdi pr. hektar for det pågældende areal efter bestemmelserne i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke kun grundværdien, men også fordelinger af grundværdien.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at grundværdierne som udgangspunkt fremskrives med prisindekset for bolig-ejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 6, på kommuneniveau tillagt 1,6 pct. Med tillægget korrigeres der for, at det er forventningen, at grundpriserne vokser med mere end ejendomspriserne. Beregningsteknisk lægges til grund, at grundpriserne vil vokse med 0,4 pct. mere pr. år end ejendomspriserne i de relevante indekserede år.

Med lovforslaget foreslås, at indekseringen for øvrige skal afspejle prisudviklingen i den 4-årige periode fra og med den 2. januar 2023 til og med den 1. januar 2027. I denne 4-årige periode skønnes grundpriserne derfor under ét at vokse med ejendomspriserne tillagt 0,4 pct. pr. år, dvs. tillagt i alt 1,6 pct.

Har en klagemyndighed ændret en vurdering, anvendes denne ændrede ansættelse efter gældende ret ved de to efterfølgende almindelige vurderinger af den pågældende ejendom. Den ændrede vurdering indekseres efter §§ 44-47, jf. § 21 a.

Indekseringen i de foreslåede stk. 4 og 5 vil have forrang i forhold til den indeksering, der ellers skulle have været foretaget efter § 21 a.

Ændrer klagemyndigheden eksempelvis en 2023-vurdering, vil den efter de gældende regler skulle lægges til grund for 2025- og 2027-vurderingerne, jf. § 21 a. Med den foreslåede bestemmelse vil indekseringen af 2027-vurderingen i stedet skulle ske efter de foreslåede stk. 4 og 5. Der vil dermed være tale om en undtagelse til ejendomsvurderingslovens § 21 a.

Det foreslås i ejendomsvurderingslovens § 88 b, *stk. 6, 1. pkt.*, at vurderinger efter stk. 2, 1. pkt., der er indekseret

efter stk. 4 og 5, foretages uden partshøring og ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Efter reglerne i skatteforvaltningslovens kapitel 7 a vil mange ejendomsejere have været inddraget gennem deklarationsproceduren i forbindelse med ansættelsen af 2023-vurderingen eller en senere omvurdering, der anvendes til indekseringen. Det betyder, at der i forbindelse med udsendelsen af disse vurderinger vil være foretaget partshøring gennem deklarationsproceduren. Ved deklarationen vil Skatteforvaltningen således have underrettet ejendomsejer om de faktiske oplysninger om den pågældendes ejendom og andre faste ejendomme, der forventes tillagt væsentlig betydning for vurderingen af den pågældendes ejendom.

Med de foreslåede bestemmelser i § 88 b, stk. 2, 4 og 5, om at foretage vurderingen ved at indeksere en for ejendomsejer allerede kendt ejendomsvurdering, herunder omvurderinger, med en værdi fra et indeks udarbejdet af Danmarks Statistik, anvendes allerede kendte faktiske oplysninger, som vurderingen, der indekseres, vil blive foretaget på grundlag af.

Indeksering af en kendt vurdering beror således ikke på nye, væsentlige faktiske oplysninger. Ejendomsejer vil være blevet gjort bekendt med, hvilke oplysninger der danner grundlag for indekseringen, fordi vurderingen, der indekseres, allerede vil have fulgt deklarationsproceduren. Det er således vurderingen, at det ikke vil være forbundet med betænkeligheder at undlade at partshøre (igen) over den vurdering, der indekseres.

I en høring over de statistiske oplysninger, der anvendes i indekseringen, vil ejendomsejeren desuden ikke kunne bidrage med nye faktiske oplysninger i forbindelse med indekseringen, og det må i øvrigt heller ikke anses for påkrævet at gennemføre en partshøring som følge af sagens karakter.

På baggrund heraf er det vurderingen, at der allerede efter gældende regler ikke vil være pligt til at partshøre om indekseringen af en kendt vurdering, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 1. Med forslaget om at lovfæste, at der i disse tilfælde ikke vil være pligt til at partshøre, sikres der dog et klart retsgrundlag herfor, så det tydeligt fremgår af loven, at vurderinger efter den foreslåede bestemmelse i § 88 b, stk. 2, der er indekseret efter de foreslåede stk. 4 og 5, foretages uden partshøring og dermed også uden brug af deklarationsproceduren for ejendomsvurderingerne.

Med forslaget vil det derudover ikke være muligt at påklage den indekserede vurdering efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 88 b, stk. 2, til anden administrativ myndighed.

Forslaget om at afskære klageadgangen vil være i tråd med, hvad der gælder for tilbageregning efter ejendomsvurderingsloven, idet der i dag ikke kan klages over tilbageregninger, jf. ejendomsvurderingsloven § 48.

Beregninger af indeks efter ejendomsvurderingslovens §§ 44-47 og fremskrivninger på grundlag heraf kan ikke

påklages til anden administrativ myndighed, jf. § 48, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til § 48, at hvis Danmarks Statistik konstaterer, at prisniveauet for en bestemt type af ejendomme beliggende i et bestemt område er steget eller faldet med X pct., vil dette blive anset for et objektivt faktum, som vil blive lagt til grund for beregningerne. Det fremgår yderligere af bemærkningerne til § 48, at borgeren ikke kan klage over, at en bestemt prisudvikling har fundet sted, og at resultatet af en sådan beregning ikke kan påklages til anden administrativ myndighed, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 121f.

Forslaget om at afskære klageadgangen vil således være i tråd med, hvad der i øvrigt gælder for tilbageregning efter ejendomsvurderingsloven. Som nævnt ovenfor vil det fortsat være muligt at påklage de vurderinger og omvurderinger, der er nævnt i de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 88 b, stk. 2, nr. 1 og 2 (dvs. almindelige vurderinger pr. 1. januar 2023 og omvurderinger pr. 1. januar 2024 eller 2026). Disse vurderinger vil således også fortsat kunne genoptages og påklages efter reglerne i skatteforvaltningslovens §§ 33 og 35 a.

Forslaget vil således alene indebære, at klageadgangen afskæres for de indekserede vurderinger efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 88 b, stk. 2, dvs. den indekserede almindelige vurdering pr. 1. januar 2027, fordi der er fuld klageadgang over de vurderinger, som indekseringen sker på baggrund af.

Forslaget ændrer desuden ikke på, hvorvidt det er muligt at påklage selve skatteansættelsen. Der vil således være mulighed for dette i samme omfang som efter gældende regler i skatteforvaltningsloven. Det vil dog ikke i forbindelse med klage over skatteansættelsen være muligt at anfægte indekseringen, hvis en sådan er foretaget i det enkelte tilfælde. Klage vedrørende de faktiske omstændigheder vedrørende ejendommen vil desuden skulle ske i forbindelse med klage over den vurdering, der indekseres til 2027-prisniveau, og ikke når ejerne modtager skatteansættelsen og opkrævningen, herunder eventuelle omvurderinger udsendt efter 2023-vurderingen.

Fristen for, hvornår der kan ske ordinær genoptagelse af en vurdering, regnes fra udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget. Den ordinære frist for genoptagelse af 2023-vurderingen udløber den 1. maj 2029, jf. skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, 1. pkt. Denne foreslås dog forlænget med 2 år med lovforslagets § 13, nr. 1.

Det foreslås som 2. pkt., at indeksering efter stk. 4 og 5 foretaget i forbindelse med vurderinger efter stk. 3 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil alene indebære, at indekseringen efter de foreslåede bestemmelser i stk. 4 og 5 ikke vil kunne påklages til anden administrativ myndighed.

Hvis der mod forventning skulle være fejl i indekseringen, vil det kunne påpeges over for Skatteforvaltningen, som vil vurdere, om indekseringen skal ændres efter gældende regler om berigtigelse af fejl, genoptagelse og revision. Her-til vil man som ejendomsejer være beskyttet af stignings-begrænsningsordninger for henholdsvis grundskyld og dæk-ningsafgift, jf. ejendomsskatteovens kapitel 7 og 7 a, hvor-ved man som ejendomsejer får indfaset stigninger over tid.

Det foreslås desuden med 3. *pkt.*, at afslag på vurdering pr. 1. januar 2027 efter stk. 3 eller 7 kan påklages.

Det indebærer, at der vil kunne klages over et afslag på udarbejdelse af en almindelig 2027-vurdering efter de fore-slåede bestemmelser i § 88 b, stk. 3 og 7.

Det fremgår af bemærkningerne til ejendomsvurderingslo-vens § 6, jf. Folketingstidende 2016-17 (1. samling), tillæg A, L 211 som fremsat, side 19, at en beslutning om, at omvurdering ikke skal foretages, først vil kunne bestrides, når der modtages en vurdering af ejendommen.

Det betyder, at en påstand om, at en ejendom burde have være omfattet af § 6, skal fremsættes i forbindelse med den næste almindelige vurdering. I denne situation vil der kunne gå 4 år, fordi der ikke er klageadgang over 2025- og 2027-vurderingerne inden næste almindelig vurdering. Den foreslåede bestemmelse har derfor til formål at sikre, at Skatteforvaltningens afslag på at foretage en almindelig vur-dering pr. 1. januar 2027 efter de foreslåede stk. 3 eller 7 er en afgørelse, som kan påklages uden at skulle vente til næste almindelige vurdering.

Sådanne afslag på at foretage vurderinger efter de nævn-te regler vil udgøre afgørelser truffet efter ejendomsvurde-ringsloven. Klager over sådanne afgørelser afgøres således af vurderingsankenævn, jf. skatteforvaltningslovens § 6, stk. 1, nr. 3. Klager afgøres dog af Landskatteretten, hvis sag-en henvises dertil af vurderingsankenævnet, jf. skatteforvalt-ningslovens §§ 6 a og 6 b. Det vil også sige, at de almindeli-ge regler i skatteforvaltningsloven om f.eks. klagegebyr for sager, der skal afgøres af vurderingsankenævn eller Landskatteretten, finder anvendelse på sådanne afgørelser.

Det foreslås som § 88 b, *stk.* 7, at er der i en vurdering efter stk. 2 eller 3, der er indekseret efter stk. 4 og 5, og som ikke er baseret på en foreløbig vurdering pr. 1. januar 2023, jf. § 88 a, stk. 2, nr. 4, fastsat en ejendomsværdi, erstattes vurderingen efter stk. 2 eller 3 efter anmodning fra en ejer, der sandsynliggør, at ejendomsværdien afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2027 forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel, jf. § 15, stk. 1, af en almindelig vurdering pr. 1. januar 2027 foretaget efter § 5, stk. 3, 1. *pkt.*, eller en omvurdering pr. 1. januar 2028 foretaget efter § 6. Er ejendomsværdien alene fastsat for en del af ejendommen, er det den for denne del af ejendommen pr. 1. januar 2027 forventelige kontantværdi i fri handel, jf. § 15, stk. 1, der efter 1. *pkt.* skal afvige med mere end 20 pct. fra ejendomsværdien fastsat i vurderingen efter stk. 2

eller 3. Anmodningen skal være modtaget af Skatteforvalt-ningen senest 3 måneder efter modtagelsen af vurderingen efter stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 indebærer, at ejere af en ejendom, der er omfattet af den ordinære vurderingstermin pr. 1. januar 2027, og hvor der for ejendommen er fastsat en ejendomsværdi, vil kunne anmode om en almindeligt sags-behandlet 2027-vurdering i de tilfælde, hvor den indekse-rede ejendomsværdi i den forenklede 2027-vurdering afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2027 forventelige kontantværdi i fri handel, jf. § 15, stk. 1, for den del af ejendommen, som ejendomsværdien er fastsat for.

Efter den foreslåede bestemmelse vil det være en betingel-se for at kunne anmode om en ny 2027-vurdering, at den indekserede vurdering efter stk. 2 eller 3, ikke er baseret på en foreløbig vurdering efter pr. 1. januar 2023, jf. § 88 a, stk. 2, nr. 4. Det betyder, at det først vil være muligt at anmode om en almindelig vurdering efter stk. 7, når ejendomsejeren har modtaget en vurdering efter stk. 2 eller 3, som er baseret på en endelig vurdering.

Med forslaget vil en tilsvarende adgang til at modtage en 2027-vurdering, der foreslås for ejere af en ejerbolig vurde-ret pr. 1. januar 2026, jf. den foreslåede bestemmelse i ejen-domsvurderingslovens § 87 c, stk. 7, også gælde for ejere af ejendomme omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 88 b, når der i ejendomsvurderingen er fastsat en ejendomsvær-di. Kravet om, at der skal være fastsat en ejendomsværdi, skal ses i lyset af, at det ikke er for alle ejendomme, der vur-deres i ulige år, hvor der fastsættes en ejendomsværdi. For de ejendomme, der er nævnt i § 10, herunder erhvervsejen-domme, er udgangspunktet således, at der ikke fastsættes en ejendomsværdi. For andre ejendomme, der vurderes i ulige år, fastsættes der derimod en ejendomsværdi. Det gælder f.eks. for ejerboliger, hvor ejendommens grundareal udgør 2 ha eller mere, jf. § 5, stk. 2. For andre ejendomme fastsæt-tes der alene en ejendomsværdi for en del af ejendommen, f.eks. for boligdelen af en ejendom, der både har en bolig- og erhvervsdel. I disse tilfælde vil det efter den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 88 b, stk. 7, 2. *pkt.*, være ejendomsværdien for denne del af ejendom-men, der vil skulle afvige med mere end 20 pct. fra den forventelige kontantværdi i fri handel, jf. § 15, stk. 1, for den del af ejendommen, som ejendomsværdien er fastsat for. Med forslaget vil der således ikke blive gjort forskel på ejendomsejere af en boligejendom, som de selv beboer, uanset hvilken vurderingstermin ejendommen vurderes på.

Øvrige ejendomsejere, som ejer ejendomme vurderet pr. 1. januar 2027, og som ikke har en ejendomsværdi, vil ikke have samme mulighed for at anmode om en 2027-vurde-ring. Det vil grundlæggende sige erhvervsejendomme og øvrige ejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1. nr. 4, og produktionsjord af landbrugs- og skovejendomme.

Det skyldes, at grundværdien for produktionsjord allerede i dag ansættes ved en fremskrivning til vurderingstidspunk-

tet af den senest ansatte gennemsnitlige værdi pr. hektar for det pågældende areal efter bestemmelserne i ejendomsvurderingslovens §§ 44-48. En 2027-vurdering, fremfor en 2023-vurdering indekseret til 2027-prisniveau, vil dermed ikke medføre en anden grundværdi.

For erhvervsejendomme og øvrige ejendomme ansættes der alene en grundværdi ud fra den særlige vurderingsmodel kendt som alternativomkostningsmodel. Efter denne model ansættes grundværdien med udgangspunkt i værdien ved en alternativ anvendelse af ejendommen til beboelse, der dog nedskaleres for bl.a. at tage højde for, at erhvervsgrunde typisk kan bebygges mere intensivt end parcelhusgrunde. Det indebærer, at Skatteforvaltningen kan ansætte grundværdien under erhvervsejendomme uden først at skulle opgøre ejendomsværdien. Den manglende ejendomsværdi indebærer, at ejere af erhvervsejendomme ikke vil kunne sandsynliggøre en prisudvikling på baggrund af faktiske ejendomshandler på samme måde som ejere af ejerboliger vil kunne.

Herudover vil erhvervsejendomme og øvrige ejendomme være omfattet af stigningsbegrænsningsordningerne for grundskyld og dækningsafgift, jf. ejendomsskattelovens kapitel 7 og 7 a, som begrænser stigningerne i skatterne.

Anmodningen om en almindeligt sagsbehandlet vurdering vil skulle rettes til Skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelse af vurderingen efter stk. 2 eller 3, hvor det samtidigt vil skulle sandsynliggøres, at den faktiske prisudvikling afviger med mere end 20 pct. fra ejendomsværdien i 2027-vurderingen.

Skatteforvaltningen vil efter den foreslåede bestemmelse skulle træffe en afgørelse om, hvorvidt det er sandsynliggjort, at ejendomsværdien i vurderingen efter stk. 2 eller 3, afviger med mere end 20 pct. fra den forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel af den del af ejendommen, som ejendomsværdien er fastsat for. Vurderer Skatteforvaltningen, at prisforskellen ikke er sandsynliggjort, vil ejendomssejer kunne påklage denne afgørelse efter de almindelige regler i skatteforvaltningsloven.

Ved modtagelsen af en ny 2027-vurdering efter § 5 vil ejendomssejeren blive partshørt i henhold til skatteforvaltningslovens § 19, ligesom der vil være almindelig klageradgang for denne vurdering. Det indebærer, at den ordinære deklarationsproces for ejendomsvurderingerne ikke vil blive anvendt for disse vurderinger. I stedet vil der blive gennemført en almindelig partshøring i henhold til skatteforvaltningsloven.

Til nr. 29

Det følger af ejendomsvurderingslovens § 89 c, stk. 6, at der ved foretagelse af foreløbige vurderinger efter stk. 1 af landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder de særlige regler fastsat i de foreslåede bestemmelser i nr. 1-11.

Det foreslås, at i ejendomsvurderingslovens § 89 c, stk. 6,

efter »§ 3, stk. 1, nr. 2 og 3« at indsætte », jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Der er således alene tale om henvisningsændringer uden indholdsmæssig betydning.

Til § 2

Til nr. 1

Der fremgår en række steder i ejendomsskatteloven henvisning til ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4.

Det foreslås, at overalt i ejendomsskatteloven ændres »nr. 3 og 4« til »nr. 3«.

Forslaget vil bl.a. indebære, at der ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten for landbrugs-, skov- og naturejendomme, der efter forslaget § 2, nr. 2, foreslås at blive omfattet af ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3, alene skal medregnes den ejendomsværdi, der er ansat efter ejendomsvurderingslovens § 30 for boligenheden, jf. ejendomsskattelovens § 13, stk. 4, 2. pkt. Forslaget er således en udvidelse af bestemmelsen i ejendomsskattelovens § 13, stk. 4, 2. pkt., således at denne udover landbrugs- og skovejendomme også vil omfatte visse naturejendomme efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Desuden vil forslaget indebære, at der for så vidt angår pensionistlån til betaling af grundskyld, jf. ejendomsskattelovens § 53, for landbrugs-, skov- og naturejendomme, hvor der er ansat en særskilt ejendomsværdi og grundværdi for boligdelen, jf. ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, kun vil kunne opnås lån til grundskylden på boligdelen, mens grundskyld på den øvrige ejendom vil være omfattet af stigningsbegrænsningsordningen.

Det vil betyde, at pensionister, der efter ejendomsskattelovens § 46, stk. 1, har tilvalgt lån efter den permanente låneordning, og hvor ejendommen tidligere efter gældende ret har været kategoriseret som ejerbolig, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, jf. ejendomsvurderingslovens § 4, men som efter forslaget omkategoriseres til en landbrugs-, skov- og naturejendom, kun vil kunne opnå lån i stigningen i den årlige grundskyld på boligdelen ved opgørelsen af lånet efter pensionistlåneordningen og ikke for hele ejendommen.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringerne vil indebære, at der ikke længere i bestemmelserne henvises til boliger tilhørende landbrugs- og skovejendomme, men i

stedet henvises til boliger tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 2

Efter ejendomsskattelovens § 1, stk. 1, betales der ejendomsværdiskat af fast ejendom efter ejendomsskatteoven, for hvilke der efter ejendomsvurderingsloven er foretaget en ansættelse af ejendomsværdien.

Ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1-10, indeholder en afgrænsning af de typer af ejendomme, der omfattes af ejendomsværdiskat i Danmark, jf. ejendomsskattelovens § 1, stk. 1, og som kan anvendes til beboelse af ejeren.

Der skal efter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3, betales ejendomsværdiskat for boliger tilhørende landbrugsejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.

Ligeledes skal der efter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, betales ejendomsværdiskat for boliger tilhørende skov- og naturejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.

Det er i ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., fastsat, at samtidig med vurderingen af landbrugs- og skov- og naturejendomme ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi for bl.a. boliger beboet af ejere på sådanne ejendomme.

Det foreslås, at ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes »3) Boliger tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.«

Det foreslåede vil indebære, at der vil skulle betales ejendomsværdiskat af boliger tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme på baggrund af den med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede ændring af ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., således, at der for disse ejendomme vil skulle ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.

Ejendomme, som efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, kategoriseres som landbrugs-, skov- og naturejendomme, vil således blive sidestillet med landbrugs- og skov- og naturejendomme efter ejendomsskattelovens gældende regler.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen i det foreslåede vil indebære, at der ikke længere i bestemmelsen fremgår, at det er boliger

tilhørende landbrugs- og skov- og naturejendomme, men i stedet boliger tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme samlet.

Til nr. 3

Det følger af ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, at der betales ejendomsværdiskat, jf. § 1, stk. 1, af følgende ejendomme:

- 1) Ejendomme, der kun indeholder én selvstændig boligenhed.
- 2) Ejendomme med ejerboliger, der indeholder to selvstændige boligenheder, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 2, er foretaget fordeling af ejendomsværdien.
- 3) Boliger tilhørende landbrugsejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.
- 4) Boliger tilhørende skov- og naturejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.
- 5) Ejendomme, som indeholder en eller to selvstændige boligenheder, der både anvendes til boligformål og erhvervsmæssige formål, og hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, foretages en ansættelse af ejendomsværdien for boligdelen. Det samme gælder erhvervsejendomme m.v., som indeholder to selvstændige boligenheder, og hvor ejendomsværdien tillige fordeles på de to boligenheder efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt.
- 6) Lejligheder, som én eller flere ejere bebor i en udlejningsejendom med tre til seks boligenheder, hvoraf højst én lejlighed er beboet af en eller flere ejere. Det er dog en betingelse, at ejeren anmoder om en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27 af den beboede lejlighed senest ved afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 for det første indkomstår, hvor kravene i 1. pkt. er opfyldt i forhold til den pågældende ejer. Det er endvidere en betingelse, at ejeren, senest 3 måneder efter at vurderingen efter ejendomsvurderingsloven foreligger, giver Skatteforvaltningen meddelelse om, at den beboede lejlighed skal være omfattet af denne lov. Det foretagne valg omfatter såvel det pågældende indkomstår som senere indkomstår. 1.-4. pkt. gælder endvidere for ejendomme erhvervet i indkomståret 1999 eller i tidligere indkomstår, hvis ejeren har ladet ejendommen overgå til standardiseret lejeværdiberegning, jf. ligningslovens § 15 C, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997. 1.-5. pkt. gælder, selv om en del af udlejningsejendommen ikke benyttes til boligformål, hvis denne andel er mindre end 25 pct. af etagearealet i henhold til et autoritativt register. Ejere af lejligheder nævnt i 1. pkt., der inden den 1. januar 2026 er omfattet af denne lov efter betingelserne i 2.-5. pkt., er fortsat omfattet af denne lov uanset 6. pkt., hvis mindre end 25 pct. af den senest ansatte ejendomsværdi for udlejningsejendommen efter ejen-

domsvurderingslovens § 88 er benyttet til andre formål end boligformål. Dette gælder dog ikke, hvis der i henhold til et autoritativt register sker ændringer i benyttelsen af udlejningsejendommen pr. 1. januar 2026 eller senere, så en større del af udlejningsejendommen benyttes til andre formål end boligformål.

- 7) Lejligheder beboet af en eller flere ejere i udlejningsejendomme med tre til seks boligenheder, hvor mere end én lejlighed den 27. april 1994 var beboet af ejerne. Det er dog en betingelse, at ejendommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter reglerne i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, og at der er foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27. 1. pkt. finder kun anvendelse for det antal lejligheder, som den 27. april 1994 var beboet af en ejer. Hvis en lejlighed fraflyttes af en ejer i mere end 2 år, er denne lejlighed ikke længere omfattet af 1. pkt.
- 8) Lejligheder i ejendomme til helårsbeboelse, som indeholder flere end to boligenheder, og som ejes og bebos af deltagerne i et boligsameje, et boliginteresseselskab, et boligkommanditselskab eller et andet fællesskab, der ikke er et selvstændigt skattesubjekt, og hvor der til deltagelsen er knyttet en brugsret til en boligenhed i ejendommen. Det er dog en betingelse, at ejendommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter reglerne i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, og at der er foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27.
- 9) Ejendomme over 5.000 m², der helt eller delvis er beliggende i landzone, og for hvilke ejendomsværdien efter ejendomsvurderingslovens § 36 fordeles på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige del af ejendommen.
- 10) Ejendomme, som i matriklen er samnoteret med en vindmølleparcel, og for hvilke ejendomsværdien efter ejendomsvurderingslovens § 37, stk. 1, ansættes for den del, der knytter sig til ejerboligen.

Det følger endvidere af ejendomsskattelovens § 3, stk. 2, at der betales ejendomsværdiskat af ejendomme som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, der er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 3, stk. 2, ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til »nr. 1-4, 8 og 9«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen vil indebære, at henvisningerne til de rykkede numre ændres.

Til nr. 4

Det følger af ejendomsskattelovens § 44, at der ydes rabat i

form af begrænsning af stigninger i grundskyld, jf. § 45, til følgende fysiske og juridiske personer:

- 1) Fysiske personer, der ejer ejendomme, der ikke er nævnt i § 38, stk. 1, nr. 1.
- 2) Fysiske personer, der ejer ejendomme nævnt i § 38, stk. 1, nr. 1, sammen med juridiske personer, og fysiske personer, der efter kildeskattelovens § 3, stk. 1, er undtaget fra indkomstskat, jf. § 38, stk. 2, 1. pkt.
- 3) Juridiske personer, der ejer ejendomme.

Det fremgår af § 1 i bekendtgørelse nr. 2208 af 30. november 2021 om faste ejendommers beliggenhedsadresse, at alle faste ejendomme registreret eller noteret i matriklen med et identifikationsnummer (BFE-nummer) skal tildeles en beliggenhedsadresse, som registreres af Geodatastyrelsen i Ejendomsbeliggenhedsregistret.

Det følger af ejerlejlighedslovens § 20, stk. 1, 1. pkt., at bygninger, der er påbegyndt opført den 1. juli 1966 eller tidligere, kan opdeles i ejerlejligheder, såfremt der efter den 1. juli 2004 er blevet tilført en eller flere beboelseslejligheder i bygningens uudnyttede tagetage eller i en eller flere nye etager. Det følger af 2. pkt., at alle beboelseslejligheder i bygningen skal benyttes til helårsbeboelse. Det følger af 3. pkt., at de eksisterende boliger og eventuelle lokaler til andet end beboelse i bygningen pr. 1. juli 2004 efter opdelingen skal udgøre én ejerlejlighed, der ikke kan videreopdeles, medmindre bygningen er omfattet af § 15 eller § 17. Det følger af 4. pkt., at 1.-3. pkt. også gælder for bygninger på ejendomme, der tilhører private andelsboligforeninger, uanset at bygningerne er påbegyndt opført efter den 1. juli 1966.

Det følger videre af ejerlejlighedslovens § 20, stk. 2, 1. pkt., at bygninger, hvor der efter den 1. juli 2004 etableres nye tagboliger som almene boliger, kan opdeles i ejerlejligheder. Det følger af 2. pkt., at opdeling kan ske, når de nye boliger etableres i bygningens uudnyttede tagetage eller i en eller flere nye etager og bygningen helt eller delvis anvendes til privat udlejning til beboelse. Det følger af 3. pkt., at boligerne og eventuelle lokaler til andet end beboelse i den eksisterende bygning pr. 1. juli 2004 og det almene beboelsesareal med alle sædvanlige fællesfaciliteter til brug for boligtagerne efter opdelingen hver for sig skal udgøre én ejerlejlighed. Det følger af 3. pkt., at ejerlejligheden bestående af boligerne og eventuelle lokaler til andet end beboelse i den eksisterende bygning pr. 1. juli 2004 ikke kan videreopdeles.

Det fremgår af ejerlejlighedslovens § 23, stk. 3, 1. pkt., at ejendomme tilhørende almene boligorganisationer desuden kan opdeles i ejerlejligheder, hvis der tilføres almene boliger ved indretning af uudnyttede tagetager eller ved påbygning af yderligere etager. Det følger af 2. pkt., at hele beboelsesarealet med alle sædvanlige fællesfaciliteter til brug for lejerne i den eksisterende ejendom og tagboligernes beboelsesareal med alle sædvanlige fællesfaciliteter til brug for lejerne efter opdelingen hver for sig skal udgøre én ejerlejlighed.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 6 indsættes som *stk. 2, 1. pkt.*, at efter henvendelse fra en ejendomsejer skal kommunalbestyrelsen meddele fritagelse for den stigning i grundskyld af ejendommen, der skyldes bortfald af en aktiv stigningsbegrænsningsordning for grundskyld, jf. kapitel 7, som følge af opdeling i ejerlejligheder, når dette er sket som led i etableringen af en eller flere ejerlejligheder i bygnings uudnyttede tagetage eller i en eller flere nye etager m.v. Det foreslås som *2. pkt.*, at de nyoprettede ejerlejligheder skal være udlagt til beboelse eller udlejning til beboelse.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at man som ejendomsejer vil kunne bede den kommune, som ens ejendom er beliggende i, om en fritagelse for stigninger i grundskyld, der opstår som følge af bortfald af den moderniserede stigningsbegrænsningsordning for grundskyld, jf. ejendomsskattelovens § 45, stk. 3, når den oprindelige ejendom opdeles i ejerlejligheder, og derved udtræder af beskatning.

Fritagelsen vil omfatte de ejendomme, hvor der opføres nyt boligareal opdelt i ejerlejligheder i henhold til ejerlejlighedsloven. I det følgende skal begrebet ”ejerlejlighed” forstås i henhold til ejerlejlighedslovens § 2, nr. 1, hvor af det følger, at en ejerlejlighed skal forstås som en lejlighed samt andre særskilt afgrænsede husrum, der er registreret som en ejerlejlighed efter reglerne i denne lov eller tidligere gældende lovgivning. Der vil dermed fortsat kunne være tale om en andelsbolig, almen bolig m.v., som nu er ejerlejlighedsopdelt i henhold til ejerlejlighedslovens definition af en ejerlejlighed.

Ved en aktiv stigningsbegrænsningsordning skal forstås, at de eksisterende ejerlejligheder vil skulle have en stigning i grundskyld under indfasning omfattet af ejendomsskattelovens kapitel 7, som med dispositionen bortfalder. Det vil dermed ikke være tilstrækkeligt, at alene betingelserne i ejendomsskattelovens § 44 er opfyldt, ligesom der vil skulle ske et bortfald af stigningsbegrænsningsordningen.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. finde anvendelse i tilfælde, hvor der opføres ejerlejligheder i uudnyttede tagetager eller hvor der opføres nye etager i eksisterende byggeri. Inddragelse af loftrum til ejerlejligheder vil også være omfattet. Der vil således ikke skulle sondres mellem andelsboligforeninger, almene boliger eller andre udlejningsejendomme til beboelse, så længe de nye ejendomme i loftrum m.v. er ejerlejlighedsopdelt og udlagt til beboelse.

Anvendes den f.eks. til udlejning til beboelse eller som en andelslejlighed, vil disse dermed også være omfattet. Det skal ses i lyset af, at bestemmelsen har til hensigt at sikre en bedre udnyttelse af eksisterende ejendomsmasse til selvstændige boligformål. Det vil dermed alene være et krav, at der oprettes nye selvstændige ejerlejligheder i et areal, som ikke tidligere har været anvendt til beboelse. Inddragelse af uudnyttede loftrum i en eksisterende ejerlejlighed, f.eks. ved at inddrage 5. sal (loftet) i lejligheden på 4. sal, vil dermed ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse, fordi der ikke opstår en ny bolig, men en eksisterende alene udvides

og ejendommen dermed bevarer sit oprindelige ejendomsnummer. Dermed fastholdes stigningsbegrænsningsordningen, hvorved der ikke ydes en fritagelse for grundskyld.

Det vil alene være nødvendigt for kommunerne at fritage de eksisterende ejendomsejeres ejerlejligheder i det første kalenderår, hvor den pågældende stigning vil have skattemæssig virkning. I det efterfølgende år vil fritagelsen bortfalde, hvorfor den stigning, som bortfaldet af fritagelsen medfører, vil indgå i stigningsbegrænsningsordningen i ejendomsskattelovens kapitel 7 på ny.

Fritagelsen vil ikke blive påvirket af et ejerskifte, hvorfor fritagelsen vil skulle videreføres for en eventuel ny ejer.

Ændringen vil have bagudrettet virkning fra 2023-vurderingen, dvs. virkning fra og med kalenderåret 2024, forudsat at ejeren er meddelt vurderingen pr. den 1. januar 2023 eller senere efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6, jf. lovforslagets § 16, stk. 3.

Til nr. 5

Det følger af ejendomsskattelovens § 13, stk. 4, at ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2, medregnes kun den del af ejendomsværdien, der kan henføres til ejerens boligenhed, medmindre ejeren har rådighed over hele ejendommen, hvor ejendomsværdien for begge boligenheder medregnes. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, medregnes kun den ejendomsværdi, der er ansat efter ejendomsvurderingslovens § 30 for boligenheden. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 5, 9 og 10, medregnes kun den del af ejendomsværdien, der kan henføres til ejerens boligenhed. Som beskatningsgrundlag for ejendomme, der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 6-8, anvendes den ejendomsværdi, der er ansat for den lejlighed, som ejeren og deltageren bebor.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 13, *stk. 4, 3. pkt.*, ændres »nr. 5, 9 og 10« til »nr. 4, 8 og 9«, og i *4. pkt.* ændres »nr. 6-8« til »nr. 5-7«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, og har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 6

Det følger af ejendomsskattelovens § 13, stk. 5, 1. pkt., at for ejendomme, der bliver omfattet af § 3, stk. 1, for ejendomme, hvor ejerens valg, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 eller 3, bortfalder, og for ejendomme, hvor en samvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, ændres eller ophører, ansætter Skatteforvaltningen et foreløbigt beskatningsgrundlag for indkomståret til brug for opkrævningen af ejendomsværdiskat frem til tidspunktet for udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 efter ændringen. Det fremgår af 2. pkt., at det foreløbige beskat-

ningsgrundlag efter 1. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar i førstkommande vurderingsår efter ændringen. Det fremgår videre af 3. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. ikke er bindende og frit kan ændres af ejendommejereren.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 13, stk. 5, 1. pkt., ændres »nr. 1-5 og 9« til »nr. 1-4 og 8«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen vil indebære, at henvisningerne til de rykkede numre ændres.

Til nr. 7

Det følger af ejendomsskattelovens § 13, stk. 5, 1. pkt., at for ejendomme, der bliver omfattet af § 3, stk. 1, for ejendomme, hvor ejerens valg, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 eller 3, bortfalder, og for ejendomme, hvor en samvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, ændres eller ophører, ansætter Skatteforvaltningen et foreløbigt beskatningsgrundlag for indkomståret til brug for opkrævningen af ejendomsværdiskat frem til tidspunktet for udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 efter ændringen. Det fremgår af 2. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar i førstkommande vurderingsår efter ændringen. Det fremgår videre af 3. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. ikke er bindende og frit kan ændres af ejendommejereren.

Det fremgår af ejendomsskattelovens § 17, stk. 4, 1. pkt., at for ejendomme, der bliver omfattet af pligten til at betale grundskyld, jf. ejendomsskattelovens § 4, stk. 1, i vurderingsåret før kalenderåret, ansætter Skatteforvaltningen en foreløbig grundværdi for indkomståret eller kalenderåret som foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævningen af grundskyld frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Det fremgår af 2. pkt., at for ejendomme, hvor ejerens valg, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 og 3, bortfalder, og for ejendomme, hvor en samvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, ændres eller ophører, ansætter Skatteforvaltningen en foreløbig grundværdi for indkomståret eller kalenderåret som foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævningen af grundskyld frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6. Efter 3. pkt. fremgår det, at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. og 2. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar i det første vurderingsår efter ændringen. Det fremgår videre af 4. pkt., at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. og 2. pkt. ikke

er bindende og frit kan ændres af ejendommejereren. Af 5. pkt. fremgår det, at hvis en eller flere ejere meddeler et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er det den lavest ønskede værdi, der udgør beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.

Beskatningen på baggrund af et foreløbigt beskatningsgrundlag er ikke en afgørelse efter forvaltningsloven, og det foreløbige beskatningsgrundlag ansættes dermed uden partshøring, begrundelse m.v.

Hverken ejeren af ejendommen eller Skatteforvaltningen er dermed bundet af den foreløbige værdiansættelse. Viser det sig efterfølgende, at den foreløbige værdiansættelse har været ansat for lavt, bliver den resterende ubetalte del af ejendomsværdiskatten efteropkrævet hos ejeren. Viser det sig omvendt, at den foreløbige værdiansættelse har været ansat for højt, bliver den for meget betalte ejendomsværdiskat tilbagebetalt som overskydende skat.

Ejendomsværdiskatten bliver opkrævet via forskuds- og årsopgørelsen. Det betyder, at datagrundlaget til brug for opkrævningen af ejendomsværdiskat via forskudsopgørelsen senest vil skulle være klar den 1. september i året inden indkomståret.

Efter ejendomsvurderingsloven udgør den 1. januar den såkaldte vurderingstermin, som er det tidspunkt, pr. hvilket Skatteforvaltningen indhenter data fra autoritative registre, f.eks. Bygnings- og Boligregisteret (BBR), til brug for udarbejdelsen af vurderingen. Henset til, at beskatningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten efter ejendomsskattelovens § 13, stk. 2, er den ejendomsværdi, der efter ejendomsvurderingsloven er ansat for den pågældende ejendom for det forudgående indkomstår, skal der tages udgangspunkt i vurderingsterminen den 1. januar i året inden de pågældende indkomstår. Selve vurderingen kan tage mere end 6-8 måneder at udarbejde afhængigt af kompleksiteten af ejendommen. Det betyder, at vurderingen ikke altid vil kunne være klar til den 1. september.

På nuværende tidspunkt, hvor ejendomsvurderingerne i flere tilfælde udsendes senere end de indkomstår, som de udgør beskatningsgrundlaget for, kan en boligejer risikere at oparbejde en restskat for indtil flere indkomstår, inden Skatteforvaltningen har udsendt den almindelige vurdering eller omvurdering.

For ejendomme, som omfattes af pligten til at betale grundskyld i vurderingsåret før kalenderåret, ansættes et såkaldt foreløbigt beskatningsgrundlag for disse ejendomme, så ejerne af disse ejendomme indledningsvist ikke får en væsentligt forkert skatteberegning eller oparbejder restskatter frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 13, stk. 5, 1. pkt., og § 17, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 eller 3,« til »§ 83, stk. 2 eller 3, eller § 83 c, stk. 1,«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Skatteforvaltningens muligheder for at ansætte et foreløbigt beskatningsgrundlag til brug for opkrævningen af ejendomsværdiskat frem til tidspunktet for udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 vil blive udvidet.

Ved udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 vil grundskylden og dækningsafgiften opgjort på baggrund af et foreløbigt beskatningsgrundlag blive efterreguleret efter ejendomsskattelovens § 31, stk. 4, eller § 33, stk. 4 eller 6.

Forslaget vil indebære, at Skatteforvaltningens mulighed for at ansætte et foreløbigt beskatningsgrundlag vil blive udvidet til at gælde i tilfælde, hvor ejerens valg efter ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, bortfalder, jf. lovforslagets § 1, nr. 24. Det vil være uden betydning, hvad der er årsagen til, at ejerens valg bortfalder.

Skatteforvaltningen vil skulle ansætte en foreløbig grundværdi for indkomståret eller kalenderåret efter første vurderingstermin den 1. januar. Det betyder, at Skatteforvaltningen først vil skulle ansætte det foreløbige beskatningsgrundlag fra og med det førstkommande indkomstår eller kalenderår efter, at ejerens valg efter ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, bortfalder, jf. lovforslagets § 1, nr. 24.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 24, hvorefter der i tilfælde, hvor ejerens valg efter ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 1, bortfalder, ikke er et retvisende beskatningsgrundlag til brug for opkrævningen af grundskyld og eventuel dækningsafgift frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6.

Den foreslåede bestemmelse har således til formål at sikre, at ejerne i de nævnte tilfælde indledningsvist ikke får en væsentligt forkert skatteberegning for det indkomst- eller kalenderår, hvor skattepligten af ejendommen indtræder, og at risikoen for, at ejeren i de nævnte tilfælde oparbejder restskatter frem til udsendelsen af den første almindelige vurdering eller omvurdering, mindskes.

Til nr. 8

Det følger af ejendomsskattelovens § 17, stk. 3, at beskatningsgrundlaget for grundskylden for produktionsjord, jf. ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2 og 3, udgør hele grundværdien, jf. dog § 45 g, stk. 1.

Det fremgår af ejendomsskattelovens § 28, stk. 1, at kommunalbestyrelsen fastsætter satsen for grundskyld i forbindelse med den endelige vedtagelse af kommunens årsbudget for det kommende regnskabsår. Satsen kan højst udgøre 30 promille, jf. dog stk. 2. For indkomstårene og kalenderårene 2024-2028 kan kommunalbestyrelsen dog ikke fastsætte satsen for grundskyld efter 1. og 2. pkt. højere end satsen angiv-

et for den pågældende kommune i ejendomsskattelovens bilag 1.

Det fremgår endvidere af ejendomsskattelovens § 28, stk. 2, at satsen for grundskyld af produktionsjord, jf. ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2 og 3, skal udgøre mindst 1,2 promille og højst må udgøre 7,2 promille. For kalenderårene 2024-2028 kan kommunalbestyrelsen dog ikke fastsætte satsen for grundskyld efter 1. pkt. højere end satsen for skatteåret 2023.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 17, stk. 3, og § 28, stk. 2, 1. pkt., udgår »og 3«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 1, nr. 14. Ændringerne vil indebære, at henvisningen til ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 3, udgår, da stykket ophæves.

Til nr. 9

Det følger af ejendomsskattelovens § 24, stk. 1, at har den skattepligtige senest den 1. juli 1998 erhvervet en ejendom som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1, 3-5, 9 og 10, og stk. 2, ned sættes den beregnede ejendomsværdiskat ud over nedslaget i § 23 med et beløb svarende til 2,1 promille af beskatningsgrundlaget efter §§ 13 og 14, jf. dog stk. 2.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 24, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1, 3-5, 9 og 10« til »nr. 1, 3, 4, 8 og 9«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen vil indebære, at henvisningerne til de rykkede numre ændres.

Til nr. 10

Det fremgår af ejendomsskatteloven § 45 i, stk. 1, at i tilfælde hvor grundskyld og dækningsafgift, jf. ejendomsskatteloven § 45 h, stk. 1, forfalder til betaling på et tidspunkt hvor en vurdering foretaget i det forudgående kalenderår endnu ikke er offentliggjort, beregnes raten foreløbigt på grundlag af den seneste offentliggjorte vurdering, jf. ejendomsvurderingslovens §§ 5, 6, 87 b eller 88 a, eller på baggrund af et foreløbigt beskatningsgrundlag efter § 17, stk. 4, 5 og 7, og § 20, stk. 3.

Det fremgår af ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, for hvilke ejendomme der foretages omvurdering pr. 1. januar i året efter en almindelig vurdering, jf. dog stk. 2 og §§ 87-88 a.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 45 i, stk. 1, ændres »87 b eller 88 a« til »87 b, 87 c, 88 a eller 88 b«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, hvorved der foreslås indsat nye bestemmelser i ejendomsvurderingslovens § 87 c og § 88 b,

der ligeledes vil være undtagelser til ejendomsvurderingslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., og § 6, stk. 1.

Til nr. 11

Det fremgår af ejendomsskatteloven § 82, stk. 1, at for ejendomme der har været foreløbigt vurderet efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 b, 88 a, 89 b eller 89 c, foretages der efterregulering af følgende beløb, når ejeren af ejendommen er blevet meddelt den almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6, der skal indgå i beskatningsgrundlaget for beløbene:

- 1) Ejendomsværdiskat, jf. § 13.
- 2) Grundskyld, jf. § 17.
- 3) Dækningsafgift, jf. § 20.
- 4) Rabat i ejendomsværdiskat og grundskyld, jf. kapitel 6.
- 5) Stigningsbegrænsning for grundskyld, jf. kapitel 7.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 82, stk. 1, udgår »87 b, 88 a«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 12, hvorved der efter § 82, stk. 2, foreslås et nyt stykke, der skal regulere, hvilke tilfælde der skal ske efterregulering efter § 82, stk. 1, udover de tilfælde, hvor en foreløbig vurdering efter §§ 89 b eller 89 c erstattes med en almindelig vurdering efter §§ 5 eller 6.

Til nr. 12

Det fremgår af ejendomsskattelovens § 82, stk. 1, at for ejendomme, der har været foreløbigt vurderet efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 b, 88 a, 89 b eller 89 c, foretages der efterregulering af følgende beløb, når ejeren er blevet meddelt den almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6, der skal indgå i beskatningsgrundlaget for beløbene:

- 1) Ejendomsværdiskat, jf. § 13.
- 2) Grundskyld, jf. § 17.
- 3) Dækningsafgift, jf. § 20.
- 4) Rabat i ejendomsværdiskat og grundskyld, jf. kapitel 6.
- 5) Stigningsbegrænsning for grundskyld, jf. kapitel 7.

Det fremgår af ejendomsskattelovens § 82, stk. 2, at efterregulering efter stk. 1 også foretages, hvis den foreløbige vurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 89 b eller 89 c ændres efter ejendomsvurderingslovens § 89 d, stk. 4.

Det fremgår af ejendomsskatteloven § 82, stk. 3, at medfører en efterregulering efter stk. 1, at en ejer af en ejendom omfattet af § 33 har betalt for meget grundskyld eller dækningsafgift, har hovedejeren krav på forrentning efter § 34, stk. 4.

Det foreslås, at der i ejendomsvurderingslovens § 82 indsættes som nyt stykke, stk. 3, om, at efterregulering efter stk. 1 foretages, hvis en vurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 b, 87 c, 88 a eller 88 b ændres.

Forslaget vil indebære, at der vil skulle ske efterregulering

efter § 82, stk. 1, i alle tilfælde hvor der sker en ændring af en vurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 b, 87 c, 88 a eller 88 b.

Forslaget er en videreførelse af den del af ejendomsvurderingslovens § 82, stk. 1, der samtidig foreslås at udgå med lovforslagets § 2, nr. 11. Denne del vil med forslaget samtidigt blive udvidet til også at omfatte de med lovforslagets § 1, nr. 27 og 28, foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens §§ 87 c og 88 b.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der vil skulle ske efterregulering efter § 82, stk. 1, i alle tilfælde, hvor der sker en ændring af en forenklet vurdering efter §§ 87 b, 87 c, 88 a eller 88 b.

Til nr. 13

Det følger af ejendomsskattelovens § 82 a, at en fysisk person, der ejer en ejendom, der pr. 1. januar 2024 er eller forventes at blive omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, er efter ansøgning til Skatteforvaltningen berettiget til en eftergivelse af ubetalt grundskyld eller tilbagebetaling af betalt grundskyld for kalenderåret 2024, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den fysiske person har i henhold til et autoritativt register overtaget ejendommen den 1. januar 2023 eller senere.
- 2) Ejendommen er af en tidligere ejer i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2023 udstykket, jf. § 6 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen m.v., i to eller flere ejendomme.
- 3) Grundskylden for 2024 opkræves efter § 33.
- 4) Den nuværende ejer har betalt eller modtaget en opkrævning af grundskyld for 2024 i et tilfælde, hvor sælgeren ikke har opfyldt sin kontraktlige forpligtelse vedrørende grundskyld for kalenderåret 2024, eller hvor en fordeling af grundskylden for 2024 ikke er kontraktuelt reguleret.

Det følger endvidere af ejendomsskattelovens § 82 a, stk. 7, at afgørelser efter stk. 1 ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Fysiske personer, der har fået afslag på en ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling efter stk. 1, fordi Skatteforvaltningen skønnede, at ejendommen pr. 1. januar 2024 ikke ville blive omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, kan efter anmodning kan få sagen genoptaget, hvis skønnet viser sig at være forkert.

Desuden følger det af ejendomsskattelovens § 82 c, stk. 1, at en fysisk person, der på efterreguleringstidspunktet ejer en ejendom omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, er efter ansøgning indgivet til Skatteforvaltningen berettiget til en eftergivelse af ubetalt eller tilbagebetaling af betalt grundskyld for den del af skatteårene 2021-2023, hvor ejeren i henhold til et autoritativt register ikke ejede ejendommen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den fysiske person har i henhold til et autoritativt register overtaget ejendommen den 1. januar 2021 eller senere.
- 2) Den nærmeste tidligere ejer er i henhold til et autoritativt register afgået ved døden på efterreguleringstidspunktet.
- 3) Den fysiske person kan dokumentere, at en eventuel efterregulering af grundskylden for skatteårene 2021-2023 er reguleret kontraktuelt med den afdøde ejer, jf. nr. 2.
- 4) Det beløb, som kan eftergives eller tilbagebetales, udgør 1.500 kr. eller derover.

Det foreslås, at i ejendomsskattelovens § 82 a, stk. 1, og stk. 7, 2. pkt., og § 82 c, stk. 1, 1. pkt., udgår »eller 4«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen vil indebære, at henvisningerne til det ophævede nr. 4 udgår.

Til nr. 14

Det fremgår af ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, at der betales ejendomsværdiskat, jf. ejendomsskattelovens § 1, stk. 1, af følgende ejendomme:

- 1) Ejendomme, der kun indeholder én selvstændig boligenhed.
- 2) Ejendomme med ejerboliger, der indeholder to selvstændige boligenheder, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 2, er foretaget fordeling af ejendomsværdien.
- 3) Boliger tilhørende landbrugsejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.
- 4) Boliger tilhørende skovejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.
- 5) Ejendomme, som indeholder en eller to selvstændige boligenheder, der både anvendes til boligformål og erhvervmæssige formål, og hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, foretages en ansættelse af ejendomsværdien for boligdelen. Det samme gælder erhvervsejendomme m.v., som indeholder to selvstændige boligenheder, og hvor ejendomsværdien tillige fordeles på de to boligenheder efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt.
- 6) Lejligheder, som én eller flere ejere bebor i en udlejningsejendom med tre til seks boligenheder, hvoraf højst én lejlighed er beboet af en eller flere ejere. Det er dog en betingelse, at ejeren anmoder om en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27 af den beboede lejlighed senest ved afgivelse af oplysninger til Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 for det første indkomstår, hvor kravene i 1. pkt. er

opfyldt i forhold til den pågældende ejer. Det er endvidere en betingelse, at ejeren, senest 3 måneder efter at vurderingen efter ejendomsvurderingsloven foreligger, giver told- og skatteforvaltningen meddelelse om, at den beboede lejlighed skal være omfattet af denne lov. Det foretagne valg omfatter såvel det pågældende indkomstår som senere indkomstår. 1.-4. pkt. gælder endvidere for ejendomme erhvervet i indkomståret 1999 eller i tidligere indkomstår, hvis ejeren har ladet ejendommen overgå til standardiseret lejeværdiberegning, jf. ligningslovens § 15 C, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997. 1.-5. pkt. gælder, selv om en del af udlejningsejendommen ikke benyttes til boligformål, hvis denne andel er mindre end 25 pct. af etagearealet i henhold til et autoritativt register. Ejere af lejligheder nævnt i 1. pkt., der inden den 1. januar 2026 er omfattet af denne lov efter betingelserne i 2.-5. pkt., og hvor mindre end 25 pct. af den seneste ansatte ejendomsværdi for udlejningsejendommen efter ejendomsvurderingslovens § 88 er benyttet til andre formål end boligformål, er fortsat omfattet af denne lov uanset 6. pkt. Dette gælder dog ikke, hvis der i henhold til et autoritativt register sker ændringer i benyttelsen af udlejningsejendommen pr. 1. januar 2026 eller senere, så en større del af udlejningsejendommen benyttes til andre formål end boligformål.

- 7) Lejligheder beboet af en eller flere ejere i udlejningsejendomme med tre til seks boligenheder, hvor mere end én lejlighed den 27. april 1994 var beboet af ejerne. Det er dog en betingelse, at ejendommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter reglerne i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, og at der er foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27. 1. pkt. finder kun anvendelse for det antal lejligheder, som den 27. april 1994 var beboet af en ejer. Hvis en lejlighed fraflyttes af en ejer i mere end 2 år, er denne lejlighed ikke længere omfattet af 1. pkt.
- 8) Lejligheder i ejendomme til helårsbeboelse, som indeholder flere end to boligenheder, og som ejes og bebos af deltagerne i et boligsameje, et boliginteresseselskab, et boligkommanditselskab eller et andet fællesskab, der ikke er et selvstændigt skattesubjekt, og hvor der til deltagelsen er knyttet en brugsret til en boligenhed i ejendommen. Det er dog en betingelse, at ejendommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter reglerne i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, og at der er foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27.
- 9) Ejendomme over 5.000 m², der helt eller delvis er beliggende i landzone, og for hvilke ejendomsværdien efter ejendomsvurderingslovens § 36 fordeles på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige del af ejendommen.
- 10) Ejendomme, som i matriklen er samnoteret med en vindmølleparcel, og for hvilke ejendomsværdien efter

ejendomsvurderingslovens § 37, stk. 1, ansættes for den del, der knytter sig til ejerboligen.

Det følger af ejendomsskattelovens § 13, stk. 2, at beskatningsgrundlaget for ejendomsværdiskatten for ejendomme, der er omfattet af § 3, stk. 1, udgør 80 pct. af den ejendomsværdi, der efter ejendomsvurderingsloven er ansat for den pågældende ejendom for det forudgående indkomstår, jf. dog stk. 3-8.

Beskatningsgrundlaget fastsættes på baggrund af den offentligt ansatte ejendomsvurdering. Efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6 foretages henholdsvis den almindelig vurdering og omvurdering pr. 1. januar. Efter bestemmelserne vurderes ejendommene på grundlag af ejendommenes størrelse og øvrige fremtræden på vurderingstidspunktet og efter prisforholdene på dette tidspunkt.

Det foreslås, at i ejendomsskatteloven indsættes efter § 84 a en ny paragraf som § 84 b.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at for ejendomme, der pr. 1. januar 2027 overgår fra at være kategoriseret som en ejerbolig eller erhvervsejendom m.v. til at være kategoriseret som en landbrugs-, skov- og naturejendom, jf. ejendomsvurderingslovens § 83 d, ansætter Skatteforvaltningen et foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævning af ejendomsværdiskat, grundskyld og dækningsafgift frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Det foreslås som *2. pkt.*, at det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar 2027.

Med lovforslagets forslag om at samle landbrugs- og skov- ejendomme til én samlet ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vil ejendomme i landzone som udgangspunkt henføres til ejendomskategorien for landbrugs-, skov- og naturejendomme, såfremt der ikke er et tungere vejende bolig- og/eller erhvervsmoment på ejendommen.

En ændret ejendomskategorisering kan i sig selv indebære væsentlige ændringer i ejendomsbeskatningen for ejendoms-ejerne (både for løbende ejendomsskatter og for avancebeskatning ved salg m.v.). For at de omfattede ejendomsejere hurtigst muligt kan få vished og indsigt i deres nye fremadrettede ejendomskategori og dermed til- eller fravælge den foreslåede overgangsordning efter lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås det at beslutningen om, hvilken kategori, de omfattede ejendomme skal henføres til, træffes ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 uafhængigt af vurderingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 24. Eftersom ejendomsvurderingerne på nuværende tidspunkt i flere tilfælde udsendes senere end de indkomstår, som de udgør beskatningsgrundlaget for, vil en ejendomsejer med de gældende regler risikere at skulle vente indtil flere kalenderår, inden Skatteforvaltningen har udsendt den almindelige vurdering eller omvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

For at sikre, at man som ejendomsejer i den nye ejendoms-kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme ikke skal vente på udsendelsen af den næstkommende vurdering eller omvurdering efter omkategoriseringen for at få indsigt i sin nye ejendomsbeskatning og lov til at betale denne, foreslås det, at der af Skatteforvaltningen ansættes et såkaldt foreløbigt beskatningsgrundlag for de omfattede ejendomme. På den måde sikres det, at de berørte ejendomsejere sammen med modtagelsen af kategoriseringen har mulighed for at få vished om, deres fremadrettede ejendomsvurdering og -beskatning, og mulighed for at til- eller fravælge overgangsordningen på et oplyst grundlag.

Ovenstående forslag vil indebære, at der udarbejdes et foreløbigt beskatningsgrundlag til brug for opkrævningen af ejendomsværdiskat, grundskyld og dækningsafgift, som vil blive fastsat med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar 2027. Det betyder, at det foreløbige beskatningsgrundlag vil blive lagt til grund indtil den første almindelige vurdering eller omvurdering, som efter lovforslagets § 1, nr. 28, vil foretages efter reglerne om forenkling af ejendomsvurderingerne for vurderingsårene 2026 og 2027, jf. pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at det foreløbige beskatningsgrundlag efter stk. 1 ikke er bindende og frit kan ændres af ejendomsejeren. Det foreslås som *2. pkt.*, at meddeler en eller flere ejere et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er det den lavest ønskede værdi, der udgør beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.

Et foreløbigt beskatningsgrundlag som det foreslåede, er ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Dette er også forudsat i bemærkningerne til ejendomsskatteloven, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 113 som fremsat, side 127, 139 og 144.

Det skal ses i lyset af, at det står ejeren eller ejerne af ejendommen frit for at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, og hverken ejeren eller ejerne eller Skatteforvaltningen er bundet af den foreløbige værdiansættelse.

En afgørelse i forvaltningslovens forstand er en retsakt (forvaltningsakt), dvs. en udtalelse, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde. En afgørelse vil i almindelighed bl.a. være karakteriseret ved, at der er tale om en udtalelse fra en offentlig myndighed, som udstedes på offentligretligt grundlag, og som går ud på ensidigt at bestemme, hvad der er eller skal være gældende ret. Forslaget er således ikke en forvaltningsretlig afgørelse.

Viser det sig efterfølgende, at den foreløbige værdiansættelse har været ansat for lavt, bliver den resterende ubetalte del af ejendomsværdiskatten og/eller grundskylden efteropkrævet hos ejeren eller ejerne. Viser det sig omvendt, at den foreløbige værdiansættelse har været ansat for højt, bliver den for meget betalte ejendomsværdiskat og/eller grund-

skyld tilbagebetalt som overskydende skat til ejeren eller ejerne.

Hvis en eller flere ejere meddeler et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er det den lavest ønskede værdi, der vil udgøre beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at ejendomsejeren eller -ejerne indtil udsendelsen af den almindelige vurdering eller omvurdering vil få mulighed for at betale en mere korrekt ejendomsværdiskat og grundskyld indtil ejendomsvurderingen er udsendt.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af afskrivningslovens § 40 C, stk. 1, at anskaffelsessummen ved erhvervelse og afståelsessummen ved afståelse af en betalingsrettighed efter EU-landbrugsstøtteordningen skal indgå på en samlet saldo, som føres af den skattepligtige.

Det fremgår endvidere af afskrivningslovens § 40 C, stk. 7, at hvis saldoværdien er negativ ved indkomstårets udgang, indtægtsføres et positivt beløb lig den negative saldo, hvorpå saldoen sættes til nul. Det indtægtsførte beløb som nævnt i 1. pkt. medregnes ved opgørelsen af indkomstårets skattepligtige indkomst.

Efter afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, vil der, hvis der opgjort efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven fremkommer et fradragsberettiget tab ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvis efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skov-ejendom, modregnes summen af et indtægtsført beløb for det indkomstår, hvori ejendommen sælges, og de foregående indkomstårs indtægtsførte beløb som nævnt i afskrivningslovens § 40 C, stk. 7, i tabet på ejendommen, i det omfang summen kan rummes i tabet på ejendommen. Skatteværdien, der beregnes med 22 pct. af det beløb, som modregnes i tabet på ejendommen efter reglerne i 1. pkt., anses for indbetalt acontoskat vedrørende det indkomstår, hvori tabet på ejendommen realiseres.

Det foreslås i afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., at ændre »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til nr. 2

Det følger af afskrivningslovens § 42, stk. 1, at udgifter afholdt til ombygning og forbedring i eksisterende bygninger i landbrugsejendomme af værelser, der anvendes til udlejning til turister, kan afskrives med indtil 20 pct. årligt efter stk. 2-5. Afholdes udgiften af en forpagter, kan forpagteren afskrive med indtil 20 pct. årligt efter stk. 2-5.

Adgangen til afskrivning af de nævnte udgifter kan efter bestemmelsen kun ske i landbrugsejendomme, der kan anses for erhvervsmæssigt drevet efter skattelovgivningens almindelige regler og praksis herfor.

Det foreslås, at i afskrivningslovens § 42, stk. 1, 1. pkt., ændres »landbrugsejendomme« til »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

Efter det foreslåede vil adgangen til afskrivning af de nævnte udgifter efter bestemmelsen kunne ske i landbrugs-, skov- og naturejendomme, der kan anses for erhvervsmæssigt drevet efter skattelovgivningens almindelige regler og praksis herfor.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendomme anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til § 4

Til nr. 1

Aktieavancebeskatningslovens § 34 giver mulighed for i levende live at overdrage aktier m.v. med succession til børn, børnebørn, søskende, søskendes børn, søskendes børnebørn eller en samlever, hvorved forstås en person, som på overdragelsestidspunktet opfylder betingelserne i boafgiftslovens § 22, stk. 1, litra d.

Konsekvensen af, at overdragelsen sker med succession, er, at der ikke sker beskatning i forbindelse med selve overdragelsen, men at erhververen indtræder i overdragerens skattemæssige stilling, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 2. Modtageren anses herefter for at have erhvervet aktierne m.v. til samme pris, på samme tidspunkt og i samme hensigt som overdrageren. Dermed udskydes beskatningen af afståelsen af aktierne m.v. til det tidspunkt, hvor erhververen eventuelt afstår aktierne m.v., og hvor der ikke kan ske overdragelse med succession.

Overdragelse af aktier m.v. med succession forudsætter, at betingelserne i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, er opfyldt. Det gælder bl.a., jf. § 34, stk. 1, nr. 3, at der skal være tale om aktier i et selskab m.v., hvis virksomhed ikke i

overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse, jf. stk. 6. Aktiv udlejningsvirksomhed med fast ejendom, jf. stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses i denne forbindelse ikke som passiv kapitalanbringelse.

Det foreslås, at i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs-, skov- og naturejendom, vil herefter ikke anses for passiv kapitalanbringelse i bedømmelsen af betingelsen i § 34, stk. 1, nr. 3.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af boafgiftslovens § 29, stk. 2, 1. pkt., at i gaveafgiften kan fratrækkes tinglysningsafgift, som gavemodtager eller gavegiver har betalt af gaveandelen i forbindelse med ejendomsoverdragelse. Ved overdragelse af ejendomme, der anvendes helt eller delvis i gavegivers eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som efter overdragelsen anvendes helt eller delvis i modtagerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, kan tinglysningsafgiften dog fratrækkes fuldt ud i gaveafgiften, jf. 2. pkt., medmindre gavegivers eller gavemodtageres virksomhed består i udlejning af fast ejendom, jf. 4. pkt. Bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses i denne forbindelse ikke for virksomhed ved udlejning af fast ejendom, jf. 5. pkt. Fradrag af tinglysningsafgift omfatter ikke den faste del af tinglysningsafgiften, jf. 3. pkt.

Det foreslås, at i boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Efter det foreslåede vil bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs-, skov- og naturejendom, ikke i denne forbindelse blive anset for virksomhed ved udlejning af fast ejendom. Bortforpagtning af en sådan ejendom vil således ikke være til hinder for anvendelse af reglen i § 29, stk. 2, 2. pkt., om at ved overdragelse af ejendomme, der anvendes helt eller delvis i gavegivers eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som efter overdragelsen anvendes helt eller delvis i modtagerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed,

vil tinglysningsafgiften – bortset fra den faste del – kunne fratrækkes fuldt ud i gaveafgiften.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til § 6

Til nr. 1

Efter dødsboskattelovens § 27, stk. 1, 1. pkt., skal et dødsbos salg og andre afståelser som udgangspunkt behandles efter skattelovgivningens almindelige regler.

Det følger af dødsboskattelovens § 27, stk. 2, 1. pkt., at gevinst eller tab ved et dødsbos afståelse af en ejendom m.v. omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 8 ikke skal medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, hvis en afståelse før dødsfaldet ville have været skattefri efter bestemmelsen.

Af dødsboskattelovens § 27, stk. 2, 2. pkt., følger, at ved et dødsbos afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet er en landbrugsejendom omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2, en skovejendom omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 3, eller en ejendom, som indeholder en eller to selvstændige boligenheder til såvel boligformål som erhvervsmæssige formål omfattet af ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, skal den del af en gevinst, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen, ikke medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, såfremt denne del af gevinsten ved en afståelse før dødsfaldet ville have været skattefri efter ejendomsavancebeskatningslovens § 9.

Efter dødsboskattelovens § 27, stk. 2, 3. pkt., følger, at i den skattepligtige gevinst ved et dødsbos afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet er omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1, kan der gives et fradrag efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, hvis der ved en afståelse før dødsfaldet kunne være givet et sådant fradrag.

Det foreslås, at i dødsboskattelovens § 27, stk. 2, 2. og 3. pkt., udgår »eller 3«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen i det foreslåede vil indebære, at der ikke længere i bestemmelsen henvises til det ophævede nr. 3.

Til nr. 2

Efter dødsboskattelovens § 29, stk. 2, 1. pkt., medregnes gevinst ved udlodning af fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten. Ifølge dødsboskattelovens § 29, stk. 2, 2. pkt., finder 1. pkt. dog ikke anvendelse, i det omfang ejendommen blev anvendt i afdødes eller en længstlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed.

Det fremgår af dødsboskattelovens § 29, stk. 2, 4. pkt., at udlejning af anden fast ejendom end fast ejendom som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, i denne forbindelse ikke anses for erhvervsvirksomhed.

Det foreslås, at i dødsboskattelovens i § 29, stk. 2, 4. pkt., udgår »og 3«.

Ændringen vil medføre, at udlejning af anden fast ejendom end landbrugs-, skov- og naturejendomme ikke anses for erhvervsvirksomhed, jf. dødsboskattelovens § 29, stk. 2, 2. pkt. Fast ejendom, som udlejes og ikke er omfattet af reglerne om aktiv udlejningsvirksomhed i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, vil dermed kun kunne udloddes med succession, hvis den faste ejendom efter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2, anses for en landbrugs-, skov- og naturejendom.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen i det foreslåede vil indebære, at der ikke længere i bestemmelsen henvises til det ophævede nr. 3.

Til nr. 3

Efter dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 1. pkt., medregnes gevinst ved udlodning af aktier m.v. ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, hvis der er tale om udlodning af aktier m.v. i et selskab m.v., hvis virksomhed i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse. Efter dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 6. pkt., anses selskabets virksomhed for i overvejende grad at bestå i passiv kapitalanbringelse, såfremt mindst 50 pct. af selskabets indtægter, hvorved forstås den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter, opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår stammer fra fast ejendom, kontanter, værdipapirer el.lign., der skal anses for passiv kapitalanbringelse, eller hvis handelsværdien af selskabets sådanne ejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende enten på overdragelsestidspunktet eller opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af selskabets samlede aktiver. Det fremgår endelig af dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 4. pkt., at aktiv udlejningsvirksomhed med fast ejendom, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs-

eller skovejendom, i denne forbindelse ikke anses for passiv kapitalanbringelse.

Det foreslås, at i dødsboskattelovens § 29, stk. 3, 4. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Ændringen vil betyde, at bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for en landbrugs-, skov- og naturejendom ikke anses for passiv kapitalanbringelse ved bedømmelsen af, om selskabets virksomhed efter dødsboskattelovens § 29, stk. 3, anses for i overvejende grad at bestå i passiv kapitalanbringelse og dermed om aktierne i selskabet kan udloddes med succession, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til § 7

Til nr. 1

Det følger af ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 1, at anskaffelsessummen forhøjes med et tillæg på 10.000 kr. for anskaffelsesåret og hvert af de efterfølgende kalenderår, hvori den skattepligtige har ejet ejendommen. For ejendomme, som er omfattet af § 4, stk. 3, ydes tillægget fra og med 1993. Tillægget gives dog ikke for det kalenderår, hvori ejendommen afstås, medmindre afståelsen sker i samme kalenderår som anskaffelsen. Såfremt den skattepligtige kun afstår en del af en fast ejendom, nedsættes tillægget efter forholdet mellem anskaffelsessummen for hele ejendommen og anskaffelsessummen for den del af ejendommen, der afstås, jf. dog § 9, stk. 3. Såfremt den skattepligtige ejede ejendommen i sameje med andre, udgør tillægget kun så stor en del af 10.000 kr. årlig, som svarer til den skattepligtiges andel af ejendommen.

Det følger endvidere af ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, 1. pkt., at afstås en del af en fast ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvis efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugsejendom, og anvendes reglerne i ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., ved opgørelsen af anskaffelsessummen, overføres en forholdsmæssig andel af tillægsparelværdien eller den tekniske værdi, hvis denne er højere, til anskaffelsessummen for jorden.

Reglen gælder alene for ejendomme erhvervet før den 19. maj 1993, og hvor den skattepligtige i forbindelse med afståelsen af ejendommen vælger at fastsætte anskaffelsessummen efter en af de i bestemmelsen oplyste metoder.

Det foreslås, at i ejendomsavancebeskatningslovens § 5, stk. 6, 1. pkt., ændres »landbrugsejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til nr. 2

Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, der beskattes efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven, opgøres som forskellen mellem på den ene side afståelsessummen og på den anden side anskaffelsessummen, jf. ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 1.

Efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, omregnes anskaffelsessummen til kontantværdi, der beregnes ved, at den kontante del af anskaffelsessummen lægges sammen med kursværdien af ejendommens gældsposter på anskaffelsestidspunktet.

Det følger af ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A, stk. 1, at den skattepligtige kan regulere anskaffelsessummen efter § 4, stk. 2, med den procent beregnet med en decimal, hvormed reguleringstallet i personskattelovens § 20 er ændret fra anskaffelsesåret til indkomståret 2009 ganget med ændringen fra indkomståret 2013 til afståelsesåret for ejendomme, der på afståelsestidspunktet efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom. For ejendomme, der er omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, reguleres anskaffelsessummen fra og med kalenderåret 1993.

Det følger af ejendomsavancebeskatningslovens § 9, stk. 1, at ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet anses for landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven, skal den del af fortjenesten, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have, ikke medregnes. Tilsvarende gælder for den del af fortjenesten, som vedrører ejerboligen, ved afståelse af en ejendom omfattet af ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, og som på afståelsestidspunktet anses som en erhvervsnejendom efter ejendomsvurderingsloven. Anvendelse af reglen i ejendomsavancebeskatningslovens § 9, stk. 1, 1. pkt., er betinget af, at ejendommen har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, og hvor ejendommen har været omfattet af ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1. § 8, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at i ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A,

stk. 1, 1. pkt., og § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Forslaget vil indebære, at landbrugs-, skov- og naturejendomme, som omfattes af ejendomsvurderingsloven § 3 stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, omfattes af ejendomsavancebeskatningslovens bestemmelser på samme vilkår som landbrugs- og skovejendomme efter gældende regler.

Ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet anses for landbrugs-, skov- og naturejendom, vil den del af fortjenesten, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have, ikke med de foreslåede regler skulle medregnes.

Sådanne ejendomme, der med de foreslåede regler skal kategoriseres som landbrugs-, skov- og naturejendom, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, er under visse betingelser omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 9, hvorefter den del af fortjenesten, der vedrører stuehus, samt tilhørende grund og have, er fritaget for avancebeskatningen.

I tilfælde af, at en beboelsesejendom, som efter gældende regler har været kategoriseret som ejerbolig, og som dermed under visse betingelser har kunnet sælges uden ejendomsavancebeskatning efter den såkaldte parcelhusregel i ejendomsavancebeskatningslovens § 8, kategoriseres under den foreslåede nye landbrugs-, skov- og naturkategori omfattes ejendommen under visse betingelser af ejendomsavancebeskatningslovens § 9. Dette vil som udgangspunkt betyde, at ved afståelse af ejendommen vil den del af fortjenesten, der vedrører stuehus, samt tilhørende grund og have, være fritaget for avancebeskatningen. En ejendom, som på denne måde skifter kategori i forbindelse med vurderingen pr. 1. januar 2027, vil dog være omfattet af den foreslåede overgangsordning i ejendomsvurderingslovens § 83 c, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, og ejeren eller ejerne af ejendommen vil i medfør af denne overgangsordning kunne vælge, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1.

Ændringerne skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til nr. 3

Det følger af ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 1, at den opgjorte fortjeneste ved afståelse af fast ejendom medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2-6.

Det følger desuden af ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, at der ved afståelse af ejendomme, der på afståel-

sestidspunktet benyttes til landbrug, skovbrug eller blandet benyttede ejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 35, stk. 1, medregnes den opgjorte fortjeneste efter fradrag efter stk. 4, dog kun i det omfang denne overstiger et bundfradrag med et grundbeløb på 268.600 kr. (2010-niveau) svarende til 351.900 kr. i 2025-niveau. Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at ejendommen på afståelsestidspunktet har været ejet i mindst 5 år, og at afståelsen omfatter stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Endvidere er anvendelse af reglerne i 1. pkt. betinget af, at ejendommen har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, og hvor ejendommen har været omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1. Der kan anvendes ét bundfradrag pr. ejendom. Såfremt den skattepligtige ejer ejendommen i sameje med andre, kan vedkommende kun anvende så stor en del af bundfradraget, som forholdsmæssigt svarer til vedkommendes ejerandel. Reglerne i 1.-5. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A. Endvidere finder reglerne i 1.-5. pkt. ikke anvendelse, såfremt der er afstået en del af ejendommen, hvor anskaffelsessummen blev opgjort efter § 5 A, eller hvor den opgjorte fortjeneste blev nedsat efter stk. 3.

Det foreslås, at i ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »landbrug, skovbrug« til »landbrugs-, skov- og naturejendomme«, og »og 3« udgår.

Ændringerne vil betyde, at ejendomme, der anses for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter ejendomsvurderingsloven, omfattes af reglerne om bundfradrag ved opgørelse af fortjeneste ved ejendomsafståelsen i ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2.

Ændringerne skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom, og henvisningen til det ophævede nr. 3 udgår.

Til nr. 4

Det følger af ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 1, at den opgjorte fortjeneste ved afståelse af fast ejendom medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog stk. 2-6.

Det følger desuden af ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, at der ved afståelse af ejendomme, der på afståelsestidspunktet benyttes til landbrug, skovbrug eller blandet benyttede ejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 35, stk. 1, medregnes den opgjorte fortjeneste efter fradrag efter stk. 4, dog kun i det omfang denne overstiger et bundfradrag med et grundbeløb på 268.600 kr. (2010-niveau) svarende til 351.900 kr. i 2025-ni-

veau. Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at ejendommen på afståelsestidspunktet har været ejet i mindst 5 år, og at afståelsen omfatter stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Endvidere er anvendelse af reglerne i 1. pkt. betinget af, at ejendommen har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, og hvor ejendommen har været omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1. Der kan anvendes ét bundfradrag pr. ejendom. Såfremt den skattepligtige ejer ejendommen i sameje med andre, kan vedkommende kun anvende så stor en del af bundfradraget, som forholdsmæssigt svarer til vedkommendes ejerandel. Reglerne i 1.-5. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A. Endvidere finder reglerne i 1.-5. pkt. ikke anvendelse, såfremt der er afstået en del af ejendommen, hvor anskaffelsessummen blev opgjort efter § 5 A, eller hvor den opgjorte fortjeneste blev nedsat efter stk. 3.

Det følger af ejendomsavancebeskatningslovens § 9, stk. 1, at ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet anses for landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven, skal den del af fortjenesten, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have, ikke medregnes. Tilsvarende gælder for den del af fortjenesten, som vedrører ejerboligen, ved afståelse af en ejendom omfattet af ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, og som på afståelsestidspunktet anses som en erhvervsejendom efter ejendomsvurderingsloven. Anvendelse af reglen i 1. pkt. er betinget af, at ejendommen har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, og hvor ejendommen har været omfattet af ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1. § 8, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslås, at i ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, 3. pkt., og § 9, stk. 1, 3. pkt., udgår »eller 3«.

De foreslåede ændringer er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne i det foreslåede vil indebære, at der ikke længere i bestemmelserne henvises til det ophævede nr. 3.

Til § 8

Til nr. 1

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, at efter etableringen af selvstændig erhvervsvirksomhed hæves beløb af indtil samme størrelse som anskaffelsessummen eller, hvor der i tidligere indkomstår er foretaget skattemæssige afskrivninger på formuegodet, den uafskrevne del af anskaffelsessummen for formuegoder som nævnt i litra a-f anskaffet inden for den frist, der er nævnt i § 5, stk. 6, 1. pkt., og beløb af indtil

samme størrelse som afholdte udgifter som nævnt i litra g og h afholdt inden for fristen i § 5, stk. 6, 2. pkt.:

a) Maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt. Beløb kan dog ikke hævses til anskaffelse af automobiler, som er indregistreret til privat personbefordring, til udlejning uden fører eller som last- og varemotorkøretøjer, der er berigtiget med halv omsætningsafgift.

b) Skibe til erhvervsmæssig brug.

c) Bygninger, hvorpå skattemæssig afskrivning kan foretages efter afskrivningslovens § 14, samt installationer, der tjener sådanne bygninger, og installationer, der anvendes erhvervsmæssigt.

d) Goodwill samt andre immaterielle aktiver såsom særlig fremstillingsmetode eller lignende (knowhow), patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønster eller varemærke.

e) Retten ifølge en forpagtnings- eller lejekontrakt.

f) Dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter.

g) Driftsomkostninger, der er fradragsberettigede efter statskattelovens § 6, stk. 1, litra a.

h) Udgifter omfattet af ligningslovens § 8 B, stk. 1, som den skattepligtige har valgt ikke at afskrive.

Det følger endvidere af § 7, stk. 2, i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, at efter anskaffelsen af aktier og anparter i et selskab hævses beløb af samme størrelse som anskaffelsessummen for aktierne eller anparterne, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

- 1) Kontohaveren eller dennes ægtefælle eller begge ægtefæller skal tilsammen eje aktier eller anparter svarende til mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i selskabet eller svarende til mere end 50 pct. af stemmевærdien.
- 2) Aktierne eller anparterne skal være i et selskab, hvis virksomhed ikke i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse. Bortforpagtning af fast ejendom som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, anses ikke i denne forbindelse for virksomhed ved passiv kapitalanbringelse. 1. pkt. gælder dog ikke, hvis selskabet udøver næring ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed. Selskabets virksomhed anses for i overvejende grad at bestå i passiv kapitalanbringelse, såfremt mindst 50 pct. af selskabets indtægter i et indkomstår stammer fra fast ejendom, kontanter, værdipapirer el.lign., der efter 1. pkt. skal anses for passiv kapitalanbringelse, eller hvis handelsværdien af selskabets sådanne ejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af selskabets samlede aktiver opgjort ultimo indkomståret. Besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 anses ved bedømmelsen ikke

som besiddelse af værdipapirer. Afkastet og værdien af aktier i datterselskaber, hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, medregnes ikke. I stedet medregnes den del af datterselskabets indtægter og aktiver, der svarer til ejerforholdet, ved bedømmelsen. Ved bedømmelsen ses der bort fra indkomst ved udlejning af fast ejendom mellem selskabet og et datterselskab eller mellem to datterselskaber. Fast ejendom, som udlejes mellem selskabet og et datterselskab eller mellem datterselskaber, og som lejer anvender i driften, anses ved bedømmelsen ikke som en udlejningsejendom.

- 3) Aktierne eller anparterne må ikke være erhvervet i forbindelse med omdannelsen af en personligt ejet virksomhed efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse som led i en skattefri aktieombytning efter aktieavancebeskatningsloven, som led i en skattefri fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver efter fusionskatteloven eller ved arv, arveforskud eller gave.

Det foreslås, at i § 7, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., i lov om indskud på etableringskonto, udgår »og 3«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen i det foreslåede vil indebære, at der ikke længere i bestemmelsen henvises til det ophævede nr. 3.

Til § 9

Til nr. 1

Efter kildeskattelovens § 33 C er der mulighed for at overdrage en personligt ejet virksomhed i levende live til nære familiemedlemmer m.fl. med succession.

Succession indebærer, at overdragelsen ikke beskattes hos overdrageren. Ved beskatning af erhververen skal virksomhedens aktiver med hensyn til skattemæssige af- og nedskrivninger og beskatning af fortjenester og fradrag af tab ved salg behandles, som om de var anskaffet af erhververen på de tidspunkter og til de beløb, hvortil de i sin tid var anskaffet af overdrageren.

En række betingelser skal være opfyldt for, at der kan ske overdragelse med succession. Der kan efter kildeskattelovens § 33 C succederes i en erhvervsvirksomhed, en af flere erhvervsvirksomheder eller en andel af en eller flere

erhvervsvirksomheder, jf. kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 1. pkt. Enkeltstående aktiver kan således ikke overdrages med succession, medmindre de selvstændigt anses for at udgøre en erhvervsvirksomhed. Vurderingen foretages på overdragelsestidspunktet.

I forhold til fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven kan der kun succederes i fortjeneste, der skal

opgøres efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven, i det omfang ejendommen anvendes i overdragerens eller overdragerens samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, jf. kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 3. pkt. Kan mere end halvdelen af overdragelsessummen for ejendommen henføres til den del af ejendommen, der anvendes i overdragerens eller overdragerens samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, finder stk. 2-11 og 14 dog anvendelse på hele ejendomsavancen vedrørende den pågældende ejendom.

Efter kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., anses udlejning af fast ejendom ikke for erhvervsmæssig virksomhed, medmindre der er tale om udlejning af fast ejendom som anført i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, eller fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for en landbrugs- eller skovejendom.

Det foreslås, at i kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Ændringen vil medføre, at udlejning af anden fast ejendom end fast ejendom som anført i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs-, skov- og naturejendom, ikke i denne forbindelse anses for erhvervsvirksomhed, jf. kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til § 10

Til nr. 1

Det følger af ligningslovens § 14, stk. 1, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter, bortset fra ejendomsværdiskatter, på fast ejendom og næring, til forpagtningsafgifter og lignende byrder.

Dog følger det af ligningslovens § 14, stk. 2, 1. pkt., at der ikke er fradrag for udgifter til ejendomsskatter på ejendomme, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren.

Fradrag indrømmes endvidere ikke for udgifter til ejendomsskatter, som vedrører et stuehus med tilhørende grund og have, hvis stuehuset i indkomståret har tjent til bolig for ejeren, hvis stuehuset er beliggende på en ejendom, der efter ejendomsvurderingsloven anses for en landbrugsejendom, jf. ligningslovens § 14, stk. 2, 2. og 3. pkt.

Det foreslås, at i ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres »landbrugsejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Begrænsningen af fradrag for udgifter til ejendomsskatter, som vedrører et stuehus eller den del af ejendommen, der tjener til bolig for ejeren, i ligningslovens § 14, stk. 2, 2. pkt., vil herefter gælde såvel landbrugsejendomme som skov- og naturejendomme, der omfattes af den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugsejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til nr. 2

Det følger af ligningslovens § 14, stk. 1, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter, bortset fra ejendomsværdiskatter, på fast ejendom og næring, til forpagtningsafgifter og lignende byrder.

Dog indrømmes fradrag ikke for ejendomme omfattet af ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4 og 6-10, jf. ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt. Tilsvarende gælder ejendomme af den art, der er nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 4, 9 og 10, som er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, jf. ligningslovens § 14, stk. 2, 4. pkt.

Det foreslås, at i ligningslovens § 14, stk. 2, 4. pkt., ændres »nr. 4 og 6-10« til »nr. 3 og 5-9«, og i 5. pkt. ændres »nr. 4, 9 og 10« til »nr. 3, 8 og 9«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Der er således alene tale om henvisningsændringer uden indholdsmæssig betydning.

Til nr. 3

Det følger af ligningslovens § 15 J, stk. 1, at ejere af ejendomme som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, og stk. 2, der tjener til bolig for ejeren, ved opgørelse af den skattepligtige indkomst alene kan foretage fradrag for renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter. Øvrige udgifter vedrørende ejendommen kan ikke fradrages, jf. dog ligningslovens § 15 K.

Det foreslås, at i ligningslovens § 15 J, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til »nr. 1-4, 8 og 9«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen er en henvisningsændring, og har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 4

Det følger af ligningslovens § 15 J, stk. 1, at ejere af ejendomme som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, og stk. 2, der tjener til bolig for ejeren, ved opgørelse af den skattepligtige indkomst alene kan foretage fradrag for renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter. Øvrige udgifter vedrørende ejendommen kan ikke fradrages, jf. dog ligningslovens § 15 K.

Det følger endvidere af ligningslovens § 15 J, stk. 3, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 6 og 7, bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, ikke fradrage den efter 2. pkt. beregnede del af de til ejendommen knyttede udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del beregnes som summen af de ved vurderingen fremkomne værdier af de af ejerne beboede lejligheder i ejendommen divideret med summen af samme værdi og den ved vurderingen fremkomne værdi af den øvrige del af ejendommen.

Det foreslås, at i ligningslovens § 15 J, stk. 3, 1. pkt., ændres »nr. 6 og 7« til »nr. 5 og 6«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen er en henvisningsændring, og har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 5

Det følger af ligningslovens § 15 J, stk. 1, at ejere af ejendomme som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, og stk. 2, der tjener til bolig for ejeren, ved opgørelse af den skattepligtige indkomst alene kan foretage fradrag for renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter. Øvrige udgifter vedrørende ejendommen kan ikke fradrages, jf. dog ligningslovens § 15 K.

Det følger endvidere af ligningslovens § 15, stk. 4, 1. pkt., at deltagere i et fællesskab som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 8, kan bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter ikke fradrage ejendommens udgifter,

herunder afskrivninger på særlige installationer, hvis denne udelukkende tjener til bolig for deltagerne.

Det foreslås, at i ligningslovens § 15 J, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 8« til »nr. 7«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen er en henvisningsændring, og har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 6

Det følger af ligningslovens § 15 K, stk. 1, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af bygninger, der er fredet efter lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, fradrage de faktisk afholdte driftsudgifter vedrørende disse bygninger. 1. pkt. finder ikke anvendelse for fredede ejerlejligheder. For ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 6-8, gælder dog ligningslovens § 15 J, stk. 3 og 4.

Det foreslås, at i ligningslovens § 15 K, stk. 1, 3. pkt., ændres »nr. 6-8« til »nr. 5-7«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen er en henvisningsændring, og har ingen indholdsmæssig betydning.

Til nr. 7

Det følger af ligningslovens § 15 K, stk. 1, at ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af bygninger, der er fredet efter lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, fradrage de faktisk afholdte driftsudgifter vedrørende disse bygninger. 1. pkt. finder ikke anvendelse for fredede ejerlejligheder. For ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 6-8, gælder dog ligningslovens § 15 J, stk. 3 og 4.

Det følger endvidere af ligningslovens § 15 K, stk. 6, at for ejendomme som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 5, som i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt, foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter, der kan henføres til den del af ejendommen, der benyttes erhvervsmæssigt. Tilsvarende gælder ejendomme af den art, der er nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 5, som er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland.

Det foreslås, at i ligningslovens § 15 K, stk. 6, 1. pkt. og 5. pkt., ændres »nr. 5« til »nr. 4«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og na-

turejendomme, og numrene rykkes. Der er således alene tale om henvisningsændringer uden indholdsmæssig betydning.

Til § 11

Til nr. 1

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 A kan personer, der opnår en skattepligtig fortjeneste ved at afstå deres virksomhed eller en andel af denne, oprette en pensionsordning med særlig adgang til med fradragsret at indbetale et beløb svarende til fortjenesten, dog maksimalt 3.285.400 kr.

Det er bl.a. en betingelse for at oprette en sådan ophørs-pensionsordning, at personen har drevet selvstændig erhvervs-virksomhed eller været hovedaktionær i et aktie- eller anpartsselskab, der driver erhvervmæssig virksomhed. Der skal være tale om reel erhvervsvirksomhed, og virksomheden må således ikke i overvejende grad have bestået af passiv kapitalanbringelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 1. pkt., jf. stk. 4, eller for så vidt angår selskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6.

Udlejning af fast ejendom som anført i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses ikke som passiv kapitalanbringelse ved bedømmelsen af om den erhvervmæssige virksomhed, der er afstået helt eller delvis, anses for i overvejende grad at have bestået af passiv kapitalanbringelse efter pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 1. pkt., jf. 5. pkt.

Det foreslås, at i pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Ændringen vil medføre, at bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingslovens anses for landbrugs-, skov og naturejendomme, ikke anses for passiv kapitalanbringelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendoms-kategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til § 12

Til nr. 1

Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af de indtægter og udgifter, der fremgår af personskattelovens § 4, stk. 1. Det omfatter bl.a. renteindtægter og renteudgifter, jf. § 4, stk. 1, nr. 1, og overskud eller underskud af en- eller tofamiliehuse m.v., fritidshuse, ejerlejligheder og lignende,

som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, og stk. 2, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6.

Det foreslås, at i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6, ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til »nr. 1-4, 8 og 9«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringerne vil indebære, at henvisningerne til de rykkede numre ændres.

Til § 13

Til nr. 1

Det følger af skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, at en klageberettiget, jf. § 35 a, stk. 2, som kan godtgøre, at en vurdering er foretaget på et fejlagtigt grundlag som følge af fejlagtig eller manglende registrering af ejendommens grundareal, bygningsareal, planforhold eller lignende objektivt konstaterbare faktiske forhold, kan anmode Skatteforvaltningen om genoptagelse senest den 1. maj i det fjerde år, dog det sjette år for vurderinger omfattet af ejendomsvurderingslovens § 87 b, stk. 2, nr. 1-3, og § 88 a, stk. 2, nr. 1-3, efter udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget. Den klageberettigede skal samtidig over for Skatteforvaltningen dokumentere, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag som følge af fejlagtig eller manglende registrering. Beløbsmæssige vurderingsskøn foretaget på et korrekt grundlag kan ikke genoptages. Det er en betingelse for genoptagelse af en foretaget vurdering, at genoptagelsen vil resultere i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien med mere end 20 pct.

Det følger af skatteforvaltningslovens § 33, stk. 2, at Skatteforvaltningen kan genoptage en vurdering på samme betingelser som nævnt i stk. 1, jf. dog stk. 3. Skatteforvaltningen kan endvidere inden for fristen i stk. 1, jf. dog stk. 3, foretage en vurdering eller en del af en vurdering, hvis en sådan mangler eller ved en fejl ikke er foretaget.

Det foreslås, at i skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, 1. pkt., ændres »sjetten år« til »totten år«.

Det vil betyde, at den ordinære genoptagelsesfrist efter skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, 1. pkt., vil blive forlænget med 2 år for de vurderinger, der vil danne grundlag for indekseringen efter de foreslåede bestemmelser i ejendomsvurderingslovens §§ 87 c og 88 b. Dette vil f.eks. indebære, at den ordinære genoptagelsesfrist for 2022-vurderinger, der vil danne grundlag for de forenkledede 2026-vurderinger i medfør af forslaget til ejendomsvurderingslovens § 87 c, vil være den 1. maj 2030 (i stedet for den 1. maj 2028), mens den ordinære genoptagelsesfrist for 2023-vurderinger, der vil danne grundlag for de forenkledede 2027-vurderinger i medfør af forslaget til ejendomsvurderingslovens § 88 b, vil være den 1. maj 2031 (i stedet for den 1. maj 2029).

Forslaget om at forlænge den ordinære genoptagelsesfrist efter skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, 1. pkt., vil både omfatte tidligere og nye ejere. Nye ejere, der f.eks. overtager en ejendom i 2027, hvor beskatningsgrundlaget er en 2026-vurdering, der i medfør af den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 87 c er udarbejdet ved at indeksere den almindelige 2022-vurdering, vil i forhold til genoptagelsesreglen i skatteforvaltningslovens § 33, stk. 1, også skulle anses for at være klageberettigede i forhold til 2022-vurderingen, jf. § 35 a, stk. 2.

Forslaget vil ligeledes indebære, at den ordinære genoptagelsesfrist for Skatteforvaltningen, jf. skatteforvaltningslovens § 33, stk. 2, der henviser til fristerne i stk. 1, tilsvarende forlænges med 2 år for de samme vurderinger.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at de vurderinger, der vil blive indekseret på baggrund af, med forslaget vil kunne være relevante for ejerne i yderligere 2 år.

Til nr. 2

Det følger af skatteforvaltningslovens § 33 a, at Skatteforvaltningen ikke kan afsende varsel som nævnt i § 20, stk. 1, jf. stk. 4, om ændring af en vurdering eller en del af en vurdering af en fast ejendom senere end den 1. juli i det andet kalenderår efter vurderingsårets udløb. En ændring skal være gennemført senest den 1. oktober samme år. Har et vurderingsankenævn, skatteankeforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, kan Skatteforvaltningen på dette grundlag kun varsle og foretage ændring af en foretaget vurdering for andre ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, hvis helt sammenlignelige forhold vil resultere i en ændring af grundværdiansættelsen med mere end 20 pct.

Det følger endvidere af skatteforvaltningslovens § 33 a, stk. 2, at Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen i stk. 1, 1. pkt., kan varsle ændring af en foretaget vurdering, der medfører en nedsættelse af vurderingen. Ændringen skal være gennemført senest 3 måneder efter varslingen. Har et vurderingsankenævn, skatteankeforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, kan Skatteforvaltningen på dette grundlag kun varsle og foretage ændring af en foretaget vurdering for andre ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, hvis helt sammenlignelige forhold vil resultere i en ændring af grundværdiansættelsen med mere end 20 pct.

Herudover følger det af skatteforvaltningslovens § 33 a, stk. 4, at Skatteforvaltningen efter udløbet af fristen i stk. 1,

1. pkt., kan varsle ændring af en foretaget vurdering, der medfører forhøjelse af vurderingen. Ændringen skal være gennemført senest 3 måneder efter varslingen. Har et vurderingsankenævn, skatteankeforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, kan Skatteforvaltningen på dette grundlag kun varsle og foretage ændring af en foretaget vurdering for andre ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, hvis helt sammenlignelige forhold vil resultere i en ændring af grundværdiansættelsen med mere end 20 pct.

Flere steder i skatteforvaltningslovens § 33 a henvises der til ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, der bliver § 3, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det foreslås, at to steder i skatteforvaltningslovens § 33 a, stk. 1, 3. pkt., to steder i stk. 2, 3. pkt., og to steder i stk. 4, 3. pkt., ændres »nr. 4« til »nr. 3«.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Der er således alene tale om henvisningsændringer uden indholdsmæssig betydning.

Til § 14

Til nr. 1

Det følger af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, at skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.

Det følger dog af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 1-7. pkt., at aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål, ikke indgår i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Dog indgår i virksomheden den erhvervmæssige del af en ejendom, der både tjener til bolig for ejeren og anvendes erhvervmæssigt i væsentligt omfang. En ejendom, der kun anvendes af ejeren til boligformål og erhvervmæssige formål, indgår med den del af ejendommen, der ikke anvendes af ejeren til boligformål, i virksomhedsordningen i henhold til en fordeling efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 5, eller afskrivningslovens § 45, stk. 2, der fortsat anses for retvisende, og hvor denne del udgør mindst 25 pct. af ejendommens kontante anskaffelsessum. I andre tilfælde indgår en ejendom, der kun anvendes af ejeren til boligformål og erhvervmæssige formål, med den del af ejendommen, der ikke anvendes af ejeren til boligformål, i virksomhedsordningen, hvor ejendomsværdien for den del

af ejendommen, der anvendes til boligformål, udgør mindre end 75 pct. af ejendommens kontante anskaffelsessum. Den skattepligtige kan vælge, at en ansat ejendomsværdi efter ejendomsvurderingslovens § 11 skal træde i stedet for ejendommens kontante anskaffelsessum, jf. 3. og 4. pkt., fra og med det indkomstår, hvor den ansatte ejendomsværdi efter ejendomsvurderingslovens § 11 er meddelt den skattepligtige. Ejendommens kontante anskaffelsessum, jf. 3. og 4. pkt., og en ansat ejendomsværdi efter ejendomsvurderingslovens § 11, jf. 5. pkt., begge med tillæg af anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v., der ikke er indregnet heri, reguleres efter indekset med lavest mulige geografiske niveau, der er fastsat efter ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, og § 46. Ejendomme som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 6-8, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, der ikke tjener til bolig for ejere.

Det foreslås, at i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 3, 7. pkt., ændres »nr. 6-8« til »nr. 5-7«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, foreslås ophæves, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme, og numrene rykkes. Ændringen er en henvisningsændring, og har ikke indholdsmæssig betydning.

Til nr. 2

Det følger af virksomhedsskattelovens § 22 c, stk. 1, at skattepligtige personer, der erhverver aktier eller anparter i et selskab, kan vælge at beregne et kapitalafkast af de erhvervede aktier eller anparter efter reglerne i dette afsnit, såfremt de i stk. 2 fastsatte betingelser alle er opfyldt. Kapitalafkastet fragår i den personlige indkomst og lægges til kapitalindkomsten.

I virksomhedsskattelovens § 22, stk. 2, oplistes der en række betingelser, der skal være opfyldt for at anvende ordningen i stk. 1. Det fremgår bl.a. af virksomhedsskattelovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 1. pkt., at aktierne eller anparterne skal være i et selskab, hvis virksomhed i den periode, hvor ordningen anvendes, ikke i overvejende grad består i udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende. Af 2. pkt. følger det, at udlejning af fast ejendom som anført i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, i denne forbindelse ikke anses for virksomhed ved udlejning af fast ejendom.

Det foreslås, at i virksomhedsskattelovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Ændringen skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomska-

tegori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom.

Til § 15

Til nr. 1

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om leje, at § 32 alene gælder for lejeforhold i ejendomme, der er beliggende i regulerede kommuner, som den 1. januar 1995 omfattede seks eller færre beboelseslejligheder. I ejendomme, der er beliggende i regulerede kommuner, og som ejes af andelsboligforeninger, gælder § 32 såfremt der i ejendommen er seks eller færre beboelseslejligheder, der er udlejet af andelsboligforeningen.

Det følger endvidere af § 7, stk. 2, i lov om leje, at der i ejendomme, der er beliggende i regulerede kommuner og opført efter den 1. januar 1995, gælder § 32, hvis ejendommen omfattede seks eller færre beboelseslejligheder, da den blev taget i brug.

Herudover følger det af § 7, stk. 3, i lov om leje, at lejeforhold i ejendomme omfattet af stk. 1 og 2 ikke er omfattet af § 6, stk. 1. Dog gælder for lejemål i disse ejendomme §§ 9 og 33-36, § 38, stk. 3, og § 40. For lejemål i disse ejendomme gælder dog endvidere §§ 105, 106 og 109, såfremt ejendommen på tidspunktet for varslingen af iværksættelsen af forbedringen omfatter fire eller flere beboelseslejligheder, medmindre ejendommen er beliggende i landzone og ejendommen samtidig er en landbrugs- eller skovbrugsejendom.

Det foreslås, at i lov om leje ændres i § 7, stk. 3, »landbrugs- eller skovbrugsejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringen vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendomme.

Til nr. 2

Det følger af § 120, stk. 1, i lov om leje, at i ejendomme taget i brug før 1970, som har mere end to beboelseslejligheder, skal udlejeren ud over de beløb, der er nævnt i § 119, årligt afsætte det beløb, der blev afsat eller skulle være afsat efter den tidligere gældende § 18 b i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jf. lovekendtgørelse nr. 962 af 11. august 2010, pr. 31. december 2014. Beløbet efter 1. pkt. reguleres én gang årligt, jf. § 204, stk. 2 i lov om leje. Beløbet indsættes på en konto for ejendommen i Grundejernes Investeringsfond, jf. § 59 i lov om boligforhold.

Det følger endvidere af § 120, stk. 4, i lov om leje, at

bestemmelsen i stk. 1 ikke finder anvendelse på ejendomme, som af vurderingsmyndighederne er vurderet som landbrugs- eller skovejendom, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3.

Det foreslås, at i lov om leje ændres i § 120, stk. 4, »landbrugs- eller skovejendom« til »landbrugs-, skov- og naturejendom«, og »og 3« udgår.

Ændringerne skal ses i sammenhæng med den foreslåede samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme efter lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, foreslås ophævet, og der i stedet foreslås indsat et nr. for den samlede ejendomskategori for landbrugs-, skov- og naturejendomme. Ændringerne vil indebære, at der i stedet for landbrugs- eller skovejendom anvendes den foreslåede samlede betegnelse for landbrugs-, skov- og naturejendom, og henvisningen til det ophævede nr. 3 udgår.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 20, har virkning fra og med vurderingen pr. 1. marts 2021.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at § 1, nr. 20, angående ændring af ansættelsen af ejendomsbeskatningsgrundlaget for kolonihavegrunde, jf. ejendomsvurderingslovens § 34 b, stk. 4, vil have bagudrettet virkning fra og med vurderingen foretaget den 1. marts 2021.

Den bagudrettede virkning vil alene være til gunst for de berørte boligejere, fordi § 1, nr. 20, vil indebære en nedsættelse af grundværdien til to femtedele af den nuværende grundværdi, hvilket vil medføre en skattelettelse for de berørte boligejere.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 2, nr. 4, har virkning fra og med kalenderåret 2024, forudsat at Skatteforvaltningen har meddelt ejeren en vurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 pr. 1. januar 2023 eller en senere vurderingstermin.

Med lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås en fritagelse for stigning i grundskyld som følge af, at man som ejendomsejer i visse tilfælde mister sin stigningsbegrænsningsordning for grundskyld, jf. ejendomsskatteovens kapitel 7.

Efter lovforslagets § 16, stk. 3, vil denne fritagelse skulle have virkning fra og med kalenderåret 2024. Systemteknisk vil Skatteforvaltningen dog implementere denne fritagelse i ejendomsvurderingerne. Det er derfor nødvendigt at betinge virkningsbestemmelsen af, at den vurdering, som udgør beskatningsgrundlaget for grundskyld for kalenderåret 2024 – dvs. den almindelige 2023-vurdering – er udsendt.

Lovforslagets § 16, stk. 3, indebærer herudover, at lovforslagets § 2, nr. 4, også vil få virkning for ejendomme, der ikke får en 2023-vurdering, f.eks. fordi ejendommen er nyopstået efter vurderingsterminen den 1. januar 2023. Med lovforslagets § 16, stk. 3, vil lovforslagets § 2, nr. 4, således også få virkning for sådanne ejendomme, når ejeren er meddelt vurderingen for en senere vurderingstermin end den 1. januar 2023, f.eks. ved udsendelsen af en omvurdering pr. 1. januar 2024.

Det foreslås i *stk. 4*, at § 1, nr. 1-3, 6-19, 21-26 og 29, har virkning fra og med vurderingsterminen den 1. januar 2027.

Det foreslåede vil bl.a. indebære, at den foreslåede sammenlægning af landbrugs-, skov- og naturejendomme i én samlet ejendomskategori vil have virkning fra og med vurderingsterminen den 1. januar 2027.

Det samme vil gøre sig gældende for den foreslåede overgangsordning efter lovforslagets § 1, nr. 24, hvorefter de ejere, som ønsker at fastholde deres eksisterende ejendomskategori, kan gøre dette, indtil ejendommen ejerskiftes. Bestemmelsen vil således sammen med forslaget om den fremrykkede kategorisering, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, have virkning fra og med vurderingsterminen den 1. januar 2027.

Det betyder også, at den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 33 a om bindende svar vil have virkning for ændringer af en ejendom, der er eller påtænkes foretaget efter den 1. januar 2027 og dermed først vil have betydning for ejendommens kategorisering ved den næstkommende vurderingstermin. Det betyder ligeledes, at der ikke vil kunne anmodes om, hvilken kategori ejendommen vil blive henført til pr. 1. januar 2027 ved den selvstændige afgørelse herom i medfør af den foreslåede bestemmelse i ejendomsvurderingslovens § 83 d.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 2, nr. 1-3 og 5-9, 13 og 14, §§ 3-12, § 13, nr. 2 og §§ 14 og 15 har virkning fra og med den 1. januar 2027.

Det gælder således bl.a. for overdragelser og udlodninger fra dødsboer, hvor der på tidspunktet for overdragelsen eller udlodningen af ejendommen er meddelt ejeren eller ejerne en vurdering af ejendommen pr. 1. januar 2027 eller senere efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland og vil heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 3. Told- og skatteforvaltningen beslutter som led i vurderingen, jf. dog § 83, stk. 9, og § 83 a, hvilken af følgende kategorier en ejendom skal henføres til:

- 1) Ejerbolig, jf. § 4.
- 2) Landbrugsejendom.
- 3) Skovejendom.
- 4) Erhvervsnejendom, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, eller anden ejendom, som ikke er omfattet af nr. 1-3.

Stk. 2. ---

§ 4. Ved ejerboliger forstås i denne lov følgende ejendomme, hvis de for bebyggede ejendommers vedkommende højst indeholder to boligenheder:

- 1) Ejendomme til helårsbeboelse.
- 2) Ejerlejligheder til helårsbeboelse.
- 3) Sommerhuse og andre fritidshuse.
- 4) Sommerhusejerlejligheder.
- 5) Ejendomme som nævnt under nr. 1-4 på fremmed grund.
- 6) Grunde, hvorpå der udelukkende er opført ejendomme som nævnt under nr. 5.
- 7) Ubebyggede grunde, hvor hele grunden ligger i byzone, med en grundstørrelse på mindre end 1.400 m², og hvor hele grunden er udlagt til helårsbeboelse som nævnt under nr. 1.
- 8) Ubebyggede grunde, hvor hele grunden ligger i et sommerhusområde, med en grundstørrelse på mindre end 2.400 m², og hvor hele grunden alene er udlagt til sommerhus- eller fritidsboligbebyggelse som nævnt under nr. 3.

Stk. 2. ---

§ 5. Der foretages almindelig vurdering af fast ejendom, jf. dog § 9, hvert andet år. Vurderingerne foretages pr. 1. januar i vurderingsåret, jf. dog § 81, stk. 7, og §§ 87-88 a.

Stk. 2-3. ---

§ 6. Der foretages omvurdering pr. 1. januar i året efter en almindelig vurdering af følgende ejendomme, jf. dog stk. 2 og §§ 87-88 a:

1-12) ---

Stk. 2. Der foretages ikke omvurdering som nævnt i stk. 1, nr. 4 og 5, hvis der efter § 10 ikke skal ansættes en ejendomsværdi for den pågældende ejendom. Der foretages dog omvurdering efter stk. 1, nr. 4 og 5, af boliger beboet af

I ejendomsvurderingsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og § 2 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og senest ved § 2 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 1*, ændres »og § 83 a« til: »§ 83 a, § 83 c, stk. 5 og § 83 d«.

2. § 3, *stk. 1, nr. 2 og 3*, ophæves, og i stedet indsættes: »2) Landbrugs-, skov- og naturejendom.«

Nr. 4 bliver herefter nr. 3.

3. I § 3, *stk. 1, nr. 4*, der bliver nr. 3, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1 og 2«.

4. I § 4, *stk. 1*, ændres »højst« til: »højest«.

5. I § 5, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 6, *stk. 1*, ændres »§§ 87-88 a« til: »§§ 87-88 b«.

ejere på landbrugsejendomme og skovejendomme og af fritidsboliger beliggende på sådanne ejendomme, jf. § 30. For ejendomme som nævnt i 1. og 2. pkt. foretages der alene omvurdering efter stk. 1, nr. 9, i det omfang den opståede begivenhed vedrører grundarealet eller en bolig beboet af ejendommens ejer. Der foretages ikke omvurdering efter stk. 1, nr. 8 og 9, af produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3.

Stk. 3-4. ---

§ 10. For følgende ejendomme ansættes ikke en ejendoms-værdi efter § 16, jf. dog § 11:

- 1) Landbrugsejendomme, jf. dog § 30.
- 2) Skovejendomme, jf. dog § 30.
- 3) Erhvervsjendomme m.v., jf. § 3, stk. 1, nr. 4.
- 4) Ubebyggede grunde samt grunde, hvorpå der udelukkende er opført bygninger ejet af andre end grundens ejer, jf. § 2, stk. 1, nr. 3.
- 5) Ejerboliger og boliger omfattet af § 30, stk. 1, 1. pkt., som ikke anses for færdigbyggede og beboelige, jf. § 52, stk. 1.
- 6) Ejendomme, som ejes af staten, regionerne og kommunerne, og som ikke er omfattet af § 9.
- 7) Ejerboliger, hvor der på ejendommen er registreret bygningsarealer til erhvervsmæssig anvendelse, og ejerboliger, hvor der på ejendommen er opført en eller flere produktionsvindmøller eller et eller flere erhvervsmæssige solenergianlæg som nævnt i § 5, stk. 2, 2. pkt., jf. dog § 35, stk. 1.

§ 11. ---

Stk. 2. Ansættelsen af ejendoms-værdi efter stk. 1 foretages efter prisforholdene pr. seneste forudgående almindelige vurdering af ejendomme af den pågældende kategori på anmodningstidspunktet. Ved ansættelse af ejendoms-værdier efter stk. 1 for landbrugsejendomme omfattet af § 10, nr. 1, skovejendomme omfattet af § 10, nr. 2, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 5, udgør værdien af boliger beboet af ejere et beløb svarende til den ejendoms-værdi, der er ansat efter § 30. Ved ansættelse af ejendoms-værdier efter stk. 1 for erhvervsjendomme m.v. omfattet af § 10, nr. 3, med boligdel og for ejerboliger omfattet af § 10, nr. 7, udgør værdien af boliger et beløb svarende til den ejendoms-værdi, der er ansat for boligdelen efter § 35, stk. 1.

Stk. 3-5. ---

§ 20 a. Indeholder plandataregisteret Plandata.dk ikke tilstrækkelige oplysninger om en bebygget ejerboliggrunds eller erhvervsjendom m.v.s, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, anvendelses- og udnyttelsesmuligheder til at ansætte grundens værdi efter §§ 18-19 b og 34-34 f, ansættes grundværdien efter den faktiske anvendelse og den udnyttelse, som er mulig efter det gældende bygningsreglement og anden offentlig regulering, jf. dog stk. 2 og 4.

Stk. 2. Indeholder plandataregisteret Plandata.dk ikke tilstrækkelige oplysninger om en bebygget eller ubebygget ejerboliggrunds eller erhvervsjendom m.v.s, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, udnyttelsesmuligheder til at ansætte grundens værdi efter §§ 18-19 b og 34-34 f, ansættes grundværdien efter den udnyttelse, som er mulig efter det gældende bygnings-

6. I § 6, stk. 2, 2. pkt., § 30, stk. 1, 1. pkt., og to steder i § 45, stk. 5, ændres »landbrugsejendomme og skovejendomme« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

7. I § 6, stk. 2, 4. pkt., § 30, stk. 3, 1. pkt., § 40, stk. 2, og § 82, stk. 1, 1. og 3. pkt., udgår »og 3«.

8. § 10, nr. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»1) Landbrugs-, skov- og naturejendomme, jf. dog § 30.«

Nr. 3-7 bliver herefter nr. 2-6.

9. I § 10, nr. 3, der bliver nr. 2, § 20 a, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, § 34, stk. 1, § 45, stk. 6, og § 89 d, stk. 7, nr. 6 og 7, ændres »nr. 4« til: »nr. 3«.

10. I § 11, stk. 2, 2. pkt., ændres »landbrugsejendomme omfattet af § 10, nr. 1, skovejendomme omfattet af § 10, nr. 2, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 5« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme omfattet af § 10, nr. 1, og ejerboliger og boliger omfattet af § 10, nr. 4«.

11. I § 11, stk. 2, 3. pkt., ændres »nr. 3« til: »nr. 2«, og »nr. 7« ændres til: »nr. 6«.

reglement og anden offentlig regulering på baggrund af den anvendelse, der må anses som grundens bedste økonomiske planlagte anvendelse, jf. dog stk. 4.

Stk. 3-5. ---

§ 21 a. Har et vurderingsankenævn, skatteankesforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 4, eller i § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, anvendes denne ændrede ansættelse ved de to efterfølgende almindelige vurderinger af den pågældende ejendom, jf. § 5, stk. 1, indekset efter §§ 45-47, jf. dog § 6, hvis det eller de forhold, som ligger til grund for klage- eller retssagens resultat, består og fortsat er af betydning for værdiansættelsen.

Stk. 2. ---

§ 27. For lejligheder i ejendomme som nævnt i ejendoms-skattelovens § 3, stk. 1, nr. 6-8, ansættes en ejendomsværdi, når betingelserne i de nævnte bestemmelser herfor er opfyldt. Ansættelsen foretages på samme måde, som hvis den pågældende lejlighed var en selvstændig ejerlejlighed.

Stk. 2-3. ---

Kapitel 6. Vurdering af landbrugsejendomme og skovejendomme

§ 28. ---

Stk. 2. Ved produktionsjord forstås arealer i landzone tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme, hvis sådanne arealer anvendes til landbrugsmæssige formål eller er undergivet fredskovspligt og ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål. Grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugsmæssige eller skovbrugsmæssige formål, og som er beliggende på arealer som nævnt i 1. pkt., betragtes som produktionsjord.

Stk. 3. Naturarealer i landzone tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme betragtes som produktionsjord, hvis de pågældende arealer ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål. Fredskovspligtige arealer tilhørende landbrugsejendomme eller skovejendomme uden for landzone betragtes ligeledes som produktionsjord. Grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugsmæssige eller skovbrugsmæssige formål, og som er beliggende på arealer som nævnt i 1. og 2. pkt., betragtes som produktionsjord.

§ 29. Findes der på en landbrugsejendom eller en skovejendom arealer, der anvendes til andre formål end som produktionsjord, ansættes grundværdien for sådanne arealer efter §§ 17-20 a, jf. § 15, jf. dog § 30, stk. 3, 1. pkt., eller

12. I § 27, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

13. *Overskriften* til kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Vurdering af landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

14. § 28, stk. 2, og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Ved produktionsjord forstås arealer i landzone tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme, hvis sådanne arealer ikke efter forskrifter udstedt i medfør af planlovgivningen eller anden offentlig regulering kan anvendes til andre formål. Fredskovspligtige arealer tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme uden for landzone betragtes som produktionsjord. Grundarealer tilhørende driftsbygninger, som anvendes til landbrugs-, skovbrugs- eller naturmæssige formål, og som er beliggende på arealer som nævnt i 1. og 2. pkt., betragtes som produktionsjord.«

15. I § 29, stk. 1, 1. pkt., og § 35, stk. 1, 1. pkt., ændres »en landbrugsejendom eller en skovejendom« til: »en landbrugs-, skov- og naturejendom«.

efter §§ 34-34 f. Grundværdien ansættes på samme måde, som hvis der havde været tale om selvstændige ejendomme.

Stk. 2. ---

§ 30. Samtidig med vurderingen af landbrugsejendomme og skovejendomme ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi for boliger beboet af ejere på sådanne ejendomme, for fritidsboliger beliggende på sådanne ejendomme og for boliger omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 5. For andre boliger på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes alene en særskilt grundværdi.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Grundværdier for boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes til samme beløb pr. arealenhed som den gennemsnitlige værdi pr. hektar for det jordstykke, som grundarealet tilhører, hvis grundarealet i fravær af boligen ville blive betragtet som produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3. For andre boliger som nævnt i stk. 1 ansættes grundværdien efter §§ 17-20 a, jf. § 15.

§ 31. For boliger registreret til helårsbeboelse på landbrugsejendomme eller skovejendomme og boliger omfattet af ligningslovens § 16, stk. 9, eller § 16 A, stk. 5, beliggende på sådanne ejendomme anses grundarealet for at udgøre et areal svarende til en bebyggelsesprocent på 10 for det registrerede boligareal. Hvis et større areal blev lagt til grund ved den sidste ansættelse foretaget efter §§ 87 eller 88, anvendes dette i stedet.

Stk. 2. For boliger registreret til fritidsbeboelse, beliggende på landbrugsejendomme eller skovejendomme anses grundarealet for at udgøre et areal svarende til en bebyggelsesprocent på 15 for det registrerede boligareal. Hvis et større areal blev lagt til grund ved den sidste ansættelse foretaget efter §§ 87 eller 88, anvendes dette i stedet.

Stk. 3-4. ---

§ 32. Grundværdien for produktionsjord på landbrugsejendomme eller skovejendomme ansættes til summen af de beregnede produktionsjordsværdier for ejendommens enkelte jordstykker, jf. stk. 2.

Stk. 2. ---

§ 33. Etableres der en ny landbrugsejendom eller skovejendom, ansættes grundværdien for ejendommens produktionsjord som en sum af produktionsjordsværdierne for hver af ejendommens jordstykker, jf. § 82.

Stk. 2. ---

16. I § 30, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., § 32, stk. 1, og § 45, stk. 2, nr. 3, ændres »landbrugsejendomme eller skovejendomme« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

17. I § 33, stk. 1, ændres »landbrugsejendom eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

18. Efter § 33 indsættes i *kapitel 6*:

»§ 33 a. Efter anmodning fra ejendomsejer giver told- og skatteforvaltningen et bindende svar om, hvilken betydning en foretaget eller påtænkt ændring af ejendommen vil have for ejendommens kategorisering efter § 3, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

§ 34. Erhvervsejendomme m.v., jf. § 3, stk. 1, nr. 4, henføres ud fra den faktiske anvendelse til en af følgende kategorier:

- 1) Etageboligbebyggelse.
- 2) Boligbebyggelse, der ikke er omfattet af nr. 1.
- 3) Butik og kontor i etagebebyggelse helt eller delvis beliggende i byzone.
- 4) Butik og kontor, der ikke er omfattet af nr. 3.
- 5) Lager, logistik og industri.
- 6) Solcelleanlæg.
- 7) Vindmølle.
- 8) Rekreativt areal.
- 9) Naturarealer helt eller delvis beliggende i landzone.
- 10) Råstofindvinding i byzone eller sommerhusområde.
- 11) Råstofindvinding, der ikke er omfattet af nr. 10.
- 12) Grunde, der ligger i kolonihaveområder, jf. § 2 i lov om kolonihaver.
- 13) Anden anvendelse end anført i nr. 1-12.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Hvis en del af en ejendom omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-3, anvendes til en eller flere af de i stk. 1 nævnte anvendelser, foretages en kategorisering efter stk. 1 for den del af grunden til brug for ansættelsen af grundværdien efter § 20, stk. 1 og 2.

Stk. 6. Kan hele eller en del af en ejendom omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-3, anvendes til en eller flere af de i stk. 1 nævnte anvendelser, foretages en kategorisering efter stk. 5 for den

1) Ejendommen er vurderet som landbrugs-, skov- og natur-ejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, eller som en landbrugsejendom eller en skovejendom, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023.

2) Ejendommen i det væsentlige er beliggende i landzone.

3) Den foretagne eller påtænkte ændring er en omvurde-ringsgrund efter § 6, stk. 1, nr. 2-7 og 12.

Stk. 2. En anmodning om et bindende svar skal være skriftlig. Skønner told- og skatteforvaltningen, at spørgsmå-let ikke er tilstrækkeligt oplyst, kan ejendomsejeren anmo-des om yderligere oplysninger af relevans for det bindende svar. Efterkommes anmodningen om oplysninger ikke inden for rimelig tid, kan anmodningen efter stk. 1 afvises eller besvares delvist. En afgørelse efter 3. pkt. kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Et svar efter stk. 1 er bindende for told- og skat-teforvaltningen i 5 år efter ejendomsejers modtagelse af svaret, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Et svar er ikke bindende, i det omfang der er sket ændringer i forudsætninger, som har været afgørende for indholdet af svaret, herunder ændringer i love eller be-kendtgørelser, der har ligget til grund for svaret. Det samme gælder, i det omfang svaret viser sig at være i strid med EU-retten.

Stk. 5. Samtidig med indgivelse af anmodningen om et bindende svar efter stk. 1 betales et gebyr på 300 kr. (2010-niveau). Gebyret reguleres efter personskattelovens § 20. Gebyret tilbagebetales, hvis anmodningen afvises, jf. stk. 2, 3. pkt., eller tilbagekaldes.«

19. I § 34, stk. 5 og 6, ændres »nr. 1-3« til: »nr. 1 og 2«.

del af grunden til brug for ansættelsen af grundværdien efter § 18.

§ 34 b. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For ejendomme omfattet af § 34, stk. 1, nr. 12, ansættes en grundværdi efter samme metode som for ejendomme til helårsbeboelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 1.

§ 35. Anvendes en ejendom, som indeholder en eller to selvstændige boligenheder, bortset fra en landbrugsejendom eller en skovejendom til såvel boligformål som erhvervs-mæssige formål, ansættes en ejendomsværdi for boligdelen efter § 16. For erhvervsvejendomme m.v., der er omfattet af 1. pkt., og som indeholder to selvstændige boligenheder, fordeles ejendomsværdien mellem de to selvstændige enheder efter stk. 2, 2. pkt.

§ 40. ---

Stk. 2. Stk. 1, nr. 4-6, gælder ikke for produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3.

Stk. 3-8. ---

§ 45. ---

Stk. 2. Indeks som nævnt i stk. 1, nr. 1, anvendes ved tilbageregning for følgende:

- 1) Ejendomme til helårsbeboelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 1.
- 2) Ejendomme til helårsbeboelse på fremmed grund, jf. § 4, stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 1.
- 3) Boliger beboet af ejere på landbrugsejendomme eller skovejendomme, jf. § 30.
- 4) Boligdelen af ejendomme, der fordeles efter §§ 35-37.
- 5) Ubebyggede grunde, hvor hele grunden ligger i byzone, med en grundstørrelse på mindre end 1.400 m², og hvor hele grunden er udlagt til helårsbeboelse som nævnt i § 4, stk. 1, nr. 1.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Indeks som nævnt i stk. 1, nr. 4, anvendes ved tilbageregning for landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og ved fremskrivning for produktionsjord tilhørende landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 28.

Stk. 6. Indeks som nævnt i stk. 1, nr. 5, anvendes ved tilbageregning for erhvervsvejendomme, grunde, der ligger i et kolonihaveområde, jf. § 2 i lov om kolonihaver, og andre ejendomme, som ikke er ejerboliger, landbrugsejendomme eller skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 4.

Stk. 7. ---

§ 58 c. ---

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller på de dele af ejendommen, der ligger i landzone.

Stk. 3. ---

20. I § 34 b, stk. 4, ændres »efter samme metode som for ejendomme til helårsbeboelse, jf. § 4, stk. 1, nr. 1« til: »ud fra to femtedele af grundværdien pr. kvadratmeter grundareal for et standardiseret enfamiliehus med samme beliggenhed som ejendommen og en grund af standardstørrelse«.

21. I § 45, stk. 5, udgår »og 3«.

22. I § 45, stk. 6, ændres »ejerboliger, landbrugsejendomme eller skovejendomme« til: »ejerboliger eller landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

23. I § 58 c, stk. 2, udgår »eller 3«.

§ 82. For landbrugsejendomme og skovejendomme beregnes ved vurderingen pr. 1. marts 2021 en gennemsnitlig produktionsjordsværdi pr. hektar for den produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3, som tilhører den enkelte ejendom. Ved beregningen ansættes en gennemsnitlig produktionsjordsværdi pr. hektar for hver af ejendommens jordstykker på grundlag af jordstykkernes størrelse, og under hensyntagen til om jordstykket eller dele heraf er undergivet fredskovspligt. Gældende fradrag for forbedringer i grundværdien, jf. § 22, henføres til ejendommens produktionsjord, jf. § 28, stk. 2 og 3, med samme beløb pr. arealenhed.

Stk. 2-3. ---

§ 83 b. ---

Stk. 2. ---

24. Efter § 83 b indsættes:

»**§ 83 c.** En ejer af en ejendom, som ved den seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig, og som ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som landbrugs-, skov- og natur-ejendom, kan vælge, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig. 1. pkt. forudsætter, at der i perioden fra og med den 2. januar 2026 til og med vurderingsterminen den 1. januar 2027 ikke er foretaget ændringer af ejendommen, som medfører en ændret ejendomskategori efter § 3, stk. 1, nr. 1-4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023. Valget efter 1. pkt. træffes af den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027. Vælges det, at ejendommen fortsat skal vurderes som en ejerbolig, jf. 1. pkt., bortfalder et eventuelt tidligere valg efter § 83, stk. 2 eller 3.

Stk. 2. Valg efter stk. 1 skal træffes senest ved udløbet af den frist, inden for hvilken afgørelsen om vurderingen pr. 1. januar 2027 kan påklages. Er beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, truffet uafhængigt af vurderingen, jf. § 83 d, skal valget dog træffes senest ved udløbet af den frist, inden for hvilken afgørelsen herom kan påklages. Ejers ejendommen af to eller flere ejere, skal valget træffes i enighed. Valg efter stk. 1 har i forhold til ejendoms-avancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskatteovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., virkning for direkte eller indirekte overdragelser.

Stk. 3. Et valg efter stk. 1 kan ikke omgøres og bortfalder fra og med den førstkommande vurderingstermin, jf. §§ 5 eller 6, efter et ejerskifte eller efter, at betingelserne for omvurdering efter § 6, stk. 1, nr. 6 og 7, er opfyldt, jf. dog stk. 4. En overdragelse mellem ægtefæller eller mellem ejere indbyrdes betragtes ikke som ejerskifte efter 1. pkt. En overdragelse til længstlevende ægtefælle anses heller ikke som ejerskifte efter 1. pkt.

Stk. 4. Uanset stk. 3 bortfalder valg efter stk. 1 ikke i de følgende tilfælde hvor:

1) Ændringen af ejendommen ikke er sket på ejerens eller ejernes foranledning, og ejeren eller ejerne ikke har haft indflydelse på ændringen.

2) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af en jordfordelingssag eller salg i henhold til jordfordelingsloven.

3) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af et mageskifte, hvis der er tale om en enkelt handel med ubebyggede arealer indgået mellem to parter, og et vederlag for arealet højst udgør 10.000 kr.

4) Ejendommens anvendelses- eller udnyttelsesmuligheder er ændret som følge af deltagelse i et projekt, der skal tilgodese internationale forpligtelser eller nationale interesser vedrørende natur, miljø og klima, og der tinglyses en rådighedsindskrænkning.

Stk. 5. Ejendomme, der er omfattet af et valg efter stk. 1, vurderes efter § 5 og omvurderes efter § 6 på baggrund af de faktiske forhold på ejendommen på vurderingstidspunktet og på baggrund af vurderingen som ejerbolig, der er valgt efter stk. 1.

§ 83 d. Beslutningen om, hvilken kategori en ejendom skal henføres til, jf. § 3, kan ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 træffes uafhængigt af vurderingen, hvis en ejendom ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller erhvervs-ejendom m.v., og ejendommen ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom.

Stk. 2. En beslutning, der i medfør af stk. 1 træffes uafhængigt af vurderingen, er en selvstændig afgørelse, der skal meddeles den eller dem, der ifølge et autoritativt register ejede ejendommen den 1. januar 2027, og den eller dem, der ifølge et autoritativt register måtte have erhvervet ejendommen efter den 1. januar 2027. Inddragelsen af ejendommens ejer eller ejere ved afgørelsen sikres ved en agterskrivelse, jf. skatteforvaltningslovens § 20. Klage over afgørelsen skal være modtaget i skatteankeforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen. Afgørelsen har i forhold til ejendomsavancebeskatningsloven, afskrivningslovens § 40 C, stk. 8, 1. pkt., aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., boafgiftslovens § 29, stk. 2, 5. pkt., dødsboskatteovens § 29, stk. 3, 3. pkt., kildeskattelovens § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ligningslovens § 14, stk. 2, 3. pkt., pensionsbeskatningslovens § 15 A, stk. 3, 5. pkt., og virksomhedsskatteovens § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., virkning for direkte eller indirekte overdragelser, der finder sted fra og med den dato, hvor den er meddelt ejeren.«

§ 84. ---

25. I § 84 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* En ejendom, som vurderes som ejerbolig i medfør af § 83 c, stk. 1, kan i en salgssituation på foranledning af ejeren eller ejerne i enighed vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom forud for indgåelse af købsaftale. 1. pkt. gælder ikke ved ejerskifte mellem ægtefæller.«

Stk. 2. ---

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

Stk. 3. Samtidig med indgivelse af en anmodning om vurdering efter stk. 1 betales et gebyr på 2.750 kr. (2010-niveau). Gebyret reguleres efter personskattelovens § 20. Gebyret tilbagebetales, hvis anmodningen afvises eller tilbagekaldes.

Stk. 4. En anmodning om vurdering efter stk. 1 skal være skriftlig.

§ 87 b. ---

Stk. 2-6. ---

26. I § 84, *stk. 3, 1. pkt.*, der bliver *stk. 4, 1. pkt.*, og *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, indsættes efter »*stk. 1*«: »og 2«.

27. Efter § 87 b indsættes:

»**§ 87 c.** Vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2026 vurderes i lige år som ejerboliger efter § 5, *stk. 2*, foretages i 2026 og 2027 efter reglerne i *stk. 2-7*.

Stk. 2. Der foretages almindelig vurdering pr. 1. januar 2026 af ejendomme omfattet af *stk. 1*. Vurderinger efter 1. *pkt.* foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog *stk. 3* og *7*, og indeksere denne efter *stk. 4* og *5*:

- 1) Vurdering som nævnt i § 87 b, *stk. 2*.
- 2) Vurdering foretaget i medfør af § 87 b, *stk. 3*.
- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af told- og skatteforvaltningen, skatteankesforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Stk. 3. Uanset *stk. 2* foretages der vurdering efter § 5, *stk. 3, 1. pkt.*, af ejendomme som nævnt i *stk. 1*, som pr. 1. januar 2026 eller pr. 1. januar 2027 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 6. Vurderinger pr. 1. januar 2026 efter 1. *pkt.* betragtes som almindelige vurderinger, jf. § 5, *stk. 1*. Vurderingerne efter 1. *pkt.* foretages efter prisforholdene pr. 1. januar 2022 og indekseres efter *stk. 4* og *5*.

Stk. 4. Ejendomsværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2026 og pr. 1. januar 2027 ansættes til ejendomsværdien efter *stk. 2* eller *3* i 2022-prisniveau reguleret til 2026-prisniveau efter de indeks, der fastsættes efter 2. *pkt.* Indekseringen af vurderinger efter 1. *pkt.* foretages efter et prisindeks for ejendomssalg, jf. §§ 45-47.

Stk. 5. Grundværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2026 og pr. 1. januar 2027 ansættes til grundværdien efter *stk. 2* eller *3* i 2022-prisniveau reguleret til 2026-prisniveau efter de indeks, der er fastsat efter *stk. 4, 2. pkt.*, tillagt 1,6 pct.

Stk. 6. Vurderinger efter *stk. 2, 1. pkt.*, der er indekseret efter *stk. 4* og *5*, foretages uden partshøring og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Indeksering efter *stk. 4* og *5* foretaget i forbindelse med vurderinger efter *stk. 3* kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Afslag på vurdering pr. 1. januar 2026 efter *stk. 3* eller *7* kan påklages.

Stk. 7. Efter anmodning fra en ejer, der sandsynliggør, at ejendomsværdien i vurderingen efter *stk. 2* eller *3*, der er indekseret efter *stk. 4* og *5*, og som ikke er baseret på en foreløbig vurdering pr. 1. januar 2022, jf. § 87 b, *stk. 2, nr. 4*, afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2026 forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel, jf. § 15, *stk. 1*, erstattes vurderingen efter *stk. 2* eller *3* af en almindelig vurdering pr. 1. januar 2026 foretaget efter § 5,

§ 88 a. ---
Stk. 2-6. ---

stk. 3, 1. pkt., eller en omvurdering pr. 1. januar 2027 foretaget efter § 6. Anmodningen skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af vurderingen efter stk. 2 eller 3.«

28. Efter § 88 a indsættes:

»§ 88 b. Vurderinger af ejendomme, der pr. 1. januar 2027 vurderes i ulige år som andre ejendomme end ejerboliger efter § 5, stk. 2, foretages i 2027 og 2028 efter reglerne i stk. 2-7.

Stk. 2. Der foretages almindelig vurdering pr. 1. januar 2027 af ejendomme omfattet af stk. 1. Vurderinger efter 1. pkt. foretages ved at videreføre den seneste af følgende vurderinger, jf. dog stk. 3 og 7, og indeksere denne efter stk. 4 og 5:

- 1) Vurdering som nævnt i § 88 a, stk. 2.
- 2) Vurdering foretaget i medfør af § 88 a, stk. 3.
- 3) Vurdering som følge af genoptagelse, revision eller anden ændring af vurderinger som nævnt i nr. 1 og 2 foretaget af told- og skatteforvaltningen, skatteankeforvaltningen, et vurderingsankenævn, Landsskatteretten eller domstolene.

Stk. 3. Uanset stk. 2 foretages der vurdering efter § 5, stk. 3, 1. pkt., af ejendomme som nævnt i stk. 1, som pr. 1. januar 2027 eller pr. 1. januar 2028 opfylder betingelserne for omvurdering efter § 6. Det samme gælder for ejendomme, der ved seneste vurdering forud for vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 er vurderet som en ejerbolig eller erhvervs-ejendom m.v., og som ved vurderingsterminen pr. 1. januar 2027 vurderes som en landbrugs-, skov- og naturejendom, i det omfang ejendommen ikke er omfattet af et valg om at fastholde kategoriseringen som ejerbolig, jf. § 83 c, stk. 1. Vurderinger pr. 1. januar 2027 efter 1. og 2. pkt. betragtes som almindelige vurderinger, jf. § 5, stk. 1. Vurderingerne efter 1. og 2. pkt. foretages efter prisforholdene pr. 1. januar 2023 og indekseres efter stk. 4 og 5.

Stk. 4. Ejendomsværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2027 og pr. 1. januar 2028 ansættes til ejendomsværdien efter stk. 2 eller 3 i 2023-prisniveau reguleret til 2027-prisniveau efter de indeks, der fastsættes efter 2. pkt. Indekseringen af vurderinger efter 1. pkt. foretages efter et prisindeks for ejendomssalg, jf. §§ 45-47.

Stk. 5. Grundværdien i ejendomsvurderingen pr. 1. januar 2027 og pr. 1. januar 2028 ansættes til grundværdien efter stk. 2 eller 3 i 2023-prisniveau reguleret til 2027-prisniveau efter de indeks, der er fastsat efter stk. 4, 2. pkt., tillagt 1,6 pct. 1. pkt. gælder dog ikke produktionsjord, jf. § 28.

Stk. 6. Vurderinger efter stk. 2, 1. pkt., der er indekseret efter stk. 4 og 5, foretages uden partshøring og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Indeksering efter stk. 4 og 5 foretaget i forbindelse med vurderinger efter stk. 3 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Afslag på vurdering pr. 1. januar 2027 efter stk. 3 eller 7 kan påklages.

Stk. 7. Er der i en vurdering efter stk. 2 eller 3, der er indekseret efter stk. 4 og 5, og som ikke er baseret på en foreløbig vurdering pr. 1. januar 2023, jf. § 88 a, stk. 2, nr. 4, fastsat en ejendomsværdi, erstattes vurderingen efter

stk. 2 eller 3 efter anmodning fra en ejer, der sandsynliggør, at ejendomsværdien afviger med mere end 20 pct. fra den pr. 1. januar 2027 forventelige kontantværdi af ejendommen i fri handel, jf. § 15, stk. 1, af en almindelig vurdering pr. 1. januar 2027 foretaget efter § 5, stk. 3, 1. pkt., eller en omvurdering pr. 1. januar 2028 foretaget efter § 6. Er ejendomsværdien alene fastsat for en del af ejendommen, er det den for denne del af ejendommen pr. 1. januar 2027 forventelige kontantværdi i fri handel, jf. § 15, stk. 1, der efter 1. pkt. skal afvige med mere end 20 pct. fra ejendomsværdien fastsat i vurderingen efter stk. 2 eller 3. Anmodningen skal være modtaget af told- og skatteforvaltningen senest 3 måneder efter modtagelsen af vurderingen efter stk. 2 eller 3.

§ 89 c. ---

Stk. 1-5. ---

Stk. 6. Ved foretagelse af foreløbige vurderinger efter stk. 1 af landbrugsejendomme og skovejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, gælder følgende:

- 1) Ved ansættelse af grundværdien for den del af grunden, som boligen er beliggende på, antages ejeren at bebo den største bolig på ejendommen.
- 2) Størrelsen af grunden under den største bolig på ejendommen antages at udgøre 2.000 m².
- 3) Der ses bort fra boligens placering på ejendommen, gennemsnitlige hektarpriser for den del af grunden, som boligen er beliggende på, og andre planlagte anvendelser af den del af grunden, som boligen er beliggende på.
- 4) Grundværdien for den del af grunden, som boligen er beliggende på, ansættes ved videreførelse af den senest ansatte grundværdi for stuehuset, som den er fastsat efter § 33, stk. 4, i den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013 med senere ændringer.
- 5) For andre boliger end den primære bolig på ejendommen antages størrelsen af grunden under hver af disse at udgøre 1.000 m².
- 6) Anvendes en del af ejendommen til andre formål end land- og skovbrug, lægges de registrerede anvendelser i Bygnings- og Boligregistret til grund ved ansættelse af grundværdien for denne del af ejendommen, i det omfang told- og skatteforvaltningen kan identificere, at der ikke er tale om land- eller skovbrug.
- 7) Hvis en del af ejendommen ligger i et område, der i medfør af planlovgivningen er udlagt til anden anvendelse end land- og skovbrug, tages der hensyn til sådanne planlagte anvendelser ved ansættelse af grundværdien for denne del af ejendommen. Der tages dog ikke højde for landzonetilladelser.
- 8) Ansættelse af værdien af produktionsjord på ejendommen foretages ved at videreføre niveauet fra den seneste vurdering foretaget efter §§ 14 og 15 i den tidligere gældende lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1067 af 30. august 2013 med senere ændringer.
- 9) For ejendomme, der er nyopstået efter den 1. marts 2021, ansættes værdien af produktionsjord med udgangspunkt i

29. I § 89 c, stk. 6, indsættes efter »§ 3, stk. 1, nr. 2 og 3«: », jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 8. december 2023«.

gennemsnitsprisen pr. hektar i den kommune, hvor ejendommen er beliggende.

10) Produktionsjordsværdien fremskrives med prisudviklingen, jf. §§ 44-48, fra og med den 2. marts 2021 til og med den 1. januar 2023.

11) Har ejendommen mere end tre boligheder, anvendes kun de tre boligheder med de højeste fastsatte ejendomsværdier som beregningsgrundlag for ejendomsværdiskatten.

§ 89 d. ---

Stk. 1-6. ---

Stk. 7. Ved foretagelse af foreløbige vurderinger efter §§ 89 b og 89 c gælder følgende:

1) For ejendomme, hvor der tidligere er givet fradrag i grundværdien for grundforbedringer, og hvor betingelserne for at give fradraget fortsat er opfyldt, jf. § 22, stk. 1, gives fradraget i den ansatte grundværdi, jf. § 22, stk. 2, i den foreløbige vurdering efter §§ 89 b eller 89 c.

2) Der tages ved beregning af fradrag for forbedringer efter § 23, stk. 1 og 2, ikke højde for udstykning, arealoverførelse, sammenlægning af ejendomme eller ændring eller ophør af en samlet vurdering, jf. § 2, stk. 3, hvis ændringen er sket den 1. oktober 2019 eller senere.

3) Ejendomme, der pr. 1. januar 2023 er registreret i Ejendomsstamregisteret til at være vurderet samlet, jf. § 2, stk. 3, vurderes samlet i de foreløbige vurderinger efter §§ 89 b eller 89 c.

4) Offentligt ejede ejendomme, der ved den seneste vurdering efter § 88 eller det seneste foreløbige beregningsgrundlag efter § 27 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, var fuldt fritaget for grundskyld efter § 7, stk. 1, litra b, eller stk. 3, i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, og hvor der blev opkrævet dækningsafgift efter § 23 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, forudsættes fortsat at være dækningsafgiftspligtige efter ejendomsskatteovens § 11, og grundlaget for dækningsafgiften ved den foreløbige vurdering efter §§ 89 b eller 89 c fastsættes på baggrund af den samlede grundværdi, hvis ejendommen var fuldt fritaget for grundskyld.

5) Offentligt ejede ejendomme, der ved den seneste vurdering efter § 88 eller det seneste foreløbige beregningsgrundlag efter § 27 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, var delvis fritaget for grundskyld efter § 7, stk. 1, litra b, eller stk. 3, i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, og hvor der blev opkrævet dækningsafgift efter § 23 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, forudsættes fortsat at være delvis dækningsafgiftspligtige efter ejendomsskatteovens § 11, og den dækningsafgiftspligtige grundværdi fastsættes for disse ejendomme

til samme andel af grundværdien ved den foreløbige vurdering efter §§ 89 b eller 89 c som den procentvise andel af ejendommen, der var delvis dækningsafgiftspligtig ved den seneste vurdering efter § 88 eller det seneste foreløbige beregningsgrundlag efter § 27 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer.

6) Erhvervsejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, der ved den seneste vurdering efter § 88 eller det seneste foreløbige beregningsgrundlag efter § 27 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, var fuldt dækningsafgiftspligtige efter § 23 A i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, forudsættes fortsat at være fuldt dækningsafgiftspligtige efter ejendomsskatlovens § 12, og den dækningsafgiftspligtige grundværdi fastsættes til grundværdien ved den foreløbige vurdering efter §§ 89 b eller 89 c.

7) Erhvervsejendomme, jf. § 3, stk. 1, nr. 4, der ved den seneste vurdering efter § 88 eller det seneste foreløbige beregningsgrundlag efter § 27 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, var delvis dækningsafgiftspligtige efter § 23 A i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, forudsættes fortsat at være delvis dækningsafgiftspligtige efter ejendomsskatlovens § 12, og den dækningsafgiftspligtige grundværdi fastsættes til samme andel af grundværdien ved den foreløbige vurdering efter §§ 89 b eller 89 c som den procentvise andel af ejendommen, der var delvis dækningsafgiftspligtig ved den seneste vurdering efter § 88 eller det seneste foreløbige beregningsgrundlag efter § 27 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer.

8) For erhvervsejendomme, der er nyopståede pr. 1. marts 2021 eller senere, anvendes ved den foreløbige vurdering efter §§ 89 b eller 89 c den dækningsafgiftspligtige grundværdi i det foreløbige beskatningsgrundlag fastsat efter § 27 i den tidligere gældende lov om kommunal ejendomsskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 1463 af 6. oktober 2020 med senere ændringer, som grundlag for dækningsafgiften efter ejendomsskatlovens § 12.

9) Der tages ikke højde for tinglyste servitutter. Er der ved vurderingen pr. 1. januar 2020 givet tillæg eller nedslag på baggrund af en servitut, kan tillægget eller nedslaget dog videreføres, jf. § 89 b, stk. 4.

10) Der tages ikke højde for offentligretlige servitutter og landzonetilladelser. Er der ved vurderingen pr. 1. januar 2020 givet tillæg eller nedslag på baggrund af en sådan servitut eller landzonetilladelse, kan tillægget eller nedslaget dog videreføres, jf. § 89 b, stk. 4.

11) For ejerlejligheder i ejendomme med mere end to boligenheder, jf. §§ 27 eller 27 a, fastsættes der alene en ejendomsværdi, hvis der er ansat en tilsvarende ejerboligværdi ved den seneste vurdering efter §§ 87 og 88 af ejendommen.

12) For ejendomme, som i matriklen er samnoteret med en vindmølleparcel, fastsættes der en ejendomsværdi for hele ejendommen i stedet for en ejendomsværdi for boligdelen, jf. § 37, stk. 1.

13) § 37, stk. 3, 2. pkt., og § 52 finder ikke anvendelse.

§ 2

I ejendomsskatteloven, lov nr. 678 af 3. juni 2023, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1214 af 26. november 2024 og § 1 i lov nr. 562 af 27. maj 2025 og senest ved § 1 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »nr. 3 og 4« til: »nr. 3«.

§ 3. Der betales ejendomsværdiskat, jf. § 1, stk. 1, af følgende ejendomme:

1) Ejendomme, der kun indeholder én selvstændig boligenhed.

2) Ejendomme med ejerboliger, der indeholder to selvstændige boligenheder, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 2, er foretaget fordeling af ejendomsværdien.

3) Boliger tilhørende landbrugsejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.

4) Boliger tilhørende skovejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.

5) Ejendomme, som indeholder en eller to selvstændige boligenheder, der både anvendes til boligformål og erhvervs-mæssige formål, og hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, foretages en ansættelse af ejendomsværdien for boligdelen. Det samme gælder erhvervsejendomme m.v., som indeholder to selvstændige boligenheder, og hvor ejendomsværdien tillige fordeles på de to boligenheder efter ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt.

6) Lejligheder, som én eller flere ejere bebor i en udlejningsejendom med tre til seks boligenheder, hvoraf højst én lejlighed er beboet af en eller flere ejere. Det er dog en betingelse, at ejeren anmoder om en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27 af den beboede lejlighed senest ved afgivelse af oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2 for det første indkomstår, hvor kravene i 1. pkt. er opfyldt i forhold til den pågældende ejer. Det er endvidere en betingelse, at ejeren, senest 3 måneder efter at vurderingen efter ejendomsvurderingsloven foreligger, giver told- og skatteforvaltningen meddelelse om, at den beboede lejlighed skal være omfattet af denne lov. Det foretagne valg omfatter såvel det pågældende indkomstår som senere indkomstår. 1.-4. pkt. gælder endvidere for ejendomme erhvervet i indkomståret 1999 eller i tidligere indkomstår, hvis ejeren har ladet ejendommen overgå til standardiseret lejeværdiberegning, jf. ligningslovens § 15 C, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997. 1.-5. pkt. gælder, selv om en del af udlejningsejendommen ikke benyttes til boligformål, hvis denne andel er mindre end 25

2. § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»3) Boliger tilhørende landbrugs-, skov- og naturejendomme, hvor der efter ejendomsvurderingslovens § 30, stk. 1, 1. pkt., ansættes en særskilt ejendomsværdi og en særskilt grundværdi.«

Nr. 5-10 bliver herefter nr. 4-9.

pct. af etagearealet i henhold til et autoritativt register. Ejere af lejligheder nævnt i 1. pkt., der inden den 1. januar 2026 er omfattet af denne lov efter betingelserne i 2.-5. pkt., er fortsat omfattet af denne lov uanset 6. pkt., hvis mindre end 25 pct. af den senest ansatte ejendomsværdi for udlejningsejendommen efter ejendomsvurderingslovens § 88 er benyttet til andre formål end boligformål. Dette gælder dog ikke, hvis der i henhold til et autoritativt register sker ændringer i benyttelsen af udlejningsejendommen pr. 1. januar 2026 eller senere, så en større del af udlejningsejendommen benyttes til andre formål end boligformål.

7) Lejligheder beboet af en eller flere ejere i udlejningsejendomme med tre til seks boligenheder, hvor mere end én lejlighed den 27. april 1994 var beboet af ejerne. Det er dog en betingelse, at ejendommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter reglerne i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, og at der er foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27. 1. pkt. finder kun anvendelse for det antal lejligheder, som den 27. april 1994 var beboet af en ejer. Hvis en lejlighed fraflyttes af en ejer i mere end 2 år, er denne lejlighed ikke længere omfattet af 1. pkt.

8) Lejligheder i ejendomme til helårsbeboelse, som indeholder flere end to boligenheder, og som ejes og bebos af deltagerne i et boligsameje, et boliginteressentskab, et boligkommanditselskab eller et andet fællesskab, der ikke er et selvstændigt skattesubjekt, og hvor der til deltagelsen er knyttet en brugsret til en boligenhed i ejendommen. Det er dog en betingelse, at ejendommen i indkomståret 1999 var undergivet en standardiseret lejeværdiberegning efter reglerne i ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, og at der er foretaget en vurdering efter ejendomsvurderingslovens § 27.

9) Ejendomme over 5.000 m², der helt eller delvis er beliggende i landzone, og for hvilke ejendomsværdien efter ejendomsvurderingslovens § 36 fordeles på den del, der tjener til bolig for ejeren, og på den øvrige del af ejendommen.

10) Ejendomme, som i matriklen er samnoteret med en vindmølleparcel, og for hvilke ejendomsværdien efter ejendomsvurderingslovens § 37, stk. 1, ansættes for den del, der knytter sig til ejerboligen.

Stk. 2. Der betales endvidere ejendomsværdiskat af ejendomme som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, der er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland.

Stk. 3. ---

§ 6. ---

3. I § 3, *stk. 2*, ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til: »nr. 1-4, 8 og 9«.

4. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Efter henvendelse fra en ejendomsejer skal kommunalbestyrelsen meddele fritagelse for den stigning i grundskyld af ejendommen, der skyldes bortfald af en aktiv stigningsbegrænsningsordning for grundskyld, jf. kapitel 7, som følge af opdeling i ejerlejligheder, når dette er sket som led i etableringen af en eller flere ejerlejligheder i bygnings uudnyttede tagetage eller i en eller flere nye etager m.v. De nyoprettede ejerlejligheder skal være udlagt til beboelse eller udlejning til beboelse.«

§ 13. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2, medregnes kun den del af ejendomsværdien, der kan henføres til ejerens boligenhed, medmindre ejeren har rådighed over hele ejendommen, hvor ejendomsværdien for begge boligenheder medregnes. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 og 4, medregnes kun den ejendomsværdi, der er ansat efter ejendomsvurderingslovens § 30 for boligenheden. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for ejendomme omfattet af § 3, stk. 1, nr. 5, 9 og 10, medregnes kun den del af ejendomsværdien, der kan henføres til ejerens boligenhed. Som beskatningsgrundlag for ejendomme, der er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 6-8, anvendes den ejendomsværdi, der er ansat for den lejlighed, som ejeren og deltageren bebor.

Stk. 5. For ejendomme, hvor der er sket nybyggeri, jf. ejendomsvurderingslovens § 6, stk. 1, nr. 4, for ejendomme, der bliver omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-5 og 9, for ejendomme, hvor ejerens valg, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 eller 3, bortfalder, og for ejendomme, hvor en samvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, ændres eller ophører, ansætter told- og skatteforvaltningen et foreløbigt beskatningsgrundlag for indkomståret til brug for opkrævningen af ejendomsværdiskat frem til tidspunktet for udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6 efter ændringen. Det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar i førstkommende vurderingsår efter ændringen. Det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. er ikke bindende og kan frit ændres af ejendomssejeren.

*Stk. 6-8. ---***§ 17. ---***Stk. 2. ---*

Stk. 3. For produktionsjord, jf. ejendomsvurderingslovens § 28, stk. 2 og 3, udgør beskatningsgrundlaget for grundskylden hele grundværdien, jf. dog § 45 g, stk. 1.

Stk. 4. For ejendomme, der bliver omfattet af pligten til at betale grundskyld, jf. § 4, stk. 1, i vurderingsåret før kalenderåret, ansætter told- og skatteforvaltningen en foreløbig grundværdi for indkomståret eller kalenderåret som foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævningen af grundskyld frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. For ejendomme, hvor ejerens valg, jf. ejendomsvurderingslovens § 83, stk. 2 eller 3, bortfalder, og for ejendomme, hvor en samvurdering, jf. ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, ændres eller ophører, ansætter told- og skatteforvaltningen en foreløbig grundværdi for indkomståret eller kalenderåret som foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævningen af grundskyld frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6. Det foreløbige beskatningsgrundlag

5. I § 13, stk. 4, 3. pkt., ændres »nr. 5, 9 og 10« til: »nr. 4, 8 og 9«, og i 4. pkt. ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

6. I § 13, stk. 5, 1. pkt., ændres »nr. 1-5 og 9« til: »nr. 1-4 og 8«.

7. I § 13, stk. 5, 1. pkt., og § 17, stk. 4, 2. pkt., ændres »§ 83, stk. 2 eller 3« til: »§ 83, stk. 2 eller 3, eller § 83 c, stk. 1,«.

8. I § 17, stk. 3, og § 28, stk. 2, 1. pkt., udgår »og 3«.

efter 1. og 2. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar i det første vurderingsår efter ændringen. Det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. og 2. pkt. er ikke bindende og kan frit ændres af ejendomssejeren. Meddeler en eller flere ejere et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er det den lavest ønskede værdi, der udgør beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.

Stk. 5-8. ---

§ 24. Har den skattepligtige senest den 1. juli 1998 erhvervet en ejendom som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 1, 3-5, 9 og 10, og stk. 2, nedsættes den beregnede ejendomsværdiskat ud over nedslaget i § 23 med et beløb svarende til 2,1 promille af beskatningsgrundlaget efter §§ 13 og 14, jf. dog stk. 2. Har den skattepligtige senest den 1. juli 1998 erhvervet en ejendom som nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2, nedsættes den beregnede ejendomsværdiskat ud over nedslaget i § 23 med et beløb svarende til 2,1 promille af beskatningsgrundlaget efter § 13, stk. 2, og § 14, stk. 1 og 2, for hele ejendommen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. ---

§ 45 i. Forfalder grundskyld og dækningsafgift, jf. § 45 h, stk. 1, til betaling på et tidspunkt, hvor en vurdering foretaget i det forudgående kalenderår endnu ikke er offentliggjort, beregnes raten foreløbigt på grundlag af den seneste offentliggjorte vurdering, jf. ejendomsvurderingslovens §§ 5, 6, 87 b eller 88 a, eller på baggrund af et foreløbigt beskatningsgrundlag efter § 17, stk. 4, 5 og 7, og § 20, stk. 3.

Stk. 2-4. ---

§ 82. For ejendomme, der har været foreløbigt vurderet efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 b, 88 a, 89 b eller 89 c, foretages der efterregulering af følgende beløb, når ejeren er blevet meddelt den almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 og 6, der skal indgå i beskatningsgrundlaget for beløbene:

1-6) ---

Stk. 2-3. ---

§ 82 a. En fysisk person, der ejer en ejendom, der pr. 1. januar 2024 er eller forventes at blive omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, er efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen berettiget til en eftergivelse af ubetalt grundskyld eller tilbagebetaling af betalt grundskyld for kalenderåret 2024, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Den fysiske person har i henhold til et autoritativt register overtaget ejendommen den 1. januar 2023 eller senere.

9. I § 24, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1, 3-5, 9 og 10« til: »nr. 1, 3, 4, 8 og 9«.

10. I § 45 i, stk. 1, ændres »87 b eller 88 a« til: »87 b, 87 c, 88 a eller 88 b«.

11. I § 82, stk. 1, udgår »87 b, 88 a,«.

12. I § 82 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Efterregulering efter stk. 1 foretages også, hvis en vurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 87 b, 87 c, 88 a eller 88 b ændres.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

13. I § 82 a, stk. 1, og stk. 7, 2. pkt., og § 82 c, stk. 1, 1. pkt., udgår »eller 4«.

2) Ejendommen er af en tidligere ejer i perioden fra og med den 1. januar 2023 til og med den 31. december 2023 udstykket, jf. § 6 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen m.v., i to eller flere ejendomme.

3) Grundskylden for 2024 opkræves efter § 33.

4) Den nuværende ejer har betalt eller modtaget en opkrævning af grundskyld for 2024 i et tilfælde, hvor sælgeren ikke har opfyldt sin kontraktlige forpligtelse vedrørende grundskyld for kalenderåret 2024, eller hvor en fordeling af grundskylden for 2024 ikke er kontraktuelt reguleret.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Afgørelser efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Fysiske personer, der har fået afslag på en ansøgning om eftergivelse eller tilbagebetaling efter stk. 1, fordi told- og skatteforvaltningen skønnede, at ejendommen pr. 1. januar 2024 ikke ville blive omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, kan efter anmodning få sagen genoptaget, hvis skønnet viser sig at være forkert.

§ 82 c. En fysisk person, der på efterreguleringstidspunktet ejer en ejendom omfattet af § 3, stk. 1, nr. 3 eller 4, eller af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 1, er efter ansøgning indgivet til told- og skatteforvaltningen berettiget til en eftergivelse af ubetalt eller tilbagebetaling af betalt grundskyld for den del af skatteårene 2021-2023, hvor ejeren i henhold til et autoritativt register ikke ejede ejendommen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Den fysiske person har i henhold til et autoritativt register overtaget ejendommen den 1. januar 2021 eller senere.

2) Den nærmeste tidligere ejer er i henhold til et autoritativt register afdøet ved døden på efterreguleringstidspunktet.

3) Den fysiske person kan dokumentere, at en eventuel efterregulering af grundskylden for skatteårene 2021-2023 er reguleret kontraktuelt med den afdøde ejer, jf. nr. 2.

4) Det beløb, som kan eftergives eller tilbagebetales, udgør 1.500 kr. eller derover.

Stk. 2-5. ---

§ 84 a. ---

Stk. 2-4. ---

14. Efter § 84 a indsættes før overskriften før § 85:

»§ 84 b. For ejendomme, der pr. 1. januar 2027 overgår fra at være kategoriseret som en ejerbolig eller erhvervsjendom m.v. til at være kategoriseret som en landbrugs-, skov- og naturejendom, jf. ejendomsvurderingslovens § 83 d, ansætter told- og skatteforvaltningen et foreløbigt beskatningsgrundlag for opkrævning af ejendomsværdiskat, grundskyld og dækningsafgift frem til udsendelse af den første almindelige vurdering eller omvurdering efter ejendomsvurderingslovens §§ 5 eller 6. Det foreløbige beskatningsgrundlag efter 1. pkt. fastsættes med udgangspunkt i forholdene på og prisniveauet for ejendommen pr. 1. januar 2027.

Stk. 2. Det foreløbige beskatningsgrundlag efter stk. 1 er ikke bindende og kan frit ændres af ejendomsejeren. Meddeler en eller flere ejere et ønske om at ændre det foreløbige beskatningsgrundlag, er det den lavest ønskede værdi, der udgør beskatningsgrundlaget for samtlige ejere.«

§ 3

I afskrivningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1222 af 13. oktober 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 749 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

§ 40 C. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Hvis der opgjort efter reglerne i ejendomsavancebeskatningsloven fremkommer et fradragsberettiget tab ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvis efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, modregnes summen af et indtægtsført beløb for det indkomstår, hvori ejendommen sælges, og de foregående indkomstårs indtægtsførte beløb som nævnt i stk. 7 i tabet på ejendommen, i det omfang summen kan rummes i tabet på ejendommen. Skatteværdien, der beregnes med 22 pct. af det beløb, som modregnes i tabet på ejendommen efter reglerne i 1. pkt., anses for indbetalt acontoskat vedrørende det indkomstår, hvori tabet på ejendommen realiseres, jf. stk. 9 og 10.

Stk. 9-12. ---

§ 42. Udgifter afholdt til ombygning og forbedring i eksisterende bygninger i landbrugsejendomme af værelser, der anvendes til udlejning til turister, kan afskrives med indtil 20 pct. årligt efter stk. 2-5. Afholdes udgiften af en forpagter, kan forpagteren afskrive med indtil 20 pct. årligt efter stk. 2-5.

Stk. 2-5. ---

§ 34. Ved overdragelse i levende live af aktier kan parterne i overdragelsen anvende reglerne i stk. 2-4, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. dog stk. 5:

1) Overdragelsen sker til børn, børnebørn, søskende, søskendes børn, søskendes børnebørn eller en samlever, hvorved forstås en person, som på overdragelsestidspunktet opfylder betingelserne i boafgiftslovens § 22, stk. 1, litra d. Stedbarns- og adoptivforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold.

2) Den enkelte overdragelse af aktier udgør mindst 1 pct. af aktie- eller anpartskapitalen.

3) Der er tale om aktier i et selskab m.v., hvis virksomhed ikke i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse, jf. stk. 6. Aktiv udlejningsvirksomhed med fast ejendom, jf. stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses i denne forbindelse ikke som passiv kapitalanbringelse.

4) Aktierne er ikke omfattet af §§ 19 B eller 19 C.

1. I § 40 C, stk. 8, 1. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

2. I § 42, stk. 1, 1. pkt., ændres »landbrugsejendomme« til: »landbrugs-, skov- og naturejendomme«.

§ 4

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 27. august 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 1755 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

Stk. 2-7. ---

§ 5

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2023, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 563 af 27. maj 2025, foretages følgende ændring:

§ 29. ---

Stk. 2. I gaveafgiften kan fratrækkes tinglysningsafgift, som gavemodtager eller gavegiver har betalt af gaveandelen i forbindelse med ejendomsoverdragelse. Ved overdragelse af ejendomme, der anvendes helt eller delvis i gavegivers eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, og som efter overdragelsen anvendes helt eller delvis i modtagerens eller den samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, kan tinglysningsafgiften dog fratrækkes fuldt ud i gaveafgiften. 1. og 2. pkt. finder dog ikke anvendelse for den faste del af tinglysningsafgiften. 2. pkt. finder ikke anvendelse, hvis gavegivers eller gavemodtagers virksomhed består i udlejning af fast ejendom. Bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses i denne forbindelse ikke for virksomhed ved udlejning af fast ejendom.

1. I § 29, *stk. 2, 5. pkt.*, ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 6

I dødsbosskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 426 af 28. marts 2019, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 4 i lov nr. 1564 af 12. december 2023 og § 4 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 5 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

§ 27. ---

Stk. 2. Gevinst eller tab ved et dødsbos afståelse af en ejendom m.v. omfattet af ejendomsavancebeskatningslovens § 8 skal ikke medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, hvis en afståelse før dødsfaldet ville have været skattefri efter bestemmelsen. Ved et dødsbos afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet er omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk.1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1, skal den del af en gevinst, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen, ikke medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, såfremt denne del af gevinsten ved en afståelse før dødsfaldet ville have været skattefri efter ejendomsavancebeskatningslovens § 9. I den skattepligtige gevinst ved et dødsbos afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet er omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk.1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1, kan der gives et fradrag efter ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 2, hvis der ved en afståelse før dødsfaldet kunne være givet et sådant fradrag. Bestemmelserne i ejendomsavancebeskatningslovens § 8, stk. 5, og § 9, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3-6. ---

§ 29. ---

1. I § 27, *stk. 2, 2. og 3. pkt.*, udgår »eller 3«.

Stk. 2. Gevinst ved udlodning af fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, jf. § 27, stk. 1, idet § 27, stk. 2 og 3, dog finder anvendelse. 1. pkt. finder ikke anvendelse, i det omfang ejendommen blev anvendt i afdødes eller en længstlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed. Kan mere end halvdelen af overdragelsessummen for ejendommen henføres til den del af ejendommen, der blev anvendt i afdødes eller en længstlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, finder 1. pkt. dog ikke anvendelse på nogen del af ejendomsavancen vedrørende den pågældende ejendom. Udlejning af anden fast ejendom end fast ejendom som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, anses ikke i denne forbindelse for erhvervsvirksomhed. 1. pkt. finder dog anvendelse, hvis den faste ejendom eller stuehuset med tilhørende grund og have ved udlodningen bliver omfattet af § 8 eller § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom.

Stk. 3. Gevinst ved udlodning af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 12 eller § 22 medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, medmindre der er tale om udlodning af aktier m.v. i et selskab m.v., hvis virksomhed ikke i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis selskabet m.v. udøver næring ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed og selskabet er omfattet af lov om finansiel virksomhed eller tilsvarende for udenlandske selskaber. For udenlandske selskaber, som ikke er hjemmehørende i et EU-land eller EØS-land, er det en betingelse, at selskabet er hjemmehørende i et land, som efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, anden international overenskomst eller konvention eller administrativt indgået aftale om bistand i skattesager udveksler oplysninger med de danske skattemyndigheder. Aktiv udlejningsvirksomhed med fast ejendom, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses ikke i denne forbindelse for passiv kapitalanbringelse. Uanset 1.-4. pkt. skal gevinst ved udlodning af de i 1. pkt. nævnte aktier m.v. medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, hvis udlodningen til den enkelte modtager udgør mindre end 1 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab m.v., jf. i øvrigt stk. 4. Selskabets virksomhed anses for i overvejende grad at bestå i passiv kapitalanbringelse, såfremt mindst 50 pct. af selskabets indtægter, hvorved forstås den regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af øvrige regnskabsførte indtægter, opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår stammer fra fast ejendom, kontanter, værdipapirer el.lign., der efter 4. pkt. skal anses for passiv kapitalanbringelse, eller hvis handelsværdien af selskabets sådanne ejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende enten på overdragelsestidspunktet eller opgjort som gennemsnittet af de seneste 3 regnskabsår udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af selskabets samlede aktiver. Besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 anses ved bedømmelsen ikke som besiddelse af værdi-

2. I § 29, stk. 2, 4. pkt., udgår »og 3«.

3. I § 29, stk. 3, 4. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

papirer. Afkastet og værdien af aktier i datterselskaber, hvori selskabet m.v. direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen, eller som udøver virksomhed med aktiv udlejning af fast ejendom, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, medregnes ikke. I stedet medregnes en til ejerforholdet svarende del af datterselskabets indtægter og aktiver ved bedømmelsen. Ved bedømmelsen ses der bort fra indkomst ved udlejning af fast ejendom mellem selskabet og et datterselskab eller mellem datterselskaber. Fast ejendom, som udlejes mellem selskabet og et datterselskab eller mellem datterselskaber, og som lejer anvender i driften, anses ved bedømmelsen ikke som en udlejningsejendom.

Stk. 4-6. ---

§ 5. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Afstås en del af en fast ejendom, der på afståelsestidspunktet helt eller delvis efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugsejendom, og anvendes reglerne i § 4, stk. 3, 1. eller 2. pkt., ved opgørelsen af anskaffelsessummen, overføres en forholdsmæssig andel af tillægsparelværdien eller den tekniske værdi, hvis denne er højere, til anskaffelsessummen for jorden. Det overførselsberettigede beløb opgøres som tillægsparelværdien/den tekniske værdi nedsat med

1) foretagne afskrivninger, herunder forskudsafskrivninger efter afskrivningsloven, fradragsbeløb efter afskrivningslovens § 24, stk. 5, 1. og 2. pkt., og forlodsafskrivninger efter etableringskontoloven eller dagældende investeringsfondslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1152 af 7. oktober 2014, på bygninger og installationer beliggende på ejendommen, 2) foretagne afskrivninger m.v. som nævnt i stk. 4, nr. 2, og 3) den nedskrevne værdi på ejendommens bygninger og installationer.

Nedsættelse efter nr. 1-3 foretages alene med afskrivninger m.v. og den nedskrevne værdi på bygninger og installationer, der er indgået i ejendomsværdien pr. 1. januar 1993 eller en vurdering efter den dagældende bestemmelse i vurderingslovens § 4 B. Anskaffelsessummen for den del af ejendommen, hvorfra der overføres en del af anskaffelsessummen, nedsættes med det overførte beløb. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse, idet nedsættelsen efter stk. 5, nr. 5, foretages efter overførslen efter 1. og 2. pkt.

Stk. 7-8. ---

§ 5 A. Den skattepligtige kan regulere anskaffelsessummen efter § 4, stk. 2, med den procent beregnet med en decimal, hvormed reguleringstallet i personskattelovens § 20 er ændret fra anskaffelsesåret til indkomståret 2009 ganget

§ 7

I ejendomsavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 25. januar 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 1578 af 27. december 2019, § 2 i lov nr. 1580 af 27. december 2019 og § 5 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 6 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 6, 1. pkt., ændres »landbrugsejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

med ændringen fra indkomståret 2013 til afståelsesåret for ejendomme, der på afståelsestidspunktet efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom. For ejendomme, der er omfattet af § 4, stk. 3, reguleres anskaffelsessummen fra og med kalenderåret 1993.

Stk. 2-3. ---

§ 6. ---

Stk. 2. Ved afståelse af ejendomme, der på afståelsestidspunktet benyttes landbrug, skovbrug eller blandet benyttede ejendomme, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 35, stk. 1, medregnes den opgjorte fortjeneste efter fradrag efter stk. 4, dog kun i det omfang denne overstiger et bundfradrag med et grundbeløb på 268.600 kr. (2010-niveau). Anvendelse af reglerne i 1. pkt. er betinget af, at ejendommen på afståelsestidspunktet har været ejet i mindst 5 år, og at afståelsen omfatter stuehuset med tilhørende grund og have eller ejerboligen. Endvidere er anvendelse af reglerne i 1. pkt. betinget af, at ejendommen har tjent som bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, og hvor ejendommen har været omfattet af ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1. Der kan anvendes ét bundfradrag pr. ejendom. Såfremt den skattepligtige ejer ejendommen i sameje med andre, kan vedkommende kun anvende så stor en del af bundfradraget, som forholdsmæssigt svarer til vedkommendes ejerandel. Reglerne i 1.-5. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt anskaffelsessummen er opgjort efter § 5 A. Endvidere finder reglerne i 1.-5. pkt. ikke anvendelse, såfremt der er afstået en del af ejendommen, hvor anskaffelsessummen blev opgjort efter § 5 A, eller hvor den opgjorte fortjeneste blev nedsat efter stk. 3. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 3-6. ---

§ 9. Ved afståelse af en ejendom, der på afståelsestidspunktet anses for landbrugs- eller skovejendom efter ejendomsvurderingsloven, skal den del af fortjenesten, som vedrører stuehuset med tilhørende grund og have, ikke medregnes. Tilsvarende gælder for den del af fortjenesten, som vedrører ejerboligen, ved afståelse af en ejendom omfattet af ejendomsvurderingslovens § 35, stk. 1, og som på afståelsestidspunktet anses som en erhvervsjendom efter ejendomsvurderingsloven. Anvendelse af reglen i 1. pkt. er betinget af, at ejendommen har tjent til bolig for ejeren eller dennes husstand i en del af eller hele den periode, hvori denne har ejet ejendommen, og hvor ejendommen har været omfattet af ejendomsvurderingslovens § 2, stk. 3, § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, eller § 35, stk. 1. § 8, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2-8. ---

2. I § 5 A, stk. 1, 1. pkt., og § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

3. I § 6, stk. 2, 1. pkt., ændres »landbrug, skovbrug« til: »landbrugs-, skov og naturejendomme«, og »og 3« udgår.

4. I § 6, stk. 2, 3. pkt., og § 9, stk. 1, 3. pkt., udgår »eller 3«.

§ 8

I lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, jf. lovbekendtgørelse nr. 1149 af 2. juni 2021, som ænd-

ret ved § 6 i lov nr. 482 af 22. maj 2024, § 3 i lov nr. 1472 af 10. december 2024, § 8 i lov nr. 1694 af 30. december 2025 og § 6 i lov nr. 369 af 9. april 2025, foretages følgende ændring:

§ 7. ---

Stk. 2. Efter anskaffelsen af aktier og anparter i et selskab hæves beløb af samme størrelse som anskaffelsessummen for aktierne eller anparterne, hvis følgende betingelser alle er opfyldt:

1) Kontohaveren eller dennes ægtefælle eller begge ægtefæller skal tilsammen eje aktier eller anparter svarende til mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i selskabet eller svarende til mere end 50 pct. af stemmевærdien.

2) Aktierne eller anparterne skal være i et selskab, hvis virksomhed ikke i overvejende grad består i passiv kapitalanbringelse. Bortforpagtning af fast ejendom som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, anses ikke i denne forbindelse for virksomhed ved passiv kapitalanbringelse. 1. pkt. gælder dog ikke, hvis selskabet udøver næring ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed. Selskabets virksomhed anses for i overvejende grad at bestå i passiv kapitalanbringelse, såfremt mindst 50 pct. af selskabets indtægter i et indkomstår stammer fra fast ejendom, kontanter, værdipapirer el.lign., der efter 1. pkt. skal anses for passiv kapitalanbringelse, eller hvis handelsværdien af selskabets sådanne ejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af selskabets samlede aktiver opgjort ultimo indkomståret. Besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 anses ved bedømmelsen ikke som besiddelse af værdipapirer. Afkastet og værdien af aktier i datterselskaber, hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen, medregnes ikke. I stedet medregnes den del af datterselskabets indtægter og aktiver, der svarer til ejerforholdet, ved bedømmelsen. Ved bedømmelsen ses der bort fra indkomst ved udlejning af fast ejendom mellem selskabet og et datterselskab eller mellem to datterselskaber. Fast ejendom, som udlejes mellem selskabet og et datterselskab eller mellem datterselskaber, og som lejer anvender i driften, anses ved bedømmelsen ikke som en udlejningsejendom.

3) Aktierne eller anparterne må ikke være erhvervet i forbindelse med omdannelsen af en personligt ejet virksomhed efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse som led i en skattefri aktieombytning efter aktieavancebeskatningsloven, som led i en skattefri fusion, spaltning eller tilførsel af aktiver efter fusionsskatteoven eller ved arv, arveforskud eller gave.

1. I § 7, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., udgår »og 3«.

§ 9

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 460 af 3. maj 2024, som ændret bl.a. ved § 7 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 20 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 33 C. Ved overdragelse i levende live af en erhvervsvirksomhed, en af flere erhvervsvirksomheder eller en andel af en eller flere erhvervsvirksomheder til børn, børnebørn, søskende, søskendes børn, søskendes børnebørn eller en samlever, hvorved forstås en person, som på overdragelsestidspunktet opfylder betingelserne i boafgiftslovens § 22, stk. 1, litra d, kan parterne i overdragelsen anvende reglerne i stk. 2-11 og 14. Adoptivforhold eller stedbarnsforhold sidestilles med naturligt slægtskabsforhold. Stk. 2-11 og 14 finder alene anvendelse på ejendomsavancer vedrørende fast ejendom omfattet af ejendomsavancebeskatningsloven, i det omfang ejendommen anvendes i overdragerens eller overdragerens samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed. Kan mere end halvdelen af overdragelsessummen for ejendommen henføres til den del af ejendommen, der anvendes i overdragerens eller overdragerens samlevende ægtefælles erhvervsvirksomhed, finder stk. 2-11 og 14 dog anvendelse på hele ejendomsavancen vedrørende den pågældende ejendom. Udlejning af anden fast ejendom end fast ejendom som anført i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses i denne forbindelse ikke for erhvervsvirksomhed. Stk. 2-12 og 14 gælder ikke med hensyn til fortjeneste efter lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, hvis den faste ejendom eller stuehuset med tilhørende grund og have ved overdragelsen bliver omfattet af § 8 eller § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. For så vidt angår fast ejendom omfattet af 3. og 4. pkt., kan der kun ske indtræden i overdragerens skattemæssige stilling med hensyn til gevinst efter afskrivningslovens kapitel 3, hvis der samtidig sker indtræden i overdragerens skattemæssige stilling med hensyn til gevinst efter ejendomsavancebeskatningsloven på samme ejendom. Stk. 2-11 og 14 gælder heller ikke for fortjeneste på gæld, der skal beskattes efter reglerne i kursgevinstloven, medmindre det sker efter reglerne i kursgevinstlovens § 23. For aktier, anparter og andelsbeviser og lignende gælder aktieavancebeskatningslovens §§ 34, 35 og 35 A, uanset om de indgår i virksomheden.

Stk. 2-14. ---

1. I § 33 C, stk. 1, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 10

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1500 af 24. november 2025, som ændret senest ved lov nr. 1781 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 14. ---

Stk. 2. Udgifter til ejendomsskatter på ejendomme, der indeholder en eller to selvstændige lejligheder, kan ikke fradrages, hvis ejendommen i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Fradrag indrømmes endvidere ikke for udgifter til ejendomsskatter, som vedrører et stuehus med tilhørende grund og have, hvis stuehuset i indkomståret har tjent til bolig for ejeren. Begrænsningen i 2. pkt. gælder, når stuehuset

er beliggende på en ejendom, der efter ejendomsvurderingsloven anses for en landbrugsejendom. Fradrag indrømmes tilsvarende ikke for ejendomme omfattet af ejendomsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 4 og 6-10. Tilsvarende gælder ejendomme af den art, der er nævnt i ejendomsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 4, 9 og 10, som er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland. Fradrag indrømmes heller ikke for udgifter til ejendomsskatter på ubebyggede grunde, der er erhvervet med henblik på privat benyttelse, og som ikke senere er overgået til erhvervsmæssig benyttelse.

Stk. 3. ---

§ 15 J. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst kan ejere af ejendomme som nævnt i ejendomsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, og stk. 2, der tjener til bolig for ejeren, alene foretage fradrag for renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter. Øvrige udgifter vedrørende ejendommen kan ikke fradrages, jf. dog § 15 K.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 6 og 7, bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter, ikke fradrage den efter 2. pkt. angivne del af de til ejendommen knyttede udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del udgør den del af etagearealet, der ikke anvendes erhvervsmæssigt.

Stk. 4. Deltagere i et fællesskab som nævnt i ejendomsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 8, kan bortset fra renter af indestående prioriteter samt reservefonds- og administrationsbidrag til realkreditinstitutter ikke fradrage ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer, hvis denne udelukkende tjener til bolig for deltagerne. Er en del af ejendommen udlejet, kan deltagerne ikke fradrage den efter 3. pkt. angivne del af ejendommens udgifter, herunder afskrivninger på særlige installationer. Denne del udgør den del af etagearealet, der ikke anvendes erhvervsmæssigt.

§ 15 K. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan ejere af bygninger, der er fredet efter lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer, fradrage de faktisk afholdte driftsudgifter vedrørende disse bygninger. 1. pkt. finder ikke anvendelse for fredede ejerlejligheder. For ejere af en udlejningsejendom omfattet af ejendomsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 6-8, gælder dog § 15 J, stk. 3 og 4.

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. For ejendomme som nævnt i ejendomsskatte-lovens § 3, stk. 1, nr. 5, som i væsentligt omfang benyttes erhvervsmæssigt, foretages fradrag for de faktiske driftsudgifter, der kan henføres til den del af ejendommen, der benyttes erhvervsmæssigt. En ejendom, jf. 1. pkt., der kun anvendes af ejeren til boligformål og erhvervsmæssige formål, anses for erhvervsmæssigt benyttet, når den erhvervsmæssigt benyttede del af ejendommen i henhold til en fordeling efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 5, eller afskrivningslovens § 45, stk. 2, der fortsat anses for retvisende,

1. I § 14, stk. 2, 3. pkt., ændres »landbrugsejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

2. I § 14, stk. 2, 4. pkt., ændres »nr. 4 og 6-10« til: »nr. 3 og 5-9«, og i 5. pkt. ændres »nr. 4, 9 og 10« til: »nr. 3, 8 og 9«.

3. I § 15 J, stk. 1, 1. pkt., ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til: »nr. 1-4, 8 og 9«.

4. I § 15 J, stk. 3, 1. pkt., ændres »nr. 6 og 7« til: »nr. 5 og 6«.

5. I § 15 J, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 8« til: »nr. 7«.

6. I § 15 K, stk. 1, 3. pkt., ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

7. I § 15 K, stk. 6, 1. og 5. pkt., ændres »nr. 5« til: »nr. 4«.

udgør mindst 25 pct. af ejendommens kontante anskaffelsessum. I andre tilfælde anses en ejendom, jf. 1. pkt., der kun anvendes af ejeren til boligformål og erhvervsmæssige formål, for erhvervsmæssigt benyttet, når ejendomsværdien for den del af ejendommen, der anvendes til boligformål, udgør mindre end 75 pct. af ejendommens kontante anskaffelsessum. Virksomhedsskatteovens § 1, stk. 3, 5. og 6. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Tilsvarende gælder ejendomme af den art, der er nævnt i ejendomsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 5, som er beliggende i udlandet, på Færøerne eller i Grønland.

§ 11

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2024, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og senest ved § 2 i lov nr. 1757 af 29. december 2025, foretages følgende ændring:

§ 15 A. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den erhvervsmæssige virksomhed som nævnt i stk. 1 og 2 må ikke i overvejende grad have bestået af passiv kapitalanbringelse, jf. stk. 4, og for så vidt angår selskaber aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6. I relation til betingelserne for oprettelse af en pensionsordning omfattet af stk. 5 og 6 udgør procentsatserne for gennemsnitsberegningerne i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6, 75 pct., medmindre der i gennemsnitsberegningen alene indgår regnskabsår, der begynder den 1. januar 2012 eller senere. Procentsatsen i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6, knyttet til overdragelsestidspunktet udgør i relation til betingelserne for oprettelse af en pensionsordning omfattet af stk. 5 og 6 75 pct. for afståelser, der sker senest den 31. december 2013. 1. pkt., finder dog ikke anvendelse, når personen eller et selskab, hvori personen har været hovedaktionær, har udøvet næringsvirksomhed ved køb og salg af værdipapirer eller ved finansieringsvirksomhed. Udlejning af fast ejendom som anført i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses ikke som passiv kapitalanbringelse ved anvendelsen af 1. pkt. Den erhvervsmæssige virksomhed som nævnt i stk. 1 må endvidere ikke have bestået i udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler eller skibe eller have haft mere end 10 ejere, medmindre opretteren af pensionsordningen har deltaget i virksomhedens drift i væsentligt omfang.

Stk. 4-8. ---

1. I § 15 A, stk. 3, 5. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

§ 12

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 14. juni 2021, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 679 af 3. juni 2023 og senest ved § 4 i lov nr. 1691 af 30. december 2024, foretages følgende ændring:

§ 4. Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af

- 1) renteindtægter og renteudgifter samt fradrag efter ligningslovens § 6 og § 6 A,
- 2) skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab efter kursgevinstloven,
- 3) beregnet kapitalafkast i selvstændig erhvervsvirksomhed efter virksomhedsskattelovens § 7, som overføres til den skattepligtige inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens § 10, stk. 2, og § 11, jf. § 13, for indkomståret, med fradrag af kapitalafkast, der er medregnet i den personlige indkomst efter virksomhedsskattelovens § 23 a,
- 3a) beregnet kapitalafkast efter virksomhedsskattelovens § 22 a, med fradrag af kapitalafkast, der er medregnet i den personlige indkomst efter virksomhedsskattelovens § 23 a, samt beregnet kapitalafkast efter virksomhedsskattelovens § 22 c,
- 4) skattepligtigt aktieudbytte omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, stk. 3, nr. 1 og 2, og stk. 4, der ikke er aktieindkomst efter § 4 a,
- 5) skattepligtig gevinst og fradragsberettiget tab efter aktieavancebeskatningslovens §§ 18, 19 C og 22, der ikke er aktieindkomst efter § 4 a,
- 5a) skattepligtig gevinst og fradragsberettiget tab ved afståelse af medlemsbeviser i foreninger m.v., der er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, bortset fra investeringsforeninger,
- 5 b) beløb, der er modtaget fra et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab, en forvalter af alternative investeringsfonde, en finansiel rådgiver eller en investeringsrådgiver, som følge af at det pågældende pengeinstitut m.v. har modtaget gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse fra et investeringsinstitut, og som vedrører investering i en aktie eller et investeringsbevis omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 C eller 22,
- 6) overskud eller underskud af en- eller tofamiliehuse mv., fritidshuse, ejerlejligheder og lignende, som nævnt i ejendomsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 1-5, 9 og 10, og stk. 2,
- 7) de i ligningslovens § 8, stk. 3, omhandlede provisioner mv.,
- 8) rentekorrektion efter virksomhedsskattelovens § 11, stk. 3,
- 9) indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed, når antallet af ejere er større end 10 og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, samt indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed efter ligningslovens § 8 K, stk. 2, når antallet af personlige ejere er større end 2 og den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang,
- 10) indbetalinger som nævnt i ligningslovens § 14 A, stk. 1,
- 11) indkomst fra udlejning af afskrivningsberettigede driftsmidler og skibe uanset antal ejere, når den skattepligtige ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang,
- 12) vederlag, der omfattes af ligningslovens § 5 C,
- 13) afkast efter pensionsbeskatningslovens § 53 A, stk. 3,
- 14) fortjeneste opgjort efter ejendomsavancebeskatningslovens regler,

1. I § 4, stk. 1, nr. 6, ændres »nr. 1-5, 9 og 10« til: »nr. 1-4, 8 og 9«.

15) beløb, der er skattepligtige eller fradragsberettigede efter ligningslovens § 12 B, stk. 4-7 eller stk. 9,

16) beløb, der er skattepligtige eller fradragsberettigede efter afskrivningslovens § 40 C, og

17) overskud ved lejerens og andelshaverens fremleje eller udlejning omfattet af ligningslovens § 15 Q, stk. 1 og 3.

Stk. 2-9. ---

§ 13

I skatteforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1228 af 13. oktober 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 1779 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 33. En klageberettiget, jf. § 35 a, stk. 2, som kan godtgøre, at en vurdering er foretaget på et fejlagtigt grundlag som følge af fejlagtig eller manglende registrering af ejendommens grundareal, bygningsareal, planforhold eller lignende objektivt konstaterbare faktiske forhold, kan anmode told- og skatteforvaltningen om genoptagelse senest den 1. maj i det fjerde år, dog det sjette år for vurderinger omfattet af ejendomsvurderingslovens § 87 b, stk. 2, nr. 1-3, og § 88 a, stk. 2, nr. 1-3, efter udløbet af det kalenderår, hvor den fejlagtige vurdering første gang er foretaget. Den klageberettigede skal samtidig over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at vurderingen er foretaget på et fejlagtigt grundlag som følge af fejlagtig eller manglende registrering. Beløbsmæssige vurderingsskøn foretaget på et korrekt grundlag kan ikke genoptages. Det er en betingelse for genoptagelse af en foretaget vurdering, at genoptagelsen vil resultere i en ændring af ejendomsværdien eller grundværdien med mere end 20 pct.

Stk. 2-9. ---

§ 33 a. Told- og skatteforvaltningen kan ikke afsende varsel som nævnt i § 20, stk. 1, jf. stk. 4, om ændring af en vurdering eller en del af en vurdering af en fast ejendom senere end den 1. juli i det andet kalenderår efter vurderingsårets udløb. En ændring skal være gennemført senest den 1. oktober samme år. Har et vurderingsankenævn, skatteankesforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, kan told- og skatteforvaltningen på dette grundlag kun varsle og foretage ændring af en foretaget vurdering for andre ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, hvis helt sammenlignelige forhold vil resultere i en ændring af grundværdiansættelsen med mere end 20 pct.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan efter udløbet af fristen i stk. 1, 1. pkt., varsle ændring af en foretaget vurdering, der medfører en nedsættelse af vurderingen. Ændringen skal være gennemført senest 3 måneder efter varslingen. Har et vurderingsankenævn, skatteankesforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslo-

1. I § 33, stk. 1, 1. pkt., ændres »sjette år« til: »ottende år«.

2. To steder i § 33 a, stk. 1, 3. pkt., to steder i stk. 2, 3. pkt., og to steder i stk. 4, 3. pkt., ændres »nr. 4« til: »nr. 3«.

vens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, kan told- og skatteforvaltningen på dette grundlag kun varsle og foretage ændring af en foretaget vurdering for andre ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, hvis helt sammenlignelige forhold vil resultere i en ændring af grundværdiansættelsen med mere end 20 pct.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter udløbet af fristen i stk. 1, 1. pkt., varsle ændring af en foretaget vurdering, der medfører forhøjelse af vurderingen. Ændringen skal være gennemført senest 3 måneder efter varslingen. Har et vurderingsankenævn, skatteankenforvaltningen, Landsskatteretten eller en domstol ændret grundværdiansættelsen for ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, kan told- og skatteforvaltningen på dette grundlag kun varsle og foretage ændring af en foretaget vurdering for andre ejendomme som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 4, eller som nævnt i ejendomsvurderingslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4, 6, 7 eller 8, hvis helt sammenlignelige forhold vil resultere i en ændring af grundværdiansættelsen med mere end 20 pct.

Stk. 5-7. ---

§ 14

I virksomhedsskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1836 af 16. september 2021, som ændret ved § 6 i lov nr. 2193 af 30. november 2021, § 17 i lov nr. 679 af 3. juni 2023, § 12 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 14 i lov nr. 562 af 27. maj 2025, foretages følgende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Aktiver, der benyttes både til erhvervmæssige og private formål, indgår ikke i den selvstændige erhvervsvirksomhed. Dog indgår i virksomheden den erhvervmæssige del af en ejendom, der både tjener til bolig for ejeren og anvendes erhvervmæssigt i væsentligt omfang. En ejendom, der kun anvendes af ejeren til boligformål og erhvervmæssige formål, indgår med den del af ejendommen, der ikke anvendes af ejeren til boligformål, i virksomhedsordningen i henhold til en fordeling efter ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 5, eller afskrivningslovens § 45, stk. 2, der fortsat anses for retvisende, og hvor denne del udgør mindst 25 pct. af ejendommens kontante anskaffelsessum. I andre tilfælde indgår en ejendom, der kun anvendes af ejeren til boligformål og erhvervmæssige formål, med den del af ejendommen, der ikke anvendes af ejeren til boligformål, i virksomhedsordningen, hvor ejendomsværdien for den del af ejendommen, der anvendes til boligformål, udgør mindre end 75 pct. af ejendommens kontante anskaffelsessum. Den skattepligtige kan vælge, at en ansat ejendomsværdi efter ejendomsvurderingslovens § 11 skal træde i stedet for ejendommens kontante anskaffelsessum, jf. 3. og 4. pkt., fra og

med det indkomstår, hvor den ansatte ejendomsværdi efter ejendomsvurderingslovens § 11 er meddelt den skattepligtige. Ejendommens kontante anskaffelsessum, jf. 3. og 4. pkt., og en ansat ejendomsværdi efter ejendomsvurderingslovens § 11, jf. 5. pkt., begge med tillæg af anskaffelsessum for ombygning, forbedringer m.v., der ikke er indregnet heri, reguleres efter indekset med lavest mulige geografiske niveau, der er fastsat efter ejendomsvurderingslovens § 45, stk. 1, og § 46. Ejendomme som nævnt i ejendomsskatteovens § 3, stk. 1, nr. 6-8, indgår i virksomheden med den del af ejendommen, der ikke tjener til bolig for ejere. Anskaffelsessummen for ombygning, forbedringer m.v. af den erhvervsmæssige del af sådanne ejendomme indgår ligeledes i virksomheden. Biler, ladestandere, telefoner, datakommunikationsforbindelser og computere med tilbehør, der benyttes både erhvervsmæssigt og privat, kan indgå i virksomheden. Ved fastsættelse af værdien af privat benyttelse af aktiver, der indgår i virksomheden, finder ligningslovens § 16 tilsvarende anvendelse. For biler, der indgår i virksomheden og benyttes både erhvervsmæssigt og privat, finder ligningslovens § 9 C, stk. 7, tilsvarende anvendelse.

§ 22 c. ---

Stk. 2. For at anvende ordningen i stk. 1 skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Den skattepligtige er undergivet fuld skattepligt efter kildeskattelovens § 1 og hjemmehørende her i landet efter reglerne i en dobbeltbeskatningsaftale.
- 2) Det kontantomregnede vederlag, som den skattepligtige betaler for aktierne eller anparterne, overstiger et grundbeløb på 627.000 kr. (2010-niveau). Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20.
- 3a) Den skattepligtige ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i selskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien, eller
- 3b) den skattepligtige sammen med andre ansatte ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i selskabet eller råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien, jf. dog stk. 4. Det er en betingelse, at ingen af de ansatte aktionærer eller anpartshavere råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet. Ved afgørelsen af, om en aktionær eller anpartshaver er omfattet af 2. pkt., finder aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, tilsvarende anvendelse.
- 4) Aktierne eller anparterne skal være i et selskab, hvis virksomhed i den periode, hvor ordningen anvendes, ikke i overvejende grad består i udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende. Udlejning af fast ejendom som anført i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, og bortforpagtning af fast ejendom, som efter ejendomsvurderingsloven anses for landbrugs- eller skovejendom, anses i denne forbindelse ikke for virksomhed ved udlejning af fast ejendom. 1. pkt. gælder dog ikke, hvis selskabet udøver næring ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed. Selskabets virksomhed anses for i overvejende grad at bestå i udlejning af fast ejendom, besiddelse af kontanter, værdipapirer eller lignende, såfremt mindst 50 pct. af selskabets indtægter, hvorved forstås den

1. I § 1, stk. 3, 7. pkt., ændres »nr. 6-8« til: »nr. 5-7«.

2. I § 22 c, stk. 2, nr. 4, 2. pkt., ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

regnskabsmæssige nettoomsætning tillagt summen af selskabets øvrige regnskabsførte indtægter, i et indkomstår stammer fra sådan virksomhed, eller hvis handelsværdien af selskabets udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer eller lignende udgør mindst 50 pct. af handelsværdien af selskabets samlede aktiver opgjort ultimo indkomståret. Besiddelse af andele omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 18 anses ved bedømmelsen ikke som besiddelse af værdipapirer. Afkastet og værdien af aktier i datterselskaber, hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anparterkapitalen, eller som udøver virksomhed med aktiv udlejning af fast ejendom, jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 7, medregnes ikke. I stedet medregnes en til ejerforholdet svarende del af datterselskabets indtægter og aktiver ved bedømmelsen. Ved bedømmelsen ses der bort fra indkomst ved udlejning af fast ejendom mellem selskabet og et datterselskab eller mellem to datterselskaber. Fast ejendom, som udlejes mellem selskabet og et datterselskab eller mellem datterselskaber, og som lejer anvender i driften, anses ved bedømmelsen ikke som en udlejningsejendom.

5) Aktierne eller anparterne er ikke omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 19 B eller 19 C.

6) Aktierne eller anparterne er ikke erhvervet i forbindelse med omdannelsen af en personligt ejet virksomhed efter lov om skattefri virksomhedsomdannelse som led i en skattefri aktieombytning efter aktieavancebeskatningsloven eller i forbindelse med anvendelse af etableringskontoinnskud efter lov om innskud på etableringskonto.

7) Den skattepligtige har ejet aktierne eller anparterne i mindre end 11 år.

Stk. 3-7. ---

§ 15

I lov nr. 341 af 22. marts 2022 om leje, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1641 af 16. december 2025, foretages følgende ændringer:

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Lejeforhold i ejendomme omfattet af stk. 1 og 2 er ikke omfattet af § 6, stk. 1. Dog gælder for lejemaal i disse ejendomme §§ 9 og 33-36, § 38, stk. 3, og § 40. For lejemaal i disse ejendomme gælder dog endvidere §§ 105, 106 og 109, såfremt ejendommen på tidspunktet for varslingen af i værksættelsen af forbedringen omfatter fire eller flere beboelseslejligheder, medmindre ejendommen er beliggende i landzone og ejendommen samtidig er en landbrugs- eller skovbrugsejendom.

§ 120. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på ejendomme, som af vurderingsmyndighederne er vurderet som landbrugs- eller skovejendom, jf. ejendomsvurderingslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3.

1. I § 7, *stk. 3*, ændres »landbrugs- eller skovbrugsejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«.

2. I § 120, *stk. 4*, ændres »landbrugs- eller skovejendom« til: »landbrugs-, skov- og naturejendom«, og »og 3« udgår.